

รายงานทางวิชาการ
สำนักงบประมาณของรัฐสภา
(ฉบับที่ ๒/๒๕๕๘)

รายงานทางวิชาการ
สำนักงบประมาณของรัฐสภา
(ฉบับที่ ๒/๒๕๕๘)

เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

จัดพิมพ์ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘

จำนวนหน้า ๑๑๘ หน้า

จำนวนที่พิมพ์ ๓๐๐ เล่ม

จัดทำโดย สำนักงานงบประมาณของรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๒๒๒
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๘๘

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ถนนประดิพัทธ์ แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๑๗
โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๑๒๒

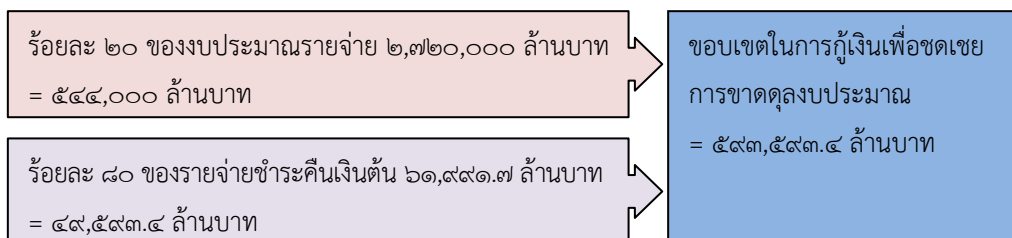
บทสรุปผู้บริหาร

แนวโน้มเศรษฐกิจของไทย ปี ๒๕๕๙ คาดการณ์ว่า จะขยายตัวประมาณร้อยละ ๓.๗-๔.๗ ต่อเนื่อง จากปี ๒๕๕๘ ที่คาดว่าจะขยายตัวประมาณ ร้อยละ ๓.๕-๔.๕ โดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตรและราคาสินค้าส่งออกซึ่งจะช่วยให้การส่งออกสามารถฟื้นตัวได้มากขึ้น รวมทั้งการลงทุนรวมที่คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นตามแผนการลงทุนที่สำคัญๆ ของภาครัฐทั้งในด้านการคมนาคมขนส่งและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน การเปิดตลาดกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน CLMV ภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราการใช้กำลังการผลิตตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้ภาคธุรกิจเอกชนขยายการลงทุนมากขึ้น สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๙ ยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์ดี โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำช่วงร้อยละ ๑.๑-๒.๑ ในขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุล ประมาณร้อยละ ๑.๙ ของจีดีพี

นโยบายงบประมาณ ปี ๒๕๕๙ รัฐบาลจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ แบบขาดดุล ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังและความจำเป็นของการใช้จ่ายภาครัฐโดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน เร่งผลักดันการพัฒนาคน การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ให้แก่เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล การส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ ควบคู่กับการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและภารกิจของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มีสาระสำคัญ ดังนี้

รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณ จำนวน ๒,๗๒๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยกำหนดรายได้สุทธิไว้ จำนวน ๒,๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และกำหนดวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยการขาดดุลงบประมาณจำนวนดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อวินัยและฐานะการคลังของประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลมีขอบเขตในการกู้เงินสูงสุดเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๘ จำนวน ๕๙๓,๕๙๓.๔ ล้านบาท แสดงดังแผนภาพ

โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ประกอบด้วยรายจ่ายประจำจำนวน ๒,๑๐๐,๘๓๖.๓ ล้านบาท รายจ่ายลงทุน จำนวน ๕๔๓,๖๓๕.๙ ล้านบาท รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังจำนวน ๑๓,๕๓๖.๑ ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนเงินต้นเงินกู้ จำนวน ๖๑,๙๙๑.๗ ล้านบาท

สัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน มีสัดส่วนรายจ่ายประจำ ร้อยละ ๗๗.๒ ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่มีสัดส่วน ร้อยละ ๗๘.๘ ในขณะที่รายจ่ายลงทุนมีสัดส่วน ร้อยละ ๒๐ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่มีสัดส่วน ร้อยละ ๑๗.๕ แสดงให้เห็นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ถึงแม้รัฐบาลจัดทำงานงบประมาณแบบขาดดุล เพื่อเร่งขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ด้วยการเพิ่มสัดส่วนรายจ่ายลงทุน แต่ยังคงให้ความสำคัญในการรักษาวินัยทางการคลังด้วย

งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามประเภทงบรายจ่าย ประกอบด้วยงบบุคลากรงบดำเนินงาน งบลงทุน งบเงินอุดหนุน และงบรายจ่ายอื่น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับปีงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘ กับปีงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๙ ในแต่ละงบรายจ่ายพบว่า งบรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ งบลงทุนเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๘.๐๗ งบเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๓๓ ส่วนงบบุคลากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ ในขณะที่งบดำเนินงาน และงบรายจ่ายอื่นเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๗๒ และร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ ดังตาราง

ปีงบประมาณ	งบบุคลากร	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบเงินอุดหนุน	งบรายจ่ายอื่น	รวม
พ.ศ. ๒๕๕๘	๖๑๗,๐๘๙.๙	๒๓๔,๕๒๐.๖	๓๕๖,๑๒๒.๒	๗๑๘,๑๘๑.๑	๖๔๙,๐๘๖.๒	๒,๕๗๕,๐๐๐.๐
พ.ศ. ๒๕๕๙	๖๓๗,๖๐๓.๐	๒๓๖,๒๑๘.๓	๔๒๐,๔๙๐.๔	๗๗๐,๘๑๑.๘	๖๕๕,๘๗๖.๕	๒,๗๒๐,๐๐๐.๐
เพิ่ม/ลด ๕๘-๕๙	๒๐,๕๑๓.๑	๑,๖๙๗.๗	๖๔,๓๖๘.๒	๕๒,๖๓๐.๗	๕,๗๙๐.๓	๑๔๕,๐๐๐.๐
	๓.๓๒%	๐.๗๒%	๑๘.๐๗%	๗.๓๓%	๐.๘๙%	๕.๖๓%

งบประมาณรายจ่ายตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๘ ยุทธศาสตร์ ๑ รายการ โดยยุทธศาสตร์ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนสูงสุด ๓ ลำดับแรก คือ ยุทธศาสตร์การศึกษา สาธารณสุข จริยธรรม และคุณภาพชีวิต จำนวน ๙๙๔,๔๑๔.๖๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๖ รายการค่าดำเนินการภาครัฐ จำนวน ๕๔๓,๓๐๗.๕๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๗ และยุทธศาสตร์บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน ๓๖๔,๖๔๕.๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๑ ตามลำดับ เช่นเดียวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

สำหรับยุทธศาสตร์ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๙,๐๙๙.๒๘ ล้านบาท ลดลงจากที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๒๖๘.๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๗ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับการจัดสรร จำนวน ๙,๓๖๗.๗๘ ล้านบาท)

งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามกระทรวง กระทรวงที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณสูงสุดเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ๕๒๐,๑๓๒.๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๙.๑ ของงบประมาณรวม) รายจ่ายงบกลาง ๓๙๓,๕๙๙.๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๔.๘ ของงบประมาณรวม) กระทรวงมหาดไทย ๓๕๒,๒๔๗.๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๒.๖ ของงบประมาณรวม) กระทรวงกลาโหม ๒๐๗,๗๑๘.๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๖ ของงบประมาณรวม) กระทรวงการคลัง ๑๙๙,๓๒๘.๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๓ ของงบประมาณรวม) ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับปีงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘ พบว่า กระทรวงที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นสูงสุดในอันดับต้นๆ ของประเทศ ได้แก่ รายจ่ายงบกลาง เพิ่มขึ้น ๒๘,๕๑๕ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๘) กระทรวงคมนาคม เพิ่มขึ้น ๒๖,๕๐๓.๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๓.๖) กระทรวงศึกษาธิการ เพิ่มขึ้น ๑๗,๘๘๖.๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๓.๖) กระทรวงสาธารณสุข เพิ่มขึ้น ๑๕,๒๖๒.๗

ล้านบาท (ร้อยละ ๑๓.๙) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง เพิ่มขึ้น ๑๔,๕๓๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๓.๗) ตามลำดับ สำหรับกระทรวงที่ได้รับจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้แก่ รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ลดลง ๒๘,๔๒๙.๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๗.๗) รัฐวิสาหกิจ ลดลง ๓,๗๓๕.๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๒.๕) หน่วยงานของรัฐสภา ลดลง ๑,๙๒๙.๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๘.๒) ตามลำดับ

งบประมาณรายจ่ายสำหรับกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ทั้งสิ้น จำนวน ๑๔๘,๔๗๕.๑ ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ ๕.๕ ของงบประมาณรวม เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑๑,๕๕๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘ ทั้งนี้ มีหลายกองทุนที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากยังมีเงินทุนสะสมคงเหลือเพียงพอสำหรับการดำเนินงาน แต่ได้รับจัดสรรงบประมาณในปี พ.ศ.๒๕๕๙ เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนสิ่งแวดล้อม กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นต้น กองทุนที่ได้รับสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ อย่างชัดเจน เช่น กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต(กรอ.) กองทุนจัดรูปที่ดิน กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กองทุนสงเคราะห์ เป็นต้น

งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการจัดบริการสาธารณะให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมภารกิจตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านการศึกษาและสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้น และลดความเหลื่อมล้ำทางการคลัง โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำให้มีรายได้ที่เหมาะสม โดยกำหนดสัดส่วนรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลให้ สูงถึง ร้อยละ ๒๘.๒๑ ซึ่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ (๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ทำให้ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการจัดสรรรายได้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๕๗,๓๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐,๙๕๖.๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑.๗ โดยแบ่งเป็น รายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่จัดเก็บเองและรัฐบาลจัดเก็บให้และแบ่งให้ จำนวน ๓๙๗,๙๔๐ ล้านบาท และรัฐบาลจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๕๙,๓๖๐ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้รับการจัดสรร ๒๕๗,๖๖๓.๗๘ ล้านบาท เป็นจำนวน ๑,๖๙๖.๒๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๐.๗ ดังตาราง

หน่วย: ล้านบาท

ลักษณะการจัดสรร	ปีงบประมาณ		เพิ่ม/ลด	
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	จำนวน	ร้อยละ
๑. รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองและ รัฐบาลเก็บให้และแบ่งให้	๓๓๘,๖๘๐.๙	๓๙๗,๙๔๐.๐	๙,๒๖๐.๐	๒.๘
๒. เงินอุดหนุน	๒๕๗,๖๖๓.๘	๒๕๙,๓๖๐.๐	๑,๖๙๖.๒	๐.๗
รวมทั้งสิ้น	๖๐๖,๓๔๔.๗	๖๕๗,๓๐๐.๐	๑๐,๙๕๖.๒	๑.๗

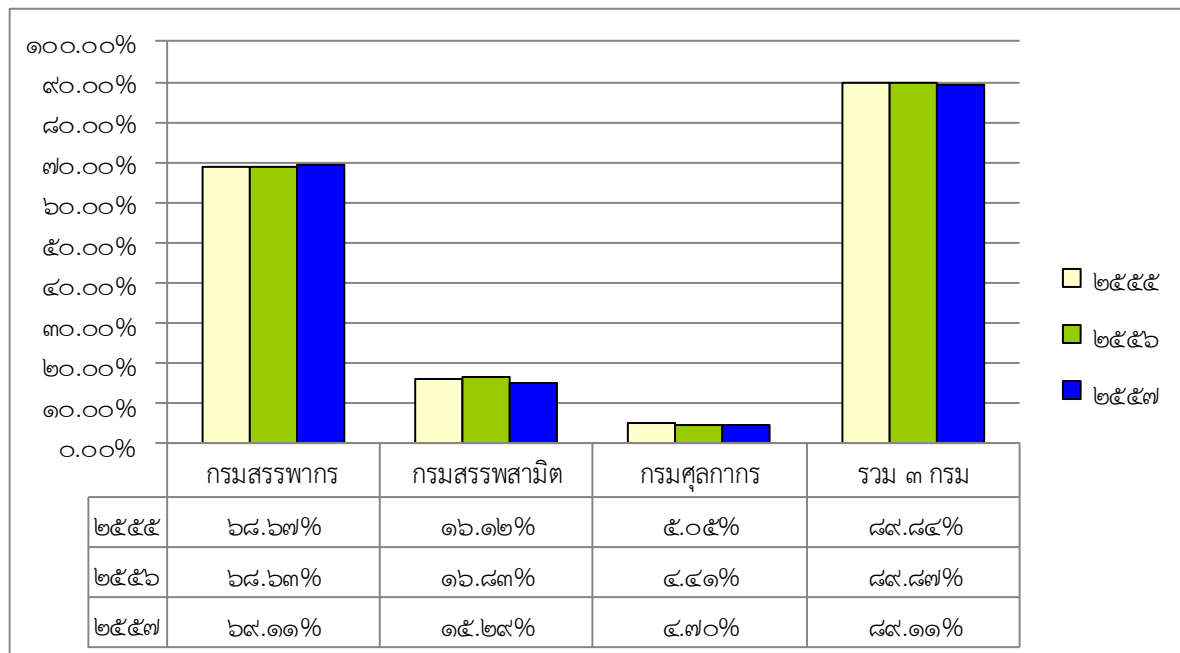

รายการผูกพันข้ามปีงบประมาณ ภาระผูกพันงบประมาณข้ามปีที่อนุมัติแล้วจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และภาระผูกพันที่เกิดจากรายการใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๘๘๕,๔๓๓ ล้านบาท เป็นภาระผูกพันงบประมาณข้ามปีที่อนุมัติแล้วจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖๔๐,๐๑๘.๘ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๖๑๒,๙๒๓.๓ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ จำนวน ๒๗,๐๙๕.๕ ล้านบาท และภาระผูกพันที่เกิดจากรายการใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๒๔๕,๔๑๔.๒ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๒๓๗,๗๕๔.๗ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ จำนวน ๖,๖๕๙.๕ ล้านบาท

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ เมื่อสิ้นไตรมาสที่ ๒ มีผลการเบิกจ่ายงบประมาณสะสม จำนวน ๑,๓๒๓,๖๘๔.๕๐๘๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๑ ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ร้อยละ ๕๕ เป็นผลจากการเบิกจ่ายในรายการลงทุนที่มีความล่าช้ากว่าเป้าหมาย โดยเบิกจ่ายได้เพียง ร้อยละ ๒๖.๒๕ ขณะที่เป้าหมายกำหนดไว้ที่ ร้อยละ ๕๕ ดังตาราง

ประเภทรายจ่าย	วงเงินงบประมาณ (ล้านบาท)	เบิกจ่ายจริง (ล้านบาท)				
		ไตรมาส ๑	ไตรมาส ๒	ไตรมาส ๓ (๒๔ เม.ย.๕๘)	รวม ไตรมาส ๑-๒	รวม ไตรมาส ๑-๓
ภาพรวม	๒,๕๗๕,๐๐๐.๐๐๐๐	๗๖๖,๔๖๑.๐๐๙๐	๕๕๗,๒๒๓.๔๙๙๗	๑๔๒,๖๑๗.๕๖๐๕	๑,๓๒๖,๓๐๑.๐๖๘๗	๑,๔๖๖,๓๐๒.๐๖๙๒
รายจ่ายประจำ	๒,๑๒๕,๕๒๔.๒๓๙๘	๗๒๕,๑๙๘.๕๓๘๐	๔๘๐,๔๘๘.๖๘๐๗	๑๒๓,๘๒๘.๓๑๒๒	๑,๓๒๙,๖๑๕.๕๓๐๙	๑,๓๒๙,๕๑๕.๕๓๐๙
รายจ่ายลงทุน	๔๔๙,๔๗๕.๗๖๐๒	๔๑,๒๖๒.๔๗๑๐	๗๖,๗๓๔.๘๑๙๐	๑๘,๗๘๙.๒๔๘๓	๑๑๖,๗๘๖.๕๓๐๐	๑๓๖,๗๘๖.๕๓๐๐

รายได้ของรัฐบาล มากกว่าร้อยละ ๙๐ มาจากภาษีอากรที่มาจากหน่วยงานหลัก ๓ หน่วยงาน ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ คาดว่ารัฐบาลจะจัดเก็บรายได้รวมจำนวน ๒,๗๗๐,๑๐๐ ล้านบาท เมื่อหักการคืนภาษีของกรมสรรพากร การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด การกันเงินเพื่อชดเชยภาษีการส่งออก และการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะคงเหลือรายได้สุทธิ จำนวน ๒,๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่ประมาณการรายได้สุทธิตามเอกสารงบประมาณไว้ ๒,๓๒๕,๐๐๐ ล้านบาท จำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๒ โดยจำแนกตามประเภทของการจัดเก็บได้ ประกอบด้วย ภาษีอากร (สุทธิ) จำนวน ๒,๑๕๐,๑๖๗.๙ ล้านบาท การขายสิ่งของและบริการ จำนวน ๒๒,๒๑๕.๓ ล้านบาท รายได้จากรัฐพาณิชย์ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และ รายได้อื่น จำนวน ๓๗,๖๑๖.๘ ล้านบาท ทั้งนี้ ด้วยประมาณการรายจ่ายจะสูงกว่าประมาณการรายได้สุทธิ จำนวน ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท จึงมีการประมาณการเงินกู้ไว้ด้วยจำนวนดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ ของประมาณการรายรับ

หนี้สาธารณะ ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รัฐบาลมีหนี้สาธารณะคงค้างทั้งสิ้น ๕,๐๗๖,๗๓๒.๖ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๔๐.๑ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นหนี้ที่เกิดจากรัฐบาลกู้โดยตรง ๔,๐๗๐,๑๖๒.๕ ล้านบาท และหนี้ที่เกิดจากรัฐบาลค้ำประกัน จำนวน ๑,๐๐๖,๕๗๐.๑ ล้านบาท ดังตาราง

หน่วย : ล้านบาท

แหล่งเงินกู้	รัฐบาลกู้โดยตรง	รัฐบาลค้ำประกัน	รวม
เงินกู้ในประเทศ	๓,๙๙๓,๘๖๐.๘	๙๐๒,๑๙๗.๔	๔,๘๙๖,๐๕๘.๒
เงินกู้ต่างประเทศ	๗๖,๓๐๑.๗	๑๐๔,๓๗๒.๗	๑๘๐,๖๗๔.๔
รวม	๔,๐๗๐,๑๖๒.๕	๑,๐๐๖,๕๗๐.๑	๕,๐๗๖,๗๓๒.๖

โดยที่รัฐบาลมีแผนกู้เงินประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑,๐๐๘,๑๙๖.๒ ล้านบาท เป็นเงินกู้ในประเทศ จำนวน ๙๓๖,๕๖๓.๑ ล้านบาท และเงินกู้ต่างประเทศ จำนวน ๗๑,๖๓๓.๑ ล้านบาท (๒,๑๗๐.๗ ล้านเหรียญสหรัฐ) โดยเป็นการกู้เงินของรัฐบาลและนำมาให้รัฐวิสาหกิจ ๒ แห่ง กู้ต่อ ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน ๕๐,๘๑๐.๑ ล้านบาท (๑,๕๓๙.๗ ล้านเหรียญสหรัฐ) และบริษัทการบินไทย จำกัด(มหาชน) จำนวน ๒๐,๘๒๓ ล้านบาท (๖๓๑ ล้านเหรียญสหรัฐ) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ รัฐบาลคาดการณ์จะกู้เงิน จำนวน ๑,๑๐๔,๖๗๕.๙ ล้านบาท เป็นเงินกู้ในประเทศ จำนวน ๙๙๖,๑๕๕.๔ ล้านบาท และเงินกู้ต่างประเทศ จำนวน ๑๐๘,๕๒๐.๕ ล้านบาท (๓,๒๘๘.๕ ล้านเหรียญสหรัฐ)

ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับกิจกรรม/โครงการที่เป็นนโยบาย ประเด็นที่อยู่ในความสนใจ เช่น โครงการพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่, โครงการขยายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล, การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ, โครงการบริหารจัดการน้ำ, โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า, โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน, โครงการสนับสนุนเด็กแรกเกิด - ๕ ขวบ, การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์, การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้, การป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด, หลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด, การกำหนดสัดส่วนและหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการวิจัยและพัฒนา

บทนำ

สำนักงานงบประมาณของรัฐสภาได้ศึกษาวิเคราะห์และจัดทำเอกสาร “การศึกษาวิเคราะห์งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙” เพื่อเผยแพร่และนำเสนอต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและกรรมการสภาผู้แทนราษฎร ใช้เป็นแนวทางประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงสาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ โดยรายละเอียดเอกสารมีส่วนประกอบ ดังนี้

๑. แนวโน้มเศรษฐกิจของไทย ปี ๒๕๕๙
๒. นโยบายงบประมาณ ปี ๒๕๕๙
๓. สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙
๔. การคลังรัฐบาล
๕. ข้อมูลเบื้องต้นของกิจกรรม/โครงการที่สำคัญ

สำนักงานงบประมาณของรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
พฤษภาคม ๒๕๕๘

สารบัญ

	หน้า
บทนำ	
๑. แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี ๒๕๕๙	๑
๒. นโยบายงบประมาณ ปี ๒๕๕๙	๑
๓.สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙	๒
๓.๑ โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙	๒
๓.๒ วิเคราะห์สัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน	๕
๓.๓ งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามประเภทงบรายจ่าย	๖
๓.๔ งบประมาณรายจ่ายตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ	๘
๓.๕ งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามกระทรวง	๙
๓.๖ งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๓
๓.๗ รายการผูกพันข้ามปีงบประมาณ	๑๓
๓.๘ ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘	๑๔
๔. การคลังของรัฐบาล	๑๖
๔.๑ รายได้ของรัฐบาล	๑๖
๔.๒ หนี้สาธารณะ	๒๐
๕. ข้อมูลเบื้องต้นของกิจกรรม/โครงการ ที่สำคัญ	๒๓
ภาคผนวก	ผ-๑
ภาคผนวก ๑ โครงการพัฒนารถไฟทางคู่	ผ-๒
ภาคผนวก ๒ โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง	ผ-๖
ภาคผนวก ๓ การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล	ผ-๑๓
ภาคผนวก ๔ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ	ผ-๒๑
ภาคผนวก ๕ โครงการบริหารจัดการน้ำ	ผ-๒๗
ภาคผนวก ๖ โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า	ผ-๓๕
ภาคผนวก ๗ โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาล จนจบการศึกษา	ผ-๓๙
ภาคผนวก ๘ โครงการสนับสนุนเด็กแรกเกิด-๕ ขวบ	ผ-๔๘
ภาคผนวก ๙ การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์	ผ-๕๑
ภาคผนวก ๑๐ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้	ผ-๖๑
ภาคผนวก ๑๑ การป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด	ผ-๖๗
ภาคผนวก ๑๒ การวิจัยและพัฒนา	ผ-๗๐
ภาคผนวก ๑๓ การจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	ผ-๗๔
ภาคผนวก ๑๔ การกำหนดสัดส่วนและหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ผ-๗๙

๑. แนวโน้มเศรษฐกิจของไทย ปี ๒๕๕๙

ในปี ๒๕๕๙ คาดการณ์ว่า เศรษฐกิจของไทยจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๓.๗-๔.๗ ต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๘ ที่คาดว่าจะขยายตัวประมาณ ร้อยละ ๓.๕-๔.๕ โดยการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก รวมทั้ง การปรับตัวดีขึ้นของราคาสินค้าเกษตรและราคาสินค้าส่งออกซึ่งจะช่วยให้การส่งออกสามารถฟื้นตัวได้มากขึ้น รวมทั้งการลงทุนรวมที่คาดว่าจะปรับตัวดีขึ้นตามแผนการลงทุนที่สำคัญๆ ของภาครัฐทั้งในด้านการคมนาคมขนส่งและการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษตามแนวชายแดน การเปิดตลาดกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน CLMV ภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของอัตราการใช้กำลังการผลิตตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ ซึ่งจะทำให้ภาคธุรกิจเอกชนขยายการลงทุนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๙ ได้แก่ การปรับตัวเพิ่มของอัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินสหรัฐอเมริกา และตลาดการเงินโลก การปรับตัวของผู้ผลิตน้ำมันในสหรัฐอเมริกาและกลุ่มประเทศโอเปก (OPEC) ที่อาจส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวสูงขึ้นเร็วกว่าคาดการณ์ สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๕๙ ยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์ดี โดยคาดว่าอัตราเงินเฟ้ออยู่ในระดับต่ำช่วงร้อยละ ๑.๑-๒.๑ ในขณะที่ดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุล ประมาณร้อยละ ๑.๙ ของจีดีพี

๒. นโยบายงบประมาณ ปี ๒๕๕๙

การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน เร่งผลักดันการพัฒนาคมนาคม การสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง ให้แก่เกษตรกรและผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล การส่งเสริมเขตเศรษฐกิจพิเศษ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ ควบคู่กับการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล ทั้งด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นการจัดสรรงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินการตามนโยบายรัฐบาลและภารกิจของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น โดยกำหนดนโยบายงบประมาณและแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ไว้ดังนี้

๒.๑ ดำเนินนโยบายงบประมาณขาดดุล ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลังและความจำเป็นของการใช้จ่ายภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ

๒.๒ ให้ความสำคัญกับการดำเนินการของกระทรวง/หน่วยงาน โดยมีเป้าหมายเพื่อเร่งรัดวางรากฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ ลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม ขยายโอกาสให้แก่ประชาชนยกระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๒.๓ บูรณาการการดำเนินการกิจการต่างๆ ทั้งในระดับกระทรวง/หน่วยงาน และระหว่างกระทรวงให้สอดคล้องเชื่อมโยงกัน รวมทั้งให้ความสำคัญกับการบูรณาการในระดับพื้นที่ระหว่างส่วนราชการ จังหวัด และกลุ่มจังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาและความต้องการของประชาชน (Demand Side) ได้รับการตอบสนองจากแผนงาน/โครงการของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น (Supply Side)

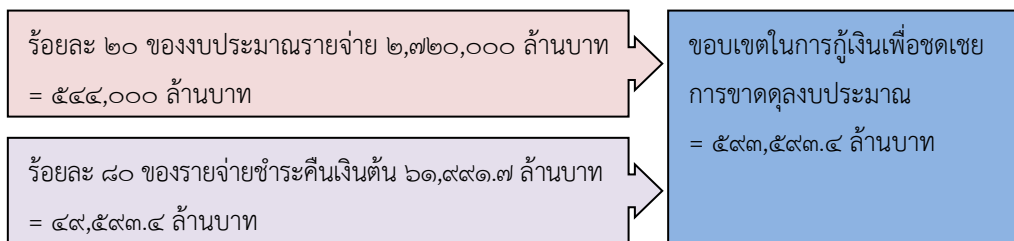
๒.๔ จัดลำดับความสำคัญของภารกิจที่จะเสนอของงบประมาณโดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่สอดคล้องกับการจัดทำงบประมาณในลักษณะบูรณาการทั้ง ๑๙ เรื่อง รวมทั้งพิจารณาทบทวนเพื่อชะลอ ปรับลด หรือยกเลิกการดำเนินงานของหน่วยงานที่มีลำดับความสำคัญลดลง หรือหมดความจำเป็น หรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์

๑.๕ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน ควบคู่กับการพิจารณาการใช้จ่ายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกแหล่งเงินทั้งเงินงบประมาณและเงินนอกงบประมาณ รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือในการลงทุนระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

๑.๖ ส่งเสริมการสร้างศักยภาพทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน รวมทั้ง เสริมสร้างศักยภาพและเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองให้สูงขึ้น

๓.สาระสำคัญของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ รัฐบาลได้กำหนดวงเงินงบประมาณ จำนวน ๒,๗๒๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยกำหนดรายได้สุทธิไว้ จำนวน ๒,๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และกำหนดวงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ โดยการขาดดุลงบประมาณจำนวนดังกล่าวไม่ส่งผลกระทบต่อวินัยและฐานะการคลังของประเทศ ทั้งนี้ รัฐบาลมีขอบเขตในการกู้เงินสูงสุดเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.๒๕๔๘ จำนวน ๕๙๓,๕๙๓.๔ ล้านบาท แสดงดังแผนภาพ

๓.๑ โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

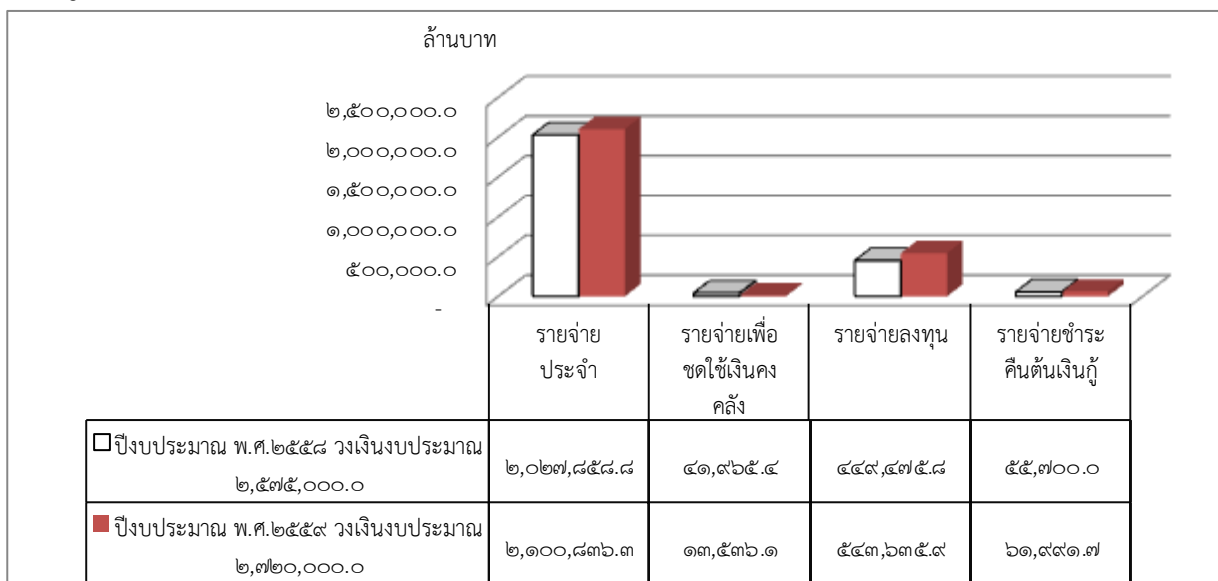
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๒,๗๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑๔๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๖ วงเงินงบประมาณดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ ๒๐.๔ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ประกอบด้วยรายจ่ายประจำจำนวน ๒,๑๐๐,๘๓๖.๓ ล้านบาท รายจ่ายลงทุน จำนวน ๕๔๓,๖๓๕.๙ ล้านบาท รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังจำนวน ๑๓,๕๓๖.๑ ล้านบาท และรายจ่ายชำระคืนเงินต้นเงินกู้ จำนวน ๖๑,๙๙๑.๗ ล้านบาท ดังตาราง ๑ และแผนภูมิ ๑

ตาราง ๑ โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙

รายการ	ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘		ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙		
	วงเงิน งบประมาณ	เพิ่ม/-ลด จากปี ๒๕๕๗	วงเงิน งบประมาณ	เพิ่ม/-ลด จากปี ๒๕๕๘	
		ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
๑. งบประมาณรายจ่าย	๒,๕๗๕,๐๐๐.๐	๒.๐	๒,๗๒๐,๐๐๐.๐	๑๔๕,๐๐๐.๐	๕.๖
- สัดส่วนต่อ GDP	๒๐.๔		๒๐.๔		
๑.๑ รายจ่ายประจำ	๒,๐๒๗,๘๕๘.๘	๐.๕	๒,๑๐๐,๘๓๖.๓	๗๒,๙๗๗.๕	๓.๖
- สัดส่วนต่องบประมาณ	๗๘.๗		๗๗.๒		
๑.๒ รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๔๑,๙๖๕.๔	๒๑๒.๖	๑๓,๕๓๖.๑	- ๒๘,๔๒๙.๓	-๖๗.๗
- สัดส่วนต่องบประมาณ	๑.๖		๐.๕		
๑.๓ รายจ่ายลงทุน	๔๔๙,๔๗๕.๘	๑.๙	๕๔๓,๖๓๕.๙	๙๔,๑๖๐.๑	๒๐.๙
- สัดส่วนต่องบประมาณ	๑๗.๕		๒๐.๐		
๑.๔ รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้	๕๕,๗๐๐.๐	๕.๔	๖๑,๙๙๑.๗	๖,๒๙๑.๗	๑๑.๓
- สัดส่วนต่องบประมาณ	๒.๒		๒.๓		
๒. รายได้	๒,๓๒๕,๐๐๐.๐	๒.๒	๒,๓๓๐,๐๐๐.๐	๕,๐๐๐.๐	๐.๒
- สัดส่วนต่อ GDP	๑๘.๔		๑๗.๔		
๓. วงเงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	๒๕๐,๐๐๐.๐	-	๓๙๐,๐๐๐.๐	๑๔๐,๐๐๐.๐	๕๖.๐
- สัดส่วนต่อ GDP	๒.๒		๒.๙		
๔. กรอบวงเงินสูงสุดเพื่อชดเชยการขาดดุลตาม พ.ร.บ.หนี้สาธารณะฯ	๕๕๙,๕๖๐.๐	๒.๒	๕๙๓,๕๙๓.๔	๓๔,๐๓๓.๔	๖.๑
๕. ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)*	๑๒,๖๒๗,๐๐๐.๐	๔.๐	๑๓,๓๕๙,๔๐๐.๐	๗๓๙,๐๐๐.๐	๕.๘

แผนภูมิ ๑ เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙

๑) รายจ่ายประจำ จำนวน ๒,๑๐๐,๘๓๖.๓ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๗๒,๙๗๗.๕ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๖ และมีสัดส่วนร้อยละ ๗๗.๒ ของงบประมาณรวม โดยรายจ่ายประจำที่เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน ได้แก่

□ ค่าใช้จ่ายบุคคลากร เงินเดือน ค่าจ้างประจำและค่าตอบแทนพนักงานราชการ เพิ่มขึ้นจำนวน ๒๐,๕๑๓.๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓.๓๒ เนื่องจากรัฐบาลได้ปรับฐานเงินเดือนของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม การปรับฐานเงินเดือนดังกล่าวจะเป็นภาระงบประมาณอย่างต่อเนื่องในอนาคต รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญในการควบคุมค่าใช้จ่ายด้านบุคคลากร รวมทั้ง หามาตรการเพื่อควบคุมอัตรากำลังข้าราชการและลูกจ้างในระบบให้มีความเหมาะสม และเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการควบคู่กันไปด้วย

□ ค่าใช้จ่ายงบกลางในรายการเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ เพิ่มขึ้นจำนวน ๓๐,๘๕๑.๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๙

๒) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน ๑๓,๕๓๖.๑ ล้านบาท ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒๘,๔๒๙.๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗ และมีสัดส่วนร้อยละ ๐.๕ ของวงเงินงบประมาณ ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่จัดสรรไว้ในสัดส่วนร้อยละ ๑.๕ แสดงให้เห็นว่าในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ความสามารถในการบริหารสภาพคล่องของรัฐบาลเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีการนำเงินคงคลังมาใช้ในการบริหารสภาพคล่องน้อยกว่าปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ดังนั้นเพื่อรักษาสภาพคล่องของรัฐบาลให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายสำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ รัฐบาลจึงจำเป็นต้องประมาณการรายรับและรายจ่ายของรัฐบาลล่วงหน้า รายเดือน และรายไตรมาส ให้มีความถูกต้องแม่นยำมากที่สุด เพื่อลดภาระรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๐

ทั้งนี้ ผลการศึกษาของกรมบัญชีกลาง พบว่า ระดับของเงินคงคลังที่เหมาะสมในสถานการณ์ปกติ ควรมีประมาณร้อยละ ๕.๑ ของงบประมาณรายจ่าย ดังนั้น เมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เงินคงคลังที่เหมาะสมเพียงพอต่อการเป็นแหล่งเงินไว้ใช้ในยามจำเป็นของรัฐจะต้องเหลือไม่น้อยกว่า ๑๓๘,๗๒๐ ล้านบาท ซึ่งข้อมูล ณ เดือนมีนาคม ๒๕๕๘ มีเงินคงคลัง จำนวน ๑๒๑,๐๙๗ ล้านบาท

๓) รายจ่ายลงทุน จำนวน ๕๔๓,๖๓๕.๙ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๙๔,๑๖๐.๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๐ ของวงเงินงบประมาณ โดยรายจ่ายลงทุนที่เพิ่มขึ้นเป็นค่าใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล การส่งเสริมเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ เช่น

□ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคมนาคมขนส่ง เพิ่มขึ้น จำนวน ๒๗,๘๐๒.๓ ล้านบาท เป็นค่าก่อสร้างและปรับปรุงเส้นทางคมนาคมและระบบขนส่งอื่นๆ

□ การพัฒนาแหล่งน้ำและพื้นที่ชลประทาน เพิ่มขึ้น จำนวน ๖,๓๖๕.๙ ล้านบาท

□ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณสุข เพิ่มขึ้น จำนวน ๙,๙๓๙.๓ ล้านบาท เป็นค่าจัดหาครุภัณฑ์และก่อสร้างอาคารโรงพยาบาลทั่วประเทศ

□ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษา เพิ่มขึ้น จำนวน ๕,๒๑๖.๑ ล้านบาท เป็นค่าปรับปรุงอาคารและก่อสร้างอาคารเรียน

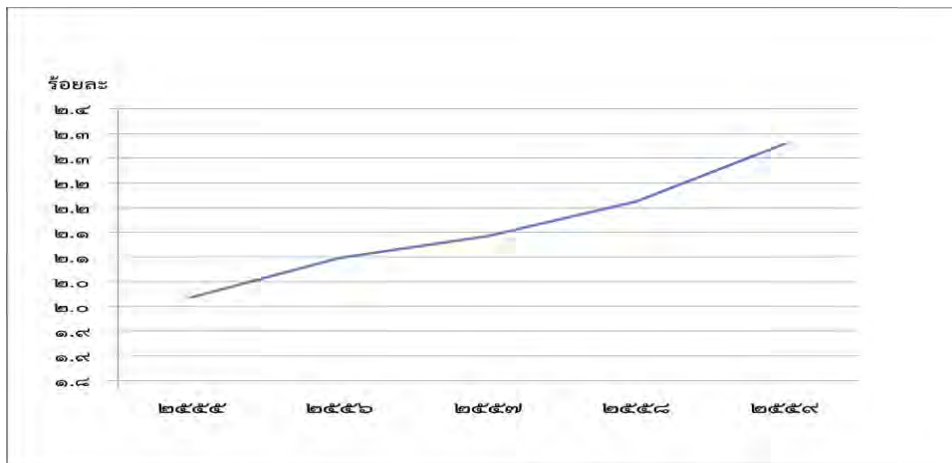
□ การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งได้รับจัดสรรผ่านจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เพิ่มขึ้น จำนวน ๗,๒๓๙.๒ ล้านบาท

□ รายจ่ายลงทุนของรัฐวิสาหกิจ เพิ่มขึ้น จำนวน ๑,๕๒๑.๖ ล้านบาท

๔) รายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ จำนวน ๖๑,๙๙๑.๗ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๖,๒๙๑.๗ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓ และคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒.๓ ของวงเงินงบประมาณ ซึ่งเมื่อพิจารณาอัตราส่วนรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ต่องบประมาณรายจ่ายประจำปี ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙ ดังแผนภูมิ ๒ มีแนวโน้มสูงขึ้น เป็นสัญญาณที่ดีว่ารัฐบาลสามารถชำระต้นเงินกู้ได้เพิ่มขึ้นในอนาคต และมีประสิทธิภาพในการบริหารหนี้สาธารณะในภาพรวม

แผนภูมิ ๒ อัตราส่วนรายจ่ายชำระคืนต้นเงินกู้ต่องบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙

ทั้งนี้ ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หนี้สาธารณะคงค้างมีสัดส่วนเป็นร้อยละ ๔๐.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และภาระหนี้ต่องบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๙ เป็นร้อยละ ๗.๒๑ ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์กรอบความยั่งยืนทางการคลังที่กำหนดสัดส่วนหนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศไว้ไม่เกินร้อยละ ๖๐ และภาระหนี้ต่องบประมาณไม่เกินร้อยละ ๑๕

๓.๒ วิเคราะห์สัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มีสัดส่วนรายจ่ายประจำ ร้อยละ ๗๗.๒ ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่มีสัดส่วน ร้อยละ ๗๘.๘ ในขณะที่รายจ่ายลงทุนมีสัดส่วน ร้อยละ ๒๐ เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่มีสัดส่วน ร้อยละ ๑๗.๕ แสดงให้เห็นว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ถึงแม้รัฐบาลจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล เพื่อเร่งขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ด้วยการเพิ่มสัดส่วนรายจ่ายลงทุน แต่ยังคงให้ความสำคัญในการรักษาวินัยทางการคลังด้วย โดยพยายามรักษาสัดส่วนรายจ่ายประจำไม่ให้สูงเกินไป ในขณะที่มีภาระค่าใช้จ่ายบุคลากรเพิ่มขึ้น ดังแผนภูมิ ๓

หากพิจารณาเปรียบเทียบสัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ กับสัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุนเฉลี่ยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๘ พบว่า อยู่ในระดับใกล้เคียงกับสัดส่วนรายจ่ายประจำเฉลี่ย คือ ร้อยละ ๗๗.๒ และสัดส่วนรายจ่ายลงทุน คือ ร้อยละ ๑๙ การเพิ่มสัดส่วนรายจ่ายลงทุนในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้อยู่ที่ร้อยละ ๒๐ จะส่งผลดีให้การลงทุนภาครัฐขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และช่วยเร่งรัดการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัวอย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ตามกรอบความยั่งยืนทางการคลังซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินนโยบายทางการคลังที่สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจการเงินและการคลังของประเทศของกระทรวงการคลัง ได้กำหนดเป้าหมายสัดส่วนรายจ่ายลงทุนต่องบประมาณรายจ่ายไม่

ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕ ดังนั้น ในปีงบประมาณต่อไป รัฐบาลควรเพิ่มหรือคงสัดส่วนรายจ่ายลงทุน ให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมและเป็นไปตามกรอบความยั่งยืนทางการคลัง

แผนภูมิ ๓ สัดส่วนรายจ่ายประจำและรายจ่ายลงทุน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๙

๓.๓ งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามประเภทงบรายจ่าย

โครงสร้างรายจ่ายงบประมาณจะแบ่งออกเป็น ๕ หมวดใหญ่ๆ ได้แก่ งบบุคลากร งบดำเนินงาน งบลงทุน งบเงินอุดหนุน และงบรายจ่ายอื่น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘ กับงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๙ ในแต่ละงบรายจ่ายพบว่า งบรายจ่ายที่เพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ งบลงทุน เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ ๑๘.๐๗ งบเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๗.๓๓ ส่วนงบบุคลากรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๒ ในขณะที่ งบดำเนินงานและงบรายจ่ายอื่นเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๗๒ และร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ ดังตาราง ๒

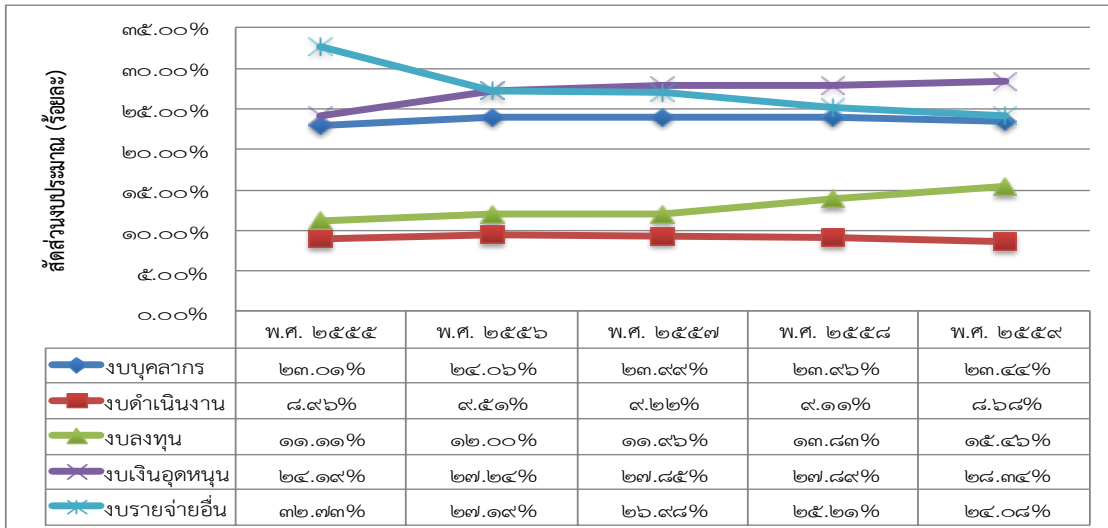
ตาราง ๒ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙ จำแนกตามประเภทงบรายจ่าย

ปีงบประมาณ	งบบุคลากร	งบดำเนินงาน	งบลงทุน	งบเงินอุดหนุน	งบรายจ่ายอื่น	รวม
พ.ศ. ๒๕๕๘	๖๑๗,๐๘๙.๙	๒๓๔,๕๒๐.๖	๓๕๖,๑๒๒.๒	๗๑๘,๑๘๑.๑	๖๔๙,๐๘๖.๒	๒,๕๗๕,๐๐๐.๐
พ.ศ. ๒๕๕๙	๖๓๗,๖๐๓.๐	๒๓๖,๒๑๘.๓	๔๒๐,๔๙๐.๔	๗๗๐,๘๑๑.๘	๖๕๔,๘๗๖.๕	๒,๗๒๐,๐๐๐.๐
เพิ่ม/ลด ๕๘-๕๙	๒๐,๕๑๓.๑	๑,๖๙๗.๗	๖๔,๓๖๘.๒	๕๒,๖๓๐.๗	๕,๗๙๐.๓	๑๔๕,๐๐๐.๐
	๓.๓๒%	๐.๗๒%	๑๘.๐๗%	๗.๓๓%	๐.๘๙%	๕.๖๓%

พิจารณาโครงสร้างงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำแนกตามประเภทงบรายจ่าย พบว่า งบเงินอุดหนุนมีสัดส่วนต่องบประมาณมากที่สุด ร้อยละ ๒๘.๓๔ รองลงมา คือ งบรายจ่ายอื่น ร้อยละ ๒๔.๐๘ งบบุคลากร ร้อยละ ๒๓.๔๔ และงบลงทุน ร้อยละ ๑๕.๔๖ ตามลำดับ แสดงดังแผนภูมิ ๔

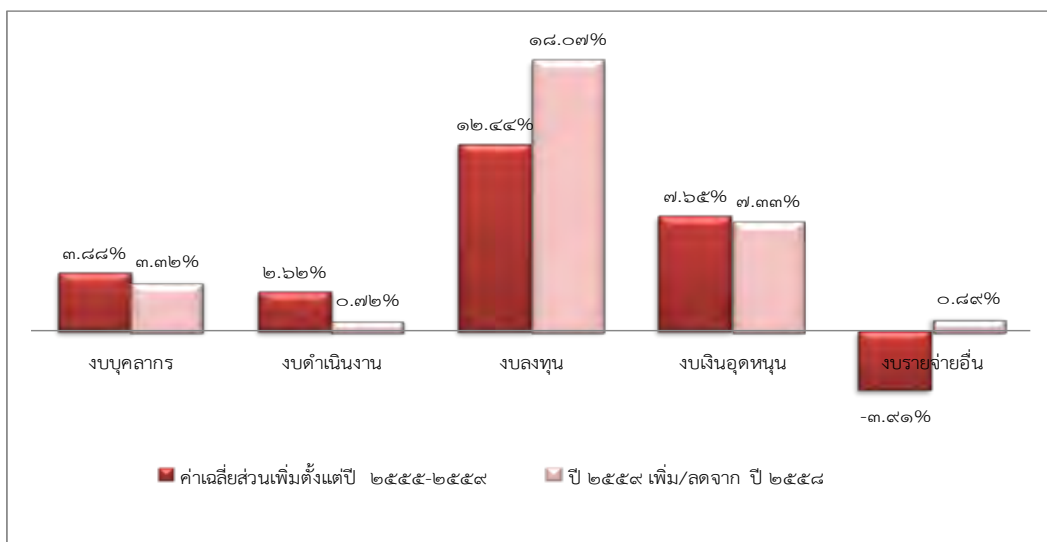

แผนภูมิ ๔ เปรียบเทียบสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙
จำแนกตามงบรายจ่าย

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาโครงสร้างรายจ่ายงบประมาณย้อนหลังในช่วง ๕ ปี ที่ผ่านมา (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) งบลงทุน เพิ่มขึ้นเฉลี่ยสูงสุด ที่ร้อยละ ๑๒.๔๔ รองลงมาเป็นงบเงินอุดหนุน ร้อยละ ๗.๖๕ งบบุคลากร ร้อยละ ๓.๘๘ และงบดำเนินงาน ร้อยละ ๒.๖๒ ตามลำดับ ซึ่งเมื่อพิจารณางบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เพิ่มขึ้นจากงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘ เปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ย ๕ ปี ดังกล่าว ดังแผนภูมิ ๕ พบว่า งบลงทุนเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก ในขณะที่งบบุคลากร งบดำเนินงาน งบเงินอุดหนุน เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย แสดงให้เห็นว่า รัฐบาลจัดทำงบประมาณแบบขาดดุล โดยการเพิ่มปริมาณเงินลงทุนเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ เพื่อเร่งขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ควบคู่กับการรักษาวินัยทางการคลัง ด้วยการตรึงค่าใช้จ่ายในประเภทอื่นๆ ไปด้วย

แผนภูมิ ๕ เปรียบเทียบสัดส่วนงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙
จำแนกตามงบรายจ่าย

๓.๔ งบประมาณรายจ่ายตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้จัดสรรตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ๘ ยุทธศาสตร์ และ ๑ รายการ โดยยุทธศาสตร์ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจำนวนสูงสุด ๓ ลำดับแรก คือ ยุทธศาสตร์การศึกษา สาธารณสุข จริยธรรม และคุณภาพชีวิต จำนวน ๙๙๔,๔๑๔.๖๒ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๕๖ รายการค่าดำเนินการภาครัฐ จำนวน ๕๔๓,๓๐๗.๕๙ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๗ และยุทธศาสตร์บริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน ๓๖๔,๖๔๕.๖๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๔๑ ตามลำดับ เช่นเดียวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ดังแผนภูมิ ๖

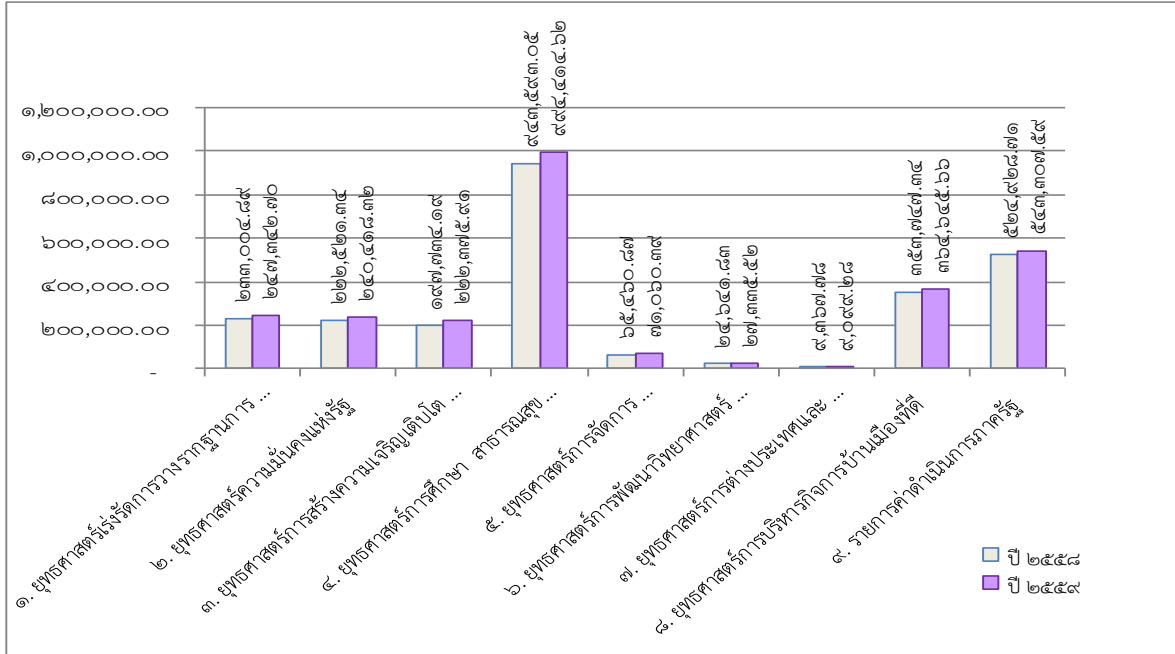
สำหรับยุทธศาสตร์ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑ ยุทธศาสตร์ คือ ยุทธศาสตร์การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๙,๐๙๙.๒๘ ล้านบาท ลดลงจากที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๒๖๘.๕๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๗ (ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับการจัดสรรจำนวน ๙,๓๖๗.๗๘ ล้านบาท)

เมื่อพิจารณาในมิติของแผนงาน พบว่า แผนงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ สูงสุด ๕ ลำดับแรก ได้แก่ แผนงานขยายโอกาสและพัฒนาคุณภาพการศึกษา จำนวน ๔๒๕,๖๖๙.๘๕ ล้านบาท แผนงานพัฒนาระบบประกันสุขภาพ จำนวน ๒๗๘,๔๔๓.๙๑ ล้านบาท แผนงานบริหารบุคลากรภาครัฐ จำนวน ๒๔๔,๗๗๖.๐๐ ล้านบาท แผนงานเสริมสร้างระบบป้องกันประเทศ จำนวน ๒๐๓,๑๘๕.๒๗ ล้านบาท และแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ จำนวน ๒๐๑,๐๓๒.๐๗ ล้านบาท ตามลำดับ

จากการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ตามมิติของยุทธศาสตร์และแผนงานข้างต้นจะเห็นว่า รัฐบาลได้ให้ความสำคัญกับนโยบายด้านการศึกษาโดยเฉพาะการสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่มีคุณภาพและมาตรฐานอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และต่อเนื่อง ซึ่งเป็นภารกิจหลักของกระทรวงศึกษาธิการ นโยบายด้านสาธารณสุขเพื่อให้ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพและได้รับบริการสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐาน และเข้าถึงเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งเป็นภารกิจหลักของกระทรวงสาธารณสุข และนโยบายในการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติซึ่งเป็นภารกิจหลักของกระทรวงกลาโหม

แผนภูมิ ๖ เปรียบเทียบงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙
จำแนกตามยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ

๓.๕ งบประมาณรายจ่ายจำแนกตามกระทรวง

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ กระทรวงที่ได้รับจัดสรรงบประมาณสูงสุดเป็นอันดับต้นๆ ของประเทศ ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ ๕๒๐,๑๓๒.๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๙.๑ ของงบประมาณรวม) รัายจ่ายงบกลาง ๓๙๓,๕๙๙.๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๔.๘ ของงบประมาณรวม) กระทรวงมหาดไทย ๓๕๒,๒๔๗.๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๒.๖ ของงบประมาณรวม) กระทรวงกลาโหม ๒๐๗,๗๑๘.๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๖ ของงบประมาณรวม) กระทรวงการคลัง ๑๙๙,๓๒๘.๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๓ ของงบประมาณรวม) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๘ พบว่า กระทรวงที่ได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นสูงสุดในอันดับต้นๆ ของประเทศ ได้แก่ รัายจ่ายงบกลาง เพิ่มขึ้น ๒๘,๕๑๕ ล้านบาท (ร้อยละ ๗.๘) กระทรวงคมนาคม เพิ่มขึ้น ๒๖,๕๐๓.๙ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๓.๖) กระทรวงศึกษาธิการ เพิ่มขึ้น ๑๗,๘๘๖.๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๓.๖) กระทรวงสาธารณสุข เพิ่มขึ้น ๑๕,๒๖๒.๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๓.๙) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง เพิ่มขึ้น ๑๔,๕๓๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๑๓.๗) ตามลำดับ

สำหรับกระทรวงที่ได้รับจัดสรรงบประมาณลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้แก่ รัายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ลดลง ๒๘,๔๒๙.๒ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๗.๗) รัฐวิสาหกิจ ลดลง ๓,๗๓๕.๘ ล้านบาท (ร้อยละ ๒.๕) หน่วยงานของรัฐสภา ลดลง ๑,๙๒๙.๓ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๘.๒) ตามลำดับ

รายละเอียดงบประมาณรายจ่ายจำแนกรายกระทรวง ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙ แสดงดังตาราง ๓

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

ตาราง ๓ งบประมาณรายจ่ายจำแนกรายกระทรวง ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙

กระทรวง	งบประมาณปี			เพิ่ม / ลด ๕๘-๕๙	
	๒,๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งประเทศ	๒,๕๒๕,๐๐๐.๐	๒๕๗๕๐๐๐.๐	๒๗๒๐๐๐๐.๐	๑๔๕,๐๐๐.๐	๕.๖
๑. งบกลาง	๓๔๓,๑๓๑.๐	๓๗๕,๗๐๘.๑	๔๐๒,๑๓๙.๔	๒๖,๔๓๑.๓	๗.๐
๒. สำนักนายกรัฐมนตรี	๓๒,๑๖๐.๓	๓๓,๔๑๗.๖	๓๖,๗๖๑.๘	๓,๓๔๔.๒	๑๐.๐
๓. กระทรวงกลาโหม	๑๘๓,๘๒๐.๐	๑๙๒,๙๔๙.๑	๒๐๗,๗๑๘.๙	๑๔,๘๙๘.๘	๗.๗
๔. กระทรวงการคลัง	๒๒๘,๗๙๖.๖	๑๘๕,๘๕๒.๒	๑๙๙,๓๒๘.๘	๑๓,๕๗๖.๖	๗.๓
๕. กระทรวงการต่างประเทศ	๘,๖๒๔.๐	๘,๕๖๗.๔	๘,๐๔๐.๗	-๕๒๖.๗	-๖.๑
๖. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑๓,๘๖๗.๑	๗,๙๓๑.๘	๗,๖๒๒.๔	-๓๐๙.๔	-๓.๙
๗. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๑๐,๓๒๔.๗	๙,๕๑๑.๘	๑๐,๓๗๙.๗	๘๖๗.๙	๙.๑
๘. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๗๖,๘๔๐.๙	๘๐,๙๙๙.๕	๘๘,๙๕๘.๒	๗,๙๕๘.๗	๙.๘
๙. กระทรวงคมนาคม	๑๐๐,๕๗๗.๕	๑๑๐,๗๒๒.๕	๑๓๓,๘๘๖.๑	๒๘,๑๖๓.๖	๒๕.๔
๑๐. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๓๑,๕๘๗.๒	๓๐,๒๕๕.๔	๓๖,๔๒๐.๗	๖,๑๗๕.๓	๒๐.๔
๑๑. กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	๙,๕๕๗.๔	๕,๕๙๐.๖	๕,๒๕๓.๐	-๓๓๗.๖	-๖.๐
๑๒. กระทรวงพลังงาน	๒,๐๕๘.๖	๑,๙๗๖.๑	๒,๐๔๕.๔	๖๙.๓	๓.๕
๑๓. กระทรวงพาณิชย์	๙,๑๗๖.๖	๗,๒๔๗.๒	๗,๔๐๓.๗	๑๕๖.๕	๒.๒
๑๔. กระทรวงมหาดไทย	๓๓๓,๑๔๕.๒	๓๔๐,๑๗๑.๖	๓๔๓,๗๐๗.๓	๓,๕๖๒.๑	๑.๐
๑๕. กระทรวงยุติธรรม	๑๙,๗๓๕.๕	๒๒,๐๒๑.๕	๒๓,๖๖๕.๓	๑,๖๔๓.๘	๗.๕
๑๖. กระทรวงแรงงาน	๓๐,๓๕๓.๒	๓๓,๖๓๘.๓	๓๓,๘๘๘.๕	๒๖๐.๒	๐.๘
๑๗. กระทรวงวัฒนธรรม	๖,๖๒๔.๗	๗,๐๔๗.๔	๗,๙๖๐.๙	๙๓๖.๕	๑๓.๐
๑๘. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๘,๗๖๓.๖	๘,๘๙๖.๖	๙,๙๘๑.๗	๑,๑๘๕.๑	๑๒.๒
๑๙. กระทรวงศึกษาธิการ	๔๘๒,๗๘๘.๖	๕๐๑,๓๒๖.๑	๕๒๐,๑๓๒.๒	๑๘,๓๔๓.๖	๓.๘
๒๐. กระทรวงสาธารณสุข	๑๐๖,๑๐๒.๙	๑๐๙,๖๕๘.๓	๑๒๕,๑๔๖.๐	๑๕,๔๘๗.๗	๑๔.๑
๒๑. กระทรวงอุตสาหกรรม	๖,๕๘๑.๒	๕,๘๕๖.๕	๖,๑๓๓.๙	๒๗๗.๔	๔.๗
๒๒. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	๑๐๑,๔๐๒.๘	๑๐๕,๔๑๙.๗	๑๒๐,๖๗๕.๗	๑๕,๒๖๖.๐	๑๔.๕
๒๓. หน่วยงานของรัฐสภา	๙,๕๒๒.๔	๖,๖๑๓.๔	๔,๙๕๕.๔	-๑,๖๙๘.๐	-๒๕.๗
๒๔. หน่วยงานของศาล	๑๖,๘๓๓.๓	๒๐,๐๒๒.๔	๒๐,๘๗๒.๙	๘๓๙.๕	๔.๒
๒๕. หน่วยงานอิสระของรัฐ	๑๔,๕๒๐.๑	๑๓,๓๘๗.๖	๑๔,๒๗๑.๘	๘๘๔.๒	๖.๖
๒๖. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๑๘,๑๗๐.๐	๑๗,๗๘๒.๒	๒๕,๑๙๙.๗	๗,๔๑๗.๕	๔๑.๗
๒๗. รัฐวิสาหกิจ	๑๔๙,๘๓๒.๓	๑๔๗,๕๖๙.๓	๑๔๔,๙๑๔.๖	-๒,๖๕๔.๗	-๑.๘
๒๘. สภาเกษตรกรไทย	๕,๑๑๐.๘	๕,๙๘๑.๓	๕,๕๕๕.๑	-๕๕๕.๗	-๗.๑
๒๙. กองทุนและเงินหมุนเวียน	๑๕๒,๐๓๒.๙	๑๓๖,๙๒๓.๑	๑๔๘,๔๗๕.๑	๑๑,๕๕๒.๐	๘.๔
๓๐. รายจ่ายเพื่อซื้อใช้เงินคงคลัง	๑๓,๕๒๓.๗	๔๑,๙๖๕.๔	๑๓,๕๓๖.๑	-๒๘,๔๒๙.๓	-๖๗.๗

งบประมาณรายจ่ายสำหรับกองทุนและเงินหมุนเวียน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑๔๘,๔๗๕.๑ ล้านบาท มีสัดส่วนร้อยละ ๕.๕ ของงบประมาณรวม เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑๑,๕๕๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๘ ทั้งนี้ มีหลายกองทุนที่ไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ เนื่องจากยังมีเงินทุนสะสมคงเหลือเพียงพอสำหรับการดำเนินงาน แต่ได้รับจัดสรรงบประมาณในปี พ.ศ.๒๕๕๙ เช่น กองทุนการออมแห่งชาติ กองทุนสิ่งแวดล้อม กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เป็นต้น

กองทุนที่ได้รับสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ อย่างชัดเจน เช่น กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต(กรอ.) กองทุนจัดรูปที่ดิน กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ กองทุนสงเคราะห์ เป็นต้น โดยเฉพาะกองทุนฯ (กรอ.) ได้รับจัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นจากปีที่แล้วสูงถึง ร้อยละ ๖๓.๖ เนื่องจากรัฐบาลให้ความสำคัญกับกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต (กรอ.) มากขึ้น ซึ่งเน้นให้การสนับสนุนแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์และมีความต้องการศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาที่เป็นความต้องการหลักและมีความชัดเจนของการผลิตกำลังคน โดยคาดหวังว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาไปแล้ว นักศึกษากลุ่มนี้จะมีงานรองรับ มีรายได้สามารถชำระหนี้คืนได้เมื่อมีรายได้ถึงเกณฑ์ ลดอัตราการเกิดหนี้สูญโดยมีระบบการติดตามและรับชำระหนี้ที่คำนึงถึงความสามารถในการหารายได้และการจ่ายของผู้กู้

ขณะที่บางกองทุนที่ถูกปรับลดงบประมาณ เช่น กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น และบางกองทุนไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณเลยจากที่เคยได้รับการจัดสรรในปีก่อนหน้า เช่น กองทุนช่วยเหลือเหยียนานักท่องเที่ยวต่างชาติ กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน กองทุนกีฬามวย เป็นต้น รายละเอียดแสดงดังตาราง ๔

นอกจากนี้ยังมีกองทุนที่มีรายได้จาก Earmarked Tax เป็นภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่กำหนดให้นำไปจ่ายตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เช่น กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (กองทุน สสส.) เป็นต้น ซึ่งกองทุนดังกล่าวจะไม่ปรากฏในเอกสารงบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๙ เนื่องจากไม่อยู่ในเงื่อนไขต้องของงบประมาณผ่านฝ่ายนิติบัญญัติ และกองทุนที่มีเงินรายได้มากกว่า ๑ แหล่ง ทั้งจากงบประมาณและ Earmarked Tax เช่น กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ เป็นต้น

ตาราง ๔ งบประมาณรายจ่ายสำหรับกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๙

กองทุน	งบประมาณปี			เพิ่ม/ลด	
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งสิ้น	๑๕๒,๐๓๒.๙	๑๓๖,๙๒๓.๑	๑๔๘,๔๗๕.๑	๑๑,๕๕๒.๐	๗.๘
๑. กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	๖,๐๐๗.๕	-	๒๒๗.๖	๒๒๗.๖	๑๐๐.๐
๒. กองทุนส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	๘๓๘.๙	๖๒๑.๖	๒๗๕.๘	- ๓๔๕.๘	- ๑๒๕.๔
๓. กองทุนการทำอากาศยานอู่ตะเภา	-	-	๐.๑	๐.๑	๑๐๐.๐
๔. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา	๑๖,๘๐๐.๐	๑๔,๓๙๔.๐	๑๓,๐๐๐.๐	- ๑,๓๙๔.๐	- ๑๐.๗
๕. กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผูกกับรายได้ในอนาคต	๘๐๐.๐	๒,๐๐๐.๐	๕,๕๐๐.๐	๓,๕๐๐.๐	๖๓.๖
๖. กองทุนการออมแห่งชาติ	-	-	๗๒๙.๔	๗๒๙.๔	๑๐๐.๐
๗. กองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย	-	-	๙๐.๐	๙๐.๐	๑๐๐.๐
๘. กองทุนช่วยเหลือเหยียนานักท่องเที่ยวต่างชาติ	-	๒๐๐.๐	-	- ๒๐๐.๐	- ๑๐๐.๐
๙. กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	๘๗.๓	๑๑๐.๐	๑๒๐.๐	๑๐.๐	๘.๓
๑๐. กองทุนคุ้มครองเด็ก	๘๐.๐	๙๐.๐	๘๕.๐	- ๕.๐	- ๕.๙
๑๑. กองทุนผู้สูงอายุ	๓๐๐.๐	๒๐๐.๐	๑๗๐.๐	- ๓๐.๐	- ๑๗.๖
๑๒. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ	๑๘.๐	๑๘.๐	๑๘.๐	-	-

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

กองทุน	งบประมาณปี			เพิ่ม/ลด	
	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	จำนวน	ร้อยละ
๑๓. กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	๖๒.๕	๖๒.๕	๗๒.๕	๑๐.๐	๑๓.๘
๑๔. กองทุนจัดรูปที่ดิน	๑๕๐.๐	๒๗๐.๐	๘๐๐.๐	๕๓๐.๐	๖๖.๓
๑๕. กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร	๒๗๐.๐	๓๑๗.๓	๒๑๕.๘	- ๑๐๑.๕	- ๔๗.๐
๑๖. กองทุนปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตรเพื่อ	๖๐.๐	๖๐.๐	-	- ๖๐.๐	- ๑๐๐.๐
๑๗. กองทุนหมุนเวียนเพื่อการกู้ยืมแก่เกษตรกรและผู้ยากจน	๗๐.๐	๕๖.๐	๕๒.๐	- ๔.๐	- ๗.๗
๑๘. กองทุนสิ่งแวดล้อม	-	-	๒๐๐.๐	๒๐๐.๐	๑๐๐.๐
๑๙. กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี	๒,๐๓๑.๐	-	๑๖๒.๔	๑๖๒.๔	๑๐๐.๐
๒๐. กองทุนยุติธรรม	๘๐.๐	๖๐.๐	๑๐๐.๐	๔๐.๐	๕๐.๐
๒๑. กองทุนเพื่อผู้ใช้แรงงาน	-	๑๐๐.๐	-	- ๑๐๐.๐	- ๑๐๐.๐
๒๒. กองทุนความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน	๘๐.๐	๘๐.๐	-	- ๘๐.๐	- ๑๐๐.๐
๒๓. กองทุนส่งเสริมการเผยแพร่พระพุทธศาสนาเฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๒๐.๐	๓๐.๐	๓๘.๘	๘.๘	๒๒.๗
๒๔. กองทุนส่งเสริมงานจดหมายเหตุ	๑๓.๕	๑๙.๐	๒๐.๐	๑.๐	๕.๐
๒๕. กองทุนเพื่อการพัฒนาระบบมาตรฐานวิทยา	๒๒๐.๐	๒๒๐.๐	๒๒๖.๑	๖.๑	๒.๗
๒๖. กองทุนสงเคราะห์	๘๖๔.๐	๑,๐๐๖.๐	๑,๒๙๘.๐	๒๙๒.๐	๒๒.๕
๒๗. กองทุนส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสำหรับคนพิการ	๑๕๐.๐	๑๓๐.๐	๑๕๐.๐	๒๐.๐	๑๓.๓
๒๘. กองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	๑๑๕,๑๗๖.๗	๑๑๔,๙๖๓.๖	๑๒๓,๐๐๙.๐	๘,๐๔๕.๔	๖.๕
๒๙. กองทุนภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย	๑๒๐.๐	๑๒๐.๐	๑๒๐.๐	-	-
๓๐. กองทุนการแพทย์ฉุกเฉิน	๘๘๐.๐	๗๙๐.๐	๗๔๔.๕	- ๔๕.๕	- ๖.๑
๓๑. กองทุนเพื่อการสืบสวนและสอบสวนคดีอาญา	๔๐๕.๐	๔๕๐.๐	๖๐๐.๐	๑๕๐.๐	๒๕.๐
๓๒. กองทุนพัฒนาการเมืองภาคพลเมือง	๒๕.๐	๓๐.๘	๓๐.๘	-	-
๓๓. กองทุนเพื่อผู้เคยเป็นสมาชิกรัฐสภา	-	-	๓๑๗.๒	๓๑๗.๒	๑๐๐.๐
๓๔. กองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ	๑๐๕.๐	๓๔๐.๐	๗.๘	- ๓๓๒.๒	- ๔/๒๕๙.๐
๓๕. กองทุนกีฬามวย	๘๑.๖	๙๐.๐	-	- ๙.๐	- ๑๐๐.๐
๓๖. กองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ	๙๔.๓	๙๔.๓	๙๔.๓	-	-
๓๗. กองทุนส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์	๕๙๖.๖	-	-	-	-
๓๘. กองทุนช่วยเหลือผู้ประกอบการในหมู่บ้านและชุมชน	๓,๐๐๐.๐	-	-	-	-
๓๙. กองทุนรวมเพื่อช่วยเหลือเกษตรกร	๕๐๐.๐	-	-	-	-
๔๐. กองทุนส่งเสริมการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ	๕๐๐.๐	-	-	-	-
๔๑. กองทุนพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของรัฐ	๑,๐๐๐.๐	-	-	-	-
๔๒. กองทุนส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ	๓๐๐.๐	-	-	-	-
๔๓. กองทุนส่งเสริมโรงเรียนในระบบ	๒๗.๐	-	-	-	-
๔๔. กองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	๑๙.๐	-	-	-	-
๔๕. กองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง	๒๐๐.๐	-	-	-	-

๓.๖ งบประมาณรายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการจัดบริการสาธารณะให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมภารกิจตามอำนาจหน้าที่และภารกิจถ่ายโอนทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านการศึกษาและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สูงขึ้น และลดความเหลื่อมล้ำทางการคลัง โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำให้มีรายได้ที่เหมาะสม โดยกำหนดสัดส่วนรายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลให้สูงถึง ร้อยละ ๒๘.๒๑ ซึ่งตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๐ (๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ทำให้ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มีการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๖๕๗,๓๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑๐,๙๕๖.๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๑.๗ โดยแบ่งเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งที่จัดเก็บเองและรัฐบาลจัดเก็บให้และแบ่งให้ จำนวน ๓๙๗,๙๔๐ ล้านบาท และรัฐบาลจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๒๕๙,๓๖๐ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้รับการจัดสรร ๒๕๗,๖๖๓.๗๘ ล้านบาท เป็นจำนวน ๑,๖๙๖.๒๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๐.๗ ดังตาราง ๕

ตาราง ๕ การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

หน่วย: ล้านบาท

ลักษณะการจัดสรร	ปีงบประมาณ		เพิ่ม/ลด	
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	จำนวน	ร้อยละ
๑. รายได้ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดเก็บเองและรัฐบาลเก็บให้และแบ่งให้	๓๓๘,๖๘๐.๙	๓๙๗,๙๔๐.๐	๕๙,๒๖๐.๐	๑๗.๕
๒. เงินอุดหนุน	๒๕๗,๖๖๓.๘	๒๕๙,๓๖๐.๐	๑,๖๙๖.๒	๐.๖๖
รวมทั้งสิ้น	๖๐๖,๓๔๔.๗	๖๕๗,๓๐๐.๐	๕๐,๙๕๖.๒	๐.๘๓

๓.๗ รายการผูกพันข้ามปีงบประมาณ

การผูกพันงบประมาณข้ามปี หมายถึง รายการงบประมาณรายจ่าย ซึ่งจะต้องทำสัญญา ก่อหนี้ผูกพัน และมีวงเงินที่คาดว่าจะต้องก่อหนี้ผูกพันงบประมาณรายจ่ายประจำปีต่อไป โดยวงเงินผูกพันดังกล่าวจะรวมเงินเพื่อเหลือเผื่อขาดไว้ด้วยแล้ว ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ.๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ภาระผูกพันงบประมาณข้ามปีที่อนุมัติแล้วจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และภาระผูกพันที่เกิดจากรายการใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๘๘๕,๔๓๓ ล้านบาท จำแนกได้ดังนี้

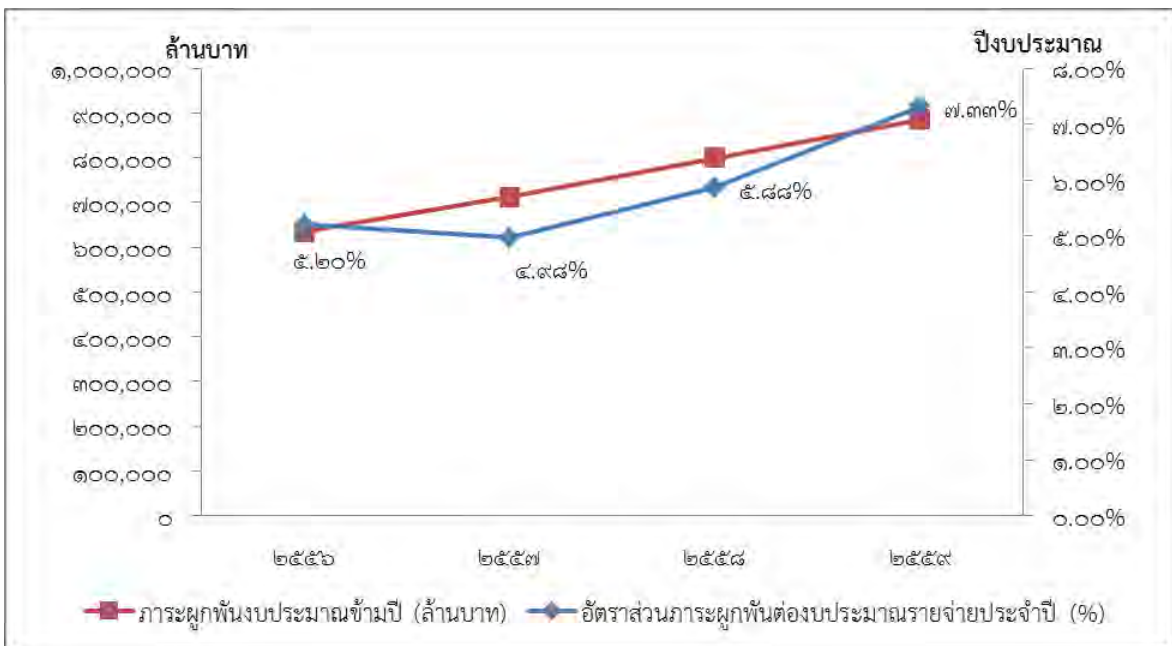
๑) ภาระผูกพันงบประมาณข้ามปีที่อนุมัติแล้วจนถึงปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๖๔๐,๐๑๘.๘ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๖๑๒,๙๒๓.๓ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ จำนวน ๒๗,๐๙๕.๕ ล้านบาท

๒) ภาระผูกพันที่เกิดจากรายการใหม่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๒๔๕,๔๑๔.๒ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๒๓๗,๗๕๔.๗ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ จำนวน ๖,๖๕๙.๕ ล้านบาท

ภาระผูกพันงบประมาณต้องงบประมาณรายจ่าย ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แผนภูมิ ๗ เนื่องจากรัฐบาลมีแนวนโยบายเร่งรัดการวางรากฐานการพัฒนาในด้านต่างๆ อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ และสังคม เช่น ระบบขนส่งมวลชนทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ การพัฒนาแหล่งน้ำ อาคารโรงพยาบาลด้านสาธารณสุข และอาคารเรียน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การดำเนินการของรายการผูกพันที่ไม่เป็นตามแผนปฏิบัติงาน จนทำให้การใช้จ่ายงบประมาณไม่ทันเมื่อสิ้นปีงบประมาณและต้องกันเงินไว้เบิกเหลือในปีเป็นจำนวนมาก ก่อให้เกิดต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) ในการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาด้านอื่นๆ ของประเทศ ดังนั้น รัฐบาลจึงควรให้ความสำคัญเร่งรัดการเบิกจ่ายงบลงทุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดควบคู่กันไปด้วย

แผนภูมิ ๗ ภาระผูกพันงบประมาณข้ามปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙

๓.๘ ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ตาราง ๖ และ แผนภูมิ ๘ เมื่อสิ้นไตรมาสที่ ๒ เป็นจำนวน ๑,๓๒๓,๖๘๔.๕๐๘๗ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๑ ของวงเงินงบประมาณ ต่ำกว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ ร้อยละ ๕๕ เป็นผลจากการเบิกจ่ายในรายการลงทุนที่มีความล่าช้ากว่าเป้าหมาย โดยเบิกจ่ายได้เพียง ร้อยละ ๒๖.๒๕ ขณะที่เป้าหมายกำหนดไว้ที่ ร้อยละ ๕๕ คาดว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้รายการลงทุนมีการเบิกจ่ายต่ำกว่าเป้าหมายเกิดจากสาเหตุ ๒ ประเด็น คือ

๑) การขาดความพร้อมในการดำเนินการของส่วนราชการ ทั้งด้านการจัดหาครุภัณฑ์ ซึ่งต้องมีรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ มีประมาณการราคา หรือผลการสอบราคา และสถานที่รองรับครุภัณฑ์ และสิ่งก่อสร้าง ต้องมีความพร้อมในเรื่องสถานที่ดำเนินการ มีรายละเอียดแบบรูปรายการและประมาณราคา

๒) ขั้นตอน กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างและการเบิกจ่ายมีความยุ่งยาก ซับซ้อน โดยเฉพาะรายการลงทุนในลักษณะผูกพันข้ามปีงบประมาณ ประกอบกับการดำเนินนโยบายของรัฐบาลในการปราบปรามคอร์รัปชันเรื่องการเบิกจ่ายงบประมาณที่ต้องดำเนินการตามระเบียบอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ ผลจากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่ให้หน่วยงานภาครัฐปรับลดค่างานก่อสร้างใหม่ตามราคาน้ำมันในตลาดโลกที่ปรับตัวลดลง ทำให้บางโครงการต้องดำเนินการล่าช้าออกไป อย่างไรก็ตาม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวรัฐบาลได้ออกมาตรการให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดกำกับดูแลให้หัวหน้าส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยอื่นๆ ของรัฐ และผู้ว่าราชการจังหวัดเร่งดำเนินการเบิกจ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามเป้าหมายโดยปรับลดระยะเวลาการดำเนินงานในขั้นตอนงบประมาณต่างๆ ได้แก่

□ การปรับปรุงการดำเนินงานตามระเบียบว่าด้วยการบริหารงบประมาณ พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่น เร่งรัดให้ส่วนราชการจัดสรรงบประมาณไปยังหน่วยงานภูมิภาค ให้อำนาจหัวหน้าส่วนราชการ/ผู้ว่าราชการจังหวัดเปลี่ยนแปลงสถานที่ดำเนินการ ค่าที่ดินหรือสิ่งก่อสร้างภายในจังหวัด หรือให้อำนาจหัวหน้าส่วนราชการโอนงบประมาณไปสมทบรายการที่ไม่สามารถดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างได้ตามวงเงินที่ได้รับจัดสรรงบประมาณได้ไม่เกิน ร้อยละ ๒๐ ซึ่งสามารถลดระยะเวลาในการดำเนินการลงได้ประมาณ ๔๒ วันทำการ

□ การปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินการตามระเบียบการก่อสร้างผูกพันข้ามปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เช่น ให้ส่วนราชการส่งเรื่องให้สำนักงบประมาณพิจารณาความเหมาะสมของวงเงินค่าก่อสร้างและแบบรูปรายการของรายการก่อสร้างผูกพันโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างก่อน ซึ่งสามารถลดระยะเวลาในการดำเนินการลงได้ประมาณ ๔๐ วันทำการ

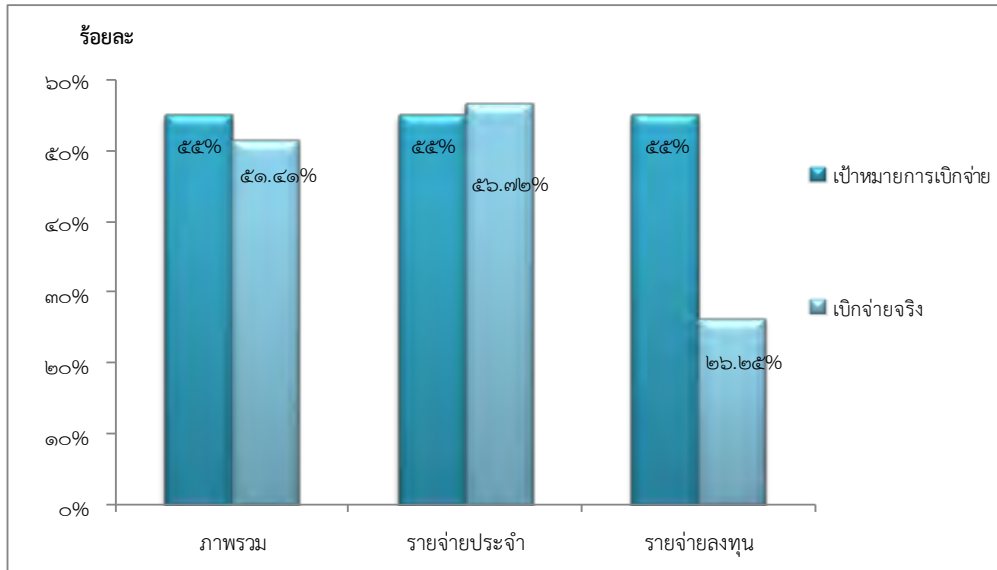
□ การปรับปรุงการปฏิบัติราชการและหลักเกณฑ์การปฏิบัติตามระเบียบของสำนักงบประมาณ โดยลดระยะเวลาในการปฏิบัติงานให้สั้นลง ซึ่งเป็นการเร่งรัดการเบิกจ่ายได้อีกทางหนึ่ง

ตาราง ๖ ผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

ประเภท รายจ่าย	วงเงินงบประมาณ (ล้านบาท)	เบิกจ่ายจริง (ล้านบาท)				
		ไตรมาส ๑	ไตรมาส ๒	ไตรมาส ๓ (๒๔ เม.ย.๕๘)	รวม ไตรมาส ๑-๓	รวม ไตรมาส ๑-๓
ภาพรวม	๒,๕๗๕,๐๐๐.๐๐๐๐	๗๖๖,๔๖๑.๐๐๙๐	๕๕๗,๒๒๓.๔๙๙๗	๑๔๒,๖๑๗.๕๖๐๕	๑,๓๖๖,๓๐๒.๐๖๙๒	๑,๔๖๖,๓๐๒.๐๖๙๒
รายจ่ายประจำ	๒,๑๒๕,๕๒๔.๒๓๙๘	๗๒๕,๑๙๘.๕๓๘๐	๔๘๐,๔๘๘.๖๘๐๗	๑๒๓,๘๒๘.๓๑๒๒	๑,๓๒๙,๕๑๕.๕๓๐๙	๑,๓๒๙,๕๑๕.๕๓๐๙
รายจ่ายลงทุน	๔๕๙,๔๗๕.๗๖๐๒	๔๑,๒๖๒.๔๗๑๐	๗๖,๗๓๔.๘๑๙๐	๑๘,๗๘๙.๒๔๘๓	๑๓๖,๗๘๖.๕๓๘๓	๑๓๖,๗๘๖.๕๓๘๓

แผนภูมิ ๘ เปรียบเทียบเป้าหมายและผลการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

๔. การคลังของรัฐบาล

๔.๑ รายได้ของรัฐบาล

๑) **รายได้ของรัฐบาล** หมายถึง รายรับที่รัฐบาลจะนำมาใช้เป็นตัวเลขในการประมาณการเพื่อจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีของรัฐบาล ประกอบด้วยรายรับที่มาจาก ๒ ส่วน คือ รายรับที่เป็นรายได้ และ รายรับที่ไม่เป็นรายได้

รายรับที่เป็นรายได้ ได้แก่ รายได้จากภาษีอากร รายได้จากการขายสิ่งของและบริการ รายได้จากรัฐพาณิชย์ และรายได้อื่น ๆ ซึ่งรายได้มากกว่าร้อยละ ๙๐ มาจากรายได้จากภาษีอากร นอกจากนั้นในภาวะที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้รายจ่ายเพิ่มขึ้น หรือเก็บภาษีได้น้อยและยังคาดว่าจะมีประมาณการรายรับต่ำกว่าประมาณการรายจ่ายที่จำเป็น รัฐบาลสามารถเพิ่มเงินงบประมาณรายรับได้โดยการ “หารายได้” ทั้งนี้ การหารายได้ของรัฐในกรณีดังกล่าวถือเป็นรายรับที่ไม่เป็นรายได้ อาทิเช่น การกู้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือการนำเงินคงคลังออกมาใช้

๒) โครงสร้างรายได้ของรัฐบาลไทย มีดังนี้

๒.๑) **ภาษีอากร** หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับเรียกเก็บจากผู้ที่มีรายได้ตามที่กำหนดไว้เพื่อนำไปใช้ในการบริหารและการพัฒนาประเทศ ประกอบด้วย ภาษีทางตรง และภาษีทางอ้อม ดังนี้

(๑) ภาษีทางตรงประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล และ ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(๒) ภาษีทางอ้อม ประกอบด้วย ภาษีการขายทั่วไป ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิตเฉพาะ และ อากรแสตมป์ ภาษีการขายเฉพาะ ได้แก่ ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน ภาษีสรรพสามิตจากการนำเข้า ภาษีโภกภัณฑ์อื่น ค่าภาคหลวงแร่ ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม และภาษีทรัพย์สินธรรมชาติอื่น

(๓) ภาษีสินค้าเข้า-ออก

(๔) ภาษีลักษณะอนุญาต

๒.๒) การขายสิ่งของและบริการ ประกอบด้วย

(๑) การขายหลักทรัพย์และทรัพย์สิน ประกอบด้วย ค่าขายทรัพย์สินซึ่งเป็น อสังหาริมทรัพย์ ค่าขายผลิตภัณฑ์ธรรมชาติ ค่าขายหลักทรัพย์ ค่าขายหนังสือราชการ และ ค่าขายสิ่งของอื่น

(๒) การขายบริการ ประกอบด้วย ค่าบริการและค่าเช่า

๒.๓) รายได้จากรัฐพาณิชย์ ประกอบด้วย ผลกำไรขององค์การรัฐบาล หน่วยงาน ธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ รายได้จากโรงงานยาสูบ รายได้จากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล และเงินปันผล จากบริษัทที่รัฐบาลถือหุ้น

๒.๔) รายได้อื่น ประกอบด้วย ค่าแสดมภ์ฤชากร และค่าปรับ เงินรับคืนและรายได้ เบ็ดเตล็ด

๒.๕) เงินกู้ หมายถึง การกู้เงินของรัฐบาลเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ โดยใช้วิธี ออกตั๋วเงินคลัง พันธบัตร ตราสารอื่น หรือทำสัญญาจากองค์กรในประเทศหรือต่างประเทศ โดยอาศัย อำนาจตามมาตรา ๙ ทวิ ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณพ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และ มาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดให้กู้ได้ร้อยละ ๒๐ ของ งบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมกับอีกร้อยละ ๘๐ ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนต้นเงินกู้ การกู้เงินดังกล่าวจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์และ วิธีการที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยหนี้สาธารณะ

๒.๖) เงินคงคลัง หมายถึง เงินสดหรือสิ่งใกล้เคียงเงินสดที่รัฐบาลมีไว้เพื่อการใช้จ่ายใน การดำเนินงานของรัฐ โดยเป็นเงินรายรับที่เหลือจากการใช้จ่ายซึ่งรัฐบาลเก็บสะสมไว้ในแต่ละขณะ ดังนั้น ปัจจัยสำคัญที่มีผลให้เงินคงคลังเปลี่ยนแปลง คือ การจัดเก็บรายได้ การเบิกใช้รายจ่าย และการนำเงินคง คลังมาใช้

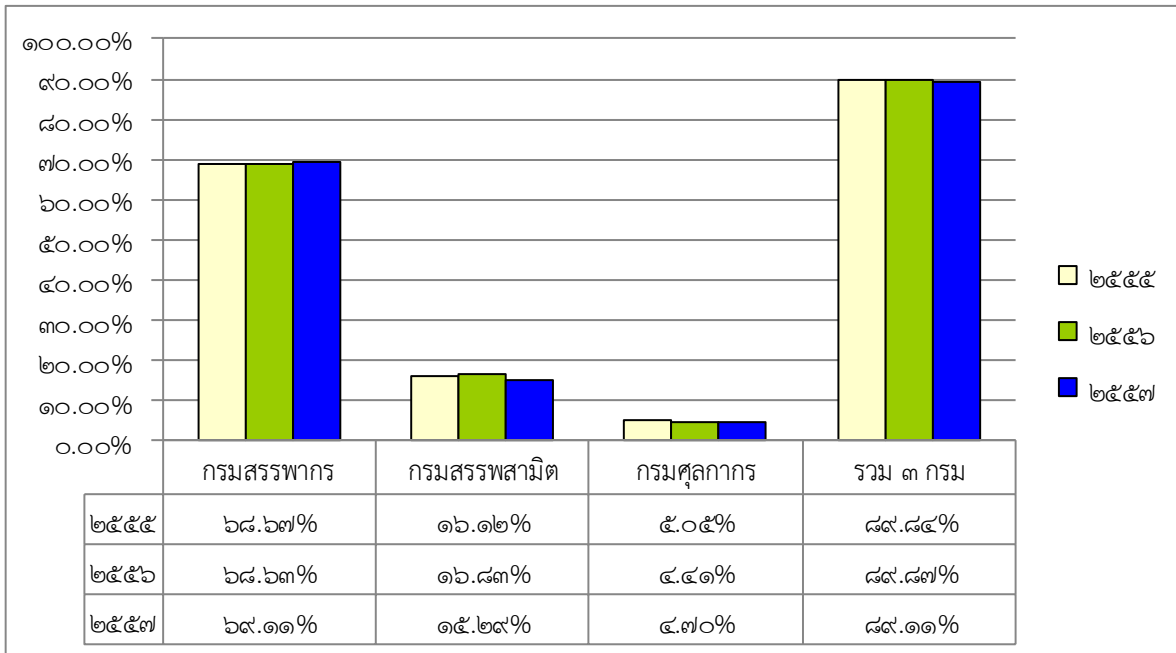
๓) รายได้จากภาษีอากรของรัฐบาล

รายได้ของประเทศไทยที่รัฐจัดเก็บได้มากกว่าร้อยละ ๙๐ เป็นรายได้จากภาษี อากร ทั้งภาษีทางตรง ภาษีทางอ้อมหรือภาษีอื่นๆ โดยหน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่จัดเก็บรายได้จากภาษีอากร คือ กระทรวงการคลัง ได้แก่ กรมสรรพากร กรมสรรพสามิต และกรมศุลกากร แต่ละหน่วยงานมีสัดส่วนการ จัดเก็บรายได้แตกต่างกัน โดยที่กรมสรรพากรมีสัดส่วนการจัดเก็บรายได้มากที่สุดประมาณร้อยละ ๗๐ ของ รายได้จากภาษีอากรทั้งหมด รองลงมา คือ กรมสรรพสามิตและกรมศุลกากรตามลำดับ ดังแผนภูมิ ๙

สำหรับรายได้จากภาษีอากรที่มาจากกรมสรรพากร หลักๆ ประกอบด้วย ๓ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และภาษีเงินได้ส่วนบุคคล โดยมีสัดส่วนร้อยละ ๔๑, ๓๔ และ ๑๖ ของ รายได้จากภาษีอากรทั้งหมดที่กรมสรรพากรจัดเก็บ

แผนภูมิ ๙ สัดส่วนรายได้จากภาษีอากรจากหน่วยงานหลัก ๓ หน่วยงาน ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๖

๔) ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล

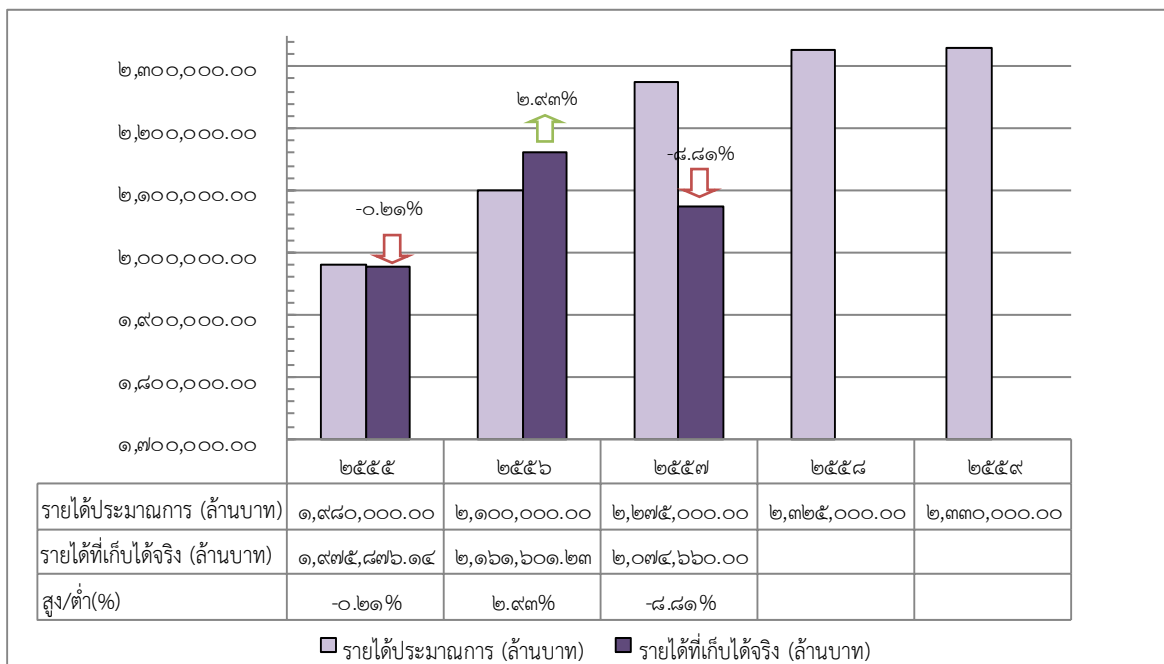
ในแต่ละปีงบประมาณ กระทรวงการคลังได้จัดทำประมาณการรายรับเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังเป็นตัวชี้วัดศักยภาพในการจัดเก็บรายได้ของภาครัฐอีกด้วย

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บรายได้ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างรายได้ประมาณการที่กำหนดในเอกสารงบประมาณกับรายได้ที่รัฐบาลสามารถจัดเก็บได้จริง ในช่วงปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๗ พบว่า ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕ รายได้จัดเก็บได้จริงต่ำกว่ารายได้ที่ประมาณการไว้ร้อยละ ๐.๒๑ แต่ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖ มีความสามารถในการจัดเก็บรายได้สูง โดยรายได้ที่เก็บได้จริงสูงกว่ารายได้ประมาณการ ร้อยละ ๒.๙๓ คาดว่าเป็นผลมาจากการจัดเก็บรายได้ของหน่วยงานอื่น รายได้อื่นๆ และภาษีสรรพสามิต ที่สูงกว่าเป้า อาทิเช่น รายได้จากการประมูลให้ใช้คลื่นความถี่ ๓G ย่าน ๒.๑GHz การส่งคืนเงินที่กักไว้เพื่อชดเชยค่าภาษีอากรสำหรับผู้ส่งออกสินค้า และภาษีสรรพสามิตรถยนต์จากนโยบายรถยนต์คันแรก โดยเฉพาะนโยบายรถยนต์คันแรกของรัฐบาลที่กระตุ้นให้เกิดการบริโภครถยนต์เป็นจำนวนมาก จึงทำให้รายได้ภาษีที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ้นสุดโครงการดังกล่าวจะทำให้อุปสงค์รถยนต์ในประเทศหดตัว ส่งผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาษีสรรพสามิตรถยนต์และภาษีน้ำมันลดลง ผลกระทบดังกล่าวประกอบกับปัจจัยอื่นๆ ที่สำคัญ เช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลต่ำกว่าประมาณการ การหดตัวของมูลค่าการนำเข้า ส่งผลให้ภาษีที่จัดเก็บจากฐานการค้าระหว่างประเทศต่ำกว่าประมาณการ และการขยายระยะเวลาปรับลดอัตราภาษีน้ำมันดีเซลเพื่อช่วยเหลือค่าครองชีพของประชาชน ส่งผลให้การจัดเก็บรายได้ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๗ ต่ำกว่ารายได้ที่ประมาณการไว้ ถึงร้อยละ ๘.๗๙ แสดงดังแผนภูมิ ๑๐

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิในช่วง ๗ เดือนแรกเป็นจำนวน ๑,๑๔๓,๔๐๗ ล้านบาท ซึ่งสูงกว่าประมาณการตามเอกสารงบประมาณร้อยละ ๑.๔ ในช่วงเดียวกัน เนื่องจากจัดเก็บรายได้ที่สูงกว่าประมาณการ ได้แก่ ภาษีน้ำมัน การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจและภาษีสรรพสามิตอื่นๆ ส่วนภาษีที่เก็บได้ต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ได้แก่ ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคลและภาษีสรรพสามิตรถยนต์ ประกอบกับเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคยังฟื้นตัวไม่เต็มที่เท่าที่ควร

แผนภูมิ ๑๐ เปรียบเทียบรายได้ประมาณการและรายได้ที่จัดเก็บได้จริง ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ คาดว่ารัฐบาลจะจัดเก็บรายได้รวมจำนวน ๒,๗๗๐,๑๐๐ ล้านบาท เมื่อหักการคืนภาษีของกรมสรรพากร การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด การกันเงินเพื่อชดเชยภาษีการส่งออก และการจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จะคงเหลือรายได้สุทธิ จำนวน ๒,๓๓๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่ประมาณการรายได้สุทธิตามเอกสารงบประมาณไว้ ๒,๓๒๕,๐๐๐ ล้านบาท จำนวน ๕,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๒ โดยจำแนกตามประเภทของการจัดเก็บรายได้ ประกอบด้วย ภาษีอากร (สุทธิ) จำนวน ๒,๑๕๐,๑๖๗.๙ ล้านบาท การขายสิ่งของและบริการ จำนวน ๒๒,๒๑๕.๓ ล้านบาท รายได้จากรัฐพาณิชย์ จำนวน ๑๒๐,๐๐๐ ล้านบาท และ รายได้อื่น จำนวน ๓๗,๖๑๖.๘ ล้านบาท ทั้งนี้ ด้วยประมาณการรายจ่ายจะสูงกว่าประมาณการรายได้สุทธิ จำนวน ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท จึงมีการประมาณการเงินกู้ไว้ด้วยจำนวนดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓ ของประมาณการรายรับ

๔.๒ หนี้สาธารณะ

๑) **หนี้สาธารณะ** หมายถึง การกู้ยืมเงินของรัฐบาลเมื่อรัฐบาลมีรายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย จึงจำเป็นต้องกู้เงินมาใช้จ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาลของประเทศที่กำลังพัฒนา รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินเพื่อพัฒนาประเทศลงทุนสร้างถนน ไฟฟ้า ประปา และพลังงานต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนขยายการลงทุนในกิจการต่าง ๆ ทำให้ประชาชนมีงานทำ มีรายได้สูงขึ้นเมื่อรายได้ประชาชาติเพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลก็จะสามารถจัดเก็บภาษีได้จากประชาชนเพิ่มขึ้นเพื่อชำระหนี้คืน รัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ทั้งที่พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนาต่างก็มีหนี้สาธารณะอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย หนี้สาธารณะนี้เราจะมองได้ทั้ง ๒ ด้าน คือ เมื่อรัฐบาลยืมเงินเข้ามาก็ถือว่าเป็นรายรับของรัฐบาลทางหนึ่ง และเมื่อหนี้ถึงกำหนดชำระ รัฐบาลก็ต้องตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายเพื่อชำระหนี้ การก่อหนี้สาธารณะของรัฐบาลจึงมีผลต่อเศรษฐกิจส่วนรวมของประเทศ โดยรัฐบาลของประเทศต่าง ๆ ก่อหนี้สาธารณะโดยมีวัตถุประสงค์หลัก ๆ ดังนี้

□ **เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายในประเทศ** ในสภาวะเงินฝืดเกิดขึ้นการกู้ยืมของรัฐบาลเพื่อนำมาใช้ในโครงการต่าง ๆ จะเป็นการช่วยฟื้นฟูภาวะเศรษฐกิจ เพราะเมื่อรัฐบาลกู้ยืมและนำมาใช้จ่ายนั้นจะทำให้ประชาชนมีรายได้และเป็นการจูงใจให้มีการลงทุนในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งจะมีผลทำให้มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น มีการผลิตสินค้าและบริการมากขึ้น ทำให้ระบบเศรษฐกิจฟื้นตัวและกลับเข้าสู่สภาวะปกติ ส่วนในยามสภาวะเงินเฟ้อเกิดขึ้นนั้นก็ต้องแก้ไขด้วยการทำให้ อุปสงค์รวม (Aggregate Demand) ลดลง ดังนั้น นโยบายการคลังที่นำมาใช้ในช่วงเวลานี้ จึงควรใช้นโยบายภาษีเพื่อลดอำนาจซื้อของประชาชนให้น้อยลง และรัฐบาลอาจจะใช้นโยบายการเงินด้วยการออกพันธบัตรขายให้กับประชาชน และสถาบันการเงินเพื่อทำให้ปริมาณเงินในมือของประชาชนลดลง และทำให้อุปสงค์รวมลดลงได้ เงินที่กู้ยืมมานี้รัฐบาลก็อาจจะสะสมไว้ในรูปของเงินคงคลังของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น

□ **เพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจภายนอกประเทศ** เมื่อมีการติดต่อค้าขายกับต่างประเทศในบางระยะอาจต้องประสบกับปัญหาดุลการชำระเงินระหว่างประเทศขาดดุล ซึ่งเป็นระยะที่ประเทศมีรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศต่ำกว่ารายจ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศ รัฐบาลอาจแก้ไขโดยการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศเพื่อใช้แก้ไขปัญหาดุลการชำระเงินที่ขาดดุล เพื่อให้ประเทศสามารถดำรงรักษาอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศไว้ได้โดยไม่ต้องปรับรูปร่างค่าอัตราแลกเปลี่ยน

□ **เพื่อใช้จ่ายในกิจการฉุกเฉินหรือรายจ่ายที่มีลักษณะผิดปกติไปจากรายจ่ายตามปกติ** เช่น การกู้ยืมเพื่อใช้จ่ายในการสงคราม การบูรณะฟื้นฟูประเทศหลังสงครามหรือภัยธรรมชาติ ต่าง ๆ เป็นต้น

□ **เพื่อชดเชยงบประมาณที่ขาดดุล** เมื่อรายได้ที่ได้ที่รับจากภาษีอากร การขายสิ่งของและบริการ และจากรัฐพาณิชย์มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการใช้จ่ายในงบประมาณก็จะเกิดงบประมาณขาดดุลขึ้น รัฐบาลจำเป็นต้องจัดหาเงินมาชดเชยการขาดดุลนี้ ช่องทางสำคัญที่จะได้เงินมา คือ การกู้ยืมเงินจากแหล่งต่าง ๆ มาชดเชยงบประมาณที่ขาดดุล

□ **เพื่อใช้ในการลงทุนตามโครงการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม** เป็นเหตุผลที่ประเทศกำลังพัฒนาต่าง ๆ ยึดถือในการกู้ยืมเงินจากต่างประเทศมาใช้ในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพราะรัฐบาลของประเทศกำลังพัฒนาต่างพยายามยกระดับการครองชีพของประชาชนให้หลุดพ้นจากวงจรของความยากจนที่เป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศ

□ เพื่อนำมาหมุนเวียนใช้หนี้เก่า หากรัฐบาลมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับชำระหนี้ได้ รัฐบาลอาจใช้วิธีการกู้ยืมหนี้ใหม่เพื่อมาชำระหนี้เก่า หรือที่เรียกว่า การ Refinance เพื่อปรับโครงสร้างหนี้ให้มีระยะเวลาการชำระคืนออกไป และลดภาระการชำระคืนดอกเบี้ยเงินกู้ โดยอาจเลือกวิธีการเปลี่ยนพันธบัตรหรือใบหุ้นใหม่แทนฉบับเก่า ซึ่งโดยปกติแล้วจะมีดอกเบี้ยหรือเงินปันผลต่ำกว่าเดิม

๒) ประเภทของหนี้สาธารณะ แบ่งตามแหล่งที่มาของเงินกู้ ได้ดังนี้

๒.๑) หนี้ภายในประเทศ (Internal Debt) คือ หนี้ที่รัฐบาลกู้เงินจากแหล่งเงินต่างๆ ภายในประเทศ เช่น กู้ยืมจากเอกชน ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารกลาง หรือสถาบันการเงินอื่น ในลักษณะต่างๆ เช่น การขายพันธบัตรรัฐบาล การพิมพ์ธนบัตรเพิ่ม โดยเงินที่กู้ อาจเป็นเงินตราในประเทศหรือเงินตราต่างประเทศก็ได้

๒.๒) หนี้ต่างประเทศ (External Debt) คือ หนี้ที่รัฐบาลกู้มาจากต่างประเทศ อาจกู้จากบุคคล รัฐบาล หรือสถาบันการเงินระหว่างประเทศ โดยจำแนกตามแหล่งเงินกู้ที่สำคัญ ได้แก่ ธนาคารโลก (WB) ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA) ตลาดเงินทุนต่างประเทศ

การก่อหนี้จากต่างประเทศในแต่ละปีงบประมาณจะพิจารณาจากปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรอบการกู้เงินและการค้าประกันตามที่กฎหมายกำหนด ความต้องการเงินทุนสำหรับโครงการที่มีค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่ต้องจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศ ปัญหาค่าเงินบาท แรงแกตตันจากการเคลื่อนย้ายเงินทุน ความมีเสถียรภาพของค่าเงินบาท ดุลบัญชีเดินสะพัด และเงินทุนสำรองของประเทศ ตลอดจนการพิจารณาสัดส่วนภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ (Debt Service Ratio : DSR) ที่กำหนดไว้ไม่เกินร้อยละ ๙ นอกจากนี้ ได้มีการกำหนดแผนการกู้เงินในประเทศทดแทนเงินกู้จากต่างประเทศของรัฐบาลวิสาหกิจ ซึ่งเป็นการกู้เงินบาทจากแหล่งเงินทุนในประเทศเพื่อใช้จ่ายในส่วนของการใช้จ่ายที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่กำหนดไว้เดิมว่าจะกู้จากตลาดเงินทุนต่างประเทศ และแหล่ง Export Credit โดยมีเป้าหมายเพื่อลดความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน ลดต้นทุนการกู้เงิน และสนับสนุนการพัฒนาตลาดตราสารหนี้ในประเทศ

๓) สถานะหนี้สาธารณะ

๓.๑) หนี้คงค้าง

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ รัฐบาลมีหนี้สาธารณะคงค้างทั้งสิ้น ๕,๐๗๖,๗๓๒.๖ ล้านบาท คิดเป็น ร้อยละ ๔๐.๑ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เป็นหนี้ที่เกิดจากรัฐบาลกู้โดยตรง ๔,๐๗๐,๑๖๒.๕ ล้านบาท และหนี้ที่เกิดจากรัฐบาลค้าประกัน จำนวน ๑,๐๐๖,๕๗๐.๑ ล้านบาท ดังตาราง ๗ โดยหนี้คงค้างแบ่งตามแหล่งเงินกู้ ได้ดังนี้

□ หนี้ภายในประเทศ จำนวน ๔,๘๙๖,๐๕๘.๒ ล้านบาท และหนี้คงค้างต่างประเทศ จำนวน ๑๘๐,๖๗๔.๔ ล้านบาท จำแนกเป็น พันธบัตรเงินกู้ จำนวน ๓,๔๖๘,๒๒๐.๘ ล้านบาท ตั๋วสัญญาใช้เงิน จำนวน ๓๒๙,๙๘๐.๘ ล้านบาท ตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้ จำนวน ๔๗,๐๑๐ ล้านบาท ตั๋วเงินคลัง จำนวน ๗๕,๐๐๐ ล้านบาท และสัญญาเงินกู้ จำนวน ๗๓,๖๔๙.๒ ล้านบาท ที่เหลือเป็นการค้าประกันเงินกู้ของรัฐบาลวิสาหกิจ จำนวน ๙๐๒,๑๙๗.๔ ล้านบาท

□ หนี้ต่างประเทศ จำนวน ๑๘๐,๖๗๔.๔ ล้านบาท จำแนกเป็น การกู้โดยตรงของรัฐบาล ๗๖,๓๐๑.๗ ล้านบาท และการค้าประกันเงินกู้ของรัฐบาลวิสาหกิจ ๑๐๔,๓๗๒.๗ ล้านบาท

ตาราง ๗ สถานะหนี้คงค้าง ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

หน่วย : ล้านบาท

แหล่งเงินกู้	รัฐบาลกู้โดยตรง	รัฐบาลค้ำประกัน	รวม
เงินกู้ในประเทศ	๓,๙๙๓,๘๖๐.๘	๙๐๒,๑๙๗.๔	๔,๘๙๖,๐๕๘.๒
เงินกู้ต่างประเทศ	๗๖,๓๐๑.๗	๑๐๔,๓๗๒.๗	๑๘๐,๖๗๔.๔
รวม	๔,๐๗๐,๑๖๒.๕	๑,๐๐๖,๕๗๐.๑	๕,๐๗๖,๗๓๒.๖

๓.๒) เงินกู้ประจำปีงบประมาณ

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ รัฐบาลมีแผนกู้เงินรวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๘,๑๙๖.๒ ล้านบาท

□ เงินกู้ในประเทศ จำนวน ๙๓๖,๕๖๓.๑ ล้านบาท จำแนกเป็น (๑) เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๒๕๐,๐๐๐ ล้านบาท (๒) เงินกู้บาททดแทนการกู้เงินตราต่างประเทศ จำนวน ๖๒,๗๐๐ ล้านบาท (๓) เงินกู้เพื่อให้กู้ต่อ จำนวน ๕๐,๑๓๖.๖ ล้านบาท (๔) เงินกู้เพื่อการนำส่งเข้ากองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ จำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท (๕) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้ จำนวน ๔๕๖,๕๒๒ ล้านบาท (๖) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้มาเพื่อให้กู้ต่อ จำนวน ๒๙,๑๕๙.๙ ล้านบาท (๗) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ.๒๕๔๑ (FIDF๑) จำนวน ๕๘,๔๔๐ ล้านบาท และ (๘) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ระยะที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๕ (FIDF๓) จำนวน ๒๗,๑๐๔.๖ ล้านบาท

□ เงินกู้ต่างประเทศ จำนวน ๗๑,๖๓๓.๑ ล้านบาท (๒,๑๗๐.๗ ล้านบาทเหรียญสหรัฐ) โดยเป็นการกู้เงินของรัฐบาลและนำมาให้รัฐวิสาหกิจ ๒ แห่ง กู้ต่อ ได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย จำนวน ๕๐,๘๑๐.๑ ล้านบาท (๑,๕๓๙.๗ ล้านบาทเหรียญสหรัฐ) และบริษัทการบินไทย จำกัด(มหาชน) จำนวน ๒๐,๘๒๓ ล้านบาท (๖๓๑ ล้านบาทเหรียญสหรัฐ)

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ รัฐบาลคาดการณ์จะกู้เงิน รวมทั้งสิ้น ๑,๑๐๔,๖๗๕.๙ ล้านบาท

□ เงินกู้ในประเทศ จำนวน ๙๙๖,๑๕๕.๔ ล้านบาท จำแนกเป็น (๑) เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ จำนวน ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท (๒) เงินกู้บาททดแทนการกู้เงินตราต่างประเทศ จำนวน ๓๗,๒๔๖.๑ ล้านบาท (๓) เงินกู้เพื่อให้กู้ต่อ จำนวน ๑๕๔,๙๑๖.๖ ล้านบาท (๔) เงินกู้เพื่อการนำส่งเข้ากองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ จำนวน ๒,๕๐๐ ล้านบาท (๕) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้ จำนวน ๑๙๘,๕๐๐ ล้านบาท (๖) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้มาเพื่อให้กู้ต่อ จำนวน ๒๔,๖๔๗.๑ ล้านบาท (๗) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ.๒๕๔๑ (FIDF๑) จำนวน ๓๙,๘๓๖ ล้านบาท (๘) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ระยะที่ ๒ พ.ศ.๒๕๔๕ (FIDF๓) จำนวน ๖๗,๕๓๗.๒ ล้านบาท และ (๙) เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ จำนวน ๘๐,๙๗๒.๔ ล้านบาท

□ เงินกู้ต่างประเทศ จำนวน ๑๐๘,๕๒๐.๕ ล้านบาท (๓,๒๘๘.๕ ล้านบาทเหรียญสหรัฐ) รายละเอียดเงินกู้ประจำปีงบประมาณ แสดงดังตาราง ๘

ตาราง ๘ เงินกู้โดยตรงของรัฐบาลประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙

หน่วย: ล้านบาท

ประเภทเงินกู้/แหล่งเงินกู้	ปีงบประมาณ	
	๒๕๕๘	๒๕๕๙
รวม	๑,๐๐๘,๑๙๖.๒	๑,๑๐๔,๖๗๕.๙
เงินกู้ภายในประเทศ	๙๓๖,๕๖๓.๑	๙๙๖,๑๕๕.๔
๑. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณ	๒๕๐,๐๐๐.๐	๓๙๐,๐๐๐.๐
๒. เงินกู้บาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศ	๖๒,๗๐๐.๐	๓๗,๒๔๖.๑
๓. เงินกู้เพื่อให้กู้ต่อ	๕๐,๑๓๖.๖	๑๕๕,๙๑๖.๖
๔. เงินกู้เพื่อการนำส่งเข้ากองทุนส่งเสริมการประกันภัยพิบัติ	๒,๕๐๐.๐	๒,๕๐๐.๐
๕. เงินกู้เพื่อการบริหารจัดการหนี้	๔๕๖,๕๒๒.๐	๑๙๘,๕๐๐.๐
๖. เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้มาเพื่อให้กู้ต่อ	๒๙,๑๕๙.๙	๒๔,๖๔๗.๑
๗. เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ.๒๕๕๑ (FIDF ๑)	๕๘,๔๔๐.๐	๓๙,๘๓๖.๐
๘. เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง พ.ศ.๒๕๕๕ (FIDF ๓)	๒๗,๑๐๔.๖	๖๗,๕๓๗.๒
๙. เงินกู้เพื่อการบริหารและจัดการหนี้เงินกู้เพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้าง ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	-	๘๐,๙๗๒.๔
เงินกู้ต่างในประเทศ	๗๑,๖๓๓.๑	๑๐๘,๕๒๐.๕
๑. ธนาคารโลก	-	} ๑๐๘,๕๒๐.๕
๒. ธนาคารพัฒนาเอเชีย	-	
๓. องค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น	๕๐,๘๑๐.๑	
๔. ตลาดเงินทุนต่างประเทศ	๒๐,๘๒๓.๐	-

หมายเหตุ อัตราแลกเปลี่ยน ๑ เหรียญสหรัฐ = ๓๓ บาท

๕. ข้อมูลเบื้องต้นของกิจกรรม/โครงการ ที่สำคัญๆ

ข้อมูลเบื้องต้นสำหรับกิจกรรม/โครงการที่เป็นนโยบาย ประเด็นที่อยู่ในความสนใจ เช่น

๑) **โครงการพัฒนารถไฟทางคู่** เป็นโครงการหนึ่งในแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ ในระยะเร่งด่วน เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรถไฟทางคู่ในเส้นทางเดิม แก้ไขปัญหาและอุปสรรคการขนส่งทางรถไฟ ได้แก่ รถไฟตกรางบ่อยครั้ง ไม่สามารถทำความเร็วได้ตามมาตรฐานเนื่องจากหัวรถจักรเก่า เป็นต้น โดยในระยะเร่งด่วนดำเนินการในช่องทางที่มีปัญหาคับคั่งของการเดินรถเพื่อช่วยในการขนส่งสินค้าและเป็นขบวนรถไฟท้องถิ่น จำนวน ๖ เส้นทาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๘๗ กิโลเมตร ได้แก่ (๑) ชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ๑๘๕ กิโลเมตร (๒) ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร ๑๖๗ กิโลเมตร (๓) นครปฐม-หัวหิน ๑๖๕ กิโลเมตร (๔) มาบกะเบา-ชุมทางถนนจิระ ๑๓๒ กิโลเมตร (๕) ลพบุรี-ปากน้ำโพ ๑๔๘ กิโลเมตร และ(๖) หัวหิน-ประจวบคีรีขันธ์ ๙๐ กิโลเมตร ระยะเวลาดำเนินการ ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๓) มีวงเงินทั้งโครงการ จำนวน ๑๒๗,๔๖๐.๑๕๐๙ ล้านบาท เป็นงบประมาณ จำนวน ๑,๔๒๖.๘๘๐๙ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ (เงินกู้ในประเทศ) จำนวน ๑๒๖,๐๓๓.๒๗๐๐ ล้านบาท โดยปีงบประมาณ พ.ศ.

๒๕๕๘-๒๕๕๙ ได้รับงบประมาณแล้วทั้งสิ้น จำนวน ๕๑,๓๗๔.๓๖๐๙ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๑,๓๑๗.๘๘๐๙ ล้านบาท และเงินนอกงบประมาณ(เงินกู้ในประเทศ) จำนวน ๕๐,๐๕๖.๔๘๐๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินการก่อสร้าง (ภาคผนวก ๑)

๒) **โครงการระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง** มีการดำเนินการตามแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓-๒๕๗๒) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ เส้นทาง ระยะทางรวม ๕๐๘ กิโลเมตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการของโครงการรถไฟฟ้าและสนับสนุนให้ประชาชนหันมาใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเพื่อลดปัญหาการจราจรแออัด ปัจจุบันมีรถไฟฟ้าเปิดให้บริการจำนวน ๕ สาย และอยู่ในระหว่างก่อสร้างจำนวน ๖ สาย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน ๙,๖๖๑.๑๒๙๒ ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้รับจัดสรรงบประมาณจำนวน ๒๑,๒๔๘.๘๙๙๓ ล้านบาท (ภาคผนวก ๒)

๓) **การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล** ประกอบด้วยการพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ (๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล (๒) การส่งเสริมการพัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐาน (๓) การพัฒนาระบบการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (๔) การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกำลังคนและอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ของประเทศให้มีความพร้อมในการแข่งขันในเวทีโลก และ(๕) การเสริมสร้างความพร้อมขององค์ความรู้ให้กับประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล โดยกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้ดำเนินการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงานต่างๆ ดังนี้ กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๓,๕๗๐.๖๘๐๖ ล้านบาท กระทรวงมหาดไทย ๗๙๐.๕๖๑๙ ล้านบาท กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕๘๐.๔๕๕๒ ล้านบาท รวมทั้งสิ้น ๔,๙๔๑.๗๐๒๗ ล้านบาท (ภาคผนวก ๓)

๔) **การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ** ตามที่รัฐบาลได้กำหนดแผนงานการส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียนภายใต้หนึ่งในยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศ ทางภาครัฐได้มีนโยบายให้เกิดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษขึ้นเพื่อตอบสนองการรวมตัวของประชาคมอาเซียน โดยให้มีการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงการคมนาคมบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศ เพื่อรับรองการเชื่อมโยงกระบวนการผลิต การลงทุนข้ามแดน และการอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในระยะแรกนั้นทางคณะกรรมการนโยบายพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้ประกาศให้ ๕ จังหวัดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว สงขลา และตราด และในระยะที่สองจะมีอีก ๕ จังหวัด ได้แก่ กาญจนบุรี เชียงราย หนองคาย นครพนมและนครราชสีมา (ภาคผนวก ๔)

๕) **โครงการบริหารจัดการน้ำ** แม้แนวคิดการบริหารจัดการน้ำจะเป็นแผนงานที่มีมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๙ แต่ยังไม่เกิดการบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรน้ำอย่างเป็นรูปธรรม ต่อเมื่อคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติได้เข้าควบคุมการบริหารประเทศจึงได้มีนโยบายที่จะดำเนินการเรื่องน้ำให้เป็นรูปธรรมและบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง โดยจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณตามแผนบูรณาการน้ำ มีหน่วยงานที่เข้าร่วมในแผนบูรณาการที่มีความครอบคลุมมากกว่าเดิม ในปี ๒๕๕๘ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้น ๒๖ หน่วยงาน ๑ กองทุน ทั้งนี้ แผนบริหารจัดการทรัพยากรน้ำตามนโยบายของรัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีระยะเวลาดำเนินการทั้งสิ้น ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๘) โดยแบ่งเป็น ๔ ระยะ คือ ระยะเร่งด่วน (พ.ศ.๒๕๕๘) ระยะสั้น (พ.ศ. ๒๕๕๙) ระยะกลาง (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) และระยะยาว (พ.ศ.

๒๕๖๔-๒๕๖๙) สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ประเด็นบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ได้รับการจัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น ๗๒,๗๐๑.๔๒๘๐ บาท

๖) **โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า** เป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชนไทย และเพื่อให้ประชาชนได้รับบริการสุขภาพจากระบบประกันสุขภาพที่มีคุณภาพมาตรฐานในทุกระดับอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ครอบคลุมประชาชนกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๔๘.๗๘๗ ล้านคน รวมทั้งได้ปรับค่าใช้จ่ายรายหัว จาก ๒,๘๙๕.๐๙ บาท/หัวประชากร เป็น ๓,๐๒๘.๙๔ บาท/หัวประชากร โดยเพิ่มสิทธิประโยชน์ในด้านการป้องกันการติดเชื้อ เอช.ไอ.วี. ดูแลผู้ป่วยจิตเวชเรื้อรังในชุมชนและบริการสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง รวมทั้งยกระดับสถานบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน โดยในปี ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จำนวน ๑๒๓,๐๐๙.๐๔๓๕ ล้านบาท (ภาคผนวก ๖)

๗) **โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน** เป็นนโยบายต่อเนื่องและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๔๙ บัญญัติไว้ว่า “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐ วรรค ๑ บัญญัติว่า “การจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย” เพื่อสร้างโอกาสและขยายโอกาสทางการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นธรรม โดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามรายการที่รัฐสนับสนุน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อย่างเท่าเทียมกัน โดยในปี ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๘๙,๕๒๗.๘๔๑๔ ล้านบาท ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๑๒,๕๐๑,๖๑๙ คน (ภาคผนวก ๗)

๘) **โครงการสนับสนุนเด็กแรกเกิด - ๕ ขวบ** เป็นการดำเนินการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด เพื่อเป็นการลดความเหลื่อมล้ำและคุ้มครองให้เด็กได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น โดยรัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนเป็นประจำให้กับพ่อแม่ ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก มีเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยในรายการที่มีความจำเป็นสำหรับการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก โดยกลุ่มเป้าหมาย คือ เด็กแรกเกิดที่มีสัญชาติไทย ที่เกิดระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และอยู่ในครัวเรือนที่ยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน โดยอุดหนุนรายละ ๔๐๐ บาท ต่อคน /เดือน เป็นเวลา ๑๒ เดือน (รวมเป็นเงินรายละ ๔,๘๐๐ บาท) ในปี ๒๕๕๙ จะมีกลุ่มเป้าหมาย ประมาณ ๑๓๕,๗๖๘ คน ทั่วประเทศ โดยในปี ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๖๕๗.๖๘๖๔ ล้านบาท (ภาคผนวก ๘)

๙) **การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์** เป็นการดำเนินการเพื่อให้ความคุ้มครองประชาชนกลุ่มเป้าหมายให้ปลอดภัยจากระบบการค้ามนุษย์ โดยสนับสนุนการป้องกัน การช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย การดำเนินคดีต่อผู้กระทำผิดจากการค้ามนุษย์ รวมทั้งแก้ไขปัญหาลูกหนีเข้าเมืองและเพื่อจัดระบบบริหารการใช้แรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายให้เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ เกิดการบูรณาการลดผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้ประเทศไทยได้รับการยอมรับจากนานาประเทศ โดยในปี ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในแผนงานบูรณาการการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๑,๑๖๘.๗๖๑๔ ล้านบาท (ภาคผนวก ๙)

๑๐) การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นการดำเนินการตามกรอบนโยบายบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗ ภายใต้ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาโดยสันติวิธี เพื่อไปสู่วิสัยทัศน์ “มุ่งให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยปราศจากเงื่อนไขการใช้ความรุนแรง มีสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติ ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจ ไว้วางใจ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ” ประกอบด้วย ๗ ภารกิจงาน คือ งานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน งานอำนวยความสะดวกยุติธรรมและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ งานสร้างความเข้าใจทั้งในและต่างประเทศ/สิทธิมนุษยชน งานการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม งานพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่และคุณภาพชีวิตประชาชน งานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี และงานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและการขับเคลื่อนนโยบาย โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๓๐,๕๕๐.๘๖๓๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๔,๘๖๔.๓๐๗๑ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๙๔ (ภาคผนวก ๑๐)

๑๑) การป้องกันปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด เป็นการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒ และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี พ.ศ.๒๕๕๘ ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๘ ยุทธศาสตร์ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน ด้วยการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันให้ไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนด ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีแนวทางการดำเนินงาน ๓ แนวทาง คือ ด้านการป้องกันด้านการปราบปราม และด้านการบำบัดรักษา โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๑๐,๘๗๙.๒๗๔๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๑,๒๔๕.๑๕๕๕ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๙๒ (ภาคผนวก ๑๑)

๑๒) การวิจัยและพัฒนา ระบบการวิจัยเป็นกลไกสำคัญของประเทศการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองอย่างยั่งยืน ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการบูรณาการงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจากหน่วยงาน ๑๗๗ หน่วยงาน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานหลัก เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณและก่อให้เกิดการใช้งบประมาณด้านการวิจัยอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้รับจัดสรรงบประมาณ ๒๕,๔๖๗.๗๓๑๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้น ๔,๗๔๙.๖๓๕๔ ล้านบาท หรือ ร้อยละ ๒๒.๙๓ จำแนกตามแนวทางการดำเนินงาน คือ เร่งรัดการประยุกต์ใช้งานวิจัยและพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ ๒,๔๖๐.๙๐๗๗ ล้านบาท และ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ๒๓,๐๐๖.๘๒๔๑ ล้านบาท (ภาคผนวก ๑๒)

๑๓) การจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๕๒ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ โดยให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งปัจจุบันคณะกรรมการนโยบายบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.น.จ.) ได้ประกาศให้มีการจัดตั้งกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม ดังนั้นหน่วยงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จึงประกอบด้วยงบประมาณกลุ่มจังหวัด ๑๘ กลุ่ม และงบประมาณจังหวัด ๗๖ จังหวัด โดยในการจัดตั้งงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ คณะรัฐมนตรีได้รับอนุมัติกรอบวงเงินงบประมาณ จำนวน ๒๕,๑๙๙.๗ ล้านบาท ปรับเพิ่มขึ้นจาก

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งได้รับจัดสรรจำนวน ๑๗,๗๘๒.๒ ล้านบาท งบประมาณร้อยละ ๕๐ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถนำไปขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัด กลุ่มจังหวัด ได้สอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหา และความต้องการของประชาชนในพื้นที่ (ภาคผนวก ๑๓)

๑๔) การกำหนดสัดส่วนและหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๔๐ (๔) กำหนดการจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๐ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ อปท.มีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้รัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติ กฎหมายดังกล่าว ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีในจึงต้องมีการกำหนดสัดส่วนรายได้ระหว่าง รัฐบาลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นลำดับแรก โดยเครื่องมือสำคัญในการทำให้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นมีรายได้ตามสัดส่วนที่กำหนด ได้แก่ การจัดสรรเงินอุดหนุน และการกำหนดอัตราส่วนแบ่ง ภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สำหรับในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้กำหนดสัดส่วน รายได้ที่รัฐบาลจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาล เป็นร้อยละ ๒๘.๒๑ หรือ จำนวน ๖๕๗,๓๐๐ ล้านบาท โดยเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดเก็บเอง และรัฐบาล จัดเก็บให้และแบ่งให้ จำนวน ๓๙๗,๙๔๐ ล้านบาท และจัดสรรเป็นเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น จำนวน ๒๕๙,๓๖๐ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่ได้รับการจัดสรร ๒๕๗,๖๖๓.๓๘ ล้านบาท เป็นจำนวน ๑,๖๙๖.๒๒ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๖๖ (ภาคผนวก ๑๔)

บรรณานุกรม

- การรถไฟฯขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย. โครงการรถไฟฟ้า. สืบค้น ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.mrta.co.th/th/index.php>
- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. นโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy). สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.mict.go.th>
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, กรมกิจการเด็กและเยาวชน. แผนปฏิบัติการและแนวทางการดำเนินงานโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด พ.ศ. ๒๕๕๘. กรุงเทพฯ : ผู้แต่ง
- กระทรวงแรงงาน. (๒๕๕๘). แดงผลงานรัฐบาล ๖ เดือน กระทรวงแรงงาน วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง
- กระทรวงยุติธรรม. (๒๕๕๘). รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลรอบ ๖ เดือน. สืบค้น ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.moj.go.th/intro/๐๕-๒๓๐๔๒๕๕๘.pdf>
- กรมประชาสัมพันธ์. (๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗). แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐. สืบค้น ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก http://www.prd.go.th/download/article/article_๒๐๑๔๑๐๑๓๑๔๑๕๓๔.pdf
- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘). แผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๒. สืบค้น ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/๖๓๘๕๑๐>
- กลุ่มงานสารสนเทศการคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง. (๒๕๕๘). รายงานสถานะหนี้สาธารณะคงค้าง. ข่าวสารการคลัง, ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘
- สำนักงานงบประมาณ. (๒๕๕๗). งบประมาณโดยสังเขป ฉบับปรับปรุง ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘. กรุงเทพฯ: หจก.อรุณการพิมพ์.
- _____. (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณโดยสังเขป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙. กรุงเทพฯ: บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด.
- _____. (๒๕๕๘). ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- _____. (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๑ รายรับรายจ่ายเปรียบเทียบ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิง จำกัด.
- _____. (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๒ ประมาณการรายรับ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เล่มที่ ๑-๑๓. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิง จำกัด.

- (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ เล่มที่ ๑-๑๓. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด, บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๙๗) จำกัด, หจก.โรงพิมพ์อักษรไทย(น.ส.พ.ฟ้าเมืองไทย), บริษัท บพิธการพิมพ์ จำกัด, หจก.อรุณการพิมพ์.
- (๒๕๕๗). เอกสารงบประมาณในลักษณะบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.
- (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณในลักษณะบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙. กรุงเทพฯ: บริษัท พี.เอ.ลีฟวิ่ง จำกัด.
- (๒๕๕๘). เอกสารงบประมาณอิเล็กทรอนิกส์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘. สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.krisdika.go.th/>
- “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘” (๓๐ กันยายน ๒๕๕๗). *ราชกิจจานุเบกษา*, เล่ม ๑๓๑ ตอนที่ ๖๙ ก, น. ๑.
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. *พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.๒๕๕๘*. สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.krisdika.go.th/>
- สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. *นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙)*. สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.nrct.go.th/>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (๒๕๕๒). *รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- (๒๕๕๓). *รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- (๒๕๕๔). *รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๔* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- (๒๕๕๕). *รายงานสถานการณ์และการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- (๒๕๕๖). *รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๖* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- (๒๕๕๗). *รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี ๒๕๕๗* [เอกสารอัดสำเนา]. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (๖ มกราคม ๒๕๕๘). ร่างกฎหมายเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศ จำนวน ๘ ฉบับ. สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.cabinet.thaigov.go.th/>

_____. (๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘). โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด. สืบค้น ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://WWW.cabinet.thaigov.go.th/>

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (๒๕๕๔). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ : แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๕๐. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.

สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว. (๒๕๕๘). สถานการณ์แรงงานต่างด้าว ฉบับประจำเดือน เมษายน ๒๕๕๘. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงแรงงาน

สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. เอกสารวิชาการเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy). สืบค้น ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://dl.paliament.go.th>

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. รถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สืบค้น ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <https://th.wikipedia.org/wiki>

ASTV ผู้จัดการออนไลน์. (๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘). คำต่อคำ : คืบความสุขให้คนในชาติ. สืบค้น ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.manager.co.th/Home/ViewNews.aspx?NewsID=๙๕๘๐๐๐๐๐๕๕๖๐๒>

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศพส.). (๒๕๕๘). แผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ปี พ.ศ. ๒๕๕๘. สืบค้น ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จาก <http://www.nccd.go.th/upload/news/๕๘๐k.pdf>

United States Department of State. (๒๐๑๔) *TRAFFICKING IN PERSONS REPORT JUNE ๒๐๑๔*. Retrieved ๗ May ๒๐๑๕ from <http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/๒๐๑๔/index.htm>

ภาคผนวก

ข้อมูลเบื้องต้นของกิจกรรม/โครงการ ที่สำคัญๆ

ภาคผนวก ๑

โครงการพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่ระยะเร่งด่วน ๖ เส้นทาง

๑. หลักการและเหตุผล

กรอบทิศทางการพัฒนาภาคคมนาคมขนส่งของประเทศในระยะ ๘ ปี ตามแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ ประกอบด้วยกรอบการพัฒนา ๕ แผนงาน ได้แก่ (๑) การพัฒนาโครงข่ายรถไฟระหว่างเมือง (๒) การพัฒนาโครงข่ายขนส่งสาธารณะเพื่อแก้ไขปัญหาจราจรในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (๓) การเพิ่มขีดความสามารถทางหลวงเพื่อเชื่อมโยงฐานการผลิตที่สำคัญของประเทศเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน (๔) การพัฒนาโครงข่ายการขนส่งทางน้ำ และ (๕) การเพิ่มขีดความสามารถในการให้บริการขนส่งทางอากาศ รวมทั้งกำหนดแนวทางการพัฒนาระยะเร่งด่วนที่ต้องเร่งดำเนินการในปี ๒๕๕๘ ไว้ด้วย ได้แก่ การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมกับประตูการค้า เมืองหลักในภูมิภาค และกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งทางราง โดยปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรถไฟฟ้าทางคู่ในเส้นทางที่มีความคับคั่งของการเดินรถ

โครงการพัฒนารถไฟฟ้าทางคู่เป็นโครงการหนึ่งในแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ ในระยะเร่งด่วน เพื่อปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานรถไฟฟ้าทางคู่ในเส้นทางเดิมแก้ไขปัญหาและอุปสรรคการขนส่งทางรถไฟ ได้แก่ รถไฟตกค้างบ่อยครั้ง ไม่สามารถทำความเร็วได้ตามมาตรฐานเนื่องจากหัวรถจักรเก่า เป็นต้น โดยในระยะเร่งด่วนดำเนินการในช่วงทางที่มีปัญหาคับคั่งของการเดินรถเพื่อช่วยในการขนส่งสินค้าและเป็นขบวนรถไฟท่องเที่ยว จำนวน ๖ เส้นทาง ระยะทางรวมทั้งสิ้น ๘๘๗ กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และคาดว่าจะแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้บริการขนส่งระบบรางให้ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดต่าง ๆ ของประเทศไทย สนับสนุนการขนส่งผู้โดยสารและสินค้าระหว่างจังหวัดต่าง ๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ช่วยลดต้นทุนการขนส่งในภาพรวมของประเทศ

๓. เป้าหมาย

แผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งของไทย พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๕ ได้กำหนดเป้าหมายของการพัฒนาระบบการขนส่งทางรถไฟ ดังนี้

- ๓.๑ ความเร็วเฉลี่ยของรถไฟขนส่งสินค้า เพิ่มขึ้นจาก ๓๙ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เป็น ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง และขบวนรถโดยสาร เพิ่มขึ้นจาก ๖๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เป็น ๑๐๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง
- ๓.๒ สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางรางเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๒.๕ เป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕
- ๓.๓ ปริมาณผู้โดยสารทางรถไฟเพิ่มขึ้นจาก ๔๕ ล้านคนต่อปี เป็น ๗๕ ล้านคนต่อปี

๔. ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาตลอดแผนงาน ๖ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๓)

๕. ประโยชน์ที่ได้รับ

๕.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของการขนส่งทางรถไฟ ลดระยะเวลาการเดินทาง ประหยัดพลังงานเชื้อเพลิงที่ใช้ในการขนส่งของประเทศ และลดปัญหามลพิษที่มีต่อสิ่งแวดล้อม การพัฒนาและกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค และท้องถิ่น เพิ่มสัดส่วนการขนส่งทางรถไฟในประเทศจากเดิม ร้อยละ ๑.๕ เป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๖๓

๕.๒ ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทางมากยิ่งขึ้น สามารถเข้าถึงระบบการขนส่งทางรถไฟได้ง่ายขึ้น ประหยัดเวลา ค่าใช้จ่าย และมีความปลอดภัยมากขึ้น

๖. งบประมาณทั้งโครงการ

วงเงินทั้งสิ้นของโครงการ จำนวน ๑๒๗,๔๖๐.๑๕๐๙ ล้านบาท แบ่งเป็นงบประมาณ จำนวน ๑,๔๒๖.๘๘๐๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑.๑๒ ของวงเงินทั้งสิ้นของโครงการ และเงินนอกงบประมาณ (เงินกู้ในประเทศ) จำนวน ๑๒๖,๐๓๓.๒๗๐๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๘๘ ของวงเงินทั้งสิ้นของโครงการ

เส้นทาง	วงเงินทั้งสิ้นของโครงการ (ล้านบาท)		
	เงินงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ (เงินกู้ในประเทศ)	รวม
๑. ชุมทางถนนจирะ-ขอนแก่น	๖๑๗.๔๔๓๙	๒๕,๓๘๗.๘๖๐๐	๒๖,๐๐๕.๓๐๓๙
๒. ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร	๑๒๖.๕๕๓๙	๑๗,๑๖๔.๐๘๐๐	๑๗,๒๙๐.๖๓๓๙
๓. นครปฐม-หัวหิน	๓๔๖.๒๐๓๙	๑๙,๖๙๐.๓๓๐๐	๒๐,๐๓๖.๕๓๓๙
๔. มาบกะเบา-ชุมทางถนนจирะ	๖๔.๑๐๓๙	๒๙,๗๘๙.๐๘๐๐	๒๙,๘๕๓.๑๘๓๙
๕. ลพบุรี-ปากน้ำโพ	๘๖.๑๐๓๙	๒๔,๗๕๔.๔๔๐๐	๒๔,๘๔๐.๕๔๓๙
๖. หัวหิน-ประจวบคีรีขันธ์	๑๘๖.๔๗๑๔	๙,๒๔๗.๔๘๐๐	๙,๔๓๓.๙๕๑๔
รวมทั้งสิ้น	๑,๔๒๖.๘๘๐๙	๑๒๖,๐๓๓.๒๗๐๐	๑๒๗,๔๖๐.๑๕๐๙
สัดส่วน (ร้อยละ)	๑.๑๒	๙๘.๘๘	๑๐๐.๐๐

๗. แผนการดำเนินงาน

ในระยะเร่งด่วน ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๓) มีแผนดำเนินการพัฒนารถรางคู่ในเส้นทางรถไฟเดิมในช่วงที่มีปัญหาความคับคั่งของการเดินทาง เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า และเป็นขบวนรถไฟท้องถิ่น จำนวน ๖ เส้นทาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๘๘๗ กิโลเมตร เส้นทางที่ดำเนินการแล้วเสร็จในระยะเวลา ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๑) มี ๕ เส้นทาง ระยะทางรวม ๗๙๗ กิโลเมตร ได้แก่ (๑) ชุมทางถนนจিরะ-ขอนแก่น ๑๘๕ กิโลเมตร (๒) ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร ๑๖๗ กิโลเมตร (๓) นครปฐม-หัวหิน ๑๖๕ กิโลเมตร (๔) มาบกะเบา-ชุมทางถนนจিরะ ๑๓๒ กิโลเมตร และ (๕) ลพบุรี-ปากน้ำโพ ๑๔๘ กิโลเมตร รวมส่วนเส้นทางที่ดำเนินการแล้วเสร็จในระยะเวลา ๖ ปี (พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๖๓) มี ๑ เส้นทาง คือ หัวหิน-ประจวบคีรีขันธ์ ๙๐ กิโลเมตร

ปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘-๒๕๕๙ ได้รับงบประมาณแล้วทั้งสิ้น จำนวน ๕๑,๓๗๔.๓๖๐๙ ล้านบาท เป็นเงินงบประมาณ จำนวน ๑,๓๑๗.๘๘๐๙ ล้านบาท เพื่อดำเนินการก่อนการก่อสร้าง ได้แก่ เว้นคืนที่ดิน รื้อย้ายสิ่งปลูกสร้าง ศึกษาความเหมาะสม สำรวจ ออกแบบรายละเอียด และจัดทำรายงานการวิเคราะห์

สิ่งแวดล้อม และเงินนอกงบประมาณ(เงินกู้ในประเทศ) จำนวน ๕๐,๐๕๖.๔๘๐๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินการก่อสร้าง

เส้นทาง	ระยะเวลา (ปี)	ระยะทาง (กม.)	ได้รับจัดสรรงบประมาณแล้ว			
			แหล่งเงิน	๒๕๕๘	๒๕๕๙	รวม
๑. ชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น	๔ (ปี๕๘-๖๑)	๑๘๕	เงินงบประมาณ	๓๑๒.๗๗๓๙	๓๐๔.๖๗๐๐	๖๑๗.๔๔๓๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๙,๗๑๙.๙๒๐๐	๙,๗๑๙.๙๒๐๐
			รวม	๓๑๒.๗๗๓๙	๑๐,๐๒๔.๕๙๐๐	๑๐,๓๓๗.๓๖๓๙
๒. ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร	๔ (ปี๕๘-๖๑)	๑๖๗	เงินงบประมาณ	๖๗.๓๒๘๙	๕๙.๒๒๕๐	๑๒๖.๕๕๓๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๖,๕๗๕.๒๒๐๐	๖,๕๗๕.๒๒๐๐
			รวม	๖๗.๓๒๘๙	๖,๖๓๔.๔๔๕๐	๖,๗๐๑.๗๗๓๙
๓. นครปฐม-หัวหิน	๔ (ปี๕๘-๖๑)	๑๖๕	เงินงบประมาณ	๑๗๗.๑๕๓๙	๑๖๙.๐๕๐๐	๓๔๖.๒๐๓๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๗,๕๓๘.๕๕๐๐	๗,๕๓๘.๕๕๐๐
			รวม	๑๗๗.๑๕๓๙	๗,๗๐๗.๖๐๐๐	๗,๘๘๔.๗๕๓๙
๔. มาบกะเบา-ชุมทางถนนจิระ	๔ (ปี๕๘-๖๑)	๑๓๒	เงินงบประมาณ	๓๖.๑๐๓๙	๒๘.๐๐๐๐	๖๔.๑๐๓๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๑๔,๓๒๑.๖๗๐๐	๑๔,๓๒๑.๖๗๐๐
			รวม	๓๖.๑๐๓๙	๑๔,๓๔๙.๖๗๐๐	๑๔,๓๘๕.๗๗๓๙
๕. ลพบุรี-ปากน้ำโพ	๔ (ปี๕๘-๖๑)	๑๔๘	เงินงบประมาณ	๔๗.๑๐๓๙	๓๙.๐๐๐๐	๘๖.๑๐๓๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๑๑,๙๐๑.๑๒๐๐	๑๑,๙๐๑.๑๒๐๐
			รวม	๔๗.๑๐๓๙	๑๑,๙๔๐.๑๒๐๐	๑๑,๙๘๗.๒๒๓๙
๖. หัวหิน-ประจวบคีรีขันธ์	๖ (ปี๕๘-๖๓)	๙๐	เงินงบประมาณ	๑๖.๐๐๐๐	๖๑.๔๗๑๔	๗๗.๔๗๑๔
			เงินนอกงบประมาณ	-	-	-
			รวม	๑๖.๐๐๐๐	๖๑.๔๗๑๔	๗๗.๔๗๑๔
รวมทั้งสิ้น		๘๘๗	เงินงบประมาณ	๖๕๖.๔๖๔๕	๖๖๑.๔๑๖๔	๑,๓๑๗.๘๘๐๙
			เงินนอกงบประมาณ	-	๕๐,๐๕๖.๔๘๐๐	๕๐,๐๕๖.๔๘๐๐
			รวม	๖๕๖.๔๖๔๕	๕๐,๗๑๗.๘๙๖๔	๕๑,๓๗๔.๓๖๐๙

โดยกำหนดพื้นที่ดำเนินการ ทั้ง ๖ เส้นทางดังนี้

๑. ชุมทางถนนจิระ-ขอนแก่น ดำเนินการตามแนวเขตทางรถไฟสวนตะวันออกเฉียงเหนือ จากสถานีรถไฟชุมทางถนนจิระ (กม.๒๖๖+๓๐๔) ถึงสถานีรถไฟขอนแก่น (กม.๔๔๙+๗๕๒) ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาและขอนแก่น

๒. ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร ดำเนินการตามแนวเขตรถไฟสายใต้ จากสถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ (กม.๓๐๒+๓๓๙) ถึงสถานีรถไฟชุมพร (กม.๔๖๘+๕๓๔) ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และชุมพร

๓. นครปฐม-หัวหิน ดำเนินการตามแนวเขตรถไฟสายใต้ จากสถานีรถไฟนครปฐม (กม.๔๗+๗๐๐) ถึงสถานีรถไฟหัวหิน (กม.๒๑๗+๗๐๐) ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ราชบุรี เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

๔. มาบกะเบา-ชุมทางถนนจิระ ดำเนินการตามแนวเขตทางรถไฟसानตะวันออกเฉียงเหนือ จากสถานีรถไฟมาบกะเบา (กม.๑๓๔+๓๐๐) ถึงสถานีรถไฟชุมทางถนนจิระ (กม.๒๖๘+๓๗๕) ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดสระบุรี และนครราชสีมา
๕. ลพบุรี-ปากน้ำโพ ดำเนินการตามแนวทางรถไฟสายเหนือ จากสถานีรถไฟลพบุรี (กม.๑๒๑+๗๒๓) ถึงสถานีรถไฟปากน้ำโพ (กม.๒๕๐+๘๑๑) ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดลพบุรี และนครสวรรค์
๖. หัวหิน-ประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการตามแนวเขตรถไฟสายใต้ จากสถานีรถไฟหัวหิน ถึงสถานีรถไฟประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

รวบรวมโดย

๑. นางนิชา รักจ้อย
๒. นางสาวอุมาพร บึงมุ่ม
๓. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์
๔. นางสาวนียดา ชูชาย
๕. นายชัชวาล กิตติโสวรรณ

ภาคผนวก ๒

โครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง

๑. หลักการและเหตุผล

รถไฟฟ้าในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลอยู่ภายใต้ โครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนใน กรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ โครงการแผนแม่บทการขนส่งมวลชนระบบรางใน เขตกรุงเทพมหานครและพื้นที่ต่อเนื่อง ซึ่งสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร (สนข.) ได้รับ มอบหมายจากคณะรัฐมนตรีในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้เร่งดำเนินงาน โดยร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) กรุงเทพมหานคร (กทม.) และ สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง (สบน.) ปรับแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชน ในกรุงเทพมหานครเดิมให้สอดคล้องกับสถานการณ์ จากความล้มเหลวของโครงการไฮปเวลล์และวิกฤต เศรษฐกิจในปี พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและขยายการให้บริการของโครงข่ายรถไฟฟ้าและสนับสนุนให้ประชาชนหัน มาใช้บริการระบบขนส่งสาธารณะเพื่อลดปริมาณการเดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัวซึ่งเป็นต้นเหตุของปัญหา การจราจร และเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ ต่อเนื่องโดยดำเนินการตามแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓ - พ.ศ. ๒๕๗๒) ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ เส้นทาง ระยะทางรวม ๕๐๘ กม.

๓. เป้าหมาย

มีโครงข่ายระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนที่มีความทันสมัยครอบคลุมพื้นที่บริการเพิ่มขึ้นและ สอดคล้องกับการขยายตัวของเมือง ตามที่กำหนดไว้ในแผนแม่บทระบบขนส่งมวลชนทางรางฯ ภายใน ระยะเวลา ๒๐ ปี มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๒ เส้นทาง แบ่งเป็น โครงข่ายสายหลัก ๘ เส้นทางประกอบด้วย รถไฟฟ้าชานเมือง จำนวน ๒ เส้นทาง ร่วมกับระบบรถไฟฟ้าสายแอร์พอร์ตลิงค์ ๑ เส้นทาง รวมระยะทาง ๑๘๙ กม. โครงข่ายรถไฟฟ้าขนส่งมวลชน จำนวน ๕ เส้นทาง ระยะทาง ๒๑๗ กม. และโครงข่ายสายรอง ๔ เส้นทาง ระยะทาง ๑๐๒ กม. รายละเอียดดังนี้

สายที่	โครงการ	รวม
ระบบรถไฟฟ้าชานเมือง (Commuter Train)		
๑	สายสีแดงเข้ม (ธรรมศาสตร์ - มหาชัย)	๘๐.๘
๒	สายสีแดงอ่อน (ศาลายา - ดุสิต - หัวหมาก) เพิ่มเติมช่วงบางบัว - มักกะสัน	๕๘.๕
๓	รถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (Airport Link) (พญาไท - มักกะสัน - สุวรรณภูมิ) และส่วนต่อขยายฯ (ช่วงพญาไท - บางซื่อ - ดอนเมือง)	๔๙.๕
ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ (Mass Rapid Transit: MRT)		
๔	สายสีเขียวเข้ม (ลำลูกกา - สะพานใหม่ - หมอชิต - อ่อนนุช - แบริ่ง - สมุทรปราการ - บางปู)	๖๖.๕
๕	สายสีเขียวอ่อน (ยศเส - สะพานตากสิน - บางหว้า)	๑๕.๕
๖	สายสีน้ำเงิน (บางซื่อ - ท่าพระ, หัวลำโพง - บางแค - พุทธมณฑลสาย ๔)	๕๕
๗	สายสีม่วง (บางใหญ่ - ราษฎร์บูรณะ)	๔๒.๘
๘	สายสีส้ม (ดุสิต - มินบุรี)	๓๗.๕
ระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนขนาดรอง (Feeder)		
๙	สายสีชมพู (แคราย - ปากเกร็ด - มินบุรี)	๓๖
๑๐	สายสีเหลือง (ลาดพร้าว - สำโรง)	๓๐.๔
๑๑	สายสีเทา (วัชรพล - สะพานพระราม ๙)	๒๖
๑๒	สายสีฟ้า (ดินแดง - สาทร)	๙.๕
รวม		๕๐๘

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

ประชาชนมีทางเลือกในการเดินทางระบบการขนส่งทางรถไฟฟ้ที่สะดวกรวดเร็วและทันสมัยปลอดภัย ตรงเวลา ช่วยให้คนหันมาใช้บริการรถไฟฟ้มากขึ้น ลดความหนาแน่นของปริมาณการจราจรบนถนนลงได้ ช่วยลดการใช้พลังงานเชื้อเพลิงของประเทศได้ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีพื้นที่บริการที่ครอบคลุมส่งเสริมให้คนย้ายที่อยู่อาศัยไปอยู่ชานเมืองมากขึ้น เพราะสามารถเดินทางไป-กลับกรุงเทพฯ ได้อย่างรวดเร็ว

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

ระยะเวลาดำเนินงาน ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๓- พ.ศ. ๒๕๗๒)

๖. ผลการดำเนินงาน

เนื่องจากเป็นโครงการขนาดใหญ่จึงมีการแบ่งการดำเนินงานดำเนินโครงการออกเป็น ๓ ระยะ โดยคำนึงถึงการเจริญเติบโตของเมืองในระยะนั้น ๆ และแผนงบประมาณ ประกอบด้วย

- ระยะที่ ๑ (ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘) เป็นระยะของการปรับตัวพัฒนา เพื่อการขนส่งภายในเมืองทั้งระบบ
- ระยะที่ ๒ (ปี ๒๕๕๕-๒๕๖๔) เป็นระยะของการพัฒนาใหม่ที่ยั่งยืน เพื่อเปิดให้บริการเป็นเส้นรอบวงกระจายผู้โดยสารในเมืองอย่างทั่วถึง
- ระยะที่ ๓ (หลังปี ๒๕๖๔) เป็นการพัฒนาระยะยาว เปิดเส้นทางสู่ชานเมือง และรองรับผู้โดยสารจากชานเมืองเข้าสู่ในเมือง

๖.๑ สายรถไฟฟ้าแบ่งตามระบบเส้นทาง

ปัจจุบันระบบเส้นทางรถไฟฟ้ามี ๓ ระบบ ได้แก่ ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร รถไฟฟ้า
มหานคร และรถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง และ รถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ ดังนี้

ชื่อระบบ	เปิดให้บริการครั้งแรก	จำนวนเส้นทางในปัจจุบัน	ระยะทางในปัจจุบัน	จำนวนสถานีในปัจจุบัน
๑. ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร	พ.ศ. ๒๕๔๒	๒	๓๖.๙๒	๓๔
๒. รถไฟฟ้ามหานคร	พ.ศ. ๒๕๔๗	๑	๒๑	๑๘
๓. รถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง และ รถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ	พ.ศ. ๒๕๕๓	๒	๔๓.๖	๑๑

๑. ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร รถไฟฟ้า บีทีเอส (BTS Skytrain) เป็นระบบขนส่งมวลชนแบบรางในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดำเนินการโดย บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) และ บริษัท กรุงเทพธนาคม จำกัด ภายใต้สัมปทานของกรุงเทพมหานคร เริ่มเปิดให้บริการครั้งแรกเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เปิดให้บริการ ๒ สาย ระยะทาง ๓๖.๙๒ กม. จำนวน ๓๔ สถานี ดังนี้

๑.๑) รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ สาย ๑ หรือ สายสุขุมวิท (สายสีเขียวอ่อน ระยะทาง ๑๗ กม. เมื่อแรกเปิดให้บริการ และอีก ๕.๒๕ กม. สำหรับส่วนต่อขยาย)

๑.๒) รถไฟฟ้าเฉลิมพระเกียรติ สาย ๒ หรือ สายสีลม (สายสีเขียวเข้ม ระยะทาง ๖.๕ กม. เมื่อแรกเปิดให้บริการ และอีก ๘.๑๗ กม. สำหรับส่วนต่อขยาย)

๒. รถไฟฟ้ามหานคร (Metropolitan Rapid Transit, MRT) เป็นระบบรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล หรือนิยมเรียกว่า รถไฟฟ้าใต้ดิน ที่ดำเนินการโดยการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) เปิดให้บริการแล้วในปัจจุบันคือ สายเฉลิมรัชมงคล หรือ สายสีน้ำเงิน เป็นระบบใต้ดินแห่งแรกของประเทศไทย ดำเนินการโดยบริษัท รถไฟฟ้ากรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เริ่มก่อสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ และเปิดใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ มีระยะทางรวม ๒๐ กิโลเมตร เส้นทางเริ่มต้นจากสถานีหัวลำโพง ถึงสถานีบางซื่อ มีทั้งหมด ๑๘ สถานี

๓. รถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง และ รถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

๓.๑ โครงการระบบรถไฟฟ้าชานเมือง (สายสีแดง) เป็นโครงการระบบขนส่งมวลชนทางรางในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยการรถไฟฟ้าแห่งประเทศไทย (รฟท.) ทำหน้าที่ในการบริการขนส่งผู้โดยสารที่อยู่อาศัยในพื้นที่ชานเมืองเข้าสู่กรุงเทพมหานคร ซึ่งในภายหลังโครงข่ายรถไฟฟ้าสายสีแดงนี้ ได้แยกออกเป็นสายสีแดงเข้ม (ธรรมศาสตร์-มหาชัย) ระยะทางรวม ๘๐.๘ กม. ปัจจุบันกำลังก่อสร้างช่วงรังสิต- บางซื่อ และสายสีแดงอ่อน (ศาลายา-ตลิ่งชัน-หัวหมาก) ระยะทางรวม ๕๘.๘ กม. ปัจจุบันงานก่อสร้างช่วงตลิ่งชัน-บางซื่อ มีการก่อสร้างแล้วเสร็จตามแผนในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ แต่ยังไม่เปิดให้บริการเชิงพาณิชย์ไม่ได้เนื่องจากต้องรอให้การก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าสายสีแดงเข้ม และการจัดซื้อขบวนรถไฟฟ้าแล้วเสร็จก่อน ถึงจะมีความพร้อมในการเดินรถด้วยระบบรถไฟฟ้า ดังนั้น รฟท. มีมติให้จัดเดินรถด้วยรถไฟดีเซลรางไปก่อนในช่วงแรก

๓.๒ รถไฟฟ้าเชื่อมท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (อู่ตะเภา-สุวรรณภูมิ-พญาไท-ดอนเมือง) หรือแอร์พอร์ตลิงก์ เป็นโครงการระบบขนส่งมวลชนแบบพิเศษ ที่เป็นส่วนหนึ่งในโครงการก่อสร้างเส้นทาง

รถไฟฟ้าในระบบรถไฟฟ้าชานเมือง ดำเนินการก่อสร้างโดยการรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) และเปิดดำเนินการเชิงพาณิชย์โดย บริษัท รถไฟฟ้า รฟท. จำกัด เริ่มต้นจากภายในเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สิ้นสุดที่ท่าอากาศยานดอนเมือง รวมระยะทางทั้งโครงการในปัจจุบัน ๒๘.๖ กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างโครงการเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ และเปิดให้บริการเมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

๖.๒ ความก้าวหน้าและแผนการดำเนินการในอนาคต

๑.) รถไฟฟ้าสายที่ให้บริการในปัจจุบัน มีทั้งหมด ๕ สาย แบ่งระบบขนส่งมวลชน

กรุงเทพมหานคร ๒ สาย รถไฟฟ้ามหานคร ๑ สาย และรถไฟฟ้าชานเมืองฯ ๒ สาย รายละเอียดดังนี้

ชื่อสาย	ระบบ	เปิดบริการ		จำนวนสถานี	ระยะทาง (กม.)	เส้นทางเดินรถ
		โครงการหลัก	ส่วนต่อขยายล่าสุด			
๑.สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๑ (สายสีเขียว , สุขุมวิท)	ระบบขนส่งมวลชน กรุงเทพมหานคร	พ.ศ. ๒๕๔๒	พ.ศ. ๒๕๕๔	๒๒	๒๒.๒๕	หมอชิต บางรี
๒.สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๒ (สายสีเขียว , สีลม)	ระบบขนส่งมวลชน กรุงเทพมหานคร	พ.ศ. ๒๕๔๒	พ.ศ. ๒๕๕๖	๑๓	๑๔.๖๗	สนามกีฬาแห่งชาติ บางหว้า
๓.สายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงิน)	รถไฟฟ้ามหานคร	พ.ศ. ๒๕๔๗	-	๑๘	๒๑	หัวลำโพง บางซื่อ
๔.สายท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ (แอร์พอร์ตลิงก์)	รถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง	พ.ศ. ๒๕๕๓	-	๘	๒๘.๖	ท่าอากาศยาน สุวรรณภูมิ พญาไท
๕.สายสีแดงอ่อน	รถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง	พ.ศ. ๒๕๖๑	-	๓	๑๕	ตลิ่งชัน -บางซื่อ

๒.) รถไฟฟ้าสายที่กำลังก่อสร้าง

ชื่อสาย	ระบบ	เปิดบริการ (เชิงพาณิชย์)	จำนวนสถานี	ระยะทาง (กม.)	เส้นทางเดินรถ	เงินงบประมาณ	เงินนอกงบประมาณ	วงเงินงบประมาณ
๑.สายสีม่วง	รถไฟฟ้ามหานคร	(ตามแผนงาน) ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙	๑๖	๒๓	บางใหญ่ เตาปูน	๙๒,๒๓๔,๒๙๐,๐๐๐	๓๙,๑๗๑,๗๖๐,๐๐๐	๑๓๑,๔๐๖,๐๕๐,๐๐๐
๒.สายเฉลิมรัชมงคล(สายสีน้ำเงิน) ส่วนต่อขยาย	รถไฟฟ้ามหานคร	๒๕๖๐ - ๒๕๖๒	๑๐	๑๓	บางซื่อ ท่าพระ	๑,๒๒๑,๙๖๔,๐๐๐	-	๑,๒๒๑,๙๖๔,๐๐๐
๓.สายเฉลิมรัชมงคล(สายสีน้ำเงิน) ส่วนต่อขยาย	รถไฟฟ้ามหานคร	๒๕๖๒ - ๒๕๖๔	๑๔	๑๔	หัวลำโพง บางแค	๕,๔๘๕,๕๑๙,๐๐๐	๗๖,๔๖๙,๑๗๐,๐๐๐	๘๑,๙๕๔,๖๘๙,๐๐๐
๔.สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๑ (สุขุมวิท) ส่วนต่อขยาย	รถไฟฟ้ามหานคร	๒๕๖๓	๙	๑๓	บางรี สมุทรปราการ	๑,๓๐๕,๐๐๐,๐๐๐	๑๘,๒๒๕,๓๔๐,๐๐๐	๑๙,๕๓๐,๓๔๐,๐๐๐
๕.สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๑ (สุขุมวิท) ส่วนต่อขยาย	รถไฟฟ้ามหานคร	๒๕๖๓	๑๖	๑๘.๔	หมอชิต คูคต	๗,๘๗๘,๐๐๐,๐๐๐	๕๑,๐๐๐,๔๐๐,๐๐๐	๘๘,๘๗๘,๔๐๐,๐๐๐
๖.สายสีแดงเข้ม	รถไฟฟ้าชานเมืองสายสีแดง	๒๕๖๐ - ๒๕๖๒	๑๐	๒๖.๓	รังสิต บางซื่อ	-	๘๓,๖๘๘,๐๐๐,๐๐๐	๘๓,๖๘๘,๐๐๐,๐๐๐

รถไฟฟ้าสายที่กำลังก่อสร้างในปัจจุบันมีทั้งหมด ๖ สาย แบ่งเป็นรถไฟฟ้ามหานคร ๕ สาย และรถไฟฟ้าชานเมืองฯ ๑ สาย รายละเอียดดังนี้

๑. รถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วงเหนือ คือเส้นทางช่วงเตาปูน-บางใหญ่ (สถานีคลองบางไผ่) งานก่อสร้างคืบหน้าไปได้ ๙๘.๙๖% งานระบบและการเดินรถอยู่ในระหว่างดำเนินการ คาดว่าจะทดลองเดินรถเสมือนจริงในเดือนกันยายน ๒๕๕๘ และน่าจะเปิดให้บริการในวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๙

๒. สายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงิน) ส่วนต่อขยายด้านเหนือ (บางซื่อ-ท่าพระ) เป็นเส้นทางยกระดับทั้งหมดเริ่มต้นโดยการต่อเชื่อมกับรถไฟฟ้าสายเฉลิมรัชมงคลบริเวณสถานีบางซื่อ ผ่านสถานีเตาปูนซึ่งเป็นสถานีร่วมกับโครงการฯ สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ เข้าสู่ถนนประชาชื่นสาย ๒ ผ่านสี่แยกบางโพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา เลี้ยวซ้ายเข้าถนนจรัญสนิทวงศ์ บริเวณโรงเรียนเทคโนโลยีพระราม ๖ ผ่านแยกบางพลัด แยกบรมราชชนนี แยกไฟฉาย และสิ้นสุดที่แยกท่าพระ โดยเชื่อมต่อกับโครงการฯ สายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง-บางแค รวมระยะทางประมาณ ๑๓ กิโลเมตร

๓. สายเฉลิมรัชมงคล (สายสีน้ำเงิน) ส่วนต่อขยายด้านใต้ (หัวลำโพง-บางแค) ประกอบด้วยทางวิ่งทั้งอุโมงค์ใต้ดินและทางยกระดับ เริ่มบริเวณรถไฟฟ้าใต้ดินสถานีหัวลำโพง ผ่านถนนเจริญกรุง ลอดใต้แม่น้ำเจ้าพระยาที่บริเวณปากคลองตลาด ผ่านคลองบางกอกใหญ่ ถนนอิสรภาพ แล้วเปลี่ยนเป็นเส้นทางยกระดับที่แยกท่าพระ ซึ่งจะมีสถานีร่วมกับโครงการฯสายสีน้ำเงิน ช่วงบางซื่อ-ท่าพระ จากนั้นยกระดับไปตามถนนเพชรเกษม ผ่านบางไผ่ บางหว้า ภาษีเจริญ ตลาดบางแค ไปสิ้นสุดเส้นทางที่ทางแยกต่างระดับบางแค รวมระยะทางช่วงหัวลำโพง-บางแค ประมาณ ๑๔ กิโลเมตร

ปัจจุบันการก่อสร้างรถไฟฟ้ามหานคร สายสีน้ำเงิน ช่วงบางซื่อ-ท่าพระ และช่วงหัวลำโพง-บางแค ระยะทาง ๒๗ กิโลเมตร งานโยธาคืบหน้าไปร้อยละ ๖๐.๑๙ ค่าใช้จ่ายจากแผนเดิมร้อยละ ๐.๑๔ เพราะติดปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกับอุโมงค์แยกไฟฉายและบางพลัดของทางกรุงเทพมหานคร ส่วนงานระบบและการเดินรถอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๑๓ แห่ง พรบ.ว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ พ.ศ. ๒๕๓๕ คาดว่าแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

๔. สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๑ (สุขุมวิท) ส่วนต่อขยาย (แบร์ริง - สมุทรปราการ) มีเส้นทางเริ่มต้นจากปากซอยสุขุมวิท ๑๐๗ (แบร์ริง) เป็นทางยกระดับไปตามแนวถนนสุขุมวิท ผ่านคลองสำโรง แยกเทพารักษ์ วิ่งสู่สถานีปุเจ้าสมิงพราย สถานีพิพิธภัณฑฯข้างเอราวิ้น สถานีศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ สถานีศรีนครินทร์ สถานีแพรภษา และสถานีเคหะสมุทรปราการ ปัจจุบันความคืบหน้างานก่อสร้างงานโยธาก้าวหน้าร้อยละ ๕๑.๕๑ งานระบบและงานเดินรถอยู่ระหว่างการเจรจากับ กทม. คาดว่าแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๕. สายเฉลิมพระเกียรติฯ ๑ (สุขุมวิท) ส่วนต่อขยาย หมอชิต - สะพานใหม่ - คูคต เริ่มต้นต่อเนื่องจากแนวเส้นของบีทีเอส ที่สถานีหมอชิต ผ่านห้าแยกลาดพร้าว ผ่านแยกรัชโยธิน แยกเกษตร ไปจนถึงซอยพหลโยธิน ๕๕ จากนั้นเบี่ยงออกไปจนถึงอนุสาวรีย์พิทักษ์รัฐธรรมนูญ ผ่านซอยหมู่บ้านราชตฤณมัยเมื่อถึงประมาณกิโลเมตรที่ ๒๕ ของถนนพหลโยธินจะเบี่ยงข้ามคลองสอง เข้าสู่แนวถนนลำลูกกา และสิ้นสุดที่สถานีคูคต รวมระยะทาง ๑๙ กิโลเมตร ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการศึกษเส้นทางเดินรถและเตรียมประมูลก่อสร้าง กำหนดลงนามในสัญญาก่อสร้างในวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ โดยคาดว่าจะเปิดให้บริการกลางปี พ.ศ. ๒๕๖๓

๖. สายสีแดงเข้ม ช่วงรังสิต- บางซื่อ เริ่มต้นจากทางทิศใต้ของสถานีบางซื่อ ไปตามแนวเขตทางรถไฟ เส้นทางรถไฟสายเหนือ ผ่านเขตจตุจักร บางเขน หลักสี่ ดอนเมือง และไปสิ้นสุดที่สถานีรังสิต จังหวัดปทุมธานี ระยะทางยาวประมาณ ๒๖.๓ กิโลเมตร ปัจจุบันงานโยธาสำหรับสถานีกลางบางซื่อและศูนย์ซ่อมบำรุงมีความคืบหน้าร้อยละ ๑๒.๘๐ ค่าต่ำกว่าแผนร้อยละ ๑๓.๓๔ รับผิดชอบโดย กิจการร่วมค้าเอสยู ส่วนงานโยธาสำหรับทางรถไฟมีความคืบหน้าร้อยละ ๒๑.๑๐ ค่าต่ำกว่าแผนร้อยละ ๔๑.๕๒ รับผิดชอบโดย บมจ. อิตาเลียนไทย ดีเวลลอปเม้นท์ และงานงานระบบรถไฟฟ้า, งานวางรางอยู่ในระหว่างขั้นตอนการประกวดราคา คาดว่าแล้วเสร็จภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๑

๓. แผนการดำเนินงานโครงการในอนาคต

โครงการ	ระยะทาง (กม.)	วงเงินงบประมาณ	สายใหม่	ส่วนต่อขยาย	คาดว่าจะเปิดบริการ(พ.ศ.)
๑. สายสีแดงเข้ม					
รังสิต-ธรรมศาสตร์	๑๐		✓		๒๕๖๑
บางซื่อ-หัวลำโพง	๖.๕		✓		๒๕๖๐
หัวลำโพง-บางบอน	๑๘		✓		๒๕๗๒
บางบอน-มหาชัย	๒๐		✓		๒๕๗๒
๒. สายสีแดงอ่อน					
บางซื่อ-พญาไท-มักกะสัน	๙		✓		๒๕๖๐
มักกะสัน-หัวหมาก	๑๐		✓		๒๕๖๐
มักกะสัน-บางบำหรุ	๑๐.๕		✓		๒๕๖๑
ตลิ่งชัน-ศาลายา	๑๔		✓		๒๕๕๘
๓. แอร์พอร์ตเรลลิงก์					
บางซื่อ-พญาไท	๗.๙			✓	๒๕๕๙
ดอนเมือง-บางซื่อ	๑๓.๙			✓	๒๕๖๐
๔. สายสีเขียวเข้ม					
คูคต-ลำลูกกา	๖.๕			✓	๒๕๗๒
สมุทรปราการ-บางปู	๗			✓	๒๕๖๐
๕. สายสีเขียวอ่อน					
สนามกีฬา-ยศเส	๑			✓	๒๕๗๒
๖. สายสีน้ำเงิน					
บางแค-พุทธมณฑลสาย๔	๘	๔๘,๐๐๐,๐๐๐		✓	๒๕๖๔
๗. สายสีม่วง					
บางซื่อ-ราษฎร์บูรณะ	๑๙.๘		✓		๒๕๖๒
๘. สายสีส้ม					
เจริญสุขุมวิท-ศูนย์วัฒนธรรม	๑๒.๕	๘๕,๓๑๐,๐๔๐,๐๐๐	✓		๒๕๖๒
ศูนย์วัฒนธรรม-บางกะปิ	๙	๑๑๐,๓๒๕,๗๖๐,๐๐๐	✓		๒๕๖๑
บางกะปิ-มีนบุรี	๑๑		✓		๒๕๖๑
๙. สายสีชมพู					
แคราย-ปากเกร็ด-มีนบุรี		๕๖,๗๒๕,๐๐๐,๐๐๐	✓		๒๕๖๐

โครงการ	ระยะทาง (กม.)	วงเงินงบประมาณ	สายใหม่	ส่วนต่อ ขยาย	คาดว่าจะเปิด บริการ(พ.ศ.)
๑๐. สายสีเหลือง					
ลาดพร้าว-พัฒนาการ-ลำโพง		๕๔,๗๖๘,๔๕๐,๐๐๐	✓		๒๕๖๒
๑๑. สายสีเทา					
วัชรพล-สะพานพระราม ๙			✓		๒๕๗๒
๑๒.สายสีฟ้า					
ดินแดง-สาทร			✓		๒๕๗๒

๗. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาเกิดจากความไม่พร้อมในพื้นที่/สถานที่ก่อสร้างโดยเฉพาะการจัดการกรรมสิทธิ์ที่ดินมีความล่าช้า ในส่วนของโครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง (บางใหญ่-บางซื่อ) งานก่อสร้างศูนย์ซ่อมบำรุงและอาคาร มีความล่าช้าจากการผลิตและติดตั้งโครงสร้างเหล็กและหลังคา และการขาดแคลนแรงงานที่มีฝีมือ โครงการรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน (หัวลำโพง-บางแค และบางซื่อ-ท่าพระ) งานออกแบบควบคุมการก่อสร้างเส้นทางใต้ดิน ช่วงหัวลำโพง-สนามไชย มีความล่าช้า เนื่องจากมีการหลุดตัวของดินทำให้การเจาะอุโมงค์ไม่สามารถใช้ความเร็วได้ตามปกติ และมีการซ่อมบำรุงหัวเจาะอุโมงค์ สำหรับงานก่อสร้างเส้นทางยกระดับ ช่วงเตาปูน-ท่าพระ มีความล่าช้าเนื่องจากมีปัญหาพื้นที่ทับซ้อนกับโครงการของ กทม. บริเวณแยกไฟ และงานก่อสร้างโครงสร้างยกระดับของโครงการรถไฟฟ้าสายสีเขียว ช่วงแบริ่ง-สมุทรปราการ มีความล่าช้าเนื่องจากมีการปรับแบบงานก่อสร้าง

รวบรวมโดย

๑. นางณิชา รักจ้อย
๒. นางสาวอุมาพร บึงมุ่ม
๓. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์
๔. นางสาวนียดา ชูชาย
๕. นายชัชวาล กิตติโสวรรณ

ภาคผนวก ๓

เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

๑. หลักการและเหตุผล

โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล หมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) โทรคมนาคม (Telecommunication) และการแพร่กระจายเสียง (Broadcast) รวมทั้งการหลอมรวมของเทคโนโลยี (Convergence) ทั้งสามด้านที่เป็นนวัตกรรมใหม่ในการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสังคม นโยบายดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (Digital Economy) เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยมีเป้าหมายครอบคลุมทุกพื้นที่ที่เพียงพอต่อการใช้งาน มีเสถียรภาพที่มั่นคงในราคาที่เหมาะสม เพื่อเป็นพื้นฐานไปสู่การต่อยอดกิจกรรมการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

จากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชาต่อสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ กำหนดให้มีการส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัล ให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง ซึ่งจะทำให้ทุกภาคเศรษฐกิจก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถ แข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัล รองรับการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคสื่อสารและบันเทิง ตลอดจนการใช้ดิจิทัลรองการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมและการพัฒนาเศรษฐกิจ อย่างสร้างสรรค์ ปรับปรุงบทบาทและภารกิจของหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงให้ดูแลและผลักดันงานสำคัญของประเทศชาติในเรื่องนี้ และจะจัดให้มีคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนเรื่องนี้อย่างจริงจัง สืบเนื่องจากแนวนโยบายดังกล่าว คณะรัฐมนตรีได้ผลักดันให้เกิดเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลอย่างเป็นรูปธรรมโดยการเสนอร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร พระราชบัญญัติว่าด้วยการแต่งตั้งคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๗ ฉบับ เพื่อให้การขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลประสบความสำเร็จตามที่กำหนดไว้

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้ทันสมัย มีความครอบคลุมอย่างทั่วถึง เท่าเทียมและมีราคาที่เหมาะสม โดยปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการ และมาตรฐานที่เอื้อต่อการใช้ประโยชน์ด้านเศรษฐกิจดิจิทัล สร้างความมั่นคง ปลอดภัยและเพิ่มมูลค่าการทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีฐานข้อมูลสถิติที่จำเป็นและมีความสำคัญเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ บูรณาการให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานของรัฐ พัฒนาเพิ่มทักษะ ความรู้ความสามารถบุคลากรภาครัฐในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เสริมสร้างการแข่งขันผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความสามารถใช้ประโยชน์จากเศรษฐกิจดิจิทัลเพื่อขยายไปสู่สังคมดิจิทัลในอนาคต

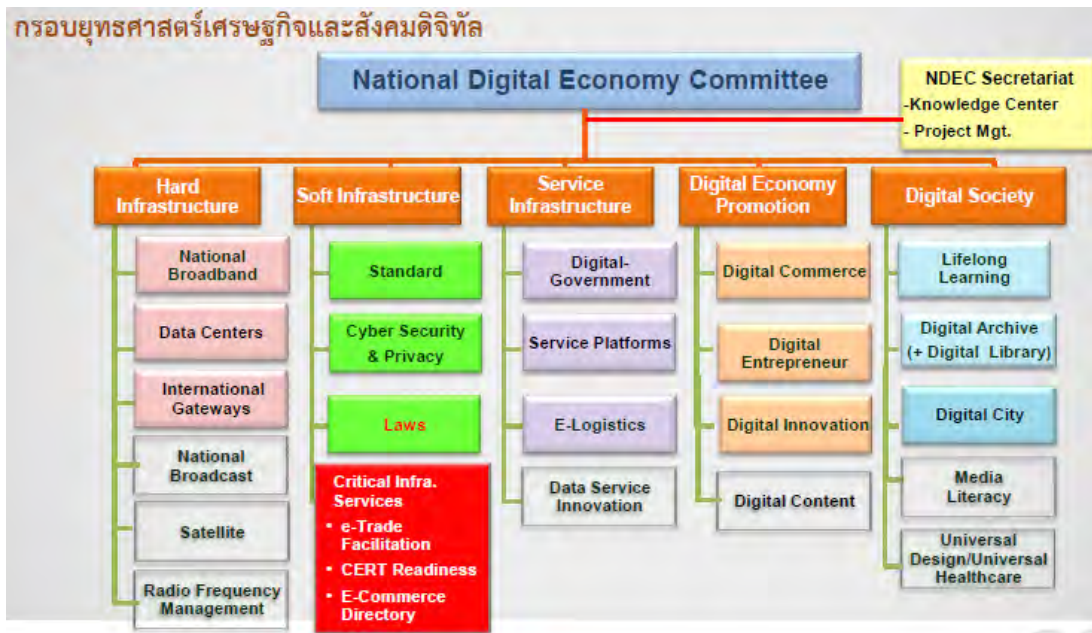
๓. เป้าหมาย

- ๓.๑ ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัยมีขนาดเพียงพอและมีค่าบริการที่ไม่สูงกว่าประเทศอื่นในภูมิภาค
- ๓.๒ เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิต และการเข้าถึงบริการสาธารณะของประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- ๓.๓ การสร้างผู้ประกอบการและธุรกิจดิจิทัลให้เป็นกำลังสำคัญในการสร้างผลิตภาพ (Productivity) ของประเทศ
- ๓.๔ การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์สูงสุดของประเทศ
- ๓.๕ การสร้างความมั่นใจให้กับผู้ใช้และผู้ทำงานในระบบเศรษฐกิจดิจิทัล
- ๓.๖ การพัฒนากำลังคน การวิจัย พัฒนา และนวัตกรรมรวมทั้งระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านเทคโนโลยีดิจิทัล
- ๓.๗ ประเทศไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการลงทุนและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
- ๓.๘ การสร้างความพร้อมด้านไอซีทีโดยรวมของประเทศไทยเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ

๔. แนวทางการดำเนินการ

การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ๕ ด้าน ประกอบด้วย

- ๔.๑ Hard Infrastructure การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นรากฐานเป็นรากฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งครอบคลุมโครงข่ายการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่างๆ ทั้งเทคโนโลยีโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีการแพร่กระจายเสียง เทคโนโลยีดาวเทียม หรือเทคโนโลยีอื่นใด
- ๔.๒ Soft Infrastructure การส่งเสริมการพัฒนาและประยุกต์ใช้มาตรฐานที่จำเป็นต่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ตลอดจนมาตรการด้านความมั่นคงปลอดภัยสารสนเทศ ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ รวมทั้งการคุ้มครองความเป็นส่วนตัวหรือการคุ้มครองข้อมูลบุคคล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- ๔.๓ Service Infrastructure การพัฒนาระบบการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่ออำนวยความสะดวกและรองรับการใช้งานหรือการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการใช้งานเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔.๔ Digital Economy Promotion การส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งการพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถของกำลังคนและอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของประเทศให้มีความพร้อมในการแข่งขันในเวทีโลก
- ๔.๕ Digital Society การเสริมสร้างความพร้อมขององค์ความรู้ให้กับประชาชนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งพัฒนากล้องดิจิทัลที่เอื้อต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

๕. ประโยชน์ที่ได้รับ

ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่ทันสมัย ครอบคลุม และมีราคาที่เหมาะสม มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจที่เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมทางเศรษฐกิจใหม่ๆ และจากการเพิ่มมูลค่าของสินค้าและบริการ นอกจากนี้ ยังสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพชีวิต และการเข้าถึงบริการสาธารณะของประชาชนทุกคน ทุกกลุ่ม ทุกท้องถิ่นอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

๗. งบประมาณ

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ทั้งนี้ ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้ดำเนินการบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหน่วยงาน โดยจำแนกงบประมาณ ดังนี้ กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๓,๕๗๐.๖๘๐๖ ล้านบาท กระทรวงมหาดไทย ๗๙๐.๕๖๑๙ ล้านบาท กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕๘๐.๔๕๘๒ ล้านบาท รวมทั้งสิ้น ๔,๙๔๑.๗๒๐๗ ล้านบาท

ปีงบประมาณ พ.ศ.	ตั้งแต่เริ่มต้น - ๕๘	๒๕๕๙
งบประมาณ (ล้านบาท)	๔,๖๖๕.๑๒๑๖	๔,๙๔๑.๗๒๐๗

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จะดำเนินการในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

๑) พัฒนา Hard Infrastructure / โครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ

รัฐจะเร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพ (National Broadband , Data Center , International Gateways , National Broadcast , Satellite , Radio Frequency Management) ให้มีความทันสมัย มีคุณภาพ มีเสถียรภาพ และมีขนาดเพียงพอสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทุกพื้นที่ระดับราคาที่เหมาะสมเอื้อต่อการเข้าถึงและใช้งานของประชาชนในทุกชุมชนและทุกภาคธุรกิจกลุ่ม

ต่างๆเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต การเข้าถึงบริการและแหล่งเรียนรู้ใหม่ของประชาชนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม พร้อมทั้งจัดสรรกำกับดูแลและบริหารจัดการทรัพยากรด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อความปลอดภัยของประเทศด้วยการบูรณาการให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด

ในระยะแรกจะเร่งดำเนินการบูรณาการโครงข่ายโทรคมนาคมภายใต้การครอบครองของหน่วยงานภาครัฐ และจัดให้มีบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตเข้าถึงทุกหมู่บ้าน โรงเรียนและโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลในพื้นที่ชายขอบ ตลอดจนเตรียมการเรื่องศูนย์ข้อมูลในประเทศมุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรร่วมกัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ ประชาชนในทุกชุมชนและภาคธุรกิจกลุ่มต่างๆสามารถเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน บริการและแหล่งเรียนรู้ใหม่ที่จัดให้ได้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ ส่งผลให้เกิดการใช้งานยังผลให้เกิดการยกระดับคุณภาพชีวิต

งบประมาณ : ลงทุนโดยรัฐวิสาหกิจ

๒) พัฒนา Soft Infrastructure / โครงสร้างพื้นฐานด้านมาตรฐาน

การสร้างความมั่นคงปลอดภัยและความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลให้กับผู้ประกอบการและผู้ทำงาน ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของภาครัฐในการอำนวยความสะดวกให้กับภาคส่วนต่างๆโดยภารกิจที่มีความสำคัญอย่างยิ่งคือจะต้องให้ครอบคลุมเรื่องมาตรฐาน (Standard) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว (Cyber Security) การจัดทำหรือปรับปรุง กฎหมาย กฎระเบียบ แนวปฏิบัติที่ดี (Best Practice) ประมวลจริยธรรม (Code of conduct) และกลไกการกำกับ

ในระยะแรกจะเร่งดำเนินการประเมินความพร้อมของหน่วยงานและพัฒนาบุคลากรเพื่อรับมือกับภัยคุกคามทาง Cyber รวมถึงการพัฒนาระบบเชื่อมโยงและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานด้วยมาตรฐานในเอกสารในเอกสารทางการเงินและเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ e-Document Exchange System ซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในการทำธุรกรรมทางธุรกิจได้เป็นอย่างดี

งบประมาณ : ๑,๐๘๑.๕๗๑๐ ล้านบาท

- สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๕๙๑.๗๖๘๐ ล้านบาท
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ๔๘๙.๘๐๓๐ ล้านบาท

๓) พัฒนา Service Infrastructure / โครงสร้างพื้นฐานด้านบริการ

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อสร้างแพลตฟอร์มการให้บริการ (Service Platform) และนวัตกรรมบริการ (Service Innovation) ของภาครัฐและเอกชน โดยมีประเด็นสำคัญของการพัฒนา คือการจัดระบบข้อมูลให้สามารถเชื่อมโยงกันได้ การสร้างบริการของรัฐที่มีธรรมาภิบาลและสามารถให้บริการประชาชนแบบเบ็ดเสร็จ ณ จุดเดียว โดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางผ่านระบบเชื่อมโยงอัตโนมัติ การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐที่ไม่กระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลและความมั่นคงของชาติผ่านการจัดเก็บ รวบรวม และแลกเปลี่ยนอย่างมีมาตรฐาน โดยมุ่งสร้างภาครัฐให้เป็น Digital Government รวมถึงการทำ Service Platform เพื่อให้ภาคธุรกิจสามารถนำข้อมูลของรัฐไปต่อยอดให้เกิดรายได้

ในระยะแรกจะเร่งบูรณาการข้อมูลและระบบงานภาครัฐเพื่อสนับสนุนมาตรการและนโยบายของรัฐ พร้อมกับเร่งการพัฒนาโปรแกรมและระบบการติดต่อสื่อสารแบบออนไลน์สำหรับหน่วยงาน

ภาครัฐผ่านอุปกรณ์สื่อสารแบบเคลื่อนที่ (Government Mobile Private Communication) รวมถึงระบบ e-Logistics เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการภาครัฐโดยเร็ว

ผลที่ประชาชนจะได้รับ การใช้บริการภาครัฐที่มีคุณภาพ ครอบคลุมและเชื่อถือได้ผ่าน Digital Government

งบประมาณ : ๓,๕๐๖.๓๙๕๙ ล้านบาท

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๒,๑๓๕.๓๕๕๘ ล้านบาท

- สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ๑,๑๗๙.๖๖๙๔ ล้านบาท

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ ๙๕๕.๖๘๖๔ ล้านบาท

กระทรวงมหาดไทย ๗๙๐.๕๖๑๙ ล้านบาท

- สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย ๖๔๑.๖๘๗๐ ล้านบาท

- กรมโยธาธิการและผังเมือง ๑๔๘.๘๗๔๙ ล้านบาท

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕๘๐.๔๗๘๒ ล้านบาท

- กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ๓๘.๗๕๐๗ ล้านบาท

- กรมประมง ๙๔.๑๕๘๗ ล้านบาท

- กรมปศุสัตว์ ๗๑.๕๒๔๕ ล้านบาท

- กรมพัฒนาที่ดิน ๓๒.๐๗๐๐ ล้านบาท

- กรมวิชาการเกษตร ๓๓.๒๙๑๕ ล้านบาท

- กรมส่งเสริมการเกษตร ๒๔๐.๔๙๙๘ ล้านบาท

- กรมหม่อนไหม ๑๓.๒๔๓๐ ล้านบาท

- สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ๓๖.๒๑๓๙ ล้านบาท

- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ ๒๐.๗๒๖๑ ล้านบาท

๔) การส่งเสริม Digital Economy Promotion / ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัล

การกระตุ้นเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล (ส่งเสริม e-commerce, entrepreneurs, innovation, content) โดยมุ่งเน้นการสร้างระบบนิเวศสำหรับธุรกิจดิจิทัล (Digital Business Ecosystem) ควบคู่กับการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงธุรกิจโดยกระตุ้นให้ภาคเอกชนเกิดความตระหนักถึงและจำเป็นที่ต้องเรียนรู้และปรับปรุงแนวทางการทำธุรกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีศักยภาพ โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (Start Up)

เป้าหมายในระยะสั้นคือการยกระดับและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจไทย และในระยะยาวคือการขยายฐานเศรษฐกิจและอัตราการจ้างงานของไทยอย่างยั่งยืน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ จากการแข่งขันเชิงราคาจากธุรกิจขนาดกลางและเล็ก (SMEs) รวมถึงธุรกิจใหม่ (Start Up) นำไปสู่การแข่งขันเชิงคุณภาพของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคพึงพอใจ

งบประมาณ : ๓๒๐.๙๙๗๓ ล้านบาท

- สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๑๑.๐๕๕๙ ล้านบาท

- สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

๓๐๙.๙๔๑๔ ล้านบาท

๕) การส่งเสริม Digital Society / ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากดิจิทัล

การสร้างสังคมดิจิทัล (Lifelong Learning, Digital Archive + Digital Library, Digital City) โดยมุ่งหวังที่จะลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนที่เกิดจากการเข้าถึงโครงสร้างพื้นฐาน เนื่องจากความห่างไกล การขาดการออกแบบระบบที่เหมาะสมตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล การขาดความรู้ในเรื่องเทคโนโลยี หรือการไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล เนื่องจากข้อจำกัดเรื่องราคา ดังนั้นแนวทางในการสร้างสังคมดิจิทัลจึงเป็นในลักษณะของการให้ความสำคัญกับการพัฒนาพลเมืองที่ฉลาดรู้เท่าทันข้อมูล และมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์อย่างสร้างสรรค์ โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกหลักในการให้บริการการเรียนรู้ตลอดชีวิตตั้งแต่เกิดจนตายโดยกลุ่มในสังคม ไม่ว่าจะเด็กก่อนวัยเรียน เด็กและเยาวชนวัยเรียนที่อยู่ทั้งในและนอกระบบการศึกษา ผู้ใหญ่วัยทำงาน ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท โดยจะต้องมีการออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมเป็นการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกกลุ่มผ่านบริการดิจิทัลต่างๆ

ในระยะเริ่มแรก จะจัดให้มีการพัฒนาคณะกรรมาธิการสารสนเทศของประเทศไทยโดยการแปลงข้อมูลเดิมของรัฐหลากหลายประเภทให้อยู่ในรูปดิจิทัลเพื่อให้ประชาชนสามารถสืบค้นและใช้ประโยชน์ได้ รวมไปถึงการสร้างห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ และพิพิธภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อเป็นแหล่งความรู้ของสังคมไทย ที่สามารถเข้าถึงได้ผ่านอินเทอร์เน็ตทุกที่ ทุกเวลา ในขณะที่เดียวกันจะเร่งสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการสุขภาพของรัฐที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และเท่าเทียมผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลโดยไม่มีอุปสรรคเรื่องค่าใช้จ่าย

ผลที่คาดว่าจะได้รับ ลดความเหลื่อมล้ำทางโอกาสของประชาชนในการเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลและสามารถนำมาใช้ประโยชน์ตามความต้องการได้

งบประมาณ : ๓๒.๗๕๖๕ ล้านบาท

- สำนักงานปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ๓๒.๗๕๖๕ ล้านบาท

รวมปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๔,๙๔๑.๗๒๐๗ ล้านบาท

- กระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสาร ๓,๕๗๐.๖๘๐๖ ล้านบาท
- กระทรวงมหาดไทย ๗๙๐.๕๖๑๙ ล้านบาท
- กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕๘๐.๔๗๘๒ ล้านบาท

๘. ผลการดำเนินงาน

ระดับนโยบาย (สถานะปัจจุบัน ณ วันที่ ๑๔ พ.ค.๕๘)

๑) สถานิติบัญญัติแห่งชาติ (สนช.) มีมติเห็นชอบในหลักการ ร่างพระราชบัญญัติ ๒ ฉบับ คือ

๑.๑) ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่..) พ.ศ.... โดยกำหนดให้มีการจัดตั้งกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเปลี่ยนชื่อมาจากกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อให้ครอบคลุมการทำงานในการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลที่มีมิติของภารกิจและความรับผิดชอบเพิ่มเติมจากเดิม แบ่งส่วนราชการระดับกรมในกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เป็น ๕ ส่วนราชการ ประกอบด้วย สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานปลัดกระทรวง สำนักงานดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กรมอุตุนิยมวิทยา และสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑.๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.... ซึ่งกำหนดให้มีคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่มีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน

กรรมการ รองนายกรัฐมนตรีที่กำกับดูแลด้านเศรษฐกิจเป็นรองประธานกรรมการ กำหนดให้มี คณะกรรมการเฉพาะ ๕ ด้าน คือ Hard Infrastructure, Soft Infrastructure, Service Infrastructure, Digital Economy Promotion, Digital Society

๒) คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ รับหลักการร่างพระราชบัญญัติ จำนวน ๗ ฉบับ และพระราชกฤษฎีกา จำนวน ๑ ฉบับ คือ

๒.๑) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ....เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ปรับปรุงองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์จัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์แห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ (เป็นการโอนสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๕)

๒.๒) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.... เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะการทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ หลักเกณฑ์การจ่ายค่าตอบแทนพิเศษแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ การให้สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานกลาง ตลอดจนการให้สำนักงานงบประมาณ (สงป.) และกระทรวงการคลัง (กค.) สนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ

๒.๓) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.... กำหนดหลักเกณฑ์การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์การให้มีคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ การจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติเป็นหน่วยงานของรัฐ มีฐานะเป็นนิติบุคคล ไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ (เป็นการโอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทุน และ ทรัพย์สิน ของสำนักงานความมั่นคงปลอดภัย สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) ไปเป็นของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้)

๒.๔) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ.... เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการเก็บรวบรวม การใช้หรือเปิดเผย และข้อปฏิบัติในการคุ้มครองข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลซึ่งสามารถทำให้ระบุตัวบุคคลนั้นได้สิทธิของเจ้าของข้อมูล หลักเกณฑ์การร้องเรียน และการให้มีคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

๒.๕) ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล พ.ศ....เป็นการกำหนดให้มี ๑๐ คณะกรรมการส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลแห่งชาติและการจัดตั้งสำนักงานเศรษฐกิจดิจิทัลแห่งชาติ เป็นหน่วยงานของรัฐมีฐานะเป็นนิติบุคคล และไม่เป็นส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ

๒.๖) ร่างพระราชบัญญัติกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ.... เป็นการจัดตั้งกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำนักงานดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และให้มีคณะกรรมการกองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

๒.๗) ร่างพระราชบัญญัติต้องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม (ฉบับที่..) พ.ศ....เป็นการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ กสทช. ให้ยกเลิกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม และแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับการอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่

๒.๘) ร่างพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ..) พ.ศ....เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน)

ระดับปฏิบัติ

การแสดงผลงานรัฐบาลในช่วง ๖ เดือน (ถึง มีนาคม ๒๕๕๘) รัฐบาลได้เริ่มดำเนินการและกำลังดำเนินการอย่างต่อเนื่องในหลายด้าน เช่น

- การส่งเสริมการใช้ระบบเทคโนโลยีให้เชื่อมโยงในทุกมิติ
- จัดตั้งศูนย์ข้อมูลแห่งชาติ (Data Center) เพื่อรวบรวมข้อมูลข่าวสารทุกด้านจากทุกหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เป็น Digital Government (ณ วันที่ ๑๕ พ.ค.๕๘ อยู่ระหว่างการเขียน TOR คาดว่าน่าจะเปิดประมูลในเดือน ก.ค.-ส.ค.๒๕๕๘ และคาดว่าจะแล้วเสร็จภายใน ๑๒ เดือน ทั้งนี้คณะกรรมการเตรียมการดิจิทัลฯ กำหนดเป้าหมายนำร่อง ๗ กระทรวง ได้แก่ กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพลังงาน กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เชื่อมโยงเข้ากับระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร์ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย)

- ปรับปรุงโครงสร้างกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- ให้ความสำคัญกับการจัดการด้านกฎระเบียบเพื่อสร้างระบบการทำธุรกรรมออนไลน์ต่างๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้งานอย่างปลอดภัย และมีกระบวนการจัดการเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ที่กฎหมายรองรับ
- การจัดตั้งศูนย์บริการร่วมในห้างสรรพสินค้า (Government Service Point) เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนในการขอรับบริการจากภาครัฐ และลดภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปติดต่อราชการ

๙. ปัญหาและอุปสรรค

๙.๑ การจะทำให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลของประเทศไทยให้ประสบความสำเร็จจะต้องมีกฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนา ดังนั้น การดำเนินการที่ผ่านมาจึงจำเป็นต้องทบทวน พิจารณาและปรับปรุงกฎหมายให้ทันต่อสถานการณ์เพื่อให้มีความพร้อมในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ

๙.๒ การส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัล ของทุกภาคเศรษฐกิจ จะต้องก้าวหน้าไปได้ทันโลกและสามารถ แข่งขันในโลกสมัยใหม่ได้ ซึ่งหมายรวมถึงการผลิตและการค้าผลิตภัณฑ์ดิจิทัลโดยตรง ทั้งผลิตภัณฑ์ ฮาร์ดแวร์ ผลิตภัณฑ์ซอฟต์แวร์ อุปกรณ์สื่อสารดิจิทัล อุปกรณ์โทรคมนาคมดิจิทัล และการใช้ดิจิทัล รองรับบริการให้บริการของภาคธุรกิจการเงินและธุรกิจบริการอื่น ๆ ต้องมีการบูรณาการอย่างเป็นระบบให้ชัดเจน ซึ่งในปัจจุบันการแต่งตั้งคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาภาพรวมในเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ

รวบรวมโดย

๑. นางสาวกมลลา ชินพงษ์
๒. นางสาวปิยวรรณ เงินคล้าย

ภาคผนวก ๔ เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๑. หลักการและเหตุผล

จากการที่ประเทศไทยจะเข้าสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ รัฐบาลจึงมีนโยบายที่จะจัดตั้ง “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” ในจังหวัดตามแนวชายแดน เพื่อรองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจและการขนส่งของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตามนโยบายรัฐบาล ข้อ ๗ การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน ๗.๖ กำหนดให้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเริ่มจากการพัฒนาด่านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้าหลักของประเทศเพื่อรองรับการเชื่อมโยงกระบวนการผลิตและการลงทุนข้ามแดน พัฒนาระบบ National Single Window (NSW) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการค้าและการขนส่งข้ามแดนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดประเทศเพื่อนบ้าน

โดยคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้กำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษออกเป็น ๒ ระยะ ทั้งนี้ ประกาศฉบับที่ ๒/๒๕๕๘ ของคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษเรื่องกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ โดยเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ได้แก่ เขตเศรษฐกิจพิเศษหนองคาย เขตเศรษฐกิจพิเศษนครราชสีมา เขตเศรษฐกิจพิเศษเชียงราย เขตเศรษฐกิจพิเศษนครพนม และเขตเศรษฐกิจพิเศษกาญจนบุรี

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศในพื้นที่ชายแดนโดยใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงภูมิภาคในประชาคมอาเซียน และเพื่อจัดระบบเศรษฐกิจตามแนวชายแดน สกัดกั้นการลักลอบนำเข้าแรงงานและสินค้าเกษตรผิดกฎหมาย รวมถึงสนับสนุนการลงทุนของภาคเอกชนให้สร้างฐานการผลิตเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

๓. เป้าหมาย

๑. สร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ โดยเน้นบริเวณชายแดนโดยใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน
๒. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สิทธิประโยชน์การลงทุนและการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ
๓. สนับสนุน SMEs และการลงทุนต่อเนื่องของไทยในประเทศเพื่อนบ้าน
๔. จัดระเบียบพื้นที่เศรษฐกิจชายแดน โดยการบริหารแรงงานต่างด้าวและอื่นๆที่จำเป็น

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

๑. เป็นการส่งเสริมการลงทุนในประเทศ เพราะประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

๒. เป็นการส่งเสริมการส่งออก เพราะช่วยลดต้นทุนในการประกอบการต่างๆ เช่น ค่าแรงงานราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน
๓. เป็นการส่งเสริมให้มีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการผลิตสินค้าจากต่างประเทศเข้าดำเนินการในประเทศไทย
๔. เป็นศูนย์กลางการกระจายสินค้าจากประเทศไทย และประเทศต่างๆ ไปสู่ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศอื่นๆ
๕. ก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้นในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศไทย ที่มีการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๕. งบประมาณ

ในปี ๒๕๕๘ ประเทศไทยได้ประกาศเขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก ๕ จังหวัด อันได้แก่ ๑. จังหวัดตาก ๒. จังหวัดมุกดาหาร ๓. จังหวัดสระแก้ว ๔. จังหวัดตราด ๕. จังหวัดสงขลา โดยมีวงเงินปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙ รวมจำนวน ๑๐,๔๔๓ ล้านบาท โดยสามารถแบ่งรายละเอียดออกเป็นรายด้านและรายพื้นที่ ดังนี้

พื้นที่ชายแดน	วงเงินปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ (ล้านบาท)				
	คมนาคม	ศุลกากร	นิคมอุตสาหกรรม	สาธารณูปโภค	รวม
ตาก	๒,๐๕๒	๓๖๘	๑๕	๑,๒๖๐	๓,๖๙๕
สระแก้ว	๖๑๖	๖๘๘	๑๕	๗๙๓	๒,๑๑๒
ตราด	๒๐๗	๑๔๗	๑๕	๑๒๖	๔๙๕
มุกดาหาร	๘๐๖	๑๐๐	๑๕	๙๖๘	๑,๘๘๙
สงขลา	๑๐	๑,๔๓๖	๑๕	๗๙๑	๒,๒๕๒
รวม	๓,๖๙๑	๒,๗๓๙	๗๕	๓,๙๓๘	๑๐,๔๔๓

ที่มา สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๑. เขตเศรษฐกิจพิเศษตาก

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตาก มีพื้นที่ติดชายแดน ๑๔ ตำบลและ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ และอำเภอมะระมาต รวมพื้นที่ทั้งหมด ๘๘๖,๘๗๕ ไร่ โดยด้านชายแดนแม่สอดเป็นจุดผ่านแดนที่เชื่อมกับเมืองเมียวดี สหภาพเมียนมา โดยเป้าหมายที่จะส่งเสริมในเขตเศรษฐกิจพิเศษตากได้แก่ อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น(สิ่งทอ เครื่องเรือนจากไม้แปรรูป ฯลฯ) เครื่องหนัง ผลิตภัณฑ์เซรามิก อัญมณีและเครื่องประดับ กิจการด้านโลจิสติกส์ (คลังสินค้า ศูนย์เปลี่ยนถ่ายสินค้าและยานพาหนะ) เป็นต้น

งบประมาณของเขตเศรษฐกิจพิเศษตากในปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ รวมทุกด้านเป็นจำนวน ๓,๖๙๕ ล้านบาท แบ่งเป็นด้านคมนาคม ๒,๐๕๒ ล้านบาท ศุลกากรและด้านชายแดน ๓๖๘ ล้านบาท นิคมอุตสาหกรรม ๑๕ ล้านบาท และสาธารณูปโภค ๑,๒๖๐ ล้านบาท

๒. เขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้ว

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสระแก้ว มีพื้นที่ติดชายแดน ๔ ตำบลและ ๒ อำเภอ ได้แก่ อำเภออรัญ และอำเภอวัฒนานคร รวมพื้นที่ทั้งหมด ๒๐๗,๕๐๐ ไร่ โดยด้านชายแดนอรัญประเทศเป็นจุดผ่านแดนที่เชื่อมกับจังหวัดบันเตียเมียนเจย ประเทศกัมพูชา โดยเป้าหมายที่จะส่งเสริมในเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วได้แก่ การแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร พลังงานทดแทน สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เครื่องเรือน

ขึ้นส่วนยานยนต์ ศูนย์กระจายสินค้า กิจกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว ธุรกิจบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

งบประมาณของเขตเศรษฐกิจพิเศษสระแก้วในปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ รวมทุกด้านเป็นจำนวน ๒,๑๑๒ ล้านบาท แบ่งเป็นด้านคมนาคม ๖๑๖ ล้านบาท ศุลกากรและด่านชายแดน ๖๘๘ ล้านบาท นิคมอุตสาหกรรม ๑๕ ล้านบาท และสาธารณูปโภค ๗๙๓ ล้านบาท

๓. เขตเศรษฐกิจพิเศษตราด

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดตราด มีพื้นที่ติดชายแดน ๓ ตำบลของอำเภอคลองใหญ่ทั้งอำเภอ ได้แก่ ตำบลคลองใหญ่ ตำบลหาดเล็ก ตำบลไม้รูด รวมพื้นที่ทั้งหมด ๓๑,๓๗๕ ไร่ โดยด่านชายแดนบ้านหาดเล็กเป็นจุดผ่านแดนที่เชื่อมกับจังหวัดเกาะกง ประเทศกัมพูชา โดยเป้าหมายที่จะส่งเสริมในเขตเศรษฐกิจพิเศษตราดได้แก่ กิจกรรมเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ บริการฟื้นฟูสุขภาพ เดินเรือท่องเที่ยว การค้าชายแดนปลอดภาษี คลังสินค้า และพาณิชย์กรรม การขนส่งทางบก ทางทะเลและทางอากาศ และศูนย์ถ่ายเปลี่ยนสินค้าและยานพาหนะ ห้องเย็น แปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร ประมง

งบประมาณของเขตเศรษฐกิจพิเศษตราดในปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ รวมทุกด้านเป็นจำนวน ๔๙๕ ล้านบาท แบ่งเป็นด้านคมนาคม ๒๐๗ ล้านบาท ศุลกากรและด่านชายแดน ๑๔๗ ล้านบาท นิคมอุตสาหกรรม ๑๕ ล้านบาท และสาธารณูปโภค ๑๒๖ ล้านบาท

๔. เขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหาร

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดมุกดาหาร มีพื้นที่ติดชายแดน ๑๑ ตำบลและ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอหว้านใหญ่ และอำเภอดอนตาล รวมพื้นที่ทั้งหมด ๓๖๑,๕๔๒ ไร่ โดยด่านชายแดนเป็นจุดผ่านแดนที่เชื่อมกับแขวงสะหวันเขต สปป.ลาว โดยเป้าหมายที่จะส่งเสริมในเขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารได้แก่ การแปรรูปอาหารและเครื่องดื่ม ยางพาราและผลิตภัณฑ์ บริการฟื้นฟูสุขภาพ เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน คลังสินค้าและศูนย์การถ่ายเปลี่ยนสินค้าและยานพาหนะ นิคมอุตสาหกรรมและการบริการสาธารณูปโภค เป็นต้น

งบประมาณของเขตเศรษฐกิจพิเศษมุกดาหารในปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ รวมทุกด้านเป็นจำนวน ๑,๘๘๙ ล้านบาท แบ่งเป็นด้านคมนาคม ๘๐๖ ล้านบาท ศุลกากรและด่านชายแดน ๑๐๐ ล้านบาท นิคมอุตสาหกรรม ๑๕ ล้านบาท และสาธารณูปโภค ๙๖๘ ล้านบาท

๕. เขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลา

ในเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ติดชายแดน ๔ ตำบลของอำเภอสะเดา ได้แก่ ตำบลสะเดา ตำบลสำนักขาม ตำบลสำนักแต้ว และตำบลปาดังเบซาร์ รวมพื้นที่ทั้งหมด ๓๔๕,๑๘๗.๕ ไร่ โดยด่านชายแดนสะเดาและด่านชายแดนปาดังเบซาร์เป็นจุดผ่านแดนที่เชื่อมกับรัฐเคดาห์ และรัฐเปอร์ลิส ประเทศมาเลเซีย โดยเป้าหมายที่จะส่งเสริมในเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาได้แก่ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ เครื่องเรือน ชิ้นส่วนยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม แปรรูปอาหารทะเล อาหารฮาลาล นิคมอุตสาหกรรมและบริการสาธารณูปโภค/สาธารณูปการ/ธุรกิจบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม

งบประมาณของเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาในปีพ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๕๙ รวมทุกด้านเป็นจำนวน ๒,๒๕๒ ล้านบาท แบ่งเป็นด้านคมนาคม ๑๐ ล้านบาท ศุลกากรและด่านชายแดน ๑,๔๓๖ ล้านบาท นิคมอุตสาหกรรม ๑๕ ล้านบาท และสาธารณูปโภค ๗๙๑ ล้านบาท

๖. ผลการดำเนินงาน

เขตเศรษฐกิจพิเศษมีการดำเนินงานโดยคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (กนพ.) เพื่อขับเคลื่อนงานเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ จำนวน ๔ คณะได้แก่ ๑) คณะอนุกรรมการด้านสิทธิประโยชน์

ขอบเขตพื้นที่และศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน ๒) คณะอนุกรรมการศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านแรงงาน การสาธารณสุข และความมั่นคง ๓) คณะอนุกรรมการด้านโครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากร และ ๔) คณะอนุกรรมการด้านการจัดหาที่ดินและบริหารจัดการ โดยมีผลการดำเนินงานดังนี้

๑) การกำหนดขอบเขตพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๑.๑ เห็นชอบขอบเขตพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษใน ๕ พื้นที่ชายแดนเป้าหมาย รวม ๓๖ ตำบล ใน ๑๐ อำเภอ พื้นที่รวมประมาณ ๑.๘๓ ล้านไร่ (๒,๙๓๒ ตร.กม.) ใน ๕ จังหวัด ได้แก่ ตาก ตราด สระแก้ว มุกดาหารและสงขลา

๑.๒ เห็นชอบการกำหนดพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะที่ ๒ ใน ๕ จังหวัด ได้แก่ หนองคาย เชียงราย นครพนม นราธิวาสและกาญจนบุรี

๑.๓ เห็นชอบแปลงที่ดินของรัฐที่จะดำเนินการเพื่อนำมาจัดตั้งเป็นนิคมอุตสาหกรรมหรือให้เช่าในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษใน ๖ จังหวัด (๕ จังหวัดระยะแรก และหนองคาย)

๒) การกำหนดสิทธิประโยชน์

๒.๑ เห็นชอบให้การลงทุนในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้รับสิทธิประโยชน์ในระดับสูงสุดหรือใกล้เคียงกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้กรณีทั่วไปรวมทั้งอนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในลักษณะไป-กลับ

๒.๒ เห็นชอบกิจการเป้าหมายในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งจะได้รับสิทธิประโยชน์ระดับสูงตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ ๔/๒๕๕๗ จำนวน ๑๓ กลุ่มกิจการ

๒.๓ ให้จัดตั้งและเปิดดำเนินการศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก ๕ จังหวัด โดยใช้พื้นที่ศูนย์ดำรงธรรม

๓) การจัดระบบแรงงานต่างด้าว

๓.๑ เห็นชอบการจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน หลังจาก ครม. มีมติเห็นชอบ (๑๘ ก.พ.- ๑๘ เม.ย.๒๕๕๘)

๓.๒ ให้จัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านแรงงาน (OSS) ใน ๕ จังหวัดเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ ตาก มุกดาหาร สระแก้ว สงขลา และตราด

๓.๓ ให้มีแผนฝึกฝีมือแรงงานไทยบริเวณชายแดนและแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

๔) โครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากร

๔.๑ เห็นชอบในหลักการแผนโครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากร ปี ๒๕๕๗-๒๕๖๕ รองรับพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษระยะแรก จำนวน ๖ พื้นที่ (๗ ด้าน) ได้แก่ จ.ตาก จ.สระแก้ว จ.ตราด จ.มุกดาหาร จ.สงขลา(สะเดาและปาดังเบซาร์) และ จ.หนองคาย

๔.๒ เห็นชอบแผนระยะเร่งด่วน ปี ๒๕๕๘ จำนวน ๕๒ โครงการ วงเงิน ๒,๖๔๒.๘๘๐ ล้านบาท โดยให้ขอรับการสนับสนุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๘ งบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

๔.๓ เห็นชอบให้กรมทางหลวงดำเนินโครงการก่อสร้างทางเลี่ยงเมืองแม่สอดพร้อมสะพานข้ามแม่น้ำเมยแห่งที่ ๒ วงเงินรวม ๓,๙๐๐ ล้านบาท

๕) การบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการแล้ว ๒ พื้นที่ ได้แก่ ๑) จ.ตาก โดยให้เครือข่ายสหกรณ์ในพื้นที่นำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากประเทศเมียนมา และ ๒) จ.สระแก้ว ซึ่งได้ประสานสหกรณ์โคนมวังน้ำเย็น จากัด ตัวแทนผู้นำฝ่ายไทย คณะกรรมการสมาคมแฮมเมอร์ อังเกอร์ ประเทศกัมพูชา และตัวแทนผู้ว่าราชการจังหวัดพระตะบอง ประเทศกัมพูชา ทาข้อตกลงร่วมกันในการซื้อขายแลกเปลี่ยนระหว่างผลิตภัณฑ์โคนมของสหกรณ์กับมันเส้นสะอาดจากกัมพูชา

การสนับสนุนจากภาครัฐของเขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑. สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน/การเงิน

๑.๑ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจาก BOI กรณีเป็นกิจการเป้าหมายและตั้งในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามประกาศ BOI ที่ ๔/๒๕๕๗ ได้ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆของเขตเศรษฐกิจพิเศษ สิทธิประโยชน์ประกอบด้วย ด้านภาษีเงินได้ส่วนบุคคล อกรขาเข้า การใช้แรงงานต่างด้าว และสิทธิประโยชน์อื่นๆ

- ด้านภาษีเงินได้ส่วนบุคคล - ได้รับการยกเว้นเป็นเวลา ๘ ปี โดยจำกัดวงเงินไม่เกินร้อยละ ๑๐๐ ของเงินลงทุนไม่รวมค่าที่ดินและทุนหมุนเวียน และ ลดหย่อนสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ ๕๐ ของอัตราปกติเป็นเวลา ๕ ปี นับจากวันสิ้นสุดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคล

- อกรขาเข้า - ได้รับการยกเว้นอกรขาเข้าสำหรับเครื่องจักร วัตถุดิบและวัสดุจำเป็นสำหรับส่วนที่ผลิตเพื่อการส่งออกเป็นระยะเวลา ๕ ปี

- การใช้แรงงานต่างด้าว - อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวไร้ฝีมือในโครงการที่ได้รับการส่งเสริม โดยให้เป็นไปตามแนวทางที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนด

- สิทธิประโยชน์อื่นๆ - หักค่าขนส่ง ค่าไฟฟ้า และค่าประปา ๒ เท่าของค่าใช้จ่ายดังกล่าวเป็นเวลา ๓๐ ปี นับตั้งแต่วันเริ่มมีรายได้จากการประกอบกิจการ รวมทั้งหักเงินลงทุนในการติดตั้งหรือก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกร้อยละ ๒๕ ของเงินลงทุน นอกเหนือไปจากการหักค่าเสื่อมราคาตามปกติ

๑.๒ สิทธิประโยชน์สำหรับกิจการที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจาก BOI ภาษีเงินได้นิติบุคคล - ให้ได้รับการลดหย่อนจากร้อยละ ๒๐ เหลือร้อยละ ๑๐ เป็นเวลา ๑๐ รอบระยะเวลาบัญชี

๑.๓ มาตรการทางการเงิน
เงินกู้ - ได้รับดอกเบี้ยผ่อนปรน ร้อยละ ๑-๒๐ ล้านบาท

สิทธิประโยชน์	เขตปลอดอากร (Free Zone)	คลังสินค้าทัณฑ์บน (Bonded Warehouse)
ยกเว้นอากรนำเข้าเครื่องจักร	✓	✓
ยกเว้นอากรนำเข้าวัตถุดิบที่นำมาผลิตเพื่อส่งออก	✓	✓
ยกเว้นอากรขาออก	✓	✓
ยกเว้นอากรการกำจัดหรือทำลายวัสดุ	✓	✓
ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) สำหรับวัตถุดิบที่นำเข้ามาผลิตเพื่อส่งออก	✓	✓
ยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT) สำหรับสินค้านำเข้า-ส่งออก	✓	✓
ไม่กำหนดระยะเวลาเก็บสินค้า	✓	ไม่เกิน ๒ ปี

- ๑.๔ สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากกรมศุลกากร กรณีตั้งเขตปลอดอากรและคลังสินค้าทัณฑ์บน
๒. การเช่าที่ดินของคนต่างชาติ ตามพ.ร.บ. เช่าที่ดินเพื่อพาณิชย์กรรมและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้สิทธิในการเช่าอสังหาริมทรัพย์เพื่อพาณิชย์กรรม และอุตสาหกรรมเกินกว่า ๓๐ ปี แต่ไม่เกิน ๕๐ ปี กรณีครบกำหนดสัญญาแล้วสามารถต่อระยะเวลาการเช่าได้อีกมีกำหนดไม่เกิน ๕๐ ปี กรณีได้ BOI พ.ร.บ. ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ ให้นำการลงทุนสามารถถือกรรมสิทธิ์ที่ดินเพื่อประกอบกิจการที่ได้รับ การส่งเสริมฯ ตามจำนวนที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนกำหนดโดยหากเลิกหรือโอนกิจการให้ผู้อื่น ผู้ที่ ได้รับการส่งเสริมฯ ต้องจำหน่ายที่ดินนั้นภายใน ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่เลิกหรือโอนกิจการ
 ๓. แรงงานต่างด้าว
อนุญาตให้แรงงานต่างด้าวเดินทางเข้ามาทำงานแบบไป-กลับ หรือไม่เกิน ๗ วัน และมีการฝึกอบรมแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าว
 ๔. ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จ (OSS)
ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน พิจารณออนุมัติภายใน ๔๐ วัน ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้าน แรงงาน สาธารณสุข และการตรวจคนเข้าเมือง พิจารณออนุมัติภายใน ๑ วัน
 ๕. โครงสร้างพื้นฐาน
ภาครัฐมีภาระสนับสนุนการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและด้านศุลกากรตลอดจนสาธารณูปโภค โดยมีวงเงินในปี ๒๕๕๘-๒๕๕๙ เป็นเงิน ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

๗. ปัญหาและอุปสรรค

ปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษนั้น แบ่งออกเป็นปัญหาต่อการพัฒนา ชายแดนและการค้าชายแดน ปัญหาที่เกิดจากประเทศเพื่อนบ้าน และปัญหาต่อการรักษาความมั่นคง อาทิ เช่น การลักลอบหลบหนีเข้าเมือง การค้าอาวุธสงคราม การทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เป็นต้น

ในขณะนี้ปัญหาส่วนมากในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษทั้ง ๕ เขต คือเรื่องแรงงานต่างด้าวและการ หลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ปัญหายาเสพติดระหว่างชายแดน การลักลอบหรือบุกรุกทำลายป่า และ การจัดระเบียบเส้นเขตชายแดน ในจังหวัดตากพบว่า มีปัญหาเรื่องความคับแคบของพื้นที่ที่เชื่อมต่อ ชายแดน ที่สะพานมิตรภาพไทย-เมียนมา ซึ่งส่งผลต่อการขนส่งและไหลเวียนของแรงงานระหว่างประเทศ นอกจากนี้ในจังหวัดตากนั้น เริ่มมีการพบปัญหาราคาที่ดินสูงขึ้นกว่า ๑๐ เท่าตัว และสิทธิประโยชน์ยังไม่จูง ใจนักลงทุนนัก

รวบรวมโดย

๑. นางณิชา รักจ้อย
๒. นางสาวอุมาพร บึงมูม
๓. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์
๔. นางสาวนียดา ชูชาย
๕. นายชัชวาล กิตติโสวรรณ

ภาคผนวก ๕ โครงการบริหารจัดการน้ำ

๑. หลักการและเหตุผล

น้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญต่อทุกกิจกรรมการดำเนินชีวิตของเรา ซึ่งปัญหาน้ำมากเกินไปหรือน้อยเกินไปจะก่อให้เกิดผลเสียหายตามมา ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งไม่ว่าความเสียหายเหล่านั้นจะเกิดขึ้นต่อประชาชนหรือภาคเอกชนก็ตาม ที่สุดแล้วรัฐจะต้องเป็นผู้ดูแลและเยียวยาความเสียหายเหล่านั้น ทั้งนี้ ภาครัฐได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาน้ำเช่นกัน จึงได้จัดสรรงบประมาณตามแผนงานบริหารจัดการน้ำนับตั้งแต่ปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา

อย่างไรก็ดี เหตุการณ์อุทกภัยครั้งใหญ่เมื่อปี ๒๕๕๔ ได้สร้างความเสียหายอย่างมากให้แก่ประเทศไทยทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยพื้นที่ประสบอุทกภัยและถูกประกาศเป็นพื้นที่ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตั้งแต่ปลายเดือนกรกฎาคม - พฤศจิกายน ๒๕๕๔ มีทั้งสิ้น ๖๕ จังหวัด สร้างความเสียหายแก่ภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และความเดือดร้อนต่อความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งธนาคารโลกได้ประเมินความเสียหายจากอุทกภัยครั้งนี้มีมูลค่า ๑.๔๔ ล้านล้านบาท รัฐบาลในขณะนั้นจึงเริ่มดำเนินการแก้ไขปัญหาน้ำอย่างเป็นรูปธรรมโดยบูรณาการทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รวมถึงได้จัดตั้งผู้รับผิดชอบในรูปของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เพื่อบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาน้ำอย่างเป็นระบบ ได้แก่ คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (กยน.) คณะกรรมการนโยบายน้ำและอุทกภัยแห่งชาติ (กนอช.) คณะกรรมการบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย (กบอ.) และได้จัดตั้งสำนักงานนโยบายและบริหารจัดการน้ำและอุทกภัย (สนอช.) พร้อมกันนั้นยังได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำด้วย

ในปี ๒๕๕๗ คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ออกคำสั่งที่ ๘๕/๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ พร้อมทั้งยกเลิกคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิม คณะกรรมการชุดใหม่ที่ตั้งขึ้นได้มีมติจัดตั้งคณะอนุกรรมการ โดยจัดตามภารกิจ พื้นที่ และงานที่เกี่ยวข้อง ออกเป็น ๕ คณะ ดังนี้

๑. คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๒. คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
๓. คณะอนุกรรมการจัดการระบบข้อมูลสนับสนุนการตัดสินใจ
๔. คณะอนุกรรมการพัฒนาและบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเกี่ยวกับการจัดองค์กร และการออกกฎหมาย
๕. คณะอนุกรรมการด้านการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วม

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นระบบ ตามแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของรัฐบาล ทั้งน้ำบนดินและน้ำใต้ดิน ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ให้สามารถแก้ไขปัญหาแล้ง น้ำท่วม น้ำเสีย การขาดแคลนน้ำภาคการผลิต น้ำอุปโภคบริโภค การรักษาระบบนิเวศ การฟื้นฟูป่าต้นน้ำ การเชื่อมโยงโครงข่ายลุ่มน้ำ การปรับปรุง พัฒนา และเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ ป้องกันและบรรเทาอุทกภัย

พื้นที่ชุมชน พื้นที่เศรษฐกิจสำคัญ จัดหาพื้นที่รับน้ำนอง จัดการคุณภาพน้ำในแม่น้ำสายหลัก ลดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด ตลอดจนการบริหารจัดการองค์กรลุ่มน้ำ

๓. เป้าหมาย

๑. พื้นที่เกษตรชลประทาน ๒๔.๗๘ ล้านไร่
๒. พื้นที่เพิ่มชลประทาน ๓๐๙,๔๗๐ ไร่
๓. พื้นที่นอกเขตชลประทาน ๒๐,๐๐๐ บ่อ
๔. พื้นที่ชุมชนและเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ
๕. หมู่บ้านที่ไม่มีระบบน้ำประปา

๔. แนวทางดำเนินการ

เพื่อให้การบริหารจัดการเป็นไปตามหลักการและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ คณะกรรมการฯ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จึงกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ไว้ ๖ แนวทาง ประกอบด้วย

๑. การฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและการกักเซาะการพังทลายของดิน
๒. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค
๓. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิต (ภาคเกษตร อุตสาหกรรม)
๔. การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย
๕. การจัดการคุณภาพน้ำ
๖. การบริหารจัดการ

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

คณะกรรมการฯ ได้กำหนดระยะเวลาดำเนินการไว้ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๙) โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น ๔ ระยะ ประกอบด้วย

ระยะเร่งด่วน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เน้นการแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในพื้นที่เร่งด่วนและขาดแคลนน้ำซ้ำซาก ตลอดจนการป้องกันอุทกภัยในพื้นที่สำคัญเป็นลำดับแรก โดยโครงการที่เกิดขึ้นต้องมีผลสัมฤทธิ์เร็ว มีความพร้อมไม่ติดปัญหาต่าง ๆ ทั้งนี้ให้มีการศึกษาเตรียมความพร้อมทางเทคนิคและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่สำคัญด้วย

ระยะสั้น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ยังคงเร่งดำเนินการโครงการเร่งด่วนที่ต่อเนื่องจากปี พ.ศ. ๒๕๕๘ และการจัดทำรายงานการศึกษา สํารวจ ออกแบบ ตลอดจนผลกระทบสิ่งแวดล้อมสำหรับโครงการที่ให้ผลสัมฤทธิ์สูง และอยู่ในแผนยุทธศาสตร์ฯ ที่พิจารณาในภาพรวมทั้งระบบลุ่มน้ำ ที่สำคัญ คือ การเร่งผลักดันองค์กร กฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรน้ำ

ระยะกลาง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๔ ดำเนินโครงการขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ ที่ให้ผลสัมฤทธิ์สูง และผ่านการพิจารณารายงานตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ระยะยาว ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึง พ.ศ. ๒๕๖๙ ดำเนินโครงการขนาดกลาง – ขนาดใหญ่ ที่ให้ผลสัมฤทธิ์สูง ทั้งในส่วนของการเตรียมความพร้อมของโครงการที่ติดปัญหาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

รวมถึงดำเนินงานก่อสร้างโครงการที่ผ่านการพิจารณารายงานตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์

๖. งบประมาณ

เพื่อแสดงให้เห็นงบประมาณที่ได้ใช้ไปนับตั้งแต่มีแผนงานบริหารจัดการน้ำ จึงขอแบ่งระยะเวลาการดำเนินงานตามแผนงานบริหารจัดการน้ำออกเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๕๙ เป็นช่วงที่มีแผนงานรองรับแต่ยังไม่มีการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดูแลน้ำอย่างเป็นรูปธรรม โดยในระยะเวลา ๖ ปีใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น ๘,๘๘๙.๖๐๐๙ ล้านบาท หน่วยงานที่ร่วมในแผนงานบริหารจัดการน้ำมีทั้งหมด ๔ หน่วยงาน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย และการประปาส่วนภูมิภาค โดยมีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมทรัพยากรน้ำ) เป็นหน่วยงานสำคัญของแผนงานนี้ เมื่อพิจารณาจากวงเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ดังปรากฏในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ งบประมาณแผนงานบริหารจัดการน้ำ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ – ๒๕๕๙

หน่วยงาน	หน่วย: ล้านบาท						รวมทั้งสิ้น
	ปีงบ. ๒๕๕๙	ปีงบ. ๒๕๕๐	ปีงบ. ๒๕๕๑	ปีงบ. ๒๕๕๒	ปีงบ. ๒๕๕๓	ปีงบ. ๒๕๕๔	
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์			๒๒,๖๕๑.๙๑๘๑				๒๒,๖๕๑.๙๑๘๑
กรมชลประทาน			๒๒,๖๕๑.๙๑๘๑				๒๒,๖๕๑.๙๑๘๑
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑,๘๖๑.๗๓๙๖	๒,๕๑๓.๙๐๐๓	๓,๕๙๓.๓๘๕๖	๔,๕๔๔.๘๓๖๙	๖,๑๑๗.๙๕๕๖	๑,๓๔๙.๔๗๗๗	๑๙,๙๘๑.๒๙๔๗
กรมทรัพยากรน้ำ	๑,๗๕๓.๑๔๙๐	๑,๗๒๘.๐๐๓๔	๒,๕๘๔.๒๓๓๓	๓,๓๒๑.๔๐๘๗	๕,๐๑๙.๑๔๘๗	๖,๐๑๑.๔๘๘๓	๒๐,๔๑๗.๔๙๑๔
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	๙๐๘.๕๙๐๖	๙๐๖.๖๖๒๓	๑,๐๐๙.๐๙๒๓	๑,๒๒๓.๔๒๘๒	๑,๐๙๘.๘๐๕๙	๑,๓๔๙.๔๗๗๗	๖,๖๕๑.๘๖๕๔
กระทรวงมหาดไทย	๘๘๑.๓๔๐๖	๑,๕๒๓.๒๓๘๐					๒,๔๐๔.๕๗๘๖
กรมโยธาธิการและผังเมือง	๘๘๑.๓๔๐๖	๑,๕๒๓.๒๓๘๐					๒,๔๐๔.๕๗๘๖
การประปาส่วนภูมิภาค	๒,๑๘๔.๐๗๐๖	๒,๙๕๖.๔๔๔๐	๓,๒๐๓.๐๕๑๐			๕๕๖.๐๓๕๓	๘,๘๘๙.๖๐๐๙

ที่มา พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ระยะที่ ๒ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗ เริ่มมีการดำเนินการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นรูปธรรม โดยจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อบริหารจัดการน้ำ ๓ ระดับ ได้แก่ ระดับยุทธศาสตร์ ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ นอกจากนี้ยังได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ในระยะเวลา ๓ ปีใช้งบประมาณไปทั้งสิ้น ๑๔๖,๑๓๗.๑๒๐๙ ล้านบาท ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ดำเนินการตามแผนแม่บทที่คณะกรรมการยุทธศาสตร์เพื่อวางระบบการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้วางไว้ซึ่งเป็นระยะเร่งด่วน ดังนั้น ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ จึงมีหน่วยงานที่มีส่วนร่วมในแผนงานมากขึ้น ทั้งนี้ หน่วยงานที่มีส่วนร่วมในแผนงานมีทั้งสิ้น ๖ หน่วยงาน ๑ กองทุน ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงพลังงาน กระทรวงมหาดไทย การประปาส่วนภูมิภาค และกองทุนจัดรูปที่ดิน โดยหน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณมากที่สุด คือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมชลประทาน) ดังรายละเอียดในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒ งบประมาณแผนบริหารจัดการน้ำ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๗

หน่วย: ล้านบาท

หน่วยงาน	ปีงบ.๒๕๕๕	ปีงบ.๒๕๕๖	ปีงบ. ๒๕๕๗	รวมทั้งสิ้น
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔๔,๖๐๔.๗๓๘๘	๓๘,๕๙๒.๗๖๖๙	๔๓,๔๒๔.๗๑๙๖	๑๒๖,๖๒๒.๒๒๕๓
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑,๒๘๑.๕๘๙๓	๑,๖๐๖.๙๐๗๖		๒,๘๘๘.๔๙๖๙
กรมชลประทาน	๔๒,๙๑๙.๑๘๖๙	๓๕,๔๙๓.๓๔๑๓	๓๙,๙๗๕.๑๒๒๑	๑๑๘,๓๘๗.๖๕๐๓
กรมฝนหลวงและการบินเกษตร			๑,๔๙๖.๔๙๒๙	๑,๔๙๖.๔๙๒๙
กรมพัฒนาที่ดิน	๔๐๓.๙๖๒๖	๑,๔๙๒.๕๑๘๐	๑,๙๑๖.๙๖๕๓	๓,๘๑๓.๔๔๕๙
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม			๓๖.๑๓๙๓	๓๖.๑๓๙๓
กระทรวงคมนาคม		๕๔.๖๓๖๐	๗๔.๘๗๙๕	๑๒๙.๕๑๕๕
กรมเจ้าท่า		๕๔.๖๓๖๐	๗๔.๘๗๙๕	๑๒๙.๕๑๕๕
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๔๘๓.๘๔๘๐	๑๑,๑๐๔.๘๖๖๗	๑๑,๕๘๘.๗๑๔๗
กรมทรัพยากรน้ำ			๙,๐๙๐.๙๑๓๐	๙,๐๙๐.๙๑๓๐
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล		๔๘๓.๘๔๘๐	๒,๐๑๓.๙๕๓๗	๒,๕๙๗.๘๐๑๗
กระทรวงพลังงาน		๓๕.๖๐๙๓		๓๕.๖๐๙๓
กรมพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน		๓๕.๖๐๙๓		๓๕.๖๐๙๓
กระทรวงมหาดไทย		๑,๙๙๓.๘๙๘๘	๒,๐๗๖.๖๐๘๘	๔,๐๖๐.๕๐๗๖
กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น		๑,๙๙๓.๘๙๘๘	๒,๐๗๖.๖๐๘๘	๔,๐๖๐.๕๐๗๖
การประปาส่วนภูมิภาค		๑,๓๑๔.๘๐๘๗	๑,๙๗๕.๗๓๙๘	๓,๒๙๐.๕๔๘๕
กองทุนจัดรูปที่ดิน		๓๐๐.๐๐๐๐	๑๕๐.๐๐๐๐	๔๕๐.๐๐๐๐
รวมงบประมาณทั้งสิ้น	๔๔,๖๐๔.๗๓๘๘	๔๒,๗๒๕.๕๖๗๗	๕๘,๘๐๖.๘๑๔๔	๑๔๖,๑๓๗.๑๒๐๙

ที่มา พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ระยะที่ ๓ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีแผนบูรณาการน้ำ และคณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ซึ่งได้รับเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๑๑๗,๘๓๖,๖๘๖,๙๐๐ บาท โดยได้รับการจัดสรรสามครั้งนอกเหนือจากเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีแล้ว หน่วยงานที่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณมากที่สุดคือ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กรมชลประทาน) วงเงินงบประมาณทั้งสิ้น ๗๒,๗๐๑.๔๒๘๐ ล้านบาท

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

ตารางที่ ๓ งบประมาณแผนบริหารจัดการน้ำ ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙

หน่วย: ล้านบาท

หน่วยงาน	งปม.ปี ๒๕๕๘	กรม. อนุมัติงปม.เพิ่มเติม เมื่อ ๓๐ ธ.ค. ๒๕๕๗	กรม.อนุมัติงบกลาง เมื่อ ๒๔ ก.พ.	รวมงปม ปี ๒๕๕๘	งปม.ปี ๒๕๕๙ ประมาณการ	เพิ่ม/ลด
สำนักนายกรัฐมนตรี			๓๐.๐๐๐๐	๓๐.๐๐๐๐		
สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ			๓๐.๐๐๐๐	๓๐.๐๐๐๐		
กระทรวงกลาโหม	๑,๒๒๕.๔๒๐๑	๖๒๑.๔๗๐๐	๑,๒๓๕.๙๖๖๒	๓,๐๘๒.๘๕๖๓	๑,๓๔๗.๙๖๒๑	-๑๒๘.๗๐๕๐
กองบัญชาการกองทัพไทย	๑,๒๒๕.๔๒๐๑	๖๒๑.๔๗๐๐		๑,๘๔๖.๘๙๐๑	๑,๓๔๗.๙๖๒๑	-๓๗.๐๑๓๕
กองทัพบก			๑,๒๓๕.๙๖๖๒	๑,๒๓๕.๙๖๖๒		
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔๖,๕๓๖.๖๗๗๙	๒๓,๘๕๖.๓๘๐๐	๒,๓๐๘.๓๗๐๑	๗๒,๗๐๑.๔๒๘๐	๔๑,๔๗๔.๕๙๖๓	-๓๑.๒๙๑๕
กรมชลประทาน	๔๓,๐๕๔.๗๖๓๕	๒๓,๘๕๖.๓๘๐๐	๒,๓๐๘.๓๗๐๑	๖๙,๒๑๙.๕๑๓๖	๔๐,๐๓๗.๙๙๗๓	-๓๗.๘๘๔๖
กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๑,๕๖๓.๔๒๔๒			๑,๕๖๓.๔๒๔๒		
กรมพัฒนาที่ดิน	๑,๘๗๔.๒๔๘๕			๑,๘๗๔.๒๔๘๕	๑,๓๘๐.๘๐๒๒	-๓๕.๗๓๖๒
สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๔๔.๒๓๖๗			๔๔.๒๓๖๗	๕๕.๗๙๖๙	๒๐.๗๑๘๔
กระทรวงคมนาคม			๓๓๕.๒๗๐๐	๓๓๕.๒๗๐๐	๑๐๕.๖๑๖๘	-๒๒๗.๔๕๐๐
กรมเจ้าท่า			๓๓๕.๒๗๐๐	๓๓๕.๒๗๐๐	๑๐๕.๖๑๖๘	-๒๒๗.๔๕๐๐
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑๐,๓๗๐.๐๘๐๑	๗,๘๕๕.๓๘๐๐	๗๘.๐๐๐๐	๑๘,๒๙๓.๕๖๐๑	๑๐,๙๖๗.๐๕๐๓	-๖๖.๘๐๔๐
กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง	๒๒.๐๐๐๐			๒๒.๐๐๐๐		
กรมทรัพยากรน้ำ	๗,๕๙๓.๑๖๒๘	๖,๒๓๙.๑๙๐๐		๑๓,๘๓๒.๓๕๒๘	๗,๓๗๗.๖๙๒๖	-๘๗.๖๕๐๕
กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	๒,๑๗๕.๐๕๓๕	๑,๕๗๖.๑๙๐๐		๓,๗๕๑.๒๔๓๕	๒,๗๕๕.๓๔๗๕	-๓๖.๑๔๔๑
กรมป่าไม้	๘๑.๐๓๗๒		๓๙.๐๐๐๐	๑๒๐.๐๓๗๒		
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	๔๙๘.๘๒๖๖		๓๙.๐๐๐๐	๕๓๗.๘๒๖๖	๓๕๙.๗๙๐๖	-๔๙.๔๘๓๒
กรมทรัพยากรธรณี		๕.๐๐๐๐		๕.๐๐๐๐		
กรมควบคุมมลพิษ		๒๕.๐๐๐๐		๒๕.๐๐๐๐		
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					๔๘๐.๒๐๙๖	
กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร		๑,๐๓๒.๗๐๐๐		๑,๐๓๒.๗๐๐๐		
กรมอุตุนิยมวิทยา		๒๕๘.๐๑๐๐		๒๕๘.๐๑๐๐		
สำนักงานสถิติแห่งชาติ		๗๑๑.๔๕๐๐		๗๑๑.๔๕๐๐		
ศูนย์เตือนภัยพิบัติแห่งชาติ		๖๓.๒๔๐๐		๖๓.๒๔๐๐		
กระทรวงมหาดไทย	๘,๙๗๗.๒๒๐๗	๓,๗๒๓.๔๖๐๐	๕,๗๑๐.๖๒๐๖	๑๘,๔๑๑.๓๐๑๓	๑๓,๔๙๗.๑๕๐๓	-๓๖.๔๐๘๙
กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๘,๙๗๗.๒๒๐๗			๘,๙๗๗.๒๒๐๗	๑๓,๓๒๓.๗๒๕๓	๓๒.๖๒๒๓
กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓,๗๒๓.๔๖๐๐		๓,๗๒๓.๔๖๐๐		
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย			๕,๑๘๘.๗๐๖๖	๕,๑๘๘.๗๐๖๖		
กรุงเทพมหานคร			๕๑๑.๙๑๔๐	๕๑๑.๙๑๔๐	๑๗๓.๔๑๕๐	-๑๙๕.๑๙๕๙
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๖.๕๐๐๐		๖.๕๐๐๐		
สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๖.๕๐๐๐		๖.๕๐๐๐		
สถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร (องค์การมหาชน)		๔๒๑.๙๕๐๐		๔๒๑.๙๕๐๐		
สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)		๙๕.๐๐๐๐		๙๕.๐๐๐๐		
องค์การจักรน้ำเสีย					๒๓๗.๗๓๒๗	๑๐๐.๐๐๐๐
การประปาส่วนภูมิภาค	๓,๑๕๖.๒๒๑๒			๓,๑๕๖.๒๒๑๒	๒,๕๕๕.๒๙๓๖	-๒๓.๕๑๗๐
กองทุนจัดรูปที่ดิน	๒๗๐.๐๐๐๐			๒๗๐.๐๐๐๐	๘๐๐.๐๐๐๐	๖๖.๒๕๐๐
รวมงบประมาณทั้งสิ้น	๗๐,๕๓๕.๖๒๐๐	๓๗,๖๐๒.๘๔๐๐	๙,๖๙๘.๒๒๖๙	๑๑๗,๘๓๖.๖๘๖๙	๗๐,๙๘๕.๓๘๒๑	-๖๖.๐๐๑๓

ที่มา พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี

เอกสารงบประมาณในลักษณะบูรณาการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยงบประมาณปี ๒๕๕๙ ทั้งสิ้นจำนวน ๗๐,๙๘๕.๓๘๒๑ ล้านบาท จำแนกตามแนวทางการดำเนินงานของแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ๒๕๕๘/๒๕๕๙ ทั้ง ๖ ด้าน ได้ดังนี้

๑. การฟื้นฟูพื้นที่ป่าต้นน้ำและการกักเซาะการพังทลายของดิน	๓๕๙.๗๙๐๖ ล้านบาท
๒. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค	๒๖,๔๑๔.๗๘๒๕ ล้านบาท
๓. การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการผลิต	๔๒,๘๘๖.๒๖๐๖ ล้านบาท
๔. การป้องกันและบรรเทาอุทกภัย	๔๖๑.๗๓๖๑ ล้านบาท
๕. การจัดการคุณภาพน้ำ	๗๑๗.๙๔๒๓ ล้านบาท
๖. การบริหารจัดการ	๑๔๔.๘๗๐๐ ล้านบาท
รวมวงเงินงบประมาณ	๗๐,๙๘๕.๓๘๒๑ ล้านบาท

อย่างไรก็ตาม การจัดสรรงบประมาณในลักษณะบูรณาการไม่ได้รวมกรมฝนหลวงและการบินเกษตรไว้ในแผนบูรณาการด้วย แม้ว่างบประมาณตามแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์ของกรมฝนหลวงและการบินเกษตรคือแผนงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะวัตถุประสงค์ของแผนบูรณาการบริหารจัดการน้ำมุ่งเน้นที่การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำบนดินและใต้ดิน ขณะที่กรมฝนหลวงและการบินเกษตรมีภารกิจในการบริหารจัดการน้ำในชั้นบรรยากาศ

๗. ผลการดำเนินงาน

เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๙) ตามที่คณะกรรมการกำหนดนโยบายและการบริหารการจัดการทรัพยากรน้ำเสนอ โดยในแผนยุทธศาสตร์ฉบับใหม่นี้เป็นปรับปรุงและเพิ่มเติมรายละเอียดประกอบร่างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๙) ฉบับเดิมที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สำหรับผลการดำเนินงานจากแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ (ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) ฉบับเดิมที่คณะรัฐมนตรีมีมติเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ สรุปได้ดังนี้

๑. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง/ประเด็น	ผลการดำเนินงาน (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗-๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘)
● การอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ	๑. การอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ดังนี้ - โครงการอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำ ในพื้นที่จังหวัดปัตตานี นราธิวาส และยะลา ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๘ โครงการ - โครงการคืนคลองให้น้ำไหล คืนความใสให้แม่น้ำทั่วประเทศ ดำเนินการแล้วเสร็จ ๕๙ จังหวัด - อยู่ระหว่างดำเนินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูแหล่งน้ำ ในพื้นที่ห้วยหลวง-หนองหานกุมภวาปี จ.อุดรธานี พื้นที่ลำน้ำอิง จ.พะเยา พื้นที่หนองบัวลอย จ.แพร่ และพื้นที่บางระกำ จ.พิษณุโลก ๒. การจัดหาและพัฒนาแหล่งน้ำบาดาล (พื้นที่นอกเขตภัยแล้ง) ดังนี้ - โครงการน้ำโรงเรียน ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๙๐ แห่ง - โครงการน้ำเพื่อการอุปโภค/บริโภค ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๒๖ แห่ง - โครงการน้ำเพื่อการเกษตร ดำเนินการแล้วเสร็จ ๑๑๐ แห่ง
● การแก้ไขปัญหาภัยแล้ง	๑. จัดทำแผนการเตรียมการป้องกันและแก้ไขปัญหาวิกฤตภัยแล้งในฤดูกาลหน้า

ซึ่งประกอบด้วย พื้นที่เสี่ยงภัยแล้งสูง ๒๖ จังหวัด และพื้นที่เสี่ยงภัยแล้งปานกลาง ๒๔ จังหวัด

๒. การแก้ปัญหาภัยแล้งเชิงรุก กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมทรัพยากรน้ำ และกรมทรัพยากรน้ำบาดาล) ได้ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย (กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) กำหนดหมู่บ้านเป้าหมายที่คาดว่าจะประสบปัญหาภัยแล้งปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘

๓. โครงการ “คืนความสุขให้คนไทย รวมใจสู้ภัยแล้ง” ณ จังหวัดขอนแก่น

- จัดอุปกรณ์และเครื่องจักรเพื่อช่วยเหลือและบรรเทาปัญหาภัยแล้งให้แก่ประชาชน
- ช่วยเหลือและบรรเทาภัยแล้งให้แก่ประชาชน โดยปล่อยคาราวานรถเจาะน้ำบาดาล ชุดเป่าล้าง พร้อมรถผลิตน้ำสะอาดเคลื่อนที่ให้บริการประชาชนในหมู่บ้านจำนวน ๖ สาย
- ช่วยเหลือด้านน้ำกินน้ำใช้ทั่วประเทศ ๘๗ แห่ง

๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง/ประเด็น

ผลการดำเนินงาน (๑๒ กันยายน ๒๕๕๗-๓๐ เมษายน ๒๕๕๘)

- การส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
 ๑. การบริหารจัดการน้ำชลประทาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบชลประทานและการบริหารจัดการน้ำให้เกษตรกรในเขตพื้นที่ชลประทานสามารถได้รับน้ำอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ผลการดำเนินงานร้อยละ ๗๐.๔๗
 ๒. การจัดหาแหล่งน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน ได้ก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดกลาง ๖๐ โครงการ ก่อสร้างแหล่งน้ำและระบบส่งน้ำขนาดเล็กในพื้นที่ชุมชน/ชนบท ๑๘๑ โครงการ ผลการดำเนินงานร้อยละ ๕๔.๖๐
 ๓. การสนับสนุนโครงการพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยการพัฒนาแหล่งน้ำอาทิ ก่อสร้างระบบส่งน้ำและระบบกระจายน้ำ ผลการดำเนินงานร้อยละ ๖๘.๔๙
 ๔. การป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ ในพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่เขตเศรษฐกิจ จำนวน ๐.๙๑ ล้านไร่ โดยการก่อสร้างทางระบายน้ำหลาก (Flood way) ผลการดำเนินงานร้อยละ ๕๕.๑๖
 ๕. โครงการกักคอกหมา จ. ลำปาง
 ๖. โครงการผันน้ำจากพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาฝั่งตะวันออก-อ่างเก็บน้ำบางพระ
 ๗. โครงการเพิ่มปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนแม่กวงอุดมธารา จ.เชียงใหม่
 ๘. โครงการพัฒนาลุ่มน้ำตาปี-พุมดวง จ. สุราษฎร์ธานี
 ๙. โครงการเขื่อนทดน้ำผาจุจ จ. อุดรดิตถ์
 ๑๐. โครงการบรรเทาอุทกภัยเมืองจันทบุรี (ระยะที่ ๒)
 ๑๑. โครงการห้วยโสมง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ. ปราจีนบุรี
 ๑๒. โครงการอ่างเก็บน้ำมวกเหล็ก จ. สระบุรี
 ๑๓. โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยน้ำรี อันเนื่องมาจากพระราชดำริ จ. อุดรดิตถ์
 ๑๔. โครงการบรรเทาอุทกภัยอำเภอหาดใหญ่ (ระยะที่ ๒) จ. สงขลา
 ๑๕. โครงการอ่างเก็บน้ำคลองหลวง จ. ชลบุรี
 ๑๖. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
 ๑๗. โครงการพัฒนาแหล่งน้ำชุมชน
 ๑๘. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอนุรักษ์ดินและน้ำ
 ๑๙. การจัดการแหล่งน้ำในเขตปฏิรูปที่ดิน

- การเตรียมการแก้ไข ปัญหาภัยแล้งปี ๒๕๕๘

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบมาตรการช่วยเหลือ เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้ง ได้แก่

 ๑. งดส่งน้ำเพื่อการเพาะปลูกข้าวนาปรังในพื้นที่ลุ่มน้ำเจ้าพระยาและลุ่มน้ำแม่กลอง
 ๒. แนวทางการช่วยเหลือเกษตรกร
 - มาตรการหลัก จ้างแรงงานเพื่อซ่อมคูคลองในฤดูแล้ง
 - มาตรการเสริม อบรม ฝักอาชีพ และสนับสนุนปัจจัยการผลิตเพื่อส่งเสริม อาชีพด้านประมงและปศุสัตว์ การประชาสัมพันธ์การขับเคลื่อนการดำเนินการ โครงการ
 - มาตรการสนับสนุนอื่น ๆ การแจ้งเตือนภัย การกำหนดแผนปฏิบัติการฝน หลวง การสนับสนุนเครื่องสูบน้ำ
 ๓. ให้จ. กำแพงเพชร อุตรดิตถ์ พิษณุโลก รณรงค์ให้งดเลี้ยงปลาในกระชังเขตลุ่มน้ำ ปิงและน่าน
 ๔. เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากภัยแล้งจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือทันต่อฤดู เพาะปลูกพืชฤดูแล้งปี ๒๕๕๗/๕๘ โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗-๓๐ เมษายน ๒๕๕๘
- การศึกษาผลกระทบด้าน เศรษฐกิจการเกษตรจาก สถานการณ์ภัยพิบัติทาง ธรรมชาติ

โดยเก็บข้อมูลและดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ฝนทิ้งช่วง ช่วงภัย เดือนพฤษภาคม - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พบว่า มีพื้นที่เสียหายแล้ว ๑๐ จังหวัด คิดเป็นมูลค่าความเสียหาย ๖,๐๑๒.๑๔ ล้านบาท โดยเป็นมูลค่าความเสียหายที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวม ภายในประเทศภาคการเกษตรที่แท้จริง (Real GDP) ๑,๐๕๒.๘๔ ล้านบาท หรือคิด เป็นร้อยละ ๐.๒๔๓๑
- โครงการสร้างรายได้ และพัฒนาการเกษตร แก่ชุมชนเพื่อบรรเทา ปัญหาภัยแล้ง

ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ เห็นชอบให้ดำเนินโครงการสร้าง รายได้และพัฒนาการเกษตรแก่ชุมชนเพื่อบรรเทาปัญหาภัยแล้ง เพื่อสร้างรายได้ให้แก่ เกษตรกรและชุมชนเกษตรกรในช่วงฤดูแล้ง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของชุมชนเพื่อช่วยบรรเทาปัญหาความเดือดร้อนจากภัย แล้งในระยะยาว โดยให้ศูนย์บริการถ่ายทอดเทคโนโลยีการเกษตรประจำตำบล (ศบกต.) เป็นองค์กรตัวแทนของชุมชนในการขอรับการสนับสนุนงบประมาณนั้น ขณะนี้ชุมชนได้จัดทำโครงการเสนอคณะกรรมการระดับอำเภอและได้ผ่านการ พิจารณาจากคณะกรรมการบริหารโครงการระดับกระทรวงแล้ว ๖,๕๘๘ โครงการ

รวบรวมโดย

๑. นางณิชา รักจ้อย
๒. นางสาวอุมาพร บึงมูม
๓. นางสาวฤทัยชนก เมืองรัตน์
๔. นางสาวนียดา ชูชาย
๕. นายชัชวาล กิตติโสวรรณ

ภาคผนวก ๖

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

๑. หลักการและเหตุผล

คนไทยทุกคนที่เกิดมาย่อมปรารถนาที่จะได้รับบริการสุขภาพที่เหมาะสมทั้งในด้านส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรค เพื่อให้มีสุขภาพที่แข็งแรง การรักษาพยาบาลเมื่อยามเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสมรรถภาพให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างปกติสุข และรัฐบาลในอดีตที่ผ่านมาทุกยุคทุกสมัยก็พยายามพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้กับประชาชนอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามกลุ่มคนที่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพอย่างแท้จริง โดยถือเป็น “สิทธิ” ที่รัฐบาลต้องจัดบริการให้ยังคงเป็นคนกลุ่มน้อยในสังคม ได้แก่ ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจและผู้ประกันตนเท่านั้น ส่วนประชาชนที่เหลือซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของประเทศ ยังคงไม่ได้รับสิทธิดังกล่าวต้องชวนขวายแสวงหาด้วยตนเอง เป็นภาระด้านค่าใช้จ่ายอย่างมากเพราะค่าบริการสุขภาพนับวันยิ่งมีราคาสูงขึ้นตลอดเวลาตามความซับซ้อนรุนแรงของโรคและเทคโนโลยีทางการแพทย์ แม้แต่ผู้มีเศรษฐฐานะดีก็อาจสิ้นเนื้อประดาตัวได้ ทำให้ประชาชนกลุ่มที่ยังไม่มีสิทธิในการรักษาพยาบาลไม่สามารถเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้อย่างทั่วถึง และแม้ว่ารัฐบาลจะพยายามให้การดูแลประชาชนกลุ่มที่มีฐานะยากจน โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนหน่วยบริการของรัฐให้บริการสุขภาพฟรีแก่ประชาชนกลุ่มด้อยโอกาสดังกล่าว แต่ก็จะเป็นการให้บริการในลักษณะของการ “สงเคราะห์” ไม่ใช่เป็นการให้บริการตาม “สิทธิ” ทำให้ได้รับบริการไม่ทั่วถึง และไม่มีมาตรฐานเท่าที่ควร

ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนไทยทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดีโดยเฉพาะด้านสุขภาพ จึงเกิดแนวคิดที่เห็นว่าการได้รับบริการสุขภาพควรเป็น “สิทธิ” ของประชาชน รัฐจึงจัดบริการสุขภาพที่มีคุณภาพได้มาตรฐานให้กับประชาชนทุกคนอย่างทั่วถึงและผลักดันจนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัญญัติหลักการดังกล่าวไว้ในมาตรา ๕๒ ว่า

“บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการทางสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้มีสิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การบริการทางสาธารณสุขของรัฐต้องเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพโดยจะต้องส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนมีส่วนร่วมด้วยเท่าที่จะกระทำได้”

และจัดทำพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อรองรับหลักการดังกล่าวออกมาบังคับใช้เมื่อ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ทำให้การได้รับบริการสุขภาพเป็น “สิทธิ” ของประชาชนไทยทุกคนอย่างสมบูรณ์มีผลผูกพันให้รัฐบาลต้องจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการบริการสุขภาพแก่ประชาชนอย่างต่อเนื่องเพราะเป็นหน้าที่ตามกฎหมาย จึงเกิดโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ตั้งแต่ ปี ๒๕๔๕ เป็นต้นมา

๒. วัตถุประสงค์

ตามพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชนไทย มีวัตถุประสงค์ ๓ ประการ ดังนี้

๑. สร้างหลักประกันด้านสุขภาพให้กับประชาชน กล่าวคือ คนไทยทุกคน ทุกสาขาอาชีพ ไม่ว่าจะมิฐานะร่ำรวยหรือยากจนมีสิทธิได้รับบริการด้านสุขภาพที่เหมาะสมจากรัฐอย่างทั่วถึง

๒. ปฏิรูประบบบริการสุขภาพของประเทศโดยใช้การจัดสรรงบประมาณเป็นกลไกสำคัญในการปฏิรูป ซึ่งหลักสำคัญในการปฏิรูประบบบริการสุขภาพและให้ความสำคัญกับการ “สร้างสุขภาพ” มากกว่า “ซ่อมสุขภาพ” ทั้งนี้เพราะการสร้างสุขภาพจะทำให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจสมวัย ซึ่งนอกจากจะทำให้ประชาชนมีความสุขเพราะไม่ต้องทนทุกข์จากการเจ็บป่วยที่ไม่จำเป็น อีกทั้งยังช่วยเพิ่มรายได้ของครอบครัวและสังคมเพราะไม่ต้องสูญเสียแรงงานและยังลดรายจ่ายจากรักษาพยาบาลด้วย

๓. ลดรายจ่ายด้านสุขภาพโดยรวมของประเทศในระยะยาว

๓. เป้าหมาย

เพื่อสร้างหลักประกันสุขภาพให้กับประชาชนไทย ที่ยังไม่มีสิทธิด้านรักษาพยาบาล (ไม่รวมประชาชนที่ได้รับสิทธิสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการและสิทธิประกันสังคม โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีประชาชนไทยที่ได้รับสิทธิ ตามโครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า จำนวน ๔๗.๗๘๗ ล้านคน

๔. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่ ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

๕. ประโยชน์ที่จะได้รับ

ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย มีหลักประกันสุขภาพและสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพที่มีคุณภาพและมาตรฐานได้อย่างทั่วถึง เท่าเทียมกัน โดยไม่ต้องกังวลเรื่องค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น เพราะรัฐบาลเป็นผู้รับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมด ส่งผลให้ประชาชนมีความสุขพอดี เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖. งบประมาณ

หลักการในการจัดสรรงบประมาณสำหรับการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

๑. จัดสรรงบประมาณในลักษณะอัตราเหมาจ่ายต่อคน ซึ่งการจัดสรรงบประมาณในลักษณะนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์สำคัญของการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ดังนี้

๑) ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพโดยเท่าเทียมกัน เนื่องจากประชาชนที่ยังไม่มีหลักประกันด้านสุขภาพที่รัฐจัดให้จะได้รับหลักประกันด้านสุขภาพทุกคนและในอัตราเหมาจ่ายที่เท่าเทียมกัน

๒) อัตราเหมาจ่ายที่กำหนดให้ นั้น พระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๕ มาตรา ๔๖ กำหนดให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายเหล่านี้ไว้ด้วยคือ

- เงินเดือนและค่าตอบแทนบุคลากรของสถานพยาบาล เพื่อต้องการใช้กลไกการจัดสรรงบประมาณเร่งรัดให้เกิดการกระจายบุคลากรให้สอดคล้องกับจำนวนประชาชนผู้มีสิทธิในเขตรับผิดชอบ

- งบประมาณสำหรับการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ “สร้างสุขภาพ” มากกว่าการ “ซ่อมสุขภาพ” อัตราเหมาจ่ายจึงรวมค่าใช้จ่ายสำหรับการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในส่วนบุคคลและครอบครัวไว้ด้วย เนื่องจากเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสุขภาพ

๒. แหล่งที่มาของงบประมาณ

เนื่องจากพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕ บัญญัติให้บุคคลทุกคนมีสิทธิได้รับประกันสุขภาพที่มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพ รัฐบาลจึงต้องจัดสรรงบประมาณเป็นค่าใช้จ่ายทั้งหมดสำหรับการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้กับประชาชนผู้มีสิทธิ โดยโครงการดังกล่าว ได้รับงบประมาณตั้งแต่ปี ๒๕๕๕- ๒๕๕๙ ตามอัตราเหมาจ่ายรายหัวและประชากรกลุ่มเป้าหมาย ดังนี้

รายการ	ปี 2555	ปี 2556	ปี 2557	ปี 2558	ปี 2559
1. อัตราเหมาจ่าย	2,755.60	2,755.60	2,895.09	2,895.09	3,028.94
2. เป้าหมายประชากร					
- แผน (ล้านคน)	48.333	48.445	48.852	48.606	48.787
- ผล	(48.620)	(48.612)			
3. งบประมาณทั้งสิ้น (3.1-3.4)	141,709.1944	142,748.8653	155,000.1504	154,578.7610	164,586.2765
3.1 งบบุคลากร	32,795.2840	32,795.2840	38,381.2910	38,188.0210	40,143.1400
3.2 กองทุนหลัก	107,814.1154	108,744.4610	115,176.6740	114,963.6400	123,009.0435
ประกันสุขภาพแห่งชาติ					
- ค่าบริการทางการแพทย์	100,391.1310	100,699.7580	102,349.6330	102,530.7240	107,629.7560
- ค่าบริการสุขภาพผู้ติดเชื้อ เอช.ไอ.วี. และผู้ป่วยเอดส์	2,940.0550	3,276.8300	2,946.9970	2,811.9010	3,011.9010
แผน (ราย)	157,600	174,400	154,300	202,800	283,600
ผล (ราย)	(166,312)	(173,056)			
- ค่าบริการสุขภาพผู้ป่วยไตวายเรื้อรังระยะสุดท้าย	3,857.8930	4,357.7850	5,178.8040	5,247.2240	6,318.0990
แผน (ราย)	21,476	31,434	35,429	35,848	44,411
ผล (ราย)	(27,253)	(33,217)			
- ค่าบริการควบคุมป้องกันความรุนแรงของโรคเบาหวานและความดันโลหิตสูง	437.8950	410.0880	801.2400	908.9870	909.2000
แผน (ราย : เฉพาะการตรวจ)	1,614,210	1,267,600	2,726,800	2,808,300	2,810,300
ผล (ราย : ผู้ป่วยเบาหวาน / ความดันโลหิตสูง)	(6,761,251)	(3,173,107)			
- ค่าบริการสุขภาพผู้ป่วยจิตเวช	187.1414	-	-	-	49.8000
แผน (ราย)	111,172	-	-	-	8,300
ผล (ราย)	(53,574)				
- ค่าบริการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหน่วยบริการ			900.0000	464.8040	1,490.2875
แผน (แห่ง)			188	137	173
ผล (แห่ง)					
- ค่าตอบแทนกำลังคนด้านสาธารณสุข			3,000.0000	3,000.0000	3,000.0000
แผน (แห่ง)			851	875	886
ผล (แห่ง)					
- ค่าบริการสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง			-	-	600.0000
แผน (ราย)			-	-	100,000
ผล (ราย)					
3.3 งบกลาง	-	-	-	-	-
รวม ค่าบริการสุขภาพ (3.1-3.3)	140,609.3994	141,539.7450	153,557.9650	153,151.6610	163,152.1835
3.4 งบบริหารจัดการ	1,099.7950	1,209.1203	1,442.1854	1,427.1000	1,434.0930

๗. ผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ จะเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารเงินกองทุนหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ โดยจะจัดสรรงบประมาณให้กับสถานพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการ ตามจำนวนประชากรที่ขึ้นทะเบียนไว้แต่ละสถานพยาบาล ประกอบด้วย โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม ทบวงมหาวิทยาลัย โรงพยาบาลในสังกัดหน่วยงานอื่น และโรงพยาบาลเอกชน เป็นระบบปลายปิด คือ จัดสรรงบประมาณรายจ่ายให้สถานพยาบาลแต่ละแห่งได้ไม่เกินวงเงินที่ได้รับงบประมาณรายจ่ายในกองทุนแต่ละปีเท่านั้น

๘. ปัญหาและอุปสรรค

- ๑) ฐานข้อมูลยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ยังไม่มีระบบรองรับที่เหมาะสม ทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เช่น การกำหนดเป้าหมายประชากรและอัตราเหมาจ่ายยังมีข้อโต้แย้ง
- ๒) การกำหนดเป้าหมายประชากร อัตราเหมาจ่ายหรือการหักเงินเดือนของบุคลากรในสถานพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการ มีความซับซ้อน เพราะมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการและแต่ละปัจจัยมีผลกระทบที่ทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้หรือเสียประโยชน์
- ๓) ปัญหาเรื่องนโยบาย ซึ่งผู้บริหารระดับสูงหรือรัฐบาลต้องเป็นผู้ตัดสินใจ เพราะจะมีผลกระทบสูง เช่น การเพิ่มสิทธิประโยชน์ หรือเพิ่มอัตราเหมาจ่ายรายหัวในแต่ละปี จะเป็นภาระกับงบประมาณจำนวนมาก

๙. ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินงานที่ผ่านมาการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้านับว่าก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนจำนวนมาก ดังจะเห็นได้จากผลสำรวจพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจสูงมาก อย่างไรก็ตามการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าก็ยังมีปัญหาอุปสรรคที่สมควรได้รับการแก้ไขดังกล่าวมาแล้ว ในขั้นนี้มีข้อเสนอเบื้องต้นที่น่าจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินโครงการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ดังนี้

- ๑) เร่งจัดทำฐานข้อมูลที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดสรรงบประมาณ เช่น
 - เป้าหมายประชากร ต้องพัฒนาการจัดทำฐานข้อมูลประชากรในระบบต่าง ๆ ให้มีความแม่นยำ โดยเฉพาะประชากรในระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ และผู้ใช้สิทธิร่วมที่ยังมีความคลาดเคลื่อนอยู่มาก
 - อัตราเหมาจ่ายและสัดส่วนเงินเดือนของบุคลากร ควรพัฒนาระบบบัญชีของหน่วยบริการให้สามารถแยกรายรับ - รายจ่ายตามรายการที่ต้องการได้ นอกจากนั้นควรพัฒนาฐานข้อมูลด้านสุขภาพของประชาชนเพื่อใช้ในการคำนวณอัตราเหมาจ่าย
- ๒) พัฒนาแนวทางการจัดสรรงบประมาณสำหรับการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน โดยประเด็นที่มีข้อถกเถียงกันมากที่สุดของการสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าในปัจจุบันคือ การใช้งบประมาณจำนวนมากและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดเวลา ทั้งนี้เพราะมีโรคและเทคโนโลยีทางการแพทย์เพิ่มขึ้น รวมทั้งประชาชนต้องการคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ดังนั้น การที่จะทำให้การสร้างหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าดำเนินไปได้อย่างยั่งยืน จึงต้องพยายามลดภาระงบประมาณให้อยู่ในวิสัยที่รัฐบาลจะสามารถจัดสรรงบประมาณสนับสนุนให้ได้ โดยควบคุมค่าใช้จ่าย เช่น เน้นการส่งเสริมและป้องกันโรค หรือจัดระบบบริการสุขภาพให้เหมาะสมกับระดับความจำเป็นต้องได้รับบริการสุขภาพเพื่อลดต้นทุน รวมทั้งเพิ่มแหล่งเงินสนับสนุน เช่น เพิ่มอัตราภาษีและ/หรือ ขยายฐานภาษี ร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

รวบรวมโดย

๑. นายชูเกียรติ รักบำเหน็จ
๒. นายภัทร ศิริรินทร์
๓. นางสาวสาวิตรี วาระคำ
๔. นางสาวศิริขวัญ วิเชียรเพ็ลล

ภาคผนวก ๗

โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๑. หลักการและเหตุผล

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ในมาตรา ๔๙ ได้กำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (นายจурินทร์ ลักขณวิศิษฏ์) ได้ชี้แจงนโยบายโครงการเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ ซึ่งได้ขอตั้งและได้รับงบประมาณตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อลดค่าครองชีพของประชาชน ให้ทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาฟรี ๑๕ ปี หรือเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ โดยสนับสนุน ๑) ค่าเล่าเรียน ๒) หนังสือเรียน ๓) อุปกรณ์การเรียน ๔) เครื่องแบบนักเรียน และ ๕) กิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ในส่วนแนวทางการดำเนินงานตามนโยบายฯ กระทรวงศึกษาธิการได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในทุกภาคส่วน เช่น ผู้แทนนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ประกอบการ ภาคเอกชน กลุ่มแม่บ้านในชุมชนต่างๆ และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา เพื่อหาข้อสรุปวิธีการที่เหมาะสมโดยยึดหลัก ๔ ประการ คือ ๑) ประหยัดเงินงบประมาณแผ่นดิน ๒) มีความโปร่งใส ๓) มีปัญหาในทางปฏิบัติตามมาน้อยที่สุด และ ๔) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายของสถานศึกษา

โครงการเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ มีการจัดสรรงบประมาณจากโครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ภายใต้แผนงานสนับสนุนการจัดการศึกษาขั้น-พื้นฐานของยุทธศาสตร์จัดสรรงบประมาณ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์ที่ ๔: การศึกษา สาธารณสุข คุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพชีวิต

งบประมาณโครงการฯ ที่ได้รับ/ขอการจัดสรรเงินอุดหนุน

- ๒๕๕๘: ๙๑,๐๗๖,๑๐๗,๖๐๒ บาท
- ๒๕๕๙: ๘๖,๕๘๔,๖๑๑,๙๐๐ บาท (ร่าง)

๒. วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างโอกาสและขยายโอกาสทางการศึกษาแก่เด็ก เยาวชน และประชาชนอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเป็นธรรม ตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาลและรัฐธรรมนูญ โดยให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้น-พื้นฐาน โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามรายการที่รัฐสนับสนุน ได้แก่ ค่าเล่าเรียน หนังสือเรียน อุปกรณ์การเรียน เครื่องแบบนักเรียน และกิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน อย่างเท่าเทียมกัน
๒. เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ปกครอง
๓. ผู้เรียนได้รับการการศึกษาตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดและมีคุณภาพสูงขึ้น

๓. งบประมาณ

๓.๑ อัตราค่าเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายต่อหัว และค่าใช้จ่ายตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒

ตารางที่ ๑: อัตราค่าเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายต่อหัวและค่าใช้จ่ายตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ

หน่วย : บาทต่อคนต่อปี

ระดับการศึกษา	รวมอัตราอุดหนุน	ค่าเล่าเรียนรายหัว	ค่าหนังสือเรียน	ค่าอุปกรณ์การเรียน	ค่าชุดนักเรียน	ค่ากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
ในระบบโรงเรียน						
๑) อนุบาล	๒,๘๓๐	๑,๗๐๐	๒๐๐	๒๐๐	๓๐๐	๔๓๐
๒) ประถมศึกษา	๓,๕๖๓	๑,๙๐๐	๔๓๓	๓๙๐	๓๖๐	๔๘๐
๓) มัธยมต้น	๕,๙๑๙	๓,๕๐๐	๖๖๙	๔๒๐	๕๕๐	๘๘๐
๔) มัธยมปลาย	๖,๖๐๗	๓,๘๐๐	๘๙๗	๔๖๐	๕๐๐	๙๕๐
๕) ปวช. ช่างอุตสาหกรรม	๑๐,๘๑๐	๖,๕๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
๖) ปวช. พาณิชยกรรม	๙,๒๑๐	๔,๙๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
๗) ปวช. คหกรรม	๙,๘๑๐	๕,๕๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
๘) ปวช. ศิลปกรรม	๑๐,๕๑๐	๖,๒๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
๙) ปวช. เกษตรกรรมทั่วไป	๑๐,๒๑๐	๕,๙๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
๑๐) ปวช. เกษตรกรรมปศุสัตว์	๑๖,๒๑๐	๑๑,๙๐๐	๒,๐๐๐	๔๖๐	๙๐๐	๙๕๐
นอกระบบโรงเรียน						
๑) ประถมศึกษา	๑,๙๖๐	๑,๑๐๐	๕๘๐	-	-	๒๘๐
๒) มัธยมต้น	๓,๖๐๐	๒,๓๐๐	๗๒๐	-	-	๕๘๐
๓) มัธยมปลาย	๓,๖๘๐	๒,๓๐๐	๘๐๐	-	-	๕๘๐
๔) ปวช.	๖,๓๐๐	๔,๒๔๐	๑,๐๐๐	-	-	๑,๐๖๐

ที่มา : การดำเนินงานนโยบายเรียนฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ (<http://moe.go.th>) (สืบค้น: พฤษภาคม 2558)

จากตารางที่ ๑ พบว่า การดำเนินงานนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ มีการกำหนดอัตราค่าเงินอุดหนุนค่าใช้จ่ายต่อหัว และค่าใช้จ่ายตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปี อย่างมีคุณภาพ ประกอบด้วย ค่าจัดการเรียนการสอน ค่าหนังสือเรียน ค่าเครื่องแบบนักเรียน ค่าอุปกรณ์การเรียน และค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน จากมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ และ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ โดยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลัก คือ ในระบบโรงเรียน และนอกระบบโรงเรียน ซึ่งอัตราค่าเงินอุดหนุนฯ ต่อผู้เรียนที่อยู่ในระบบโรงเรียนจะสูงกว่านักเรียนที่ศึกษานอกระบบโรงเรียน ประกอบกับนักเรียนที่ศึกษานอกระบบฯ ไม่ได้ได้รับการสนับสนุนค่าชุดนักเรียนและอุปกรณ์การเรียน

ข้อสังเกต

อัตราค่าเงินอุดหนุนฯ ที่แสดงในตารางที่ ๑ ได้สืบค้นเมื่อเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๘ จากเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ จึงตั้งข้อสังเกตว่า อัตราดังกล่าวอาจมีปรับปรุง/เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับเงินเพื่อหรือค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของประชาชนเนื่องจากระยะเวลาผ่านมา ๖ ปี

๓.๒ การเปรียบเทียบการจัดสรรงบประมาณตามรายหน่วยงานและเป้าหมายโครงการฯ ของ ปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘

ตารางที่ ๒: การจัดสรรงบประมาณตามรายหน่วยงานและเป้าหมายโครงการฯ ของ ปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙

หน่วยงาน	งบประมาณ โครงการฯ ๕๘	งบประมาณ โครงการฯ ๕๙	งบประมาณ เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)	เป้าหมาย (คน) ปี ๕๘	เป้าหมาย (คน) ปี ๕๙	เป้าหมาย เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)
๑ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๓๘,๘๘๖,๘๔๐,๗๐๐	๓๗,๘๐๘,๐๘๑,๘๐๐	-๒.๗๗	๓,๖๔๖,๐๔๓	๓,๖๔๑,๒๙๗	-๐.๑๓
๒ สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๔๑,๐๘๙,๔๙๖,๕๐๐	๔๐,๓๐๙,๖๖๑,๓๐๐	-๑.๙๐	๗,๔๐๔,๖๖๖	๗,๒๑๓,๙๔๙	-๒.๕๗
๓ สนง.คณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔,๖๒๗,๙๕๕,๕๐๐	๔,๗๗๕,๖๕๑,๘๐๐	๓.๑๙	๔๗๐,๐๐๐	๔๘๐,๐๐๐	๒.๑๓
๔ สนง.คณะกรรมการอุดมศึกษา	๑๖,๒๒๘,๘๐๐	๑๕,๗๐๕,๖๐๐	-๓.๒๒	๑,๘๐๐	๑,๖๐๐	-๑๑.๑๑
๕ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๓๖,๓๗๖,๕๐๐	๓๖,๔๐๘,๖๐๐	๐.๐๙	๗,๓๑๘	๗,๒๘๖	-๐.๔๔
๖ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๒๓,๑๒๕,๙๐๐	๒๔,๑๗๖,๔๐๐	๔.๕๔	๔,๕๖๐	๔,๖๕๑	๒.๐๐
๗ มหาวิทยาลัยนเรศวร	๖,๐๔๘,๕๐๐	๖,๒๔๙,๙๐๐	๓.๓๓	๙๕๘	๙๙๓	๓.๖๕
๘ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๑๕,๑๖๐,๗๐๐	๑๕,๐๓๓,๘๐๐	-๐.๘๔	๒,๗๔๗	๒,๗๗๗	๑.๐๙
๙ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๑๖,๕๕๘,๙๐๐	๑๖,๙๖๕,๙๐๐	๒.๔๖	๒,๙๑๕	๓,๑๖๔	๘.๕๔
๑๐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๓๙,๔๘๔,๘๐๐	๔๒,๓๘๖,๙๐๐	๗.๓๕	๗,๐๙๕	๗,๖๓๗	๗.๖๔
๑๑ มหาวิทยาลัยศิลปากร	๗,๔๒๖,๗๐๐	๗,๖๙๒,๗๐๐	๓.๕๘	๑,๔๑๔	๑,๔๖๓	๓.๔๗
๑๒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๙,๖๔๔,๐๐๐	๙,๖๔๕,๖๐๐	๐.๐๒	๑,๘๙๓	๑,๘๙๓	๐.๐๐
๑๓ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๒๓๐,๑๐๐	๒๓๗,๕๐๐	๓.๒๒	๘๕	๘๘	๓.๕๓
๑๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏวราชนครินทร์	๒๖,๖๖๐,๘๐๐	๒๕,๖๑๖,๕๐๐	-๓.๙๒	๒,๔๔๐	๒,๔๔๐	๐.๐๐
๑๕ มหาวิทยาลัยนครพนม	๓๘,๖๓๙,๑๐๐	๔๑,๖๑๕,๗๐๐	๗.๗๐	๓,๘๒๓	๓,๘๒๓	๐.๐๐
๑๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๖๕๑,๖๐๐	๗๕๙,๐๐๐	๑๖.๔๘	๑๘๒	๒๑๒	๑๖.๔๘
๑๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๔๖๕,๔๐๐	๖๒๔,๖๐๐	๓๔.๒๑	๑๕๓	๑๗๘	๑๖.๓๔
๑๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๒,๔๖๑,๙๐๐	๒,๕๐๓,๔๐๐	๑.๖๙	๗๑๐	๗๓๐	๒.๘๒
๑๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๒,๕๐๖,๕๐๐	๒,๔๒๒,๐๐๐	-๓.๓๗	๗๗๒	๗๔๖	-๓.๓๗
๒๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๙,๘๒๙,๖๐๐	๑๐,๕๖๕,๙๐๐	๗.๕๙	๑,๕๘๙	๑,๖๗๐	๕.๑๐
๒๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๖๒๒,๖๐๐	๙๐๒,๘๐๐	๔๕.๐๐	๒๐๕	๓๐๐	๔๖.๓๔
๒๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๕,๑๕๐,๗๐๐	๕,๑๕๑,๕๐๐	๐.๐๒	๘๑๐	๘๑๐	๐.๐๐
๒๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๒,๓๐๘,๐๐๐	๒,๐๘๐,๔๐๐	-๙.๘๖	๖๓๖	๖๑๙	-๒.๖๗
๒๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๓,๐๕๙,๔๐๐	๓,๔๑๐,๓๐๐	๑๑.๔๗	๙๒๒	๙๑๕	-๐.๗๖
๒๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	๓,๔๓๒,๙๐๐	๒,๘๔๕,๘๐๐	-๑๗.๑๐	๘๑๕	๘๐๐	-๑.๘๔
๒๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๖,๓๙๔,๓๐๐	๖,๕๐๗,๕๐๐	๑.๗๗	๑,๒๔๖	๑,๒๕๕	๐.๗๒
๒๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๒,๓๓๓,๒๐๐	๒,๗๖๘,๙๐๐	๑๘.๖๗	๗๑๓	๗๔๖	๔.๖๓
๒๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๖,๓๔๘,๗๐๐	๖,๓๔๒,๗๐๐	-๐.๘๘	๙๘๙	๙๗๖	-๑.๓๑
๒๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	๖,๒๔๗,๔๐๐	๖,๐๒๘,๕๐๐	-๓.๕๐	๑,๒๕๙	๑,๒๓๓	-๒.๐๗
๓๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	๒,๓๘๗,๙๐๐	๒,๕๐๕,๑๐๐	๔.๙๑	๖๙๐	๗๒๐	๔.๓๕
๓๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๒,๓๔๗,๕๐๐	๒,๓๐๑,๖๐๐	-๑.๙๖	๓๙๔	๓๗๗	-๔.๓๑
๓๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	๖,๘๖๒,๔๐๐	๖,๘๒๙,๑๐๐	-๐.๔๙	๑,๓๕๐	๑,๓๙๒	๓.๑๑
๓๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๙๒๔,๗๐๐	๙๘๙,๘๐๐	๗.๐๔	๓๐๔	๓๒๑	๕.๕๙
๓๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	๖,๔๒๙,๕๐๐	๖,๑๒๘,๙๐๐	-๔.๖๘	๑,๒๗๑	๑,๒๕๔	-๑.๓๔
๓๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๑,๑๐๐,๘๐๐	๑,๕๓๓,๐๐๐	๓๙.๒๖	๓๔๔	๔๔๙	๓๐.๕๒
๓๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนนครินทร์	๒,๐๔๖,๑๐๐	๒,๑๕๐,๓๐๐	๕.๐๙	๖๔๕	๖๙๐	๖.๘๘
๓๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๗๕๘,๓๐๐	๒,๒๕๘,๑๐๐	๑๙๗.๗๘	๒๓๐	๙๕๖	๓๑๕.๖๕
๓๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	๖๐๕,๗๐๐	๖๙๘,๗๐๐	๑๕.๓๕	๒๐๐	๒๗๕	๓๗.๕๐
๓๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๑,๖๓๖,๖๐๐	๑,๕๘๕,๘๐๐	-๓.๑๐	๕๐๙	๕๐๕	-๐.๗๙
๔๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๑๔๑,๖๐๐	๑๔๑,๖๐๐	๐.๐๐	๕๐	๕๐	๐.๐๐
๔๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๕๒๒,๕๐๐	๕๘๙,๐๐๐	๑๒.๗๓	๑๖๔	๑๗๖	๗.๓๒
๔๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๒,๒๕๕,๐๐๐	๒,๒๕๕,๐๐๐	๐.๐๐	๖๔๘	๖๔๘	๐.๐๐
๔๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	๕,๗๘๙,๘๐๑	๔,๒๘๕,๕๐๐	-๒๕.๙๘	๑,๘๖๐	๑,๒๘๘	-๓๐.๙๗
๔๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	๙,๖๒๐,๒๐๑	๙,๐๓๕,๒๐๐	-๖.๐๘	๑,๖๔๐	๑,๖๔๐	๐.๐๐
๔๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๒,๔๔๖,๐๐๐	๒,๔๔๖,๐๐๐	๐.๐๐	๕๑๕	๕๑๕	๐.๐๐

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

หน่วยงาน	งบประมาณ โครงการฯ ๕๘	งบประมาณ โครงการฯ ๕๙	งบประมาณ เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)	เป้าหมาย (คน) ปี ๕๘	เป้าหมาย (คน) ปี ๕๙	เป้าหมาย เพิ่ม/ลด (ร้อยละ)
๔๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	๙๐๒,๓๐๐	๗๒๖,๗๐๐	-๑๙.๕๖	๒๘๐	๒๒๐	-๒๑.๔๓
๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี	๑,๒๐๔,๗๐๐	๙๕๖,๔๐๐	-๒๑.๕๔	๓๐๒	๒๗๒	-๙.๙๓
๔๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์	๖,๓๓๙,๓๐๐	๖,๓๔๕,๒๐๐	๐.๓๙	๑,๗๔๐	๑,๗๔๐	๐.๐๐
๔๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	๙๐๐,๒๐๐	๑,๑๒๕,๓๐๐	๒๕.๐๑	๓๓๐	๓๗๐	๑๙.๓๕
๕๐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๑,๓๘๑,๑๐๐	๑,๖๐๙,๘๐๐	๑๖.๕๖	๔๐๖	๔๖๕	๑๔.๕๓
๕๑ มหาวิทยาลัยมหิดล	๒,๗๙๓,๐๐๐	๒,๗๙๒,๙๐๐	๐.๐๐	๕๑๐	๕๑๐	๐.๐๐
๕๒ มหาวิทยาลัยบูรพา	๑๙,๗๑๘,๔๐๐	๑๙,๘๕๖,๑๐๐	๐.๖๕	๓,๖๙๓	๓,๗๕๕	๑.๕๑
๕๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๑๖,๐๖๓,๑๐๐	๑๕,๙๙๒,๐๐๐	-๐.๔๔	๓,๑๗๙	๓,๑๙๙	๐.๖๓
๕๔ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๘,๕๘๒,๙๐๐	๘,๖๑๕,๑๐๐	๐.๓๘	๑,๓๒๗	๑,๓๒๗	๐.๐๐
๕๕ มหาวิทยาลัยพะเยา	๒,๖๗๕,๖๐๐	๓,๐๒๙,๙๐๐	๑๓.๒๔	๔๒๘	๔๙๔	๑๕.๕๒
๕๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๓,๒๕๘,๙๗๐,๒๐๐	๓,๒๗๐,๒๕๕,๐๐๐	๐.๓๕	๖๙๕,๑๕๗	๗๐๑,๒๐๐	๐.๘๗
๕๗ กรุงเทพมหานคร	๑,๒๖๖,๗๒๖,๙๐๐	๑,๒๔๗,๙๔๒,๓๐๐	-๑.๔๘	๓๑๖,๙๓๐	๓๑๑,๖๐๐	-๑.๖๘
๕๘ เมืองพัทยา	๕๕,๘๑๕,๒๐๐	๕๕,๘๑๕,๐๐๐	๐.๐๐	๑๘,๕๐๔	๑๘,๕๐๔	๐.๐๐
๕๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๘๗,๗๑๗,๐๐๐	๙๐,๐๕๔,๔๐๐	๒.๖๖	๑๐,๕๐๐	๑๐,๖๐๐	๐.๙๕
๖๐ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๑,๔๐๘,๗๒๓,๔๐๐	๑,๕๖๘,๙๗๑,๔๐๐	๑๑.๓๘	๕๒,๐๐๐	๕๒,๐๐๐	๐.๐๐
รวม	๙๑,๐๗๖,๑๐๗,๖๐๒	๘๙,๕๒๗,๘๔๑,๔๐๐	-๑.๗๐	๑๒,๖๘๔,๗๗๘	๑๒,๕๐๑,๖๑๙	-๑.๔๔

ข้อสังเกต

- ๑) ภาพรวม (ร่าง) งบประมาณโครงการฯ ปี ๕๙
 - ร่างงบประมาณฯ ๕๙ เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๘๙,๕๒๗.๘๔๑๔ ล้านบาท
 - งบประมาณฯ ลดลงจากงบประมาณฯ ๕๘ เป็นจำนวนเงิน ๔,๕๔๘.๒๕๕๗ ล้านบาท
 - เป้าหมายฯ ๕๙ เป็นจำนวนคนทั้งสิ้น ๑๒,๕๐๑,๖๑๙ คน
 - เป้าหมายฯ ลดลงจากงบประมาณฯ ๕๘ เป็นจำนวน ๑๘๓,๑๕๙ คน
 - ค่าเฉลี่ยเงินอุดหนุนต่อเป้าหมายฯ ๕๙ เป็นจำนวนเงิน ๖,๙๒๖ บาทต่อคน
 - ค่าเฉลี่ยเงินอุดหนุนต่อเป้าหมายฯ ลดลงจากงบประมาณฯ ๒๕๕ บาทต่อคน
- ๒) ความสัมพันธ์ของจำนวนเงินงบประมาณและจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุน เป็นรายหน่วยงาน ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ มีความหลากหลายโดยจำแนกได้เป็น ๖ ประเภท ดังนี้
 - จำนวนเงินงบประมาณลดลง และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนลดลง มีจำนวน ๑๔ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณลดลง และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนเท่าเดิม มีจำนวน ๒ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณลดลง และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น มีจำนวน ๓ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณเท่าเดิม และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนเท่าเดิม มีจำนวน ๕ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนเท่าเดิม มีจำนวน ๖ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนลดลง มีจำนวน ๓ หน่วยงาน
 - จำนวนเงินงบประมาณเพิ่มขึ้น และจำนวนเป้าหมายที่ได้รับเงินอุดหนุนเพิ่มขึ้น มีจำนวน ๒๕ หน่วยงาน
- ๓) รายละเอียดงบประมาณโครงการฯ ของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการซึ่งประกอบด้วย สำนักงานการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จะจัดตั้งงบประมาณในค่าใช้จ่าย ๕ ประเภท ของโครงการฯ ประกอบด้วย ๑) ค่าจัดการเรียนการสอน ๒) ค่าหนังสือ ๓) ค่าเครื่องแบบนักเรียน ๔) ค่าอุปกรณ์การเรียน และ ๕) ค่ากิจกรรมพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ซึ่งเป็น

แนวทางปฏิบัติตามที่ทุกหน่วยงานได้จัดทำ อย่างไรก็ตาม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการจะมีความแตกต่างในการตั้งงบประมาณ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการ อาทิ งบบุคลากร (ค่าตอบแทนพนักงานราชการ) งบดำเนินงาน (เงินสมทบกองทุนประกันสังคม งบอุดหนุน (ค่าอุปกรณ์การเรียนของนักเรียนสายอาชีวศึกษา/เงินเพิ่มการครองชีพชั่วคราวครูโรงเรียนเอกชน/ค่าจ้างจากค่าใช้จ่าย ๕ ประเภทของปีที่ผ่านมา)

๔) ในส่วนงบประมาณโครงการฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จะครอบคลุมการดำเนินการของวิทยาลัยชุมชนพิจิตร และวิทยาลัยชุมชนอุทัยธานี เท่านั้น อย่างไรก็ตาม การตั้งงบประมาณโครงการฯ ของสถาบันอุดมศึกษาจะแยกเป็นรายหน่วยงาน

๕) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการเปลี่ยนแปลงระยะเวลาในการดำเนินการโครงการเป็นระยะเวลา ๘ ปี (๒๕๕๒ - ๒๕๕๙) จากที่เคยกำหนดเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี (๒๕๕๒ - ๒๕๖๑) ยกเว้น ๕ หน่วยงาน ได้แก่

- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในเอกสารฯ ปี ๕๙ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑๐ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๓ - ๒๕๖๒ แต่ในเอกสารฯ ปี ๕๘ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑๐ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑

- กรุงเทพมหานคร ในเอกสารฯ ปี ๕๙ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการในปี ๕๙ เท่านั้น แต่ในเอกสารฯ ปี ๕๘ แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑๐ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑

- เมืองพัทยา ในเอกสารฯ ปี ๕๙ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการในปี ๕๙ เท่านั้น แต่ในเอกสารฯ ปี ๕๘ แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๑๐ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๒ - ๒๕๖๑

- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในเอกสารฯ ปี ๕๙ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๕ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๓ - ๒๕๖๑ แต่ในเอกสารฯ ปี ๕๘ แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๕ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๔ - ๒๕๖๒

- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ในเอกสารฯ ปี ๕๙ ได้แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๖ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ และในเอกสารฯ ปี ๕๘ แสดงระยะเวลาดำเนินโครงการ ๖ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๓ - ๒๕๕๘

๖) ในการจัดตั้งงบประมาณโครงการฯ มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งสิ้นเป็นจำนวน ๖๐ หน่วยงาน มีเพียง ๒๖ หน่วยงาน ในปี ๕๙ ที่สนับสนุนวงเงินงบประมาณของโครงการฯ (เงินนอกงบประมาณ) โดยมาจากเงินรายได้ของส่วนราชการนั้นๆ (ในปี ๕๘ มี ๒๓ หน่วยงาน ที่สนับสนุนวงเงินงบประมาณของโครงการฯ)

๓.๒ การเปรียบเทียบจำนวนเป้าหมายโครงการฯ และผลการดำเนินการ ของ ปี ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙

ตารางที่ ๓: การเปรียบเทียบจำนวนเป้าหมายโครงการฯ และผลการดำเนินการในปี ๒๕๕๘

หน่วย: คน

หน่วยงาน	เป้าหมาย	เป้าหมาย	เป้าหมาย	ผลต่าง
	ปี ๕๙ (แผน)	ปี ๕๘ (แผน)	ปี ๕๘ (ผล)	เป้าหมาย (แผน/ผล)
๑ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๓,๖๔๑,๒๙๗	๓,๖๔๖,๐๔๓	๓,๗๒๙,๒๙๒	๘๓,๒๔๙
๒ สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	๗,๒๑๓,๙๔๙	๗,๔๐๔,๖๐๖	๗,๓๘๔,๘๓๖	-๑๙,๗๗๐
๓ สนง.คณะกรรมการการอาชีวศึกษา	๔๘๐,๐๐๐	๔๗๐,๐๐๐	๘๗๓,๔๐๓	๔๐๓,๔๐๓
๔ สนง.คณะกรรมการอุดมศึกษา	๑,๖๐๐	๑,๘๐๐	๑,๑๓๕	-๖๖๕
๕ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	๗,๒๘๖	๗,๓๑๘	๗,๓๘๒	๖๔
๖ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	๔,๖๕๑	๔,๕๖๐	๐	-๔,๕๖๐
๗ มหาวิทยาลัยนเรศวร	๙๙๓	๙๕๘	๐	-๙๕๘
๘ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	๒,๗๗๗	๒,๗๔๗	๒,๗๔๗	๐
๙ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	๓,๑๖๔	๒,๙๑๕	๒,๖๓๓	-๒๘๒

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

หน่วยงาน	เป้าหมาย ปี ๕๘ (แผน)	เป้าหมาย ปี ๕๘ (แผน)	เป้าหมาย ปี ๕๘ (ผล)	ผลต่าง เป้าหมาย (แผน/ผล)
๑๐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๗,๖๓๗	๗,๐๙๕	๐	-๗,๐๙๕
๑๑ มหาวิทยาลัยศิลปากร	๑,๔๖๓	๑,๔๑๔	๐	-๑,๔๑๔
๑๒ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	๑,๘๙๓	๑,๘๙๓	๑,๘๙๓	๐
๑๓ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี	๘๘	๘๕	๖๕	-๒๐
๑๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิราขานครินทร์	๒,๔๔๐	๒,๔๔๐	๒,๕๒๐	๘๐
๑๕ มหาวิทยาลัยนครพนม	๓,๘๒๓	๓,๘๒๓	๓,๖๐๕	-๒๑๘
๑๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร	๒๑๒	๑๘๒	๒๑๐	๒๘
๑๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	๑๗๘	๑๕๓	๑๕๙	๖
๑๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย	๗๓๐	๗๑๐	๖๙๗	-๑๓
๑๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่	๗๔๖	๗๗๒	๕๙๓	-๑๗๙
๒๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี	๑,๖๗๐	๑,๕๘๙	๑,๕๓๐	-๑๕๙
๒๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	๓๐๐	๒๐๕	๑๓๐	-๗๕
๒๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม	๘๑๐	๘๑๐	๘๑๐	๐
๒๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา	๖๑๙	๖๓๖	๖๔๑	๕
๒๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช	๙๑๕	๙๒๒	๐	-๙๒๒
๒๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์	๘๐๐	๘๑๕	๕๐๙	-๓๐๖
๒๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	๑,๑๒๕	๑,๒๔๖	๑,๒๔๖	๐
๒๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	๗๔๖	๗๑๓	๐	-๗๑๓
๒๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	๙๗๖	๙๘๙	๙๘๙	๐
๒๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา	๑,๒๓๓	๑,๒๕๙	๑,๒๕๙	๐
๓๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม	๗๒๐	๖๙๐	๖๙๐	๐
๓๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	๓๗๗	๓๙๔	๓๐๘	-๘๖
๓๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์	๑,๓๙๒	๑,๓๕๐	๑,๓๕๐	๐
๓๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	๓๒๑	๓๐๔	๐	-๓๐๔
๓๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	๑,๒๕๔	๑,๒๗๑	๑,๒๑๑	-๖๐
๓๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา	๔๔๙	๓๔๔	๒๐๕	-๑๓๙
๓๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์	๖๙๐	๖๔๕	๓๓๕	-๓๕๐
๓๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด	๙๕๖	๒๓๐	๒๓๐	๐
๓๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	๒๗๕	๒๐๐	๒๐๐	๐
๓๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย	๕๐๕	๕๐๙	-๒๙	-๕๓๘
๔๐ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง	๕๐	๕๐	๐	-๕๐
๔๑ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร	๑๗๖	๑๖๔	๑๒๗	-๓๗
๔๒ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา	๖๔๘	๖๔๘	๖๔๘	๐
๔๓ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	๑,๒๘๔	๑,๘๖๐	๑,๑๖๒	-๖๙๘
๔๔ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	๑,๖๔๐	๑,๖๔๐	๑,๕๓๑	-๑๐๙
๔๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์	๕๑๕	๕๑๕	๒๖๕	-๒๕๐
๔๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง	๒๒๐	๒๘๐	๑๒๑	-๑๕๙
๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี	๒๗๒	๓๐๒	๒๙๐	-๑๒
๔๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์	๑,๗๔๐	๑,๗๔๐	๑,๖๓๐	-๑๑๐
๔๙ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี	๓๗๐	๓๑๐	๑๗๓	-๑๙๗
๕๐ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	๔๖๕	๔๐๖	๓๙๐	-๑๖
๕๑ มหาวิทยาลัยมหิดล	๕๑๐	๕๑๐	๕๑๐	๐
๕๒ มหาวิทยาลัยบูรพา	๓,๗๔๕	๓,๖๙๓	๓,๐๙๑	-๖๐๒
๕๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๓,๑๙๙	๓,๑๗๙	๓,๑๖๕	-๑๔
๕๔ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	๑,๓๒๗	๑,๓๒๗	๑,๓๑๔	-๑๓
๕๕ มหาวิทยาลัยพะเยา	๔๙๔	๔๒๘	๔๑๑	-๑๗

หน่วยงาน	เป้าหมาย ปี ๕๘ (แผน)	เป้าหมาย ปี ๕๘ (ผล)	เป้าหมาย ปี ๕๘ (ผล)	ผลต่าง เป้าหมาย (แผน/ผล)
๕๖ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	๗๐๑,๒๐๐	๖๙๕,๑๕๗	๖๙๕,๑๕๗	๐
๕๗ กรุงเทพมหานคร	๓๑๑,๖๐๐	๓๑๖,๙๓๐	๓๑๖,๙๓๐	๐
๕๘ เมืองพัทยา	๑๘,๕๐๔	๑๘,๕๐๔	๑๘,๕๐๔	๐
๕๙ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๐,๖๐๐	๑๐,๕๐๐	๑๐,๕๕๐	-๕๐
๖๐ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ	๕๒,๐๐๐	๕๒,๐๐๐	๕๐,๖๑๐	-๑,๓๙๐
รวม	๑๒,๕๐๑,๖๑๙	๑๒,๖๘๔,๗๗๘	๑๓,๕๖๖,๔๓๒	๘๘๑,๖๕๔

หมายเหตุ: ในการค่าเป้าหมายปี 58 (ผล) (หรือผลการดำเนินการของโครงการฯ) ได้นำเอาเป้าหมายสะสม (ผล) ตั้งแต่เริ่มต้น - ปี 2558 หักด้วยเป้าหมายสะสม (ผล) ตั้งแต่เริ่มต้น - ปี 2557 จากเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ 3 ของปีงบประมาณ 2558 - 2559

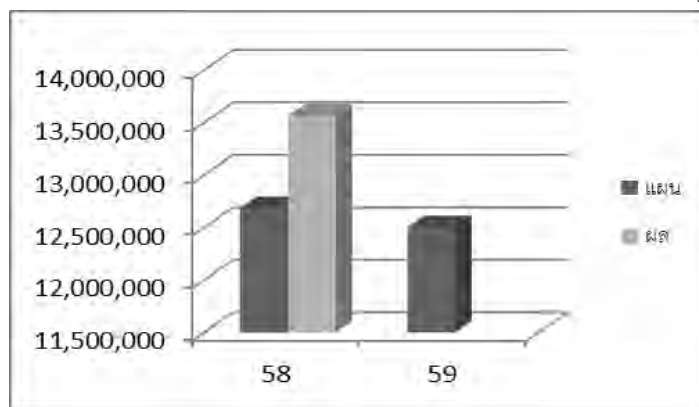
ข้อสังเกต

๑) จากตารางที่ ๓ พบว่าผลรวมค่าเป้าหมายฯ ปี ๕๘ คือ ๑๒,๖๘๔,๗๗๘ คน แต่ผลรวมของผลการดำเนินการของโครงการฯ ปี ๕๘ คิดเป็น ๑๓,๕๖๖,๙๒๙ คน ซึ่งรัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินอุดหนุนมากกว่างบประมาณของโครงการฯ ที่ได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้กับนักเรียนที่เพิ่มขึ้นจากเป้าหมายที่กำหนดเป็นจำนวน ๘๘๑,๑๕๑ คน

ในส่วนการกำหนดค่าเป้าหมายฯ ในปี ๕๙ ได้กำหนดจำนวนเป้าหมายฯ ลดลงจากปี ๕๘ เป็นจำนวน ๑๘๓,๑๕๙ คน (จำนวนเป้าหมายฯ ปี ๕๙ - จำนวนเป้าหมายฯ ปี ๕๘) ซึ่งการกำหนดจำนวนเป้าหมายของโครงการฯ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ควรพิจารณาจากผลการดำเนินการกับค่าเป้าหมายในปีที่ผ่านมา ตามที่แสดงในแผนภูมิที่ ๑

แผนภูมิที่ ๑: การเปรียบเทียบการกำหนดภาพรวมเป้าหมายโครงการฯ ปี ๕๘ - ๕๙

หน่วย: จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน

๒) ในส่วนจำนวนผลการดำเนินการมากกว่าค่าเป้าหมายฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในปี ๕๘ เป็นจำนวน ๔๐๓,๔๐๓ คน (เป้าหมาย (ผล) จำนวน ๘๗๓,๔๐๓ คน - เป้าหมาย (แผน) ๔๗๐,๐๐๐ คน) นั้น เมื่อศึกษาผ่านเอกสารงบประมาณ ฉบับที่ ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ได้ตั้งข้อสังเกตว่าอาจมีความคาดเคลื่อนของข้อมูลตามที่ปรากฏในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔: การเปรียบเทียบเป้าหมายโครงการฯ และกรอบงบประมาณของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙

หน่วย: จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน

งบประมาณ	แผน	ผล	อ้างอิง
เริ่มต้น - ปี ๒๕๕๗	๙๑๕,๓๐๐ (ก)	๔๓๗,๒๖๙ (ค)	เอกสารฯ เล่มที่ ๙(๑) น.๒๓๗ (๒๕๕๘)
เริ่มต้น - ปี ๒๕๕๘	๔๗๐,๐๐๐ (ข)	๑,๓๑๐,๖๗๒ (ง)	เอกสารฯ เล่มที่ ๙(๑) น.๒๘๕ (๒๕๕๙)

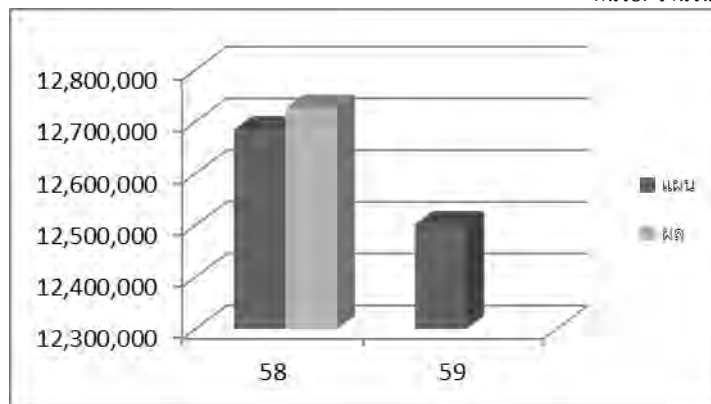
การตั้งข้อสังเกตจากตารางที่ ๔

- ในช่อง (ข) ควรมีค่ามากกว่า ช่อง (ก) เนื่องจากเป็นปริมาณสะสมตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงปี ๒๕๕๘
- ในช่อง (ข) เป็นค่าเป้าหมาย (แผน) ปี ๕๘ (๔๗๐,๐๐๐ คน) ซึ่งมีใช้ค่าเป้าหมายสะสมตั้งแต่เริ่มต้น - ปี ๒๕๕๘
- ในช่อง (ค) น่าจะเป็นเป้าหมาย (ผล) ปี ๕๗ เนื่องจากมีค่าใกล้เคียงกับเป้าหมาย (แผน) ปี ๕๘ และมีใช้ค่าเป้าหมายสะสมตั้งแต่เริ่มต้น - ปี ๒๕๕๗
- ในการหาผลการดำเนินการปี ๕๘ (ค่าเป้าหมาย (ผล)) จะนำช่อง (ง) หักจาก ช่อง (ค) จึงทำให้ค่าของเป้าหมาย (ผล) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่แสดงในตารางที่ ๓ มีค่าเป็น ๘๘๒,๑๕๑ คน ซึ่งเป็นค่าที่สูงกว่าเป้าหมาย (แผน) อย่างมีนัยสำคัญ และส่งผลให้ข้อมูลภาพรวมในตารางที่ ๓ อาจมีความคาดเคลื่อนเป็นอย่างมาก

หากกำหนดให้ค่าเป้าหมาย (ผล) (ผลการดำเนินการ) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี ๕๘ เท่ากับค่าเป้าหมาย (แผน) ซึ่งมีค่าคือ ๔๗๐,๐๐๐ คน พบว่า ผลต่างระหว่างผลรวมค่าเป้าหมายฯ ปี ๕๘ ผลรวมของผลการดำเนินการของโครงการฯ ปี ๕๘ คิดเป็น ๔๑,๔๗๙ คน ซึ่งรัฐบาลต้องใช้จ่ายเงินอุดหนุนมากกว่างบประมาณของโครงการฯ ที่ได้รับการจัดสรรตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้กับนักเรียนที่เพิ่มขึ้นจากเป้าหมายที่กำหนดเป็นจำนวน ๔๑,๔๗๙ คน ซึ่งสะท้อนถึงภาพรวมที่มีการกำหนดเป้าหมายโครงการฯ (แผน) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีจำนวนน้อยกว่าผลการดำเนินการในปีที่ผ่านมา ตามที่แสดงในแผนภูมิที่ ๒

แผนภูมิที่ ๒: การเปรียบเทียบการกำหนดภาพรวมเป้าหมายโครงการฯ ปี ๕๘ - ๕๙ (จากค่าสมมุติ)

หน่วย: จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน

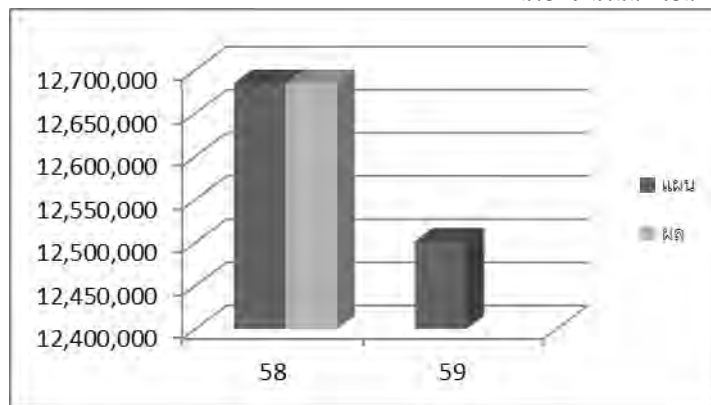
หมายเหตุ: กำหนดให้ค่าเป้าหมาย (ผล) (ผลการดำเนินการ) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี ๕๘ เท่ากับค่าเป้าหมาย (แผน) ซึ่งมีค่าคือ ๔๗๐,๐๐๐ คน

อย่างไรก็ดี อาจมีความเป็นไปได้ที่ผลการดำเนินการของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในปี ๕๘ (เป้าหมาย (ผล)) จะมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับ ๔๒๘,๕๒๑ คน (๔๗๐,๐๐๐ คน - ๔๑,๔๗๙ คน) ดังที่แสดงในแผนภูมิที่ ๓ ซึ่งจะช่วยให้ภาพรวมของเป้าหมายโครงการฯ ปี ๕๘ ทั้งแผนและผล มีความสมเหตุสมผลมากขึ้นในการสนับสนุนจำนวนนักเรียนจากงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในปี ๕๘ และการกำหนดเป้าหมาย (แผน) ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งมีการกำหนดให้เป้าหมาย (แผน) มีค่าลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นจำนวน ๑๘๓,๑๕๙ คน

แผนภูมิที่ ๓: การเปรียบเทียบการกำหนดภาพรวมเป้าหมายโครงการฯ ปี ๕๘ - ๕๙ (จากค่าสมมุติ)

หน่วย: จำนวนนักเรียนที่ได้รับการสนับสนุน

หมายเหตุ: กำหนดให้ค่าเป้าหมาย (ผล) (ผลการดำเนินการ) ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปี ๕๘ เท่ากับค่าเป้าหมาย (แผน) ค่าเท่ากับ ๔๒๘,๕๒๑ คน (๔๗๐,๐๐๐ คน - ๔๑,๔๗๙ คน)

- ๓) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการฯ ในปี ๕๘ มีจำนวนผลการดำเนินการโดยสรุปดังนี้
- จำนวน ๑๕ หน่วยงาน มีจำนวนผลการดำเนินการฯ และเป้าหมายฯ เท่ากัน
 - จำนวน ๗ หน่วยงาน มีจำนวนผลการดำเนินการฯ มากกว่า เป้าหมายซึ่งสำนักงานปลัดกระทรวง-ศึกษาธิการมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นจำนวน ๘๓,๒๔๙ คน (โดยไม่เรียงลำดับให้กับสำนักงานคณะกรรมการ-อาชีวศึกษา เนื่องจากความคาดเคลื่อนของข้อมูลที่กล่าวข้างต้น)
 - จำนวน ๓๐ หน่วยงาน มีจำนวนผลการดำเนินการฯ น้อยกว่า เป้าหมายฯ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการ- การศึกษาขั้นพื้นฐานมีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นจำนวน ๑๙,๗๗๐ คน
 - จำนวน ๘ หน่วยงาน ไม่ได้แสดงผลการดำเนินการฯ แต่มีค่าเป้าหมายฯ เพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณในปี ๕๘

รวบรวมโดย

๑. นายชูเกียรติ รักบำเหน็จ
๒. นายภัทร ศิริรินทร์
๓. นางสาวสาวิตรี วาระคำ
๔. นางสาวศิริขวัญ วิเชียรเพลิศ

ภาคผนวก ๘

โครงการสนับสนุนเด็กแรกเกิด - ๕ ขวบ

๑. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Right of the Child - CRC) ซึ่งเป็นตราสารด้านสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของสหประชาชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ มีข้อเสนอแนะให้ประเทศไทยออกมาตรการพิเศษชั่วคราวและกิจกรรมรองรับเพื่อยกระดับมาตรฐานการครองชีพให้กลุ่มประชากรด้อยโอกาส รวมถึงการจัดตั้งกองทุนพิเศษและความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม เพื่อสนับสนุนเด็กและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากความยากจน รวมทั้งศึกษาและพิจารณาความเป็นไปได้ในการดำเนินโครงการเงินช่วยเหลือเด็ก เพื่อแก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำและให้เด็กแต่ละคนได้รับโอกาสเท่าเทียมกัน

เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก จึงเป็นรูปแบบหนึ่งของการคุ้มครองทางสังคมที่นิยมใช้ในหลายประเทศ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและคุ้มครองให้เด็กได้รับการดูแลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือประเทศกำลังพัฒนา โดยรัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนเป็นประจำให้กับพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเด็ก มีเงินเพื่อใช้จ่ายใช้สอยในรายการที่มีความจำเป็นสำหรับการเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ซึ่งรูปแบบการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กในต่างประเทศ มีทั้งแบบถ้วนหน้า ที่จ่ายให้กับเด็กทุกคน และแบบเฉพาะกลุ่ม ที่อุดหนุนให้เฉพาะครัวเรือนยากจน ซึ่งจำนวนเงินอุดหนุนต้องอยู่ในระดับที่เพียงพอที่จะช่วยเสริมรายได้ของครอบครัว แต่ไม่ใช่จำนวนเงินที่สูงเกินไป เนื่องจากเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็ก เป็นเพียงเงินที่เสริมจากรายได้ของครอบครัว นอกเหนือจากการทำงาน เพื่อเป็นหลักประกันในการเลี้ยงดูเด็ก ทั้งนี้เงินอุดหนุนจึงต้องอยู่ในระดับที่เพียงพอ แต่ไม่สูงเกินไป จนเป็นภาระทางการคลังของประเทศ

จากการประมาณการจำนวนเด็กแรกเกิดในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนเสี่ยงต่อความยากจน ปี ๒๕๕๙ โดยใช้เกณฑ์เส้นความยากจน ซึ่งคำนวณโดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่ามีเด็กแรกเกิดในครัวเรือนยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน ประมาณ ๑๓๕,๗๖๘ คนทั่วประเทศ ดังนั้นการที่รัฐบาลจัดสวัสดิการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด นอกจากจะเป็นการประกันสิทธิให้เด็กได้รับสิทธิโดยตรงทั้งด้านการอยู่รอดและพัฒนาแล้ว ยังเป็นการสร้างช่องทางให้เด็กเข้าถึงสิทธิในเรื่องอื่นๆ เนื่องจากการลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด จะเป็นช่องทางและมาตรการจูงใจให้พ่อแม่ ให้การดูแลเด็กให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้คณะรัฐมนตรี ได้มีมติ เมื่อ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ เห็นชอบหลักการโครงการเงินอุดหนุนเด็กแรกเกิดเดือนละ ๔๐๐ บาท ที่จะสามารถช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของพ่อแม่เด็กที่มีฐานะยากจน ไม่มีระบบประกันสังคมรองรับและยังเป็นการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กไทยวัยแรกเกิดถึง ๕ ขวบ

๒. วัตถุประสงค์

๑. เป็นการจัดสวัสดิการพื้นฐาน เพื่อเป็นการคุ้มครองทางสังคม ลดความเหลื่อมล้ำและเป็นหลักประกันสิทธิขั้นพื้นฐานให้เด็กแรกเกิด ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ

๒. เพื่อเป็นมาตรการให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก นำเด็กเข้ารับบริการทางสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ

๓. เพื่อส่งเสริมให้เด็กแรกเกิดและปฐมวัย มีการพัฒนาการเหมาะสมตามวัย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในช่วงวัยอื่นๆ

๓. เป้าหมาย

เด็กแรกเกิดที่มีสัญชาติไทย ที่เกิดระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๙ และอยู่ในครัวเรือนที่ยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน โดยอุดหนุนรายละ ๔๐๐ บาท ต่อคน / เดือน เป็นเวลา ๑๒ เดือน (รวมเป็นเงินรายละ ๔,๘๐๐ บาท) ซึ่งในปี ๒๕๕๙ จะมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวนเด็กแรกเกิดในครัวเรือนที่ยากจนและครัวเรือนที่เสี่ยงต่อความยากจน โดยใช้เกณฑ์เส้นความยากจน ซึ่งคำนวณโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประมาณ ๑๓๕,๗๖๘ คน ทั่วประเทศ

๔. ขั้นตอนการดำเนินงาน

ระยะที่ ๑ ปี ๒๕๕๘ ขึ้นเตรียมการ เตรียมความพร้อม ประชาสัมพันธ์และชี้แจงแนวทาง

- ศึกษาข้อมูลงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและแนวทางของประเทศต่างๆ
- เสนอคณะรัฐมนตรีเห็นชอบหลักการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘
- ประชาสัมพันธ์ เตรียมความพร้อม การจัดทำฐานข้อมูล เพื่อการลงทะเบียนของผู้มีสิทธิเพื่อขอรับเงินอุดหนุน และกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางวิธีการจ่ายเงิน

โดยใช้จากงบบริหารจัดการของกรมกิจการเด็กและเยาวชนและขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การยูนิเซฟ

ระยะที่ ๒ ดำเนินโครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

๕ ประโยชน์ที่จะได้รับ

๑. เกิดการจัดสวัสดิการพื้นฐาน เพื่อเป็นการคุ้มครองทางสังคม และเป็นหลักประกันขั้นพื้นฐานให้เด็กแรกเกิด ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพ

๒. เป็นมาตรการจูงใจให้พ่อแม่ ผู้ปกครอง ผู้ดูแลเด็ก นำเด็กเข้ารับบริการทางสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเป็นระบบ

๓. ส่งเสริมให้เด็กแรกเกิดและปฐมวัย มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องในช่วงวัยอื่นๆ

๖. งบประมาณ

ปี ๒๕๕๘ ขึ้นเตรียมความพร้อม เจียดจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกรมกิจการเด็กและเยาวชน จำนวน ๒.๓๑๐ ล้านบาท

ปี ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณ จำนวน ๖๕๗.๖๘๖๔ ล้านบาท ประกอบด้วย

- เงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ๖๕๑.๖๘๖๔ ล้านบาท
(๑๓๕,๗๖๘ คน * ๔๐๐ บาท * ๑๒ เดือน)
- ค่าใช้จ่ายของจังหวัด ๗๗ จังหวัด* ๓๐,๐๐๐ บาท เป็นเงิน ๒.๓๑๐ ล้านบาท

- ค่าใช้จ่ายในการติดตามประเมินผล ๓.๖๙๐ ล้านบาท

๗. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยกรมกิจการเด็กและเยาวชน เป็นหน่วยงานดำเนินการ แต่เนื่องจากในปี ๒๕๕๘ อยู่ในขั้นเตรียมความพร้อม ประชาสัมพันธ์ จัดทำฐานข้อมูล เพื่อการลงทะเบียนของผู้มีสิทธิและจะเริ่มดำเนินการจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ เป็นต้นไป จึงยังไม่มีประเด็นข้อสังเกต หรือปัญหาอุปสรรค ของการดำเนินโครงการดังกล่าว

รวบรวมโดย

๑. นายชูเกียรติ รักบำเหน็จ
๒. นายภัทร ศิริรินทร์
๓. นางสาวสาวิตรี วาระคำ
๔. นางสาวศิริขวัญ วิเชียรเพลิส

ภาคผนวก ๙

การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

๑. หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยมีแนวพรมแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศและเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งในภูมิภาค นอกจากนี้การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและวัยทำงานของไทยที่ลดลงอย่างมาก ทำให้แรงงานในระดับล่างของไทยขาดแคลน จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านเข้ามาทำงานในประเทศมากขึ้น อีกทั้งผู้ประกอบการของไทยและประเทศที่สามยังมีความต้องการแรงงานต่างด้าวมาทำงานบางประเภทที่คนในชาติไม่นิยมทำ เช่น งานกรรมกร งานรับใช้ในบ้าน งานในอุตสาหกรรมประมงและประมงต่อเนื่อง เป็นต้น จึงเกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานเข้าประเทศรวมถึงเคลื่อนย้ายแรงงานผ่านประเทศไทย ทำให้เกิดนายหน้าพาหรือการหลอกลวงในเรื่องของค่าตอบแทนหรือค่าแรงที่มากกว่าจากปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้ จึงทำให้ทั้งแรงงานไทยและแรงงานต่างด้าวจำนวนหนึ่งเข้าสู่ขบวนการค้ามนุษย์

นอกจากนี้ การมีแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายจำนวนมากในประเทศไทย ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงและสังคม ทั้งการก่ออาชญากรรม ปัญหาสาธารณสุขที่เกิดจากแรงงานต่างด้าว อีกทั้งการปล่อยปละละเลยให้มีแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมายยังเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ด้วยการเรียกรับผลประโยชน์จากขบวนการค้าแรงงานข้ามชาติ และบางกรณีเข้าข่ายเป็นการค้ามนุษย์หรือการใช้แรงงานทาส

ประเทศไทยจึงเป็นประเทศที่นานาชาติจับตามองเป็นพิเศษ โดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์ในอุตสาหกรรมประมง การขอทาน การค้าอวัยวะ การบังคับตั้งครุฑ เป็นต้น นอกจากนี้ประเทศไทยยังประสบกับปัญหาการหลบหนีเข้าเมืองของชาวโรฮิงจา (Rohingya) ที่มีความเชื่อมโยงกับขบวนการค้ามนุษย์และกลุ่มลักลอบนำเข้าแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย ซึ่งภาครัฐยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างประสบความสำเร็จ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายปลอดภัยจากกระบวนการค้ามนุษย์ สนับสนุนการป้องกัน ให้การช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายให้พร้อมคืนสู่สังคม และบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายให้เป็นระบบ

๓. เป้าหมาย

เพื่อให้ประชาชนกลุ่มเป้าหมายปลอดภัยจากกระบวนการค้ามนุษย์ สนับสนุนการป้องกัน ให้การช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายให้พร้อมคืนสู่สังคม และบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมายให้เป็นระบบ

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

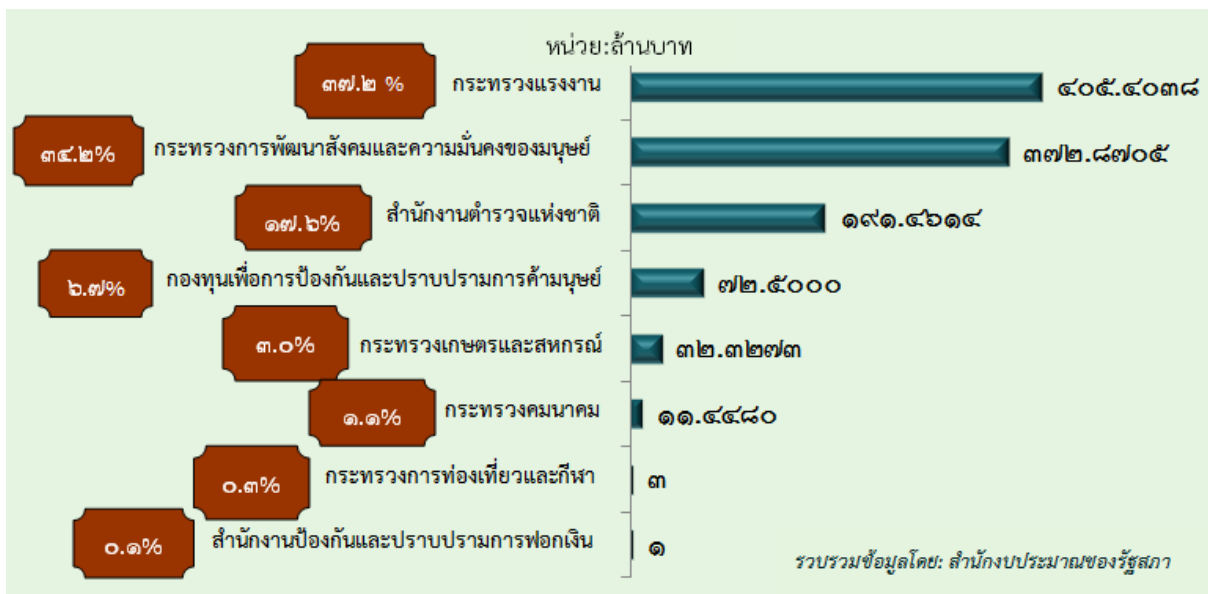
ประชาชนกลุ่มเป้าหมายปลอดภัยจากกระบวนการค้ามนุษย์ ช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายพร้อมคืนสู่สังคม แก้ไขปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองและบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวที่ผิดกฎหมาย

๕. งบประมาณ

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์การศึกษา สาธารณสุข คุณธรรมจริยธรรมและคุณภาพชีวิต ในแผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๑,๐๙๐.๐๑๑๐ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๔๐๑ ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปี เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณที่ผ่านมา จำนวน ๙๔.๒๒๑๓ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๙.๕

แผนภาพที่ ๑ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙
แผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำแนกโดยกระทรวง

จากแผนภาพที่ ๑ งบประมาณรายจ่ายส่วนใหญ่ (ร้อยละ ๓๗.๒) จัดสรรให้กับกระทรวงแรงงาน จำนวน ๔๐๕.๔๐๓๘ ล้านบาท รองลงมาจัดสรรให้กับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน ๓๗๒.๘๗๐๕ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๔.๒) และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุดจำนวน ๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๐.๑)

ทั้งนี้ การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ดังนี้

๑. การจัดสรรงบประมาณตาม แผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

ยุทธศาสตร์-แผนงาน/หน่วยงาน	งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร	
	ปีงบประมาณ ๒๕๕๘	ปีงบประมาณ ๒๕๕๙
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การศึกษา สาธารณสุข คุณธรรม จริยธรรม และคุณภาพชีวิต		
แผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์	๙๙๕.๗๘๙๗	๑,๐๙๐.๐๑๑๐
๑. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๖.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐
๒. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๓๙๐.๔๙๓๓	๓๗๒.๘๗๐๕
๓. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๑.๕๘๑๘	๓๒.๓๒๗๓
๔. กระทรวงคมนาคม	-	๑๑.๔๔๘๐
๕. กระทรวงมหาดไทย	-	-
๖. กระทรวงแรงงาน	๓๔๒.๘๑๓๘	๔๐๕.๔๐๓๘
๗. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง		
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๑๘๒.๔๐๐๘	๑๙๑.๔๖๑๔
- สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน	-	๑.๐๐๐๐
๘. กองทุนและกองทุนหมุนเวียน		
- กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	๖๒.๕๐๐๐	๗๒.๕๐๐๐

๒. การจัดสรรงบประมาณตาม แผนบูรณาการการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์

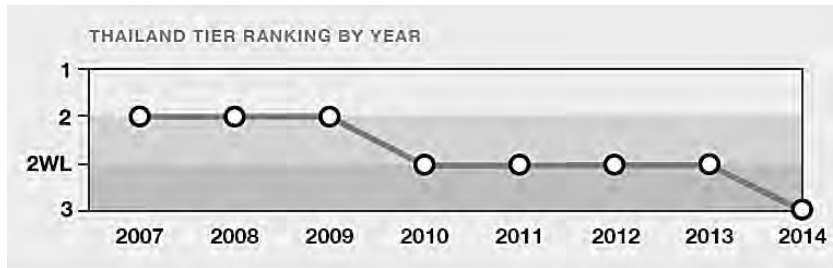
แผนบูรณาการ/หน่วยงาน	งบประมาณที่ได้รับการจัดสรร	
	ปีงบประมาณ ๒๕๕๘	ปีงบประมาณ ๒๕๕๙
แผนบูรณาการ ๖ การจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์	๘๘๗.๑๘๗๓	๑,๑๖๘.๗๖๑๔
๑. สำนักนายกรัฐมนตรี	-	๓๘.๐๐๐๐
๒. กระทรวงการต่างประเทศ	๙.๐๐๐๐	๒๑.๐๐๐๐
๓. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๖.๐๐๐๐	๓.๐๐๐๐
๔. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๓๙๐.๔๙๓๓	๓๖๖.๙๙๐๕
๕. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๑.๕๘๑๘	๓๒.๓๒๗๓
๖. กระทรวงคมนาคม	-	๑๑.๔๔๘๐
๗. กระทรวงมหาดไทย	๖.๐๐๐๐	๑๙.๑๐๓๙
๘. กระทรวงแรงงาน	๒๑๙.๒๑๑๔	๔๐๕.๔๐๓๘
๙. กระทรวงสาธารณสุข	-	๕.๖๒๖๕
๑๐. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง		
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	๑๘๒.๔๐๐๘	๑๙๒.๔๖๑๔
๑๑. หน่วยงานอิสระของรัฐ		
- สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ	-	๐.๙๐๐๐
๑๒. กองทุนและกองทุนหมุนเวียน		
- กองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์	๖๒.๕๐๐๐	๗๒.๕๐๐๐

บทวิเคราะห์งบประมาณการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

ประเทศไทยประสบปัญหาการค้ามนุษย์มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ และนับตั้งแต่พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้เริ่มบังคับใช้สถานการณ์การค้ามนุษย์ของประเทศไทยยังคงมีอันดับที่ตกต่ำลงเป็นลำดับ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของประเทศและความเชื่อมั่นของประเทศ โดยจากรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่านับตั้งแต่ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ (แผนภาพที่ ๒) ประเทศไทยถูกจัดอันดับอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๒ (Tier ๒) และในปี ๒๕๕๓ ถูกลดอันดับลงมาอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๒ ต้องจับตามอง (Tier ๒ Watch List) เรื่อยมาจนถึงปี ๒๕๕๖ จากนั้นในปี ๒๕๕๗ ประเทศไทยถูกลดระดับอัตโนมัติลงมาอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ (Tier ๓) หรือระดับต่ำสุด โดยเป็นประเทศต้นทาง ปลายทาง และทางผ่านสำหรับการค้าผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก เพื่อการบังคับใช้แรงงานและการบังคับค้าประเวณี

แผนภาพที่ ๒ แสดงการจัดอันดับสถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทย ปี ๒๐๐๗-๒๐๑๔ (ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๗)

ที่มา: Trafficking in Persons Report ๒๐๑๔ (<http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/๒๐๑๔/index.htm>)

เมื่อพิจารณาการจัดสรรงบประมาณที่ผ่านมา ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙ (แผนภาพที่ ๓) พบว่า รัฐบาลได้เริ่มจัดสรรงบประมาณให้กับกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒, ๒๕๕๔, ๒๕๕๕ และ ๒๕๕๖ จำนวน ๑๐, ๒๐, ๑๘ และ ๒๒ ล้านบาท ตามลำดับ ยกเว้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่มีการจัดสรร

จากนั้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จัดสรรงบประมาณ จำนวน ๘๓๓.๓๓๖๐ ล้านบาท และมีงบประมาณของหน่วยงานอื่นที่ดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องแต่ไม่อยู่ในแผนงานจำนวน ๕.๔ ล้านบาท^๑ รวมทั้งสิ้น ๘๓๘.๗๓๖๐ ล้านบาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จัดสรรงบประมาณในแผนงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ จำนวน ๙๙๕.๗๘๙๗ ล้านบาท นอกจากนี้ ยังมีงบประมาณของหน่วยงานอื่นที่ดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องแต่ไม่อยู่ในแผนงานจำนวน ๙.๖ ล้านบาท^๒ รวมทั้งสิ้น ๑,๐๐๕.๓๘๙๗ ล้านบาท

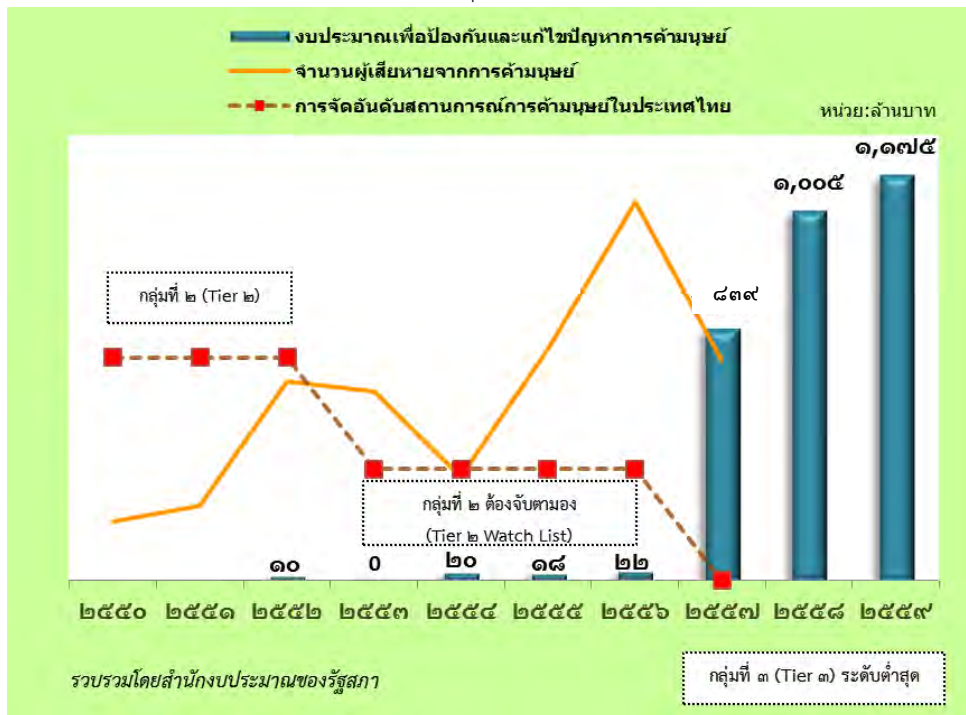
^๑ งบรายจ่ายอื่น ในโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ

^๒ โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ กระทรวงการต่างประเทศ ๙ ล้านบาท และโครงการศูนย์ข้อมูลต่อต้านการค้ามนุษย์ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๐.๖ ล้านบาท

ปีงบประมาณ ๒๕๕๙ จัดสรรในแผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๑,๐๙๐.๐๑๑๐ ล้านบาท มีงบประมาณของหน่วยงานอื่นที่ดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องแต่ไม่อยู่ในแผนงาน จำนวน ๘๔.๖๓๐๔ ล้านบาท^๓ รวมทั้งสิ้น ๑,๑๗๔.๖๔๑๔ ล้านบาท

แผนภาพที่ ๓ แสดงงบประมาณเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ งบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๕๐-๒๕๕๙ และอันดับสถานการณ์การค้ามนุษย์ในประเทศไทย ปี ๒๕๕๐-๒๕๕๗

ที่มา: ๑.เอกสารงบประมาณ และพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๙
 ๒. รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗
 สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
 ๓. กองบังคับการปราบปรามการค้ามนุษย์ (บก.ปคม.)
 ๔. Trafficking in Persons Report ๒๐๑๔ (<http://www.state.gov/j/tip/rls/tiprpt/๒๐๑๔/index.htm>)

จากแผนภาพที่ ๓ ไทยประสบกับปัญหาการค้ามนุษย์มาเป็นระยะเวลานาน นับตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ ไทยถูกจัดอันดับว่าเป็นประเทศที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขั้นต่ำตามกฎหมายสหประชาชาติ และมีความพยายามปรับปรุงแก้ไข แต่เมื่อพิจารณาจากการจัดสรรงบประมาณที่ผ่านมา พบว่า การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดการปัญหาการค้ามนุษย์เริ่มต้นในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยจัดสรรให้กับกองทุนเพื่อการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ที่เริ่มจัดตั้งพร้อมกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ จากนั้นผลการจัดอันดับการค้ามนุษย์ได้ลดลงเรื่อยมา พร้อมกับจำนวนผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศที่มีจำนวนมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งปี ๒๕๕๗ ไทยถูกจัดอันดับอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ (Tier ๓) นั่นคือระดับต่ำที่สุด

^๓ ได้แก่ งบประมาณของกระทรวงการต่างประเทศ ๒๑ ล้านบาท กระทรวงมหาดไทย ๑๙.๑๐๓๙ ล้านบาท กระทรวงสาธารณสุข ๕.๖๒๖๕ ล้านบาท สำนักนายกรัฐมนตรี ๓๘ ล้านบาท และสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ๐.๙ ล้านบาท

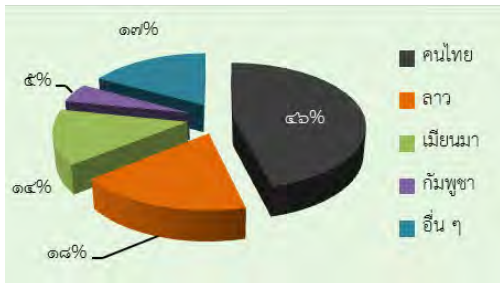

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ รัฐบาลจึงได้จัดสรรงบประมาณเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์บรรจุในยุทธศาสตร์งบประมาณรายจ่ายประจำปี และปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นแผนงานของรัฐบาลในการแก้ปัญหาในระยะเร่งด่วน เฉพาะหน้า และเป็นวาระแห่งชาติในระยะต่อมา

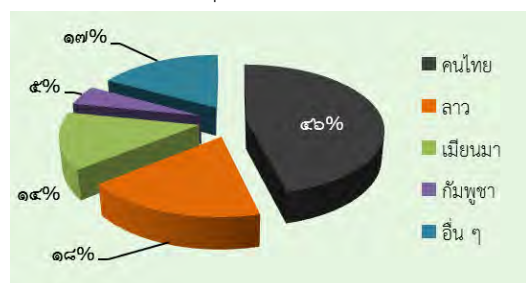
โดยรัฐบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์มากขึ้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนและแก้ปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในแผนงานจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ จำนวน ๑,๐๙๐.๐๑๑๐ ล้านบาท งบประมาณรายจ่ายส่วนใหญ่ ร้อยละ ๓๗.๒ จัดสรรให้กับกระทรวงแรงงาน จำนวน ๔๐๕.๔๐๓๘ ล้านบาท และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยที่สุดจำนวน ๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๐.๑) ทำให้ตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณได้ว่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์เป็นปีแรกในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ในขณะที่ปปง. มีส่วนเกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ (ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๔ กำหนดให้เป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒)

นอกจากนี้ การจัดสรรงบประมาณได้เน้นไปที่การจัดการปัญหาการค้ามนุษย์ด้านแรงงาน และแรงงานต่างด้าวเป็นอันดับสำคัญ แต่ปัญหาการค้ามนุษย์ทางเพศเป็นปัญหาที่มีจำนวนมากที่สุด ถึงร้อยละ ๗๗ เห็นได้ว่า การจัดสรรงบประมาณดังกล่าว ยังไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง และจากข้อมูลจำนวนผู้เสียหายที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์ในประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติปี ๒๕๕๗ (แผนภาพที่ ๔) ผู้เสียหายส่วนใหญ่เป็นคนไทย คิดเป็นร้อยละ ๔๖ และจำนวนผู้เสียหายจากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗ (แผนภาพที่ ๕) ส่วนใหญ่เกิดจากปัญหาการบังคับค้าบริการทางเพศและอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ดังนั้น งบประมาณที่จัดสรรต้องสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ด้านเพศที่มีจำนวนมาก และลดจำนวนผู้เสียหายโดยรวมที่เกี่ยวข้องได้

แผนภาพที่ ๔ แสดงร้อยละของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย จำแนกตามสัญชาติ ปี ๒๕๕๗

แผนภาพที่ ๕ แสดงรูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ามนุษย์ในประเทศไทย ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗

ที่มา: รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ของประเทศไทยประจำปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

ทั้งนี้ งบประมาณที่จะจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ได้ในระยะเร่งด่วนและตรงจุด รวมถึงสอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ควรพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันปราบปราม ให้การช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหายให้ปลอดภัย

จากกระบวนการค้ำมนุษย์ ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง ขยายผลในการสืบสวน สอบสวน และเพิ่มทักษะความรู้ความชำนาญให้แก่เจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติการ (ทีมสหวิชาชีพ) ที่ทำงานลงพื้นที่ที่เกิดปัญหาและติดตามเหยื่อ ตลอดจนจัดสรรงบลงทุนเพื่อสร้างศูนย์ปฏิบัติการหรือ Hub ประจำในแต่ละภาค เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน

อย่างไรก็ดี การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ให้ประสบความสำเร็จและเกิดผลอย่างยั่งยืน รัฐบาลควรให้ความสำคัญในการลดจำนวนผู้เสียหาย ช่วยเหลือ และเยียวยาผู้เสียหายให้กลับคืนสู่ครอบครัวและสังคม โดยเร็ว และป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นระยะยาวให้เกิดผลในทางปฏิบัติ โดยขยายผลต่อเนื่องกวาดล้างกระบวนการค้ำมนุษย์ทุกรูปแบบในระยะเร่งด่วนอย่างแท้จริง มากกว่าการปฏิบัติให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน Tip Report ของกระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา เพื่อยกอันดับการค้ำมนุษย์ให้สูงขึ้นเพียงด้านเดียว (เนื้อหาในรายงานเน้นปัญหาการบังคับใช้แรงงานประมงและแรงงานเด็ก) ซึ่งอาจทำให้ขบวนการค้ำมนุษย์กลับมามีฤทธิ์อีกครั้ง และสร้างความเสียหายกับประเทศมากยิ่งขึ้นในอนาคตได้

๖. ผลการดำเนินงาน

การแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว

๑. แรงงานต่างด้าวในกิจการประมงทะเล

การแก้ไขปัญหาระยะสั้นโดยการเปิดจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวในกิจการประมงทะเลให้มีการผ่อนผันให้แรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาอยู่ในราชอาณาจักรเป็นเวลา ๑ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ ตามแนวทางมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ (จดทะเบียนปีละ ๒ ครั้ง) ทั้งนี้ ให้นายจ้างยื่นแบบแจ้งความต้องการจ้างแรงงานต่างด้าว และให้นำแรงงานต่างด้าวไปทำทะเบียนประวัติ ตรวจสุขภาพ ประกันสุขภาพ และขออนุญาตทำงาน ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ในพื้นที่จังหวัดชายทะเล ได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ และในระหว่างการผ่อนผัน นั้น ให้แรงงานต่างด้าวเข้าสู่กระบวนการตรวจสัญชาติ เมื่อผ่านการตรวจสัญชาติแล้วจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตให้ทำงานต่อได้อีก ๒ ปี ทั้งนี้ ให้กระทรวงแรงงานพิจารณารูปแบบการดำเนินการได้ตามความเหมาะสม โดยให้กระทรวงมหาดไทยออกประกาศและกฎกระทรวงให้ครอบคลุมการดำเนินการตามแนวทางดังกล่าว จัดเตรียมสถานที่ในการจัดตั้งศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) และเป็นหน่วยงานหลักในการปฏิบัติงานร่วมกับกระทรวงแรงงาน กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดเวลาเปิดดำเนินการของศูนย์บริการจดทะเบียนฯ ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ และสิ้นสุดการดำเนินการได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ไม่เกินวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ สำหรับการจดทะเบียนและการตรวจสัญชาติครั้งต่อไปภายในระยะเวลา ๒ ปี ให้คณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานพิจารณากำหนดช่วงระยะเวลาในการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และระยะเวลาการดำเนินการต่อไป ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างดำเนินการจดทะเบียนประมาณ ๒๐,๐๐๐ คน

การแก้ไขปัญหาระยะยาวโดยการนำเข้าแรงงานประมงต่างด้าวถูกกฎหมายตามที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ๗ ขั้นตอน ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานสามารถปรับเปลี่ยนกระบวนการได้ตามความเหมาะสม สอดคล้องกับข้อเท็จจริง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการดำเนินการ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ. เมื่อวันที่ ๑๘ ก.พ. ๒๕๕๘

แรงงานระหว่างประเทศ การปรับปรุงบันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการจ้างแรงงานระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชน

ลาวและรัฐบาลราชอาณาจักรกัมพูชา ในประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะการปรับระยะเวลาการกลับเข้าทำงานใหม่ of แรงงานต่างด้าวหลังทำงานครบกำหนด ๔ ปีแล้ว จากเดิมกำหนดไว้ ๓ ปี ให้ลดลงเหลือ ๓๐ วัน เพื่อความต่อเนื่องของการทำงานและสอดคล้องกับระยะเวลาการเตรียมการจัดทำเอกสารเพื่อกลับเข้ามาทำงานใหม่ รวมทั้งแรงงานได้กลับไปเพื่อพักผ่อนอยู่กับครอบครัวหลังจากเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ทั้งนี้ได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อนุญาตให้ใช้แรงงานต่างด้าวแบบไป-กลับ ให้มีการจัดระบบการจ้างคนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล ตามมาตรา ๑๔ แห่ง พ.ร.บ. การทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๑ (ให้สามารถใช้บัตรผ่านแดนหรือเอกสารที่ประเทศต้นทางออกให้แทนหนังสือเดินทาง)

แรงงานต่างด้าว

๑. การจัดระบบแรงงานต่างด้าวสัญชาติ เมียนมา ลาว และกัมพูชา หลังวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้แนวทางในการจัดระบบแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ ดังนี้

๑.๑ กลุ่มที่ผ่านการตรวจสัญชาติภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ จะได้รับการตรวจลงตรา และได้รับอนุญาตให้ทำงานถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ อนุญาตให้ทำงานต่อไปได้อีก ๒ ปี หลังสิ้นสุดการอนุญาต

๑.๒ กลุ่มที่ถือใบอนุญาตทำงานที่ออกให้ ณ ศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวแบบเบ็ดเสร็จ ที่ยังไม่ได้เข้ารับการตรวจสัญชาติภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้มารายงานตัวเพื่อขอมีบัตรภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ และขอรับใบอนุญาตทำงาน ซึ่งจะได้รับผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ๑ ปี และได้รับอนุญาตให้ทำงานได้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เพื่อเข้าสู่กระบวนการตรวจสัญชาติให้แล้วเสร็จ ทั้งนี้ เมื่อผ่านการตรวจสัญชาติแล้วจะได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร และอนุญาตทำงานต่อไปอีก ๒ ปี

๑.๓ กลุ่มที่ไม่มีรายงานตัวเพื่อขอรับบัตรใหม่ และขออนุญาตทำงานภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ให้ดำเนินการตรวจสอบ ติดตาม จับกุม และผลักดันส่งกลับ ตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ตามคำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑๐๐/๒๕๕๗ คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ ๑๐๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๑.๔ กลุ่มผู้ติดตาม ให้ผู้ติดตามที่อายุไม่เกิน ๑๕ ปี มารายงานตัวเพื่อขอรับบัตรใหม่พร้อมกับแรงงานต่างด้าว ภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้ติดตามที่มารายงานตัวจะมีสิทธิอยู่ในราชอาณาจักรเช่นเดียวกับแรงงานต่างด้าวตามข้อ ๑.๑ หรือ ๑.๒ แล้วแต่กรณี สำหรับผู้ติดตามที่ไม่มีรายงานตัวจะต้องถูกดำเนินการผลักดันพร้อมแรงงานต่างด้าวตามข้อ ๑.๓

๒. กระทรวงแรงงานจัดทำร่างพ.ร.บ. การทำงานของคนต่างด้าว ฉบับที่.. พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน ฉบับที่.. พ.ศ. และพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับผู้ประกันตนตามมาตรา ๔๐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแรงงานต่างด้าว ร่างพระราชบัญญัติแรงงานทางทะเล พ.ศ.

๓. จัดตั้งศูนย์บริการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว (One Stop Service) ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน - ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ จำนวน ๗๗ แห่ง ทุกจังหวัดทั่วประเทศไทย ซึ่งรับจดทะเบียนแล้ว ๑.๖ ล้านคน ตรวจสอบสัญชาติแล้วประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน และมีผู้ที่เปลี่ยนบัตรอนุญาตเพื่อผ่อนผันอยู่ต่อประมาณ ๔๐๐,๐๐๐ คน

การแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์

คดีการค้ำมนุษย์ที่เข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗ พบว่า มีคดีที่เริ่มสอบสวน จำนวน ๑,๕๗๖ คดี พนักงานอัยการได้เห็นชอบและสั่งฟ้องต่อศาลจำนวน ๗๒๕ คดี คิดเป็นร้อยละ ๔๖ ของคดีที่รับแจ้ง มีจำเลยที่ถูกศาลพิพากษาและลงโทษจำนวน ๕๒๑ คดี มีจำนวนผู้เสียหายรวมทั้งสิ้น ๓,๗๖๖ คน มีรายละเอียดดังนี้

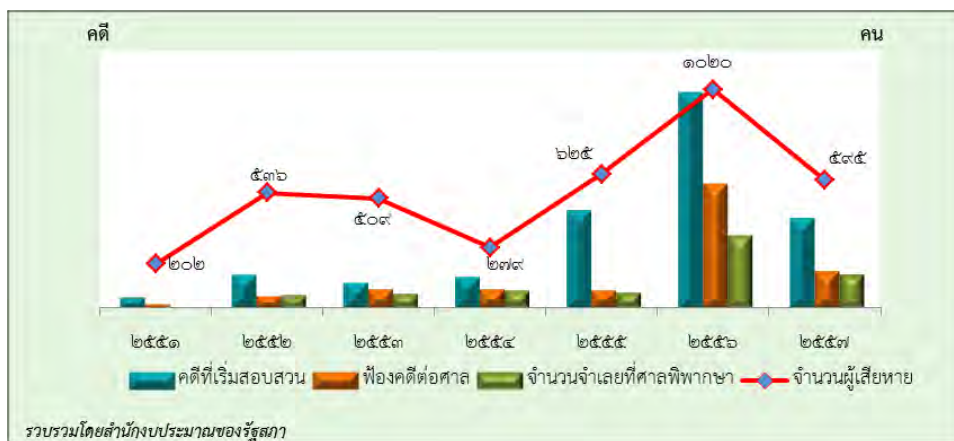
ปี	จำนวนผู้เสียหาย	รูปแบบการแสวงหาประโยชน์ (คน)			คดีที่เริ่มสอบสวน (คดี)	ฟ้องคดีต่อศาล (คดี)	จำเลยที่ศาลพิพากษา (คน)
		เพศ	แรงงาน	ขอตาน			
๒๕๕๑	๒๐๒	๒๐	๑๐	๕	๓๕	๑๔	๒
๒๕๕๒	๕๓๖	๒๓	๑๑	๔	๑๐๓	๓๘	๔๐
๒๕๕๓	๕๐๙	๔๒	๑๔	๑	๘๑	๕๗	๔๖
๒๕๕๔	๒๗๙	๔๕	๑๐	๔	๙๗	๕๙	๕๕
๒๕๕๕	๖๒๕	๔๖	๙	๑	๓๐๖	๕๖	๔๙
๒๕๕๖	๑,๐๒๐	๒๙๘	๓๗	๕๑	๖๗๔	๓๘๖	๒๒๕
๒๕๕๗	๕๙๕	๑๐๒	๗	๖	๒๘๐	๑๑๕	๑๐๔
รวม	๓,๗๖๖	๕๗๖	๙๘	๗๒	๑,๕๗๖	๗๒๕	๕๒๑

หมายเหตุ ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีคดีที่ยื่นฟ้อง (รับใหม่) จำนวน ๒๗ คดี และจำเลยที่ศาลพิพากษาแล้ว จำนวน ๒๒ คน ที่มา ๑. ศาลชั้นต้นทั่วราชอาณาจักร สำนักงานศาลยุติธรรม

๒. กองบังคับการปราบปรามการค้ำมนุษย์ (บก.ปคม.)

๓. รายงานผลการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ของประเทศไทยประจำปี ๒๕๕๒-๒๕๕๗ สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

แผนภาพที่ ๖ แสดงการดำเนินคดีการค้ำมนุษย์ จำแนกตามการพิจารณาความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในปี ๒๕๕๑-๒๕๕๗

๗. ปัญหาและอุปสรรค

๑. การจัดสรรงบประมาณไม่สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจริง โดยงบประมาณได้เน้นไปที่การจัดการปัญหาการค้ำมนุษย์ด้านแรงงานเป็นหลัก แต่รูปแบบการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้ำมนุษย์ทางเพศมีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ ๗๗ กล่าวคือ ความรุนแรงของปัญหาการค้ำมนุษย์กับงบประมาณไม่สอดคล้องกัน

๒. งบประมาณในการดำเนินงานไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่ของทีมนิสิตวิชาชีพ ในการป้องกันปราบปราม ให้การช่วยเหลือ แสวงหาข้อเท็จจริง และขยายผลในการสืบสวนสอบสวนที่ปฏิบัติงานลงพื้นที่ที่เกิดปัญหาและติดตามเหยื่อ

๓. ความซับซ้อนของปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ กับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการดำเนินการแก้ไขปัญหาเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ทำให้การแก้ปัญหาและการประสานงานระหว่างหน่วยงานดำเนินไปอย่างล่าช้า

๔. การค้ามนุษย์ในรูปแบบการค้าประเวณี/การแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้านเพศมีจำนวนมาก และมีสถานการณ์ร้ายแรงมากขึ้น

รวบรวมโดย

๑. นายชูเกียรติ รักบำเหน็จ
๒. นายภัทร ศิริรินทร์
๓. นางสาวสาวิตรี วาระคำ
๔. นางสาวศิริขวัญ วิเชียรเพลิศ

ภาคผนวก ๑๐

การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ เกิดขึ้นอย่างยืดเยื้อยาวนาน มีการเคลื่อนไหว และเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและทวีความรุนแรงขึ้นในสถานการณ์ใหม่ หลัง พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งส่งผลให้เกิด ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินอันมิสามารถประเมินค่าได้ ทั้งยังก่อให้เกิดความหวาดระแวงระหว่าง ประชาชนต่อรัฐและความหวาดระแวงระหว่างประชาชนต่อประชาชน เหตุการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นอย่าง ต่อเนื่องได้ส่งผลกระทบต่อดำรงชีวิตของประชาชนทั่วไป และมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ของพื้นที่โดยเฉพาะในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดภาวะการณ์การผลิตหดตัวเนื่องจากประชาชนไม่ สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ ผู้ประกอบการต้องเลิกหรือหยุดดำเนินกิจการเพราะขาดความมั่นใจใน ความปลอดภัย เกิดปัญหาการว่างงานสูง ซึ่งซ้ำเติมปัญหาความยากจนของประชาชนในพื้นที่ และทำให้ ประชาชนลดความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ ปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้จึงเป็นปัญหาที่มีความละเอียดอ่อน ซับซ้อนและเชื่อมโยงหลายมิติ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา วัฒนธรรม และความมั่นคง การแก้ไขปัญหาจึง จะต้องดำเนินการให้ครอบคลุมสาเหตุปัญหา ในทุกมิติอย่างประสานสอดคล้อง เกื้อหนุนและเป็นไปใน ทิศทางเดียวกัน

จากปัญหาดังกล่าวรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จึงได้ให้ ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยกำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในลักษณะ บูรณาการของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ เพื่อให้จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัย ปราศจากเงื่อนไข ของการใช้ความรุนแรง มีสภาวะแวดล้อมที่พร้อมและเอื้อต่อการแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติ ทุกภาคส่วนมีความเข้าใจ ไว้วางใจ และมีส่วนร่วมในกระบวนการเสริมสร้างสันติภาพ

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการจังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างเป็นระบบและมีเอกภาพ บูรณาการ ในการแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้โดยสันติวิธี และสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน อำนวยความยุติธรรมให้กับประชาชนอย่างทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา ภาษา ศาสนา และคุณภาพชีวิตให้สอดคล้องกับอัตลักษณ์ทางสังคม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียม ประเพณีท้องถิ่นของประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๓. เป้าหมาย

จำแนกตามภารกิจงานภายใต้แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๐

ภารกิจที่ ๑ งานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ๑) พื้นที่เศรษฐกิจเมืองสำคัญ ๗ เมือง พ้นความเสี่ยงจากการก่อเหตุรุนแรง
- ๒) หมู่บ้าน/ชุมชน/เขตอิทธิพล มีจำนวนลดลง หรือไม่ขยายพื้นที่/เขตอิทธิพลเพิ่มขึ้น
- ๓) ศาสนสถาน ศาสนบุคคล และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการคุ้มครองความปลอดภัย

- ๔) สมาชิกกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง และแนวร่วมในพื้นที่ที่มีจำนวนลดลง
- ๕) ปัญหาภัยแทรกซ้อนในพื้นที่ลดระดับลง

ภารกิจที่ ๒ งานอำนวยความสะดวกยุติธรรม และเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบเป้าหมายการดำเนินงาน

- ๑) เจ้าหน้าที่รัฐปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรมภายใต้กรอบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ๒) คดีหรือเหตุการณ์ที่เป็นข้อสงสัยได้รับการเร่งรัดตรวจสอบค้นหาความจริง
- ๓) การดำเนินคดีความมั่นคงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามกระบวนการยุติธรรม
- ๔) กระบวนการยุติธรรมทางเลือก ได้รับการสนับสนุนโดยต่อเนื่องเพื่อคลี่คลายปัญหาในพื้นที่
- ๕) ประชาชนได้รับการแก้ไขปัญหาความไม่เป็นธรรม มีทัศนคติที่ดี และร่วมมือกับภาครัฐ
- ๖) ผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบได้รับการเยียวยา ฟื้นฟู และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดี

ขึ้น

ภารกิจที่ ๓ งานสร้างความเข้าใจทั้งในและต่างประเทศ และเรื่องสิทธิมนุษยชน

- ๑) การดำเนินงานของภาครัฐ เป็นไปโดยหลักสากลและสอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน
- ๒) ประชาชนไทยได้รับข้อมูลและเข้าใจสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมทั้งให้การสนับสนุนภาครัฐ
- ๓) กลุ่มเป้าหมายได้รับองค์ความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการความขัดแย้งโดยสันติวิธี
- ๔) ประเด็นจังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ถูกหยิบยกเป็นวาระระหว่างประเทศ
- ๕) ประชาชนในโลกมุสลิมและต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ มีความเข้าใจและให้

การสนับสนุนแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐ

ภารกิจที่ ๔ งานการศึกษา ศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

- ๑) สถาบันการศึกษากลุ่มเป้าหมายทั้งภาครัฐ/เอกชน ได้รับการยกระดับคุณภาพ ตามนโยบายรัฐ
- ๒) บุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐานวิชาชีพ
- ๓) นักเรียน และเยาวชน ได้รับโอกาสทางการศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ
- ๔) เด็ก เยาวชน และประชาชนผู้อยู่นอกระบบการศึกษา ได้รับความรู้และเพิ่มทักษะอาชีพ
- ๕) ประชาชนในพื้นที่ดำเนินวิถีชีวิตตามประเพณี ศาสนา และวัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่น
- ๖) อัตลักษณ์ทางภาษา ศิลปะ วัฒนธรรม ได้รับการพัฒนาและส่งเสริมเพิ่มมากขึ้น
- ๗) การจัดการศึกษาเป็นไปตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่

ภารกิจที่ ๕ งานพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ และคุณภาพชีวิตของประชาชน

- ๑) คริวเรือมีอาชีพที่มั่นคง และมีรายได้เพิ่มขึ้น
- ๒) การลงทุนในพื้นที่โดยภาครัฐและภาคเอกชนดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง
- ๓) โครงสร้างพื้นฐานของประเทศ และระบบโลจิสติกส์ได้รับการพัฒนา และปรับปรุงให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชน และศักยภาพของพื้นที่
- ๔) ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงได้รับหลักประกันการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติฯ
- ๕) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์
- ๖) ประชาชนได้รับบริการทางการแพทย์/สาธารณสุขพื้นฐานอย่างทั่วถึงเป็นธรรม
- ๗) ปรับปรุงมาตรฐานการให้บริการของภาครัฐที่สามารถรองรับกับสถานการณ์ในพื้นที่ภาคใต้

ภารกิจที่ ๖ งานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ และการขับเคลื่อนนโยบาย

๑) เจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งพลเรือน ตำรวจ และทหาร ได้เตรียมความพร้อมก่อนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะความเข้าใจเรื่องนโยบายฯ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งความรู้เกี่ยวกับสภาพพื้นที่และสถานการณ์ปัญหาทั้งในอดีตและปัจจุบัน

๒) หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบพื้นที่ มีความพร้อมในเรื่องเครื่องมือ อุปกรณ์ และยานพาหนะ

๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ ได้รับการดูแลเรื่องสิทธิ กำลังพล และขวัญกำลังใจ

๔) หน่วยงานเจ้าภาพหลัก หน่วยงานเจ้าภาพร่วมและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีระบบการดำเนินงานร่วมกันอย่างมีเอกภาพ และมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้

ภารกิจที่ ๗ งานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี

๑) หน่วยงานรัฐมีความพร้อมอำนวยความสะดวกในการพูดคุยแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งระหว่างประชาชนในพื้นที่ และระหว่างประชาชนกับภาครัฐ

๒) มีเวทีของการพูดคุยแสวงหาการกระจายอำนาจที่สนับสนุนให้ท้องถิ่นมีบทบาทและมีส่วนร่วมสอดคล้องกับบริบทในพื้นที่

๓) กระบวนการพูดคุยกับผู้ที่มีความคิด ความเชื่อ อุดมการณ์ต่างจากรัฐเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และมีเอกภาพ

๔) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีส่วนร่วมในกระบวนการพูดคุยแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

๑) ประชาชนและหมู่บ้านได้รับการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสงบเรียบร้อยในพื้นที่เป้าหมาย

๒) กำลังพลได้รับความปลอดภัยและมีสวัสดิการที่เพียงพอ

๓) นักเรียนได้รับการอุดหนุนทุนการศึกษาจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเยาวชนได้รับการอบรม ให้ความเข้าใจในวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณี รวมทั้งมีการส่งเสริมการศึกษาให้นักเรียน/นักศึกษาอย่างเท่าเทียม

๔) ประชาชนได้รับความยุติธรรมจากกระบวนการพิจารณาคดี และผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุความไม่สงบและครอบครัว ได้รับการเยียวยา อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม

๕) เกษตรกรได้รับการส่งเสริมอาชีพการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๖) แรงงานได้รับการส่งเสริมอาชีพและยกระดับรายได้ คุณภาพชีวิต

๗) ประชาชนได้รับการส่งเสริมสุขภาพ ควบคุมโรค และภัยสุขภาพ รวมทั้งได้รับการดูแลสวัสดิการสังคม

๘) ประชาชนและผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตสินค้าและบริการพื้นที่ดำเนินการ

๕. งบประมาณ

หน่วย: ล้านบาท

กระทรวง	งบประมาณ			
	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	เพิ่ม/ลด (ปี ๕๘-๕๙)	ร้อยละ
สำนักนายกรัฐมนตรี	๘,๒๘๗.๘๙๒๙	๙,๒๓๖.๘๔๓๐	๙๔๘.๙๕๐๑	๑๑.๔๕%
กระทรวงกลาโหม	๑,๕๑๙.๔๓๒๘	๑,๖๐๘.๘๒๗๑	๘๙.๓๙๔๓	๕.๘๘%
กระทรวงการคลัง	-	๑๓.๐๒๐๒	๑๓.๐๒๐๒	-
กระทรวงการต่างประเทศ	๓๕.๒๐๐๐	๓๓.๐๐๐๐	-๒.๒๐๐๐	-๖.๒๕%
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๔๑.๗๐๐๐	๘๑.๙๓๐๐	๔๐.๒๓๐๐	๙๖.๔๗%
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๒๘๔.๘๕๑๘	๒๑๓.๓๒๓๗	-๗๑.๕๒๘๑	-๒๕.๑๑%
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๔๐๐.๖๗๕๗	๓๗๙.๘๖๙๘	-๒๐.๘๐๕๙	-๕.๑๙%
กระทรวงคมนาคม	๕๖๒.๑๙๕๖	๖๖๘.๑๑๐๑	๑๐๕.๙๑๔๕	๑๘.๘๔%
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	-	๒.๕๐๐๐	๒.๕๐๐๐	-
กระทรวงพาณิชย์	๒๑.๙๐๐๐	๓๙.๑๖๖๐	๑๗.๒๖๖๐	๗๘.๘๔%
กระทรวงมหาดไทย	๔,๙๔๘.๒๕๗๖	๖,๑๒๕.๙๕๖๗	๑,๑๗๗.๖๙๙๑	๒๓.๘๐%
กระทรวงยุติธรรม	๖๐.๕๔๔๘	๖๓.๑๖๒๘	๒.๖๑๘๐	๔.๓๒%
กระทรวงแรงงาน	๘๘.๑๔๕๗	๑๐๗.๓๓๓๑	๑๙.๑๘๗๔	๒๑.๗๗%
กระทรวงวัฒนธรรม	๙๔.๑๐๐๐	๘๙.๙๘๑๘	-๔.๑๑๘๒	-๔.๓๘%
กระทรวงศึกษาธิการ	๓,๔๖๐.๐๙๗๖	๓,๔๑๖.๒๕๑๒	-๔๓.๘๔๖๔	-๑.๒๗%
กระทรวงสาธารณสุข	๘๖๒.๗๐๔๓	๑,๑๘๖.๙๑๖๗	๓๒๔.๒๑๒๔	๓๗.๕๘%
กระทรวงอุตสาหกรรม	๔๘.๐๙๙๕	๒๙.๘๙๙๕	-๑๘.๒๐๐๐	-๓๗.๘๕%
ส่วนราชการไม่สังกัดฯ	๔,๘๙๐.๕๕๙๒	๕,๖๒๓.๑๑๘๗	๗๓๒.๕๕๙๕	๑๔.๙๘%
หน่วยงานของศาล	๖๐.๗๕๐๐	๗๐.๗๐๐๐	๙.๙๕๐๐	๑๖.๓๘%
รัฐวิสาหกิจ	๑๙.๔๔๘๘	๑,๕๖๐.๙๕๓๐	๑,๕๔๑.๕๐๔๒	๗๙๒๕.๙๖%
รวมทั้งสิ้น	๒๕,๖๘๖.๕๕๖๓	๓๐,๕๕๐.๘๖๓๔	๔,๘๖๔.๓๐๗๑	๑๘.๙๔%

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในแผนบูรณาการการแก้ไขปัญหาและ พัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๓๐,๕๕๐.๘๖๓๔ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๔,๘๖๔.๓๐๗๑ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๙๔

๖. ผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานรอบ ๖ เดือนตามนโยบายรัฐบาล (วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ - วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘) นโยบายที่ ๒ การรักษาความมั่นคงของรัฐและต่างประเทศ รัฐบาลได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาการใช้ ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีผลการดำเนินงานที่สำคัญ กล่าวคือ การแก้ไขปัญหาการใช้ ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอีกเรื่องที่รัฐบาลได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่งยวด และมีความคืบหน้าในการ แก้ไขปัญหาเป็นลำดับ โดยดำเนินการผ่านกลไกขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัดชายแดน ภาคใต้ และการขยายผลทุ่งยางแดงโมเดล ส่งผลให้สถิติการก่อเหตุและการสูญเสียชีวิตลดลง

๑. งานรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รัฐบาลได้ปฏิบัติงานเชิงรุกอย่างเต็มรูปแบบ และ ใช้การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังควบคู่ไปกับการรุดตัวงานการเมืองในพื้นที่อิทธิพลของผู้ก่อเหตุรุนแรง ทั้งในหมู่บ้านเสริมความมั่นคง ๑๖๒ หมู่บ้าน คือหมู่บ้านที่มีความเคลื่อนไหวของผู้ก่อเหตุรุนแรงนั่นเอง ควบคู่ กับการส่งเสริมที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันตนเอง ตามแนวทางทุ่งยางแดงโมเดล โดยใช้ ศูนย์ปฏิบัติการอำเภอเพื่อให้การขับเคลื่อนเป็นผลและให้พื้นที่ที่มีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้สถิติ

เหตุการณ์และการสูญเสียดังกล่าว และโครงสร้างของผู้ออกเหตุรุนแรงในหมู่บ้านเป้าหมายทั้ง ๑๖๒ หมู่บ้านมีแนวโน้มกลับไปสู่ความเป็นปกติมากยิ่งขึ้น โดยประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ชุมชนของตนเองมากยิ่งขึ้น ในรูปแบบของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ชุดคุ้มครองตำบล และเครือข่ายเฝ้าระวังพื้นที่ และพัฒนาให้เกิดความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น สามารถที่จะป้องกันและควบคุมการก่อเหตุรุนแรงขนาดใหญ่ในเมืองเศรษฐกิจหลักทั้ง ๗ เมือง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเห็นได้จากสถิติของเหตุการณ์ความรุนแรงได้ลดลงจากปี ๒๕๕๗ กว่าร้อยละ ๖๐

๒. งานอำนวยความสะดวกธรรมชาติและเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ ได้ดำเนินการเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุรุนแรงจำนวน ๑๙๐ คน วงเงิน ๑๔.๕ ล้านบาทเศษ

๓. งานสร้างความเข้าใจทั้งในประเทศและต่างประเทศ/สิทธิมนุษยชน ได้ดำเนินการสื่อสารสร้างความเข้าใจแก่ประชาชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้เข้าใจในแนวนโยบายของ คสช. และรัฐบาล ในการดูแลความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เน้นการหลีกเลี่ยงการใช้ความรุนแรง มุ่งเน้นการพูดคุยเพื่อสันติสุข

๔. งานศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้เร่งรัดการจัดการศึกษาในพื้นที่ เพื่อให้ผู้เรียนรู้มีผลลัพธ์หรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงขึ้น โดยจัดตั้งศูนย์ประสานงานและบริหารการศึกษา ให้รับผิดชอบการศึกษาในพื้นที่เป็นการเฉพาะ มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมอาชีพให้แก่โรงเรียนต่างๆ เป็นการขยายโอกาสในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๑๐๙ โรงเรียน จัดตั้งศูนย์ตัวเตอรืใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๔๖ ศูนย์ และให้บัณฑิตอาสาทำหน้าที่เป็นครูช่วยสอนประจำหมู่บ้าน จำนวน ๒,๒๒๒ หมู่บ้าน รวมถึงได้สนับสนุนอาหารเข้าให้กับนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน ๑,๓๒๕ คน ส่งเสริมคนดีมีคุณธรรมไปปฏิบัติธรรมและศึกษาแหล่งสังฆเวชนียสถานในประเทศอินเดียและประเทศเนปาล จำนวน ๑๑๐ คน

๕. งานพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่และคุณภาพชีวิตประชาชน ได้ดำเนินการก่อสร้างเส้นทาง ๓๗ เส้นทาง เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนทั้ง ๓๗ อำเภอ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ที่มีรายได้เพิ่มขึ้น ขณะนี้งานก่อสร้างดังกล่าวมีความก้าวหน้าประมาณร้อยละ ๕๐ และได้มีการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำประปาชุมชนเพื่อการบริโภคและการอุปโภคในพื้นที่หมู่บ้าน โดยได้ดำเนินการในพื้นที่บ้านต้นหยง เปา ต.ท่ากำชำ อ.หนองจิก จ.ปัตตานีแล้ว รวมทั้งได้มีการแก้ไขปัญหาที่ดินในเขตนิคมอุตสาหกรรมฮาลาล จ.ปัตตานี เรียบร้อยแล้ว นอกจากนี้ ได้ให้การสนับสนุนการขับเคลื่อนตามรูปแบบทุ่งยางแดงโมเดล ได้ครอบคลุมทั้ง ๓๗ อำเภอ หรือ ๒๘๒ ตำบล ได้มีการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในเขตชุมชนเมือง จำนวน ๓๔ จุด และมีการติดตั้งระบบแสงสว่างด้วยชุดโคมไฟส่องสว่างระบบ LED และระบบโซลาร์เซลล์ บนถนนสายที่มีความเสี่ยงในเรื่องของการก่อเหตุรุนแรง จำนวน ๒,๐๐๐ จุด และติดตั้งสัญญาณเตือนภัยในโรงเรียนและพื้นที่เสี่ยง จำนวน ๕๘๒ แห่ง จัดตั้งและติดตามการดำเนินงานของไทยอาสาป้องกันชาติในการอาสาพิทักษ์พื้นที่ในเขตเมือง จำนวน ๙๖๖ คน พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนระดับหมู่บ้าน โดยดำเนินการแล้ว จำนวน ๑,๙๗๐ หมู่บ้าน

๖. งานแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี ดำเนินการสนับสนุนงานพูดคุยเพื่อสันติสุขในระดับพื้นที่ โดยการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของเครือข่ายภาคประชาชน ภาคประชาสังคม และการฝึกอบรมให้ความรู้ ทศนคติที่ถูกต้องแก่ข้าราชการที่มาบรรจุใหม่ในพื้นที่ ในการสร้างสภาวะแวดล้อมให้เอื้อต่อการพูดคุยและบรรณาการให้มีการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยสันติวิธี ครอบคลุมพื้นที่ทุกตำบล จำนวน ๒๙๐ ตำบล

๗ งานเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและการขับเคลื่อนนโยบายฯ ได้จัดประชุมนิเทศให้กับข้าราชการ และพนักงานราชการ ในส่วนท้องถิ่นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๕ รุ่น ประมาณ ๘๐๐ คนเศษ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้อย่างมีประสิทธิภาพ

รวบรวมโดย

๑. นางสาวปิยรัตน์ เต็มญารศิลป์
๒. นางสาวจุไรลักษณ์ เอี้ยวพันธ์

ภาคผนวก ๑๑

การป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด

๑. หลักการและเหตุผล

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่งของประเทศ ซึ่งบ่อนทำลายทรัพยากรและความมั่นคงของประเทศชาติและสังคมเป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลได้มีการดำเนินงานในทุกวิถีทางที่จะป้องกันและปราบปรามมิให้มีการเสพ การซื้อขาย และการผลิตยาเสพติด แต่เนื่องจากปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีความยุ่งยากและสลับซับซ้อนต่อการดำเนินการแก้ไข ทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม และส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไป

จากปัญหาดังกล่าว คณะรักษาความสงบแห่งชาติและรัฐบาลภายใต้การนำของพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี จึงได้ให้ความสำคัญในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยกำหนดให้เป็นวาระแห่งชาติ และมุ่งมั่นต่อเจตนารมณ์ในการเร่งรัดการดำเนินงานเพื่อลดระดับปัญหาเสพติดให้ได้มากที่สุด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิต ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความสงบสุขของประชาชน และสังคมโดยรวม ซึ่งการป้องกัน ปราบปราม และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดนั้น เป็นการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๒ และแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดปี พ.ศ.๒๕๕๘ ภายใต้ยุทธศาสตร์หลัก ๘ ยุทธศาสตร์ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อลดปริมาณผู้เข้าสู่การกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด นำคนออกจากวงจรการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้เห็นอย่างชัดเจน จนไม่ส่งผลกระทบต่อสังคมและประชาชน โดยการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกันให้ไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดดังกล่าว

๒. วัตถุประสงค์

เพื่อให้สังคมเข้มแข็ง ปลอดภัย และมีภูมิคุ้มกันจากภัยยาเสพติด เด็ก เยาวชน และประชาชนกลุ่มเสี่ยงได้รับการป้องกันมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า ผู้มีอิทธิพลและผู้ประพฤตินิยม โดยใช้มาตรการทางกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นระบบ ร่วมมือกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด บำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้กลับเข้าสู่สังคมและสามารถดำเนินชีวิตได้ตามปกติ โดยมีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบภายหลังการบำบัด

๓. เป้าหมาย

- ๑) เด็กและเยาวชนมีภูมิคุ้มกันยาเสพติดทุกคน
- ๒) หมู่บ้าน/ชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการมีความเข้มแข็งในการป้องกันยาเสพติด
- ๓) เด็ก เยาวชน ประชาชน ชุมชน ไม่เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและร่วมเป็นพลังในการเอาชนะยาเสพติด
- ๔) ทำลายเครือข่ายการค้าและองค์กรอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ลดพื้นที่ปลูกพืชเสพติด และทำลายแหล่งผลิต
- ๕) ผู้เสพ ผู้ติด ได้รับการบำบัดฟื้นฟูอย่างมีมาตรฐาน
- ๖) ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของอาเซียน

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

ประชาชนทั้งประเทศมีภูมิคุ้มกันและห่างไกลจากยาเสพติด

๕. งบประมาณ

หน่วย : ล้านบาท

กระทรวง	งบประมาณ			
	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	เพิ่ม/ลด (ปี ๕๘-๕๙)	ร้อยละ
สำนักนายกรัฐมนตรี	๑๘๗.๗๐๕๐	๑๘๗.๗๐๕๐	-	๐.๐๐%
กระทรวงกลาโหม	๓๔๖.๕๔๘๐	๓๔๗.๕๖๔๕	๑.๐๑๖๕	๐.๒๙%
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๒๙.๒๑๑๕	-	-๒๙.๒๑๑๕	-๑๐๐.๐๐%
กระทรวงมหาดไทย	๒,๐๒๒.๙๒๙๖	๑,๘๔๒.๑๓๗๔	-๑๘๐.๗๙๒๒	-๘.๙๔%
กระทรวงยุติธรรม	๓,๖๗๑.๗๗๕๙	๔,๓๕๕.๘๘๕๘	๖๘๔.๑๑๙๙	๑๘.๖๓%
กระทรวงแรงงาน	๑๘.๕๑๖๔	๑๓.๔๒๔๗	-๕.๐๙๑๗	-๒๗.๕๐%
กระทรวงศึกษาธิการ	๔๒.๖๓๗๕	๔๑.๒๕๐๐	-๑.๓๘๗๕	-๓.๒๕%
กระทรวงสาธารณสุข	๑,๒๓๗.๕๗๔๕	๑,๕๑๗.๘๐๙๘	๒๘๐.๒๓๕๓	๒๒.๖๔%
ส่วนราชการไม่สังกัดฯ	๒,๐๗๗.๒๑๗๕	๒,๕๗๓.๔๘๗๒	๔๙๖.๒๖๙๗	๒๓.๘๙%
รวมทั้งสิ้น	๙,๖๓๔.๑๑๕๙	๑๐,๘๗๙.๒๗๔๔	๑,๒๔๕.๑๕๘๕	๑๒.๙๒%

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้รับการจัดสรรงบประมาณในแผนบูรณาการป้องกัน ปราบปราม และ บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด จำนวน ๑๐,๘๗๙.๒๗๔๔ ล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑,๒๔๕.๑๕๘๕ ล้านบาท หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๒.๙๒

๖. ผลการดำเนินงาน

๑. ด้านการป้องกันยาเสพติด

- ๑) สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกัน/เฝ้าระวังปัญหาเสพติด จำนวน ๓,๐๐๑ แห่ง
- ๒) นักเรียน ป.๑-ป.๖ ทั่วประเทศ ได้รับการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกัน จำนวน ๙๗๙,๓๘๑ คน
- ๓) สถานศึกษาจัดตั้งหน่วยลูกเสือเนตรนารียุวกาชาดต้านภัยยาเสพติด จำนวน ๔,๕๙๕ แห่ง
- ๔) จำนวนลูกเสือ เนตรนารียุวกาชาดต้านภัยยาเสพติด จำนวน ๒๕๙,๐๑๒ คน
- ๕) การปฏิบัติงานของ Mobile Team จำนวน ๑,๒๐๑ แห่ง/๘๐๓,๙๕๐ คน
- ๖) สถานประกอบกิจการผ่านเกณฑ์ มยส. จำนวน ๔๑๖ แห่ง
- ๗) สถานประกอบกิจการผ่านเกณฑ์โรงงานสีขาว จำนวน ๕๙๔ แห่ง

๒. ด้านการบำบัดยาเสพติด

- ๑) การบำบัดฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติด ทั้งระบบ ๓ ระบบ
 - ๑.๑) ระบบสมัครใจ จำนวน ๑๙,๐๗๕ คน
 - ๑.๒) ระบบบังคับ จำนวน ๔๙,๕๑๔ คน
 - ๑.๓) ระบบต้องโทษ จำนวน ๗,๒๙๕ คน
- ๒) การสร้างและพัฒนาระบบรองรับการคืนคนดีให้สังคม
 - ๒.๑) การติดตามผู้ผ่านการบำบัด จำนวน ๑๑๙,๘๐๙ คน
 - ๒.๒) การให้ความช่วยเหลือผู้ผ่านการบำบัด จำนวน ๓,๓๘๓ คน

๓. ด้านการควบคุมตัวยาและผู้ค้ายาเสพติด

- ๑) จับคดียาเสพติด ๑๔๑,๘๐๙ คดี ผู้ต้องหา ๑๕๐,๗๐๖ คน
- ๒) ของกลางยาเสพติด ยาบ้า ๒๕,๒๑๒,๕๗๕ เม็ด เฮโรอีน ๒๔.๖๑ กิโลกรัม
ไอซ์ ๖๕๒.๖๖ กิโลกรัม กัญชา ๙,๕๓๑.๑๗ กิโลกรัม
- ๓) การดำเนินคดีข้อหาสมคบ ๒๙๖ คดี ผู้ต้องหา ๘๘๘ คน
- ๔) การยึดทรัพย์สิน ๑,๐๗๕ ราย มูลค่าทรัพย์สิน ๔๘๑.๙๓ ล้านบาท
- ๕) การร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐ ๒๘๕ ราย จับกุม ๗๖ ราย

๔. ผลงานปฏิบัติการแม่น้ำโขงปลอดภัย ๔ ประเทศ (จีน สปป.ลาว เมียนมา ไทย)

- ๑) การตั้งจุดตรวจ/จุดสกัด การปิดล้อมตรวจค้นพื้นที่เป้าหมายฯ จำนวน ๑,๕๐๐ ครั้ง
- ๒) จับคดียาเสพติด ๓,๐๖๒ คดี ผู้ต้องหา ๓,๓๙๘ คน
 - ๓) ของกลาง ยาบ้า ๒๕,๘๘๔,๕๘๐ เม็ด ไอซ์ ๕๒.๕๔ กิโลกรัม
เฮโรอีน ๑,๕๕๖.๙๗ กิโลกรัม ผีน ๑๗๙.๐๕ กิโลกรัม
กัญชา ๐.๐๑ กิโลกรัม กาเฟอีน ๘,๑๕๓ กิโลกรัม
สาร Methylene chloride ๒๐ ตัน ชูโดอีเฟดรีน ๒๙๓ กิโลกรัม
กากฝิ่น ๐.๐๕ กิโลกรัม มอร์ฟีน ๔๘.๙ กิโลกรัม
สารเคมีอื่นๆ ๑๐,๓๐๐ กิโลกรัม ผงแป้งสีขาว ๒๐๐ กิโลกรัม
เงินหยวน ๓,๒๗๑,๙๐๐ หยวน เงินจัด ๖,๖๐๐,๐๐๐ จัด
เงินไทย ๑๖,๖๔๐ บาท ยานพาหนะ ๒๘ คัน
จักรยานยนต์ ๔๑ คัน อาวุธปืน ๑๒ กระบอก
กระสุน ๙๕๕ นัด
- ๔) ยึด/อายัดทรัพย์สิน มูลค่า ๑๑๖,๙๙๘,๑๕๙ บาท

รวบรวมโดย

๑. นางสาวปิยรัตน์ เต็มญารศิลป์
๒. นางสาวจุไรลักษณ์ เอี้ยวพันธ์

ภาคผนวก ๑๒

การวิจัยและพัฒนา

๑. หลักการและเหตุผล

ระบบการวิจัยเป็นกลไกสำคัญของประเทศการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้ารุ่งเรืองอย่างยั่งยืน ดังนั้นเพื่อให้เกิดความเชื่อมโยงและความร่วมมือในการทำงาน และเกิดการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัย จึงต้องการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อสะท้อนการเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในเรื่องการวิจัย การจัดทำงบประมาณบูรณาการการวิจัยจึงช่วยให้เกิดขับเคลื่อนและขยายผลระบบวิจัยไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการบูรณาการงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจากหน่วยงาน ๑๗๗ หน่วยงาน ประกอบด้วย หน่วยงานภายใต้กระทรวง ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงหรือทบวง หน่วยงานของรัฐสภา หน่วยงานของศาล หน่วยงานอิสระของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สภาวิชาชีพไทย จังหวัด กลุ่มจังหวัด และกองทุนหมุนเวียน โดยมีสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติซึ่งเป็นหน่วยงานหลักตามมติคณะรัฐมนตรีในการบูรณาการการวิจัย ทั้งนี้งบประมาณการวิจัยและพัฒนาดังกล่าวเพื่อส่งเสริมการสร้างร่วมมือระหว่างนักวิจัย สถาบันการศึกษา สถาบันทั้งในและต่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐในการลงทุนวิจัยพัฒนานวัตกรรม สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยี พัฒนากลไกการถ่ายทอดวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพิ่มประสิทธิภาพของระบบจัดการความรู้และภูมิปัญญาไทย และสนับสนุนการผลิตและเพิ่มสัดส่วนบุคลากรวิจัยที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการของทุกภาคส่วน

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อให้เกิดการบูรณาการงบประมาณวิจัยและพัฒนาของประเทศ ลดความซ้ำซ้อนในการใช้งบประมาณการวิจัย และมีเป้าหมายชัดเจน

๒.๒ เพื่อกำหนดสัดส่วนการลงทุนทางวิชาการตามมติต่างๆให้เกิดความคุ้มค่าและสอดคล้องกับเป้าหมายการวิจัย

๒.๓ เพื่อกำหนดเป้าหมายและการใช้งบประมาณในการวิจัยเฉพาะเรื่องและระเบียบวาระแห่งชาติตามนโยบายรัฐบาล

๒.๔ เพื่อประเมินผลความคุ้มค่าของการลงทุนด้านส่งเสริมการวิจัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

๓. เป้าหมาย

ลดความซ้ำซ้อนในการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายด้านการวิจัยและก่อให้เกิดการใช้งบประมาณด้านการวิจัยอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ โดยการสร้างการมีส่วนร่วมและความร่วมมือด้านการวิจัยพัฒนาในทุกภาคส่วนและทุกระดับ

๔. ประโยชน์ที่ได้รับ

ประเทศมีศักยภาพด้านการวิจัยและพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนและยกระดับการวิจัยและพัฒนาที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ สังคม และชุมชน สร้างกระบวนการวิจัยและพัฒนาอย่างเป็นระบบ และพัฒนากลไกการถ่ายทอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ รวมทั้งพัฒนาระบบมาตรฐานและคุณภาพงานวิจัยของประเทศ

๕. ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการต่อเนื่องทุกปีงบประมาณ

๖. งบประมาณ

ปีงบประมาณ พ.ศ.	๒๕๕๘	๒๕๕๙	เพิ่ม / ลด	ร้อยละ
จำนวนเงิน (ล้านบาท)	๒๐,๗๑๘.๐๙๖๔	๒๕,๔๖๗.๗๓๑๘	๔,๗๔๙.๖๓๕๔	๒๒.๙๓

ในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙ ได้จัดสรรงบประมาณทั้งสิ้น ๒๕,๔๖๗.๗๓๑๘ ล้านบาท โดยจำแนกตามแนวทางการดำเนินงาน คือ

๑. เปรียบเทียบการประยุกต์ใช้งานวิจัยและพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ	๒,๔๖๐.๙๐๗๗	ล้านบาท
๑.๑ วิจัยเชิงปฏิบัติ	๒,๔๖๐.๙๐๗๗	ล้านบาท
- วิจัยมุ่งเป้า	๑,๔๐๕.๑๓๒๙	ล้านบาท
- บัญชีนวัตกรรมไทย	๕๑๓.๔๘๗๗	ล้านบาท
- บัญชีสิ่งประดิษฐ์ไทย	๒.๓๗๐๐	ล้านบาท
- บัญชีแนะนำผลงานนวัตกรรมไทย	๓.๖๐๐๐	ล้านบาท
- อื่นๆ	๕๓๖.๒๑๗๑	ล้านบาท
๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา	๒๓,๐๐๖.๘๒๔๑	ล้านบาท
๒.๑ วิจัยพื้นฐาน	๑,๕๘๕.๒๗๕๒	ล้านบาท
๒.๒ วิจัยประยุกต์	๒,๒๖๗.๓๕๕๙	ล้านบาท
๒.๓ วิจัยพัฒนา/ บริการวิชาการ	๑๑.๐๘๕.๔๙๘๗	ล้านบาท
๒.๔ พัฒนาระบบมาตรฐานคุณภาพงานวิจัยและผลิตภัณฑ์บุคลากรด้านวิจัย	๘,๐๖๘.๖๙๐๓	ล้านบาท
- โครงสร้างพื้นฐานเพื่อการวิจัย ๑,๗๑๓.๑๘๐๕	ล้านบาท	
- พัฒนาศูนย์บริการการวิจัย ๓,๘๕๔.๕๓๔๓	ล้านบาท	
- พัฒนาระบบวิจัย ๙๙๗.๖๖๙๕	ล้านบาท	
- การบริหารจัดการ ๑,๕๐๓.๓๐๖๐	ล้านบาท	

ทั้งนี้ หากรวมค่าใช้จ่ายในการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาที่เป็นเงินนอกงบประมาณและกำไรสุทธิของรัฐวิสาหกิจ ภาพรวมงบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจะเท่ากับ ๓๔,๑๓๔.๓๔๘๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP ร้อยละ ๐.๒๕

สัดส่วนเงินงบประมาณในลักษณะบูรณาการด้านการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ เพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๐.๑๖ เป็น ๐.๑๙

การเปรียบเทียบการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๘ และ ๒๕๕๙ พบว่า รายการเร่งรัดการประยุกต์ใช้งานวิจัยและพัฒนาไปสู่การปฏิบัติเพิ่มขึ้นเนื่องจาก การเพิ่มขึ้นของการ

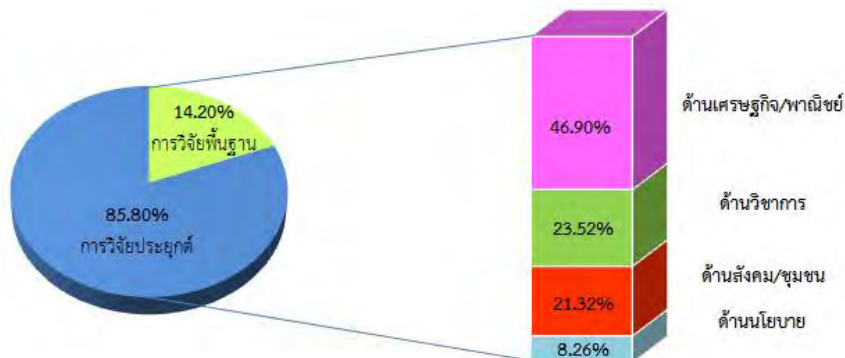
วิจัยมุ่งเป้าและได้นำเรื่องนวัตกรรมที่เกิดขึ้นจากการวิจัยมารวมไว้ในการวิจัยเชิงปฏิบัติด้วย และ รายการ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา ได้เปลี่ยนจุดเน้นมาสู่การพัฒนาาระบบมาตรฐานคุณภาพงานวิจัยและผลิต บุคลากรด้านการวิจัย ดังตาราง

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	๒๕๕๘	๒๕๕๙	เพิ่ม / (ลด)	
			จำนวน	ร้อยละ
๑. เร่งรัดการประยุกต์ใช้งานวิจัยและพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ	๔๗๖.๗๗๑๐	๒,๔๖๐.๙๐๗๗	๑,๙๘๔.๑๓๖๗	๔๑๖.๑๖
-วิจัยมุ่งเป้า	-	๑,๔๐๕.๑๓๒๙	-	-
-บัญชีนวัตกรรมไทย	-	๕๑๓.๔๘๗๗	-	-
-บัญชีสิ่งประดิษฐ์ไทย	-	๒.๓๗๐๐	-	-
-บัญชีแนะนำผลงานนวัตกรรมไทย	-	๓.๖๐๐๐	-	-
-อื่นๆ	-	๕๓๖.๒๑๗๑	-	-
๑.๑ วิจัยเชิงปฏิบัติ	๔๗๖.๗๗๑๐	๒,๔๖๐.๙๐๗๗	๑,๙๘๔.๑๓๖๗	๔๑๖.๑๖
๒. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา	๒๐,๒๑๔.๓๒๕๔	๒๓,๐๐๖.๘๒๔๑	๒,๗๙๒.๔๙๘๗	๑๓.๘๑
๒.๑ วิจัยพื้นฐาน	๓,๐๒๖.๐๐๒๑	๑,๕๘๕.๒๗๕๒	-๑,๔๔๐.๗๒๖๙	-๔๗.๖๑
๒.๒ วิจัยประยุกต์	๓,๙๑๕.๖๙๖๒	๒,๒๖๗.๓๕๕๙	-๑,๖๔๘.๓๔๐๓	-๔๒.๑๐
๒.๓ วิจัยพัฒนา/ บริการวิชาการ	๙,๕๗๓.๕๙๖๓	๑๑,๐๘๕.๔๙๘๗	๑,๕๑๑.๐๐๒๔	๑๖.๒๗
๒.๔ พัฒนาระบบมาตรฐานคุณภาพงานวิจัยและผลิตบุคลากรด้านวิจัย	๓,๗๖๕.๑๓๐๘	๘,๐๖๘.๖๙๐๓	๔,๓๐๓.๕๕๙๕	๑๑๔.๓๐

๗. ผลการดำเนินงาน

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติได้ทำการประเมินผลข้อเสนอการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ มีข้อเสนอการวิจัยที่สมควรได้รับการสนับสนุน จำนวน ๔,๔๖๖ โครงการ งบประมาณ ๔,๕๖๙.๙๗๔๗ ล้านบาท ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการวิจัย จำแนกเป็น การวิจัยประยุกต์ ร้อยละ ๘๕.๘๐ และการวิจัยพื้นฐาน ร้อยละ ๑๔.๒๐

แผนภูมิ แสดงร้อยละงบประมาณการวิจัยของหน่วยงานภาครัฐที่เสนอของงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ และผ่านการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิจำแนกตามประเภทการวิจัย และการนำไปใช้ประโยชน์

จากแผนภูมิ พบว่า ข้อเสนอการวิจัยที่สมควรได้รับการสนับสนุนมีการนำไปใช้ประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ/พาณิชย์สูงสุด จำนวน ๑,๙๕๘ โครงการ งบประมาณ ๒,๑๔๓,๔๙๑,๑๑๘.๒๗ บาท รองลงมาคือด้านวิชาการ จำนวน ๑,๓๔๖ โครงการ งบประมาณ ๑,๐๗๔,๖๖๐,๒๓๘.๘๙ บาท คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๙๐ และ ๒๓.๕๒ ของงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนทั้งหมดตามลำดับ

๘. ปัญหาและอุปสรรค

ระดับนโยบาย

๑) โครงการวิจัยบางส่วนไม่ได้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติทำให้ทิศทางการวิจัยอาจไม่ตอบสนองต่อนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๕๕ -๒๕๕๙)

๒) หัวข้องานวิจัยแบ่งย่อยและกระจายมากเกินไป ขาดระบบการประสานงานวิจัยที่จะนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

๓) งานวิจัยที่ได้เป็นงานที่ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นงานที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง ผลงานวิจัยจึงอยู่ในวงจำกัด นอกจากนี้ ในผู้ประกอบการเชิงพาณิชย์ไม่มีความพร้อมที่จะลงทุนกับเทคโนโลยีนั้น

๔) แหล่งเงินทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัยยังมีไม่เพียงพอ นอกจากนี้ นักวิจัยยังขาดข้อมูลการเข้าถึงแหล่งงบประมาณการวิจัย

ระดับปฏิบัติ

๑) นักวิจัยมีภารกิจหลายอย่างที่ต้องดำเนินการทำให้ไม่สามารถทุ่มเทกับงานวิจัย นอกจากนี้ การขาดแคลนผู้ช่วยนักวิจัยที่มีคุณภาพทำให้การวิจัยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้

๒) ไม่ได้การทดสอบการนำผลการวิจัยไปสู่การปฏิบัติจริง ทำให้ผลการวิจัยและพัฒนาต่างๆไม่สามารถนำไปสู่การใช้งานในชีวิตประจำวันได้จริง

แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรค

๑) กำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทาง เป้าหมายหลัก และแผนงานวิจัยและพัฒนาระดับชาติที่ชัดเจนและเป็นเอกภาพ มีหน่วยงานติดตามประเมินผลการวิจัยของทั้งประเทศอย่างครบวงจร และสนับสนุนให้มีการต่อยอดและการเชื่อมต่อการวิจัยไปสู่เชิงพาณิชย์

๒) จัดสรรงบประมาณการวิจัยและพัฒนาให้ตอบสนองต่อแผนการวิจัยตามยุทธศาสตร์ที่กำหนด เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสัมฤทธิ์ผลของงานวิจัยที่มีคุณภาพ รวมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการวิจัยและพัฒนา และการผลิตในเชิงพาณิชย์

๓) มาตรการการสร้างองค์กรและนักวิจัยที่มีคุณภาพ มีระบบการสร้างแรงจูงใจ เพื่อให้ได้นักวิจัยที่ผลิตงานวิจัยที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

รวบรวมโดย

๑. นางสาวกมลลา ชินพงษ์
๒. นางสาวปิยวรรณ เงินคล้าย

ภาคผนวก ๑๓

การจัดสรรงบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑. หลักการและเหตุผล

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ บทบัญญัติ หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๓ แนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน ในมาตรา ๗๘ (๒) ได้บัญญัติให้รัฐต้องจัดระบบการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ให้มีขอบเขต อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบที่ชัดเจนเหมาะสมแก่การพัฒนาประเทศ และสนับสนุนให้จังหวัดมีแผนงานและงบประมาณและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่

ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน โดยมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้เพิ่มความเป็นวรรคสามของมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ.๒๕๓๔ ความว่า “เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ในกรณีนี้ให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ” โดยให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเพื่อขอรับการจัดสรรงบประมาณ ดังนี้ เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวรัฐบาลจึงต้องจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมทั้งได้มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดทำแผนและงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๒. แนวทางการดำเนินงาน

การแบ่งกลุ่มจังหวัด (๑๘ กลุ่มจังหวัด) / ก.น.จ.ได้มีประกาศคณะกรรมการนโยบายบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เรื่อง การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของ ศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เป็น ๑๘ กลุ่มจังหวัด ดังนี้

กลุ่มจังหวัด		จังหวัด	จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการกลุ่มจังหวัด
๑	ภาคเหนือตอนบน ๑	นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา สระบุรี	พระนครศรีอยุธยา
๒	ภาคกลางตอนบน ๒	ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง	ลพบุรี
๓	ภาคกลางตอนกลาง	ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว นครนายก สมุทรปราการ	ฉะเชิงเทรา
๔	ภาคกลางตอนล่าง ๑	กาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรีสุพรรณบุรี	นครปฐม
๕	ภาคกลางตอนล่าง ๒	ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี สมุทรสาคร สมุทรสงคราม	เพชรบุรี

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

กลุ่มจังหวัด		จังหวัด	จังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการ กลุ่มจังหวัด
๖	ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง	สุราษฎร์ธานี
๗	ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง	ภูเก็ต
๘	ภาคใต้ชายแดน	สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา นราธิวาส	สงขลา
๙	ภาคตะวันออก	จันทบุรี ชลบุรี ระยอง ตราด	ชลบุรี
๑๐	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๑	หนองคาย เลย อุดรธานี หนองบัวลำภู	อุดรธานี
๑๑	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ๒	บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร สกลนคร	สกลนคร
๑๒	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนกลาง	ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์	ขอนแก่น
๑๓	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๑	สุรินทร์ นครราชสีมา บุรีรัมย์ ชัยภูมิ	นครราชสีมา
๑๔	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนล่าง ๒	อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ ยโสธร อุบลราชธานี	อุบลราชธานี
๑๕	ภาคเหนือตอนบน ๑	เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน ลำปาง ลำพูน	เชียงใหม่
๑๖	ภาคเหนือตอนบน ๒	น่าน พะเยา เชียงราย แพร่	เชียงราย
๑๗	ภาคเหนือตอนล่าง ๑	ตาก พิษณุโลก สุโขทัย เพชรบูรณ์ อุตรดิตถ์	พิษณุโลก
๑๘	ภาคเหนือตอนล่าง ๒	กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ อุทัยธานี	นครสวรรค์

๓. งบประมาณ

การจัดสรรงบประมาณให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

งบประมาณจังหวัด (ล้านบาท)		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑	จังหวัดนนทบุรี	๑๕๗.๙	๘๕.๑	๒๓๔.๔
๒	จังหวัดปทุมธานี	๑๙๐.๑	๑๕๙.๘	๒๓๔.๐
๓	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๑๗๘.๔	๑๗๕.๘	๒๓๕.๕
๔	จังหวัดสระบุรี	๑๔๔.๗	๑๓๘.๐	๑๙๔.๑
๕	จังหวัดชัยนาท	๑๓๔.๖	๑๓๔.๑	๑๕๖.๕
๖	จังหวัดลพบุรี	๑๗๒.๖	๑๗๑.๘	๒๑๘.๔
๗	จังหวัดสิงห์บุรี	๑๑๓.๐	๑๐๘.๐	๑๕๗.๒
๘	จังหวัดอ่างทอง	๑๒๘.๕	๑๒๗.๗	๑๖๐.๙
๙	จังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๖๑.๔	๑๕๖.๘	๒๐๗.๙
๑๐	จังหวัดปราจีนบุรี	๑๔๔.๒	๑๔๓.๐	๒๑๙.๙
๑๑	จังหวัดสระแก้ว	๑๕๕.๘	๑๕๔.๗	๑๙๓.๓
๑๒	จังหวัดนครนายก	๑๔๒.๕	๑๓๙.๔	๑๗๔.๘

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

งบประมาณจังหวัด (ล้านบาท)		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑๓	จังหวัดสมุทรปราการ	๒๑๙.๙	๒๑๒.๕	๒๙๔.๗
๑๔	จังหวัดกาญจนบุรี	๑๘๘.๑	๑๘๓.๖	๒๔๗.๘
๑๕	จังหวัดนครปฐม	๑๖๖.๔	๑๖๔.๙	๒๑๙.๕
๑๖	จังหวัดราชบุรี	๑๗๕.๒	๑๗๒.๓	๒๒๑.๖
๑๗	จังหวัดสุพรรณบุรี	๑๘๒.๘	๑๗๙.๙	๒๕๖.๖
๑๘	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๕๘.๖	๑๕๗.๓	๑๘๕.๑
๑๙	จังหวัดเพชรบุรี	๑๔๕.๐	๑๔๔.๑	๒๐๒.๔
๒๐	จังหวัดสมุทรสาคร	๑๖๒.๘	๑๖๐.๔	๒๒๒.๕
๒๑	จังหวัดสมุทรสงคราม	๑๔๙.๘	๑๔๐.๓	๒๑๐.๙
๒๒	จังหวัดชุมพร	๑๒๗.๙	๑๒๗.๓	๑๘๒.๖
๒๓	จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๑๕๔.๑	๑๕๐.๗	๒๑๔.๖
๒๔	จังหวัดนครศรีธรรมราช	๑๘๖.๑	๑๘๕.๓	๒๖๙.๑
๒๕	จังหวัดพัทลุง	๑๓๒.๐	๑๓๐.๙	๑๘๗.๔
๒๖	จังหวัดระนอง	๑๑๑.๖	๑๐๙.๑	๑๔๓.๖
๒๗	จังหวัดพังงา	๑๒๐.๑	๑๑๕.๑	๑๖๗.๖
๒๘	จังหวัดภูเก็ต	๑๒๖.๐	๑๒๕.๔	๑๖๘.๐
๒๙	จังหวัดกระบี่	๑๑๗.๑	๑๑๕.๔	๑๘๒.๕
๓๐	จังหวัดตรัง	๑๒๕.๐	๑๒๔.๖	๑๘๒.๑
๓๑	จังหวัดสงขลา	๑๘๖.๗	๑๘๓.๙	๒๖๕.๖
๓๒	จังหวัดสตูล	๑๓๐.๗	๑๒๖.๗	๑๗๒.๖
๓๓	จังหวัดปัตตานี	๑๗๑.๔	๑๖๘.๖	๒๒๓.๖
๓๔	จังหวัดยะลา	๑๔๐.๙	๑๓๘.๓	๒๐๐.๔
๓๕	จังหวัดนราธิวาส	๑๗๒.๘	๑๗๐.๒	๒๕๑.๙
๓๖	จังหวัดจันทบุรี	๑๓๘.๗	๑๓๕.๘	๑๙๐.๐
๓๗	จังหวัดชลบุรี	๒๒๘.๕	๒๒๗.๕	๓๐๕.๓
๓๘	จังหวัดระยอง	๒๐๑.๗	๑๙๘.๕	๒๖๓.๑
๓๙	จังหวัดตราด	๑๑๐.๗	๑๐๙.๗	๑๘๑.๙
๔๐	จังหวัดหนองคาย	๑๕๘.๙	๑๕๗.๖	๒๒๑.๙
๔๑	จังหวัดเลย	๑๖๐.๓	๑๕๘.๙	๒๔๕.๒
๔๒	จังหวัดอุดรธานี	๑๙๗.๕	๑๙๔.๙	๒๖๙.๔
๔๓	จังหวัดหนองบัวลำภู	๑๕๕.๗	๑๕๓.๔	๒๓๙.๗
๔๔	จังหวัดบึงกาฬ	๑๕๓.๖	๑๕๒.๒	๒๐๑.๖
๔๕	จังหวัดนครพนม	๑๘๔.๕	๑๘๓.๐	๒๖๘.๒
๔๖	จังหวัดมุกดาหาร	๑๓๙.๓	๑๓๗.๙	๒๒๐.๒

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

งบประมาณจังหวัด (ล้านบาท)		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๔๗	จังหวัดสกลนคร	๑๙๙.๙	๑๙๗.๘	๒๗๘.๕
๔๘	จังหวัดร้อยเอ็ด	๑๘๙.๐	๑๘๘.๙	๒๖๙.๗
๔๙	จังหวัดขอนแก่น	๒๓๗.๔	๒๓๔.๖	๓๓๐.๐
๕๐	จังหวัดมหาสารคาม	๑๕๓.๙	๑๕๓.๕	๒๓๖.๕
๕๑	จังหวัดกาฬสินธุ์	๑๘๒.๔	๑๘๒.๐	๒๙๔.๑
๕๒	จังหวัดสุรินทร์	๑๙๙.๖	๑๙๘.๙	๒๗๐.๒
๕๓	จังหวัดนครราชสีมา	๒๖๘.๑	๒๖๕.๙	๓๖๖.๕
๕๔	จังหวัดบุรีรัมย์	๒๑๓.๘	๒๐๙.๔	๓๓๗.๘
๕๕	จังหวัดชัยภูมิ	๑๙๗.๗	๑๙๕.๗	๒๖๔.๒
๕๖	จังหวัดอำนาจเจริญ	๑๕๓.๔	๑๕๓.๑	๒๑๕.๓
๕๗	จังหวัดศรีสะเกษ	๒๒๖.๕	๒๒๔.๙	๓๐๖.๕
๕๘	จังหวัดยโสธร	๑๕๙.๗	๑๕๘.๕	๒๕๓.๙
๕๙	จังหวัดอุบลราชธานี	๒๑๒.๔	๒๑๑.๘	๓๐๒.๐
๖๐	จังหวัดเชียงใหม่	๒๒๐.๗	๒๑๘.๖	๓๔๐.๔
๖๑	จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๒๑๓.๗	๒๑๐.๑	๓๓๐.๗
๖๒	จังหวัดลำปาง	๑๖๗.๒	๑๖๓.๕	๒๓๓.๕
๖๓	จังหวัดลำพูน	๑๔๗.๔	๑๔๕.๑	๒๐๐.๑
๖๔	จังหวัดน่าน	๑๖๐.๑	๑๖๐.๐	๒๒๓.๓
๖๕	จังหวัดพะเยา	๑๗๐.๕	๑๖๙.๒	๒๔๐.๘
๖๖	จังหวัดเชียงราย	๒๐๗.๗	๒๐๒.๑	๓๑๘.๗
๖๗	จังหวัดแพร่	๑๔๙.๒	๑๔๗.๕	๒๐๙.๒
๖๘	จังหวัดตาก	๑๘๕.๕	๑๘๓.๙	๒๓๑.๒
๖๙	จังหวัดพิษณุโลก	๑๗๕.๕	๑๗๒.๕	๒๑๑.๐
๗๐	จังหวัดสุโขทัย	๑๕๗.๖	๑๕๓.๖	๑๙๘.๘
๗๑	จังหวัดเพชรบูรณ์	๑๙๒.๔	๑๘๘.๙	๒๔๙.๙
๗๒	จังหวัดอุตรดิตถ์	๑๕๒.๒	๑๕๐.๙	๑๙๙.๘
๗๓	จังหวัดกำแพงเพชร	๑๖๕.๔	๑๖๔.๙	๒๒๕.๐
๗๔	จังหวัดพิจิตร	๑๕๕.๒	๑๕๒.๘	๒๐๗.๓
๗๕	จังหวัดนครสวรรค์	๑๗๔.๗	๑๗๒.๘	๒๔๒.๓
๗๖	จังหวัดอุทัยธานี	๑๔๑.๑	๑๓๙.๖	๑๙๗.๒
รวมจังหวัดได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙		๑๒,๗๓๔.๐	๑๒,๔๖๑.๔	๑๗,๖๕๐.๕

การศึกษาวิเคราะห์ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙

งบประมาณกลุ่มจังหวัด (ล้านบาท)		๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙
๑	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑	๒๙๔.๐	๒๘๖.๘	๔๒๓.๖
๒	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒	๒๙๔.๐	๒๘๙.๖	๔๒๓.๖
๓	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง	๓๓๐.๐	๓๒๗.๗	๔๕๘.๔
๔	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑	๒๙๔.๐	๒๙๐.๗	๓๙๑.๗
๕	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒	๒๙๔.๐	๒๙๓.๓	๔๐๒.๘
๖	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๒๙๔.๐	๒๙๑.๕	๔๒๘.๖
๗	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๓๓๐.๐	๓๒๘.๑	๔๕๘.๔
๘	กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๓๓๐.๐	๓๒๔.๔	๔๖๓.๓
๙	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก	๒๙๔.๐	๒๗๔.๐	๔๓๑.๐
๑๐	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	๓๓๐.๐	๓๒๔.๕	๔๖๕.๗
๑๑	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	๒๕๘.๐	๒๕๖.๑	๓๕๙.๔
๑๒	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	๒๙๔.๐	๒๙๑.๐	๔๐๘.๙
๑๓	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	๒๙๔.๐	๒๙๒.๔	๔๐๕.๓
๑๔	กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	๒๙๔.๐	๒๖๒.๕	๔๑๑.๓
๑๕	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑	๒๙๔.๐	๒๘๔.๘	๓๘๖.๓
๑๖	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒	๒๙๔.๐	๒๘๖.๗	๔๐๘.๙
๑๗	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑	๓๓๐.๐	๓๒๖.๒	๔๓๓.๘
๑๘	กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒	๒๙๔.๐	๒๙๐.๕	๓๘๘.๒
รวมกลุ่มจังหวัดได้รับจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๙		๕,๔๓๖.๐	๕,๓๒๐.๘	๗,๕๔๙.๒

รวบรวมโดย

๑. ส.ต.ต. ชาม มาฉิม

๒. นางพิทยาภรณ์ บางพระ

ภาคผนวก ๑๔

การกำหนดสัดส่วนและหลักเกณฑ์การจัดสรรรายได้ ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. หลักการและเหตุผล

ความใน (๔) ของมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรภาษีและอากร เงินอุดหนุน และรายได้อื่นให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทอย่างเหมาะสม โดยตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้คิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบห้า และโดยมีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า โดยการจัดสรรสัดส่วนที่เป็นธรรมแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และคำนึงถึงรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย ดังนั้น ในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายของแต่ละปี จึงต้องมีการกำหนดสัดส่วนรายได้ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับรัฐบาลให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว และเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ตามสัดส่วนที่กำหนดนั้น ได้แก่ การจัดสรรภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และการจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. วัตถุประสงค์

กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับหลักการตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระและมั่งคั่งงบประมาณที่เพียงพอในการจัดบริการสาธารณะให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และเพิ่มประสิทธิภาพใช้จ่ายงบประมาณและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมภาคกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภารกิจถ่ายโอนทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านสังคม ด้านการศึกษาและด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง เสริมสร้างศักยภาพและเร่งรัดการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองให้สูงขึ้น และลดความเหลื่อมล้ำทางการคลัง โดยจัดสรรเงินอุดหนุนเพิ่มให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีรายได้ต่ำเพื่อให้มีรายได้ที่เหมาะสมกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยมีเป้าหมายให้เกิดความยั่งยืนทางการคลัง

๓. เป้าหมายโครงการ

มีจุดมุ่งหมายที่จะให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้เพิ่มขึ้นคิดเป็นสัดส่วนต่อรายได้สุทธิของรัฐบาลในอัตราไม่น้อยกว่าร้อยละสามสิบห้า

๔. ระยะเวลาดำเนินการ

ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๙

๕. ผลการดำเนินงาน

ปีงบประมาณ	รายได้ท้องถิ่น จัดเก็บเอง	รายได้ที่รัฐบาล จัดเก็บให้	รายได้ที่ รัฐบาลแบ่งให้	เงินอุดหนุน	รวมรายได้ ท้องถิ่น	รายได้รัฐบาล	สัดส่วนต่อ รายได้รัฐบาล
๒๕๔๙	๒๙,๑๑๐.๔๑	๑๑๐,๑๘๙.๕๙	๖๑,๘๐๐.๐๐	๑๒๖,๐๑๓.๐๐	๒๓๗,๑๑๓.๐๐	๑,๓๖๐,๐๐๐.๐๐	๒๔.๐๕
ร้อยละ	๘.๙๐	๓๓.๖๙	๑๘.๘๙	๓๘.๕๒	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๐	๓๒,๐๒๑.๔๕	๑๒๐,๗๒๘.๗๐	๖๕,๓๐๐.๐๐	๑๓๙,๓๗๔.๐๐	๓๕๗,๔๒๕.๑๕	๑,๔๒๐,๐๐๐.๐๐	๒๕.๑๗
ร้อยละ	๘.๙๖	๓๓.๗๘	๑๘.๒๗	๓๘.๙๙	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๑	๓๕,๒๒๓.๖๐	๑๒๘,๖๗๖.๔๐	๖๕,๐๐๐.๐๐	๑๔๗,๘๘๐.๐๐	๓๗๖,๗๗๐.๐๐	๑,๔๕๙,๐๐๐.๐๐	๒๕.๒๐
ร้อยละ	๙.๓๕	๓๔.๑๖	๑๗.๒๕	๓๙.๒๔	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๒	๓๘,๗๔๕.๙๖	๑๔๐,๖๗๙.๒๗	๗๑,๙๐๐.๐๐	๑๖๓,๐๕๗.๐๐	๔๑๔,๓๘๒.๒๓	๑,๖๐๔,๖๔๐.๐๐	๒๕.๘๒
ร้อยละ	๙.๓๕	๓๓.๙๕	๑๗.๓๕	๓๙.๓๕	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๓	๒๙,๑๑๐.๔๑	๑๒๖,๕๘๙.๕๙	๕๕,๔๐๐.๐๐	๑๓๘,๘๘๙.๑๘	๓๕๐,๙๙๙.๑๘	๑,๓๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๕.๒๖
ร้อยละ	๘.๕๔	๓๗.๑๒	๑๓.๑๓	๔๑.๑๓	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๔	๓๘,๗๔๕.๙๖	๑๔๘,๑๐๙.๐๔	๗๐,๕๐๐.๐๐	๑๗๓,๙๐๐.๐๐	๔๓๑,๒๕๕.๐๐	๑,๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๖.๑๔
ร้อยละ	๘.๙๘	๓๔.๓๔	๑๖.๓๕	๔๐.๓๒	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๕	๔๖,๕๒๙.๗๒	๑๗๕,๔๕๗.๒๘	๘๖,๙๐๐.๐๐	๒๒๑,๐๙๑.๗๙	๕๒๗,๙๗๘.๗๙	๑,๙๘๐,๐๐๐.๐๐	๒๖.๗๗
ร้อยละ	๘.๗๘	๓๓.๑๑	๑๖.๕๐	๔๑.๗๒	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๖	๕๐,๒๘๑.๕๔	๑๘๗,๙๘๘.๔๖	๙๗,๙๐๐.๐๐	๒๓๖,๕๐๐.๐๐	๕๗๔,๖๗๐.๐๐	๒,๑๐๐,๐๐๐.๐๐	๒๗.๒๗
ร้อยละ	๘.๗๘	๓๒.๘๓	๑๗.๑๐	๔๑.๓๐	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๗	๕๖,๓๐๖.๒๕	๒๐๓,๘๑๘.๗๕	๑๐๙,๐๐๐.๐๐	๒๕๓,๕๐๐.๐๐	๖๒๒,๖๒๕.๐๐	๒,๒๗๕,๐๐๐.๐๐	๒๗.๓๗
ร้อยละ	๙.๐๔	๓๒.๗๔	๑๗.๕๑	๔๐.๗๑	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๘	๖๑,๔๕๘.๐๐	๒๑๘,๒๒๒.๐๐	๑๐๙,๐๐๐.๐๐	๒๕๗,๖๖๓.๗๘	๖๔๖,๓๔๑.๗๘	๒,๓๒๕,๐๐๐.๐๐	๒๗.๘๐
ร้อยละ	๙.๕๑	๓๓.๗๖	๑๖.๘๖	๓๙.๘๖	๑๐๐.๐๐		
๒๕๕๙	๖๑,๔๖๐.๐๐	๒๑๘,๙๔๐.๐๐	๑๐๙,๐๐๐.๐๐	๒๖๗,๙๐๐.๐๐	๖๕๗,๗๐๐.๐๐	๒,๓๓๐,๐๐๐.๐๐	๒๘.๒๑
ร้อยละ	๙.๓๕	๓๓.๓๑	๑๖.๕๘	๔๐.๗๖	๑๐๐.๐๐		

๖. ปัญหาและอุปสรรค

ภาวะทางเศรษฐกิจและการจัดเก็บรายได้ภาครัฐที่ไม่เป็นไปตามเป้าทำให้รัฐบาลไม่สามารถจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วน

รวบรวมโดย

๑. ส.ต.ต. ชาม มาฉิม

๒. นางพิทยาภรณ์ บางพระ

สำนักงานประมาณของรัฐสภา
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐๒ ๒๔๔ ๒๒๔๕ โทรสาร ๐๒ ๒๔๔ ๒๐๘๘
www.parliament.go.th
